

3. fejezet

A vitában résztvevők hozzászólása e kötet végső lezárásaként

Darai Lajos 2021. 08. 19.

Összegzés

Tisztelt Együtt Gondolkodók!

E levélfolyam minden résztvevőjének és levelének – szegről-végről – szívügye a korai magyar történelem kutatása. Végül itt annak jövőjéről kevesebb szó esett mint jelenéről, de ez így jól is van. Majd a jövőt a jövő magyar kutatói alakítják – remélhetőleg. A levelek nagy része nem a nyilvánosságnak lett szánva, de mivel egymás között megismerhettük, ajánljuk a nagyközönségnek is. Legalább nyilvánvalóvá válik a tárgykör kutatásának nagy nehézsége, összefüggéseinek bonyolultsága és eszközeink színvonala. A vitában résztvevők sokszor nem is a másokra reagáltak, nem őt akarták cáfolni vagy meggyőzni, hanem a saját nézeteiket kifejteni, mert úgy érezték, hogy azt a vitázó felek nem ismerik.

Részemről ugyan ez is felmerült, de az is, hogy falra hányt borsó minden mondatom, mert úgyse fogadják el, hiszen már elkötelezték magukat – leginkább a néhai Szabó István Mihály akadémikus egyesületi tagtársunk nézetrendszerével.³⁰³ Ennek cáfolata megtalálható Cser Ferencsel együtt közzétett írásainkban, de akár e kötetben is. Amint az ő elmélete előzményeinek leleplezése, valamint az elmélete alapjául szolgáló félreértései is. Ennek lényege, hogy a későbbi magyarság elődei nem mentek a Kárpátok keleti oldalán ázsiai és amerikai körútra előbb a mamut után, majd délre kanyarodva és harciassá válva, illetve Amerikán át vándorolva. Hogy aztán Ázsiából egyszerűen dicsőségesen visszatérjenek.

A másik sarkalatos kérdés a sztyeppei műveltségi lehetőségek és a Kárpát-medencei műveltségi viszonyok óriási különbsége, mégpedig az itteniek javára. Ezt a sztyeppei megélhetés szűkösségén túl, miközben itt nálunk tejjel-mézzel folyó Kánaán volt, az a lelki vagy erkölcsi elfajulás is mutatja, amit a harciasság, a hódítás, öldöklés és rombolás, majd alárendelő társadalmi lét kialakítása jellemez. Attól függetlenül a magyar mellérendelő együttműködése az emberiségi boldogulás útja, hogy a világot egyelőre a másik érdekkörű réteg látszik meghatározni. Miközben az emberi tudomány és technikai hatékonyság az egekben jár, azaz vannak eszközeink, megvan a lehetőség az életünk békés elrendezésére, netán megmentésére.

Sok jóakarató ember odaállt a magyar történelmi hiányosságokat, hamisításokat felszámolni törekvő munka mellé, de ezt a több nemzedékre rúgó feladatot túl hamar, mindenki a maga életében akarja befejezni. Így túl korán előállnak végleges megoldásokkal, amelyek aztán részeredményeknek bizonyulnak később, vagy egészen másképp hajtanak hasznót, mint feltárói szándéka volt. Nem jó ötlet a minden magyar volt gondolat, amelyet egyébként semmilyen régészeti nem támogat, mert sokezer kilométeres távolságokat akar áthidalatni, ami még manapság, mai technikai eszközökkel is próbatétel. Erre nem válasz, hogy annyi baj legyen, és hogy voltak az igen régmúltban is magas kultúrák, vagy földöntúli beavatkozások. Tisztelem mások eszmei heroizmusát, de a tudományos megontolásokat és magyarázatokat méginkább.

---

³⁰³ Miután hírtett, hogy az MTA keretében tartott előadását megzavarták, nézetei szabad kifejtésére én kértem fel a (2003-as budapesti) 17. Magyar Őstörténeti Találkozónkra. Előadásának írott változatát lásd Szabó István Mihály (Budapest): Vezérfonal a magyar és az uráli népek őstörténetének áttekintésére. Acta Historica Hungarica Turiciensia XVIII. évf. 2. sz. pp. 69-104. <http://mek.oszk.hu/05900/05943/05943.pdf>.

Ugyanakkor elismerem azok munkáját, akik Föld-szerte magyar kapcsolatokat találtak, mert az se lehet véletlen. Csupán az ő magyarázatukat nem tartom helyesnek, ha mi őseink valamilyéle elterjedését állítják, és mást, jobbat, a valósághoz közelebb létöt keresek. Legalább addig eljutottam, hogy hol és hogyan kell ezeket kutatni. Legalapvetőbb az ember önazonossága, ami miatt kezdetekben, a több helyen létrejövö ember ugyanolyan teljesítményre volt képes. Aztán vannak a jégkorszakok melegebb szakaszaiban való szétraajzások, ahol már találhatunk régi és magukkal vitt műveltségi hagyományokat az eszközök és művészi tárgyaktól a szokásokig és a nyelvíg. Végül pedig a harcias hódító beavatkozás következményeit kell megfelelően figyelembe venni, ami ki kell terjedjen a harciasság megszelídítésére és a berendezkedö hatalom érdekérvényesítésére is. Ez utöbbi a történetírás felügyelete, mai alakban való előadása. Ezt kell az igazsághoz közelíteni régészeti, embertani, néprajzi és nyelvi összefüggések olyan feltárásával, amely figyelembe veszi az elemi józan ész, a logisztika, természetföldrajz és egyéb ismert feltételek hatását.

Nehezíti a kérdés tárgyalását az az emberi idörövidítés, ami a világ teremtését 6000 évvel ezelöttre tette, s minden tudományos feltárás ellenére nehezen képzelhető el, hogy már több tízezer éve ugyanolyan emberek éltek a földön, mint mi, és onnan származik még a mai, igen erős hasonlóságunk kulturális téren és embertani vonásainkra nézve, és nem pár ezer évvel ezelötti kirajzásból. Más ügy a földműveléssel elindult nagy emberszaporulat növekedés éppen a Kárpát-medencében, amely aztán ténylegesen szétaradt Euröpa minden részébe, és néha még tovább is.

Hogy mindezt állítólag el is kell tudni adni, azért kell a dicsöséses múltat felmutatni, azt nem tartom valóságos szempontnak, mert az igazság képes magát megkedveltetni és érvényesíteni. Söt még tanítani is könnyebb, mint a kacifántos hazugságokat. Ezt az érvet a múlt csökevényének tekintem, valamilyen réteg vélt érdekének, avagy külsö szempont maradványának. És egyébként pedig a békés építö, teremtö múlt, aza emberi vívmányokkal, találmányokkal sokkal dicsöbbs, mint a hódító rombolásé, éleigaázásé és elnyomásé. Nekünk a előbbiekhez a legtöbb közünk van, tehát nincs szükségünk utöbbi kétes dicsöségére, ami ráadásul nem is igaz, csak azért akasztották ránk, hogy a leigázásunkat jobban türjük, ha egyzser mivel eredetileg betolako-dók vagyunk itt.

A magyar múlt olyan mély, gazdag és szép, mint magáé az emberiségé. El kell kezdeni a tanítását, megtanítva rá azokat is, akik most ugyan nem magyarnak mondják magukat, de ha visszamennek a múltjuk igaz iránya felé, hamar egyesülnek a szálak, és a közös múltat látjuk már. (Zrínyi Miklós: „Én horvát vagyok, tehát magyar.”) És ennek helyszíne csupán a Kárpát-avagy Duna-medence lehet, még ha találunk is igen messzire vivö és távolról eredö szálakat. Söt még a szöttes is lehet igen hasonló.

Kiindulási szándék, elhatározás

A 20. század másodík felében eltelt évek, évtizedek során igen kevés siker született a magyarság eredete, igaz története, valódi jellemzői és hasznos feladatai feltárásában, ill. az eredmények közkinccsé tételében. Nyilvánvalóvá vált, hogy égetö szükség van felhasználhatón megfogalmazott nemzeti igazság gyűjteményünkre. Aminek megismerése által lényegünk lehessen erőnk, midön tudásunk képessé tesz az életre, a cselekvésre. S a történelmi tudás beli tényekhez társuljon a saját belsö lelki, szellemi tartalom! Kapcsolódhassunk a megismert tények hatására mi itthoniak, és a környező külhoniak, valamint a világ-szétszórtságiak, minden magyar testvérünkhöz úgy, mint akiket egymás szeretetére kötelez a közös múlt és a közös embertermészet. Alkossunk együtt közös célt, sokasítsuk hitünket, létünket és örök emberségünket: ez gazdaggá tölti életünket, egésszé, egésszégessé, eredményessé és boldoggá tesz. S legelőbb tisztázzuk a legkorábbi idöszakra vonatkozó legkézenfekvöbb előzményeket, amik egyáltalán magát emberiségünket érintik. S ha ez az ösmúlt megfelelően megragadott lesz, magától értetödően a magyar ókor igazságait könnyebben megtaláljuk. Könnyebben kikövetkeztethetökké, élökké és eltagadhatatlanokká válnak középkorunk nagyszerúségei. S ha a régmúltat rendbe rakjuk a fejünkben, akkor szintén kezelni tudjuk a közelmúlt rendetlenségeit, tragédiáit és máig ható konfliktusait.

Célkitűzések, új szemlélet és eszközök

Régóta nyilvánvaló volt előttünk, hogy a fogalmi akadályok megszüntetésével kell keresnünk őstörténetünk, múltunk igazságait, és átvinni a közoktatásba, középiskolai oktatásba, egyetemi tanulmányokba, egyáltalán a tudományos életbe. Ennek során legfontosabb feladatunk egy egészen új összefüggésrendszer kidolgozása, elfogadtatása, nem az egyes régi őstörténeti fogalmak toldozgatással-foldozgatással való megváltoztatása. Szükséges, hogy új fogalmi rendszert vezessünk be őstörténetünkbe, mégpedig a korábbi kettő régen elavulttá vált, illetve hamis helyett. Mert a magyarok elnyomását célzó osztrák uralkodói szándékokból a kizárólagos 'finnugor' népi eredet lett felkarolva sokáig, és még a vele szembeállított török eredet, azaz a szkíta-hun-avar-magyar folytonosság is az eredeti hatalmi célt segítette – bár megfelelő krónikáinknak és a dicső múlt erőltetett és hamis követelményének. Aztán a nagynémet tudomány egyenesen a mongolokkal azonosított bennünket, európai mivoltunkat eltagadva.

Am a magyar régészek nagyszerű eredményei által lehetővé vált a Kárpát-medencei régészeti műveltségek egymás utáni sorának, egymásra következésének, azaz folytonosságának félmillió évre visszamenő pontos meghatározása. Aztán a különböző természettudományi eljárásokkal feltárt korszerű időrenddel ennek elhelyezése a földtörténeti és jégkorszakokban. Ehhez társult még az embertan és a néprajz, amely az emberi alkati tulajdonságokat és a legkülönbözőbb műveltségi tartalmi jegyeket meghatározva, szintén erőteljes segítséget adott a múltról szóló gazdag ismeretanyag birtokba vételéhez. S ekkor megjelent a sejti tulajdonság-örökítők kutatása, a genetika, hogy teljessé tegye a múltról szóló ismerethalmazt.

Nyilvánvalóvá vált legjobb kutatóink előtt, hogy a magyar múlt nem azonos a magyar uralkodó köröknek, a magyarság pár tízezres uralkodói rétegének a történetével. Törekvésük lett – ezt mi folytattuk – az egész népre vonatkozó elmélettel, történelemmel, az egész népi múlt örökségének feltárással teljesíteni a tudományos követelményeket. S feltűnt nekünk, hogy míg a korábbi Kárpát-medencei hun (majd avar) hon és állam szervezésnél az uralkodó csoport jelképi túlsúlyát látjuk, a legutóbbi – és azóta folytonos – magyar hon és állam újraszervezés révén kialakított jelképek, hatalmi jellegzetességek, például a megyerendszer, a tisztségek, nem a beköltöző hatalom, hanem a bentiek, az úgynevezett őslakosok gyakorlatát folytatta. Joggal követeltük meg tehát magunktól az egység megteremtését történelmünk és a tudomány feltárt eredményei között, amit új elméletünk révén egyértelműen meg is valósítottunk, s ez a magyarság Kárpát-medencei folytonossága, valamint több őstörténeti ágból eredt és összeszővődött újjászületése.

Őstörténetünknek ez a magunkra mutató igaz irányzata képes feltámasztani nemzetalkotó lényegünket, felismertetni velünk a valódi összetevőinket, jellemünket, érdekeinket. Elvetve a két üres hivatkozást: egyrészt az akadémiai hamisított elképzelést, amely kimondottan támogatta a fennálló elnyomó hatalmi helyzetet, és a másik oldalon azokat, akik ugyan szembeszálltak ezzel, de tévedésük miatt nem a nemzet egészét tekintették és támogatták. Azaz ki kell egyeznünk az igazsággal: erősebb az minden hatalomnál. És az igazságtalanság büntetett, rombolt eddig már eleget közöttünk, minek következtében a régi egészség helyén csonkolt ország és nemzet vergődik. Nemkülönben Európa egysége is borotvaélen táncol, sőt a világ ellentéteiről is mind többen és többet beszélnek már, s nem egységéről, nem a megbékéléséről.

Az előttünk kibontakozó Kárpát-medencei időrend

Kiderült, hogy a mai – modern – emberhez vezető valódi fejlemények itt a Kárpát-medencében, a würm jégkorszak első és második lehülése idején játszódtak le. Subalyuk műveltsége az első lehülés, az első hideg hullám kezdetén, Tata műveltsége annak vége felé és végén létezett, miközben Erd műveltsége az interstadiálistól az első hideghullám végéig, azaz nagyon hosszú ideig. Kb. 130 ezer éves tehát a riss végi interglaciálisbeli, würm kezdeti Subalyuk műveltség Homo sapiens neanderthalis embere a Bükk-hegységben, a kőszáli kecske vadászatával. Kb. 120

ezer éves az első emberi nyíltszíni települést létrehozó érdi fennsíki műveltség embere, aki a szerszámai alapján ugyancsak Homo sapiens neanderthalis, és kavics eszközök mellett kovakőt használ, barlangi medvét vadászik. Kb. 80 ezer éves a tatai műveltség embere csiszolt csonttárgyakkal.

A würm legmélyebb lehülése – amikor az európai ember beszorult a Kárpát-medencébe és annak keleti szomszédságába a Donig – ezelőtt 75 és 65 évezred között zajlott le, az interstadiális 60 évezrede kezdődött és kb. 10 évezredig tartott. Istállóskő első műveltsége az újabb, második lehülés kezdeti szakaszán indult, ezelőtt 60 és 55 évezred között, és talán jelen előtt 40-35 ezerig tartott. Ekkor követte Istállóskő II. Az ekkor megjelenő Szeleta szintén a második lehüléshez tartozik, s átnyúlik annak a végére, majd az ekkor indult holocénba, azaz a posztglaciális fölmelegedésben is folytatódik még. Ennek tárgyi adatai pl. a Morva fennsíkon vannak, a bükki rétegeket viszont elmosta a würm fölmelegedések az ár.

De a még jóval korábbi földtörténeti korszakok is megfeleltethetők emberi lelőhelyeknek. 5 millió 300 ezer évtől 2 millió évvel ezelőttig a pliocén első preglaciális, jégkorszak előtti szakasza zajlott, és 2 millió éve kezdődött a dunai I. és II. jégkorszak. Ezt követte az 1 millió 600 ezer éve indult bieber, s 1 millió éve a günz, valamint ezelőtt 320 és 250 ezer év között a mindel jégkorszak, mely utóbbit a korábbi felfogás jelen előtt 750 és 450 ezer év közé tett. 450 ezer éve Vértesszőlősön Homo erectus élt, aki pattintott kavics szerszámairól az acheuli műveltség nevét kapta, mely egyébként a 150 ezer évvel későbbi franciaországi Saint Achel-i leletről kapta nevét. 330 ezer éves Vértesszőlős II. Homo erectusa, szerszámokkal és tűzrakó hellyel. A riss jégkorszak ezelőtt 250 és 130 ezer év közé esett, míg a hagyományos felfogás szerint 375 és 275 ezer között volt. Már a mindel végén, a riss kezdetén megjelent az id. budai, illetve a Vértesszőlős III. Homo erectusa 1400 cm³-es koponyacsonttal, lábnyommal és sokkal finomabb szerszámkidolgozással, mint mást. 230 ezer éve élt a Vértesszőlős IV. és id. budai Homo erectus ember és műveltség. A 135 ezer éve kezdődött utolsó, würm jégkorszak kb. 17 ezer éve ért véget, s amelynek felmelegedése aztán pár ezer évet vett igénybe.

A modern ember a Kaukázusi telepeiről szétszóródva népesítette be Euráziát. A korábbi neandervölgyi embernek a modern emberré való átfelődése Európában több telepen is nyomon követhető volt, így a Bükk műveltségen kívül részben a Dordogne-völgy környezetében (a chatelperoni, perigordi műveltség telepei a würm jégkorszak első lehülési szakaszában), továbbá a Kaukázus nyugati völgyeiben (pl. a Devisz-hvrel, vagy a Szvanta-szvane lelőhelyeken), de a Don melletti Kosztenki telepén is. Ezek nagy részén emberi maradványokkal nem találkozhatunk, ellenben a neandervölgyi ember műveltségét jellemző mousteri szerszámok itt fokozatosan alakultak át az aurignaci, ill. a gravetti műveltség szerszámaivá. Továbbá meg kell jegyeznünk, hogy az aurignaci ember Európában már a würm jégkorszak első lehülésekor kimutatható, ugyanakkor Afrikában csupán a würm fölmelegedését követően terjed el. Afrikai telepeken nem látható a homo erectusnak a modern emberré fejlődése, Európában ellenben igen. Az izraeli modern emberi leletek – amelyek talán a perigordi leletekkel egyidősek – viszont nem afrikaiak, az már Ázsia része és a kaukázusi műveltségek délre kisugárzó területét jelenti – amint ezt az Ararát-hegyi, a hačilári eredetű vulkáni üvegéből készült szerszámok elterjedése igazolja.

A későbbi műveltségek alakulása és a történelmi kor időrendje

Jelen előtt 43 évezredes Bodrogkeresztúr, ahol megjelenik a gravetti műveltség. Istállóskőnél ez idő tájt készülhetett a csont furulya. 22 évezredes Árka, Szegvár gravetti embere, illetve műveltsége. 16 évezredes Zalaegerszeg, 13 évezredes Szekszárd, Palánk gravetti embere és műveltsége. 11500 éves Lepenski Vir és a pilisi barlangi gravetti. 11 évezredes a bükki Balla barlangi lelet. 10 ezer éve már kialakult itt a cromagnon B ember. 9. évezrede megjelent az első földműveltség, amely 8 vagy 7 évezrede a Körös-Tisza-i (vagy Duna I) műveltséget alkotta, s a gabona mellett megjelenik a kerámia. 7 és fél vagy 6 és fél évezredes a Vincsa (Duna II) műveltség, írással, öntött rézzel, szalagdíszítéssel. 6 évezredes a bükki-cucuteny szalagdíszes kultúra, ekkor indult az

I. kurgán hódítás, majd 5 és fél évezrede a II. kurgán invázió, ami elől mintegy menekülve a szalagdíszesek szétterjedtek nyugat és dél felé. 5300 éves a bronz felbukkanása. 5 évezredes a budakalászi szekér. 4700 éve történt a III. kurgán hódítás, amely elől a szalagdíszesek keletre az Urálig mentek. 4 évezredes a Baden műveltség, vaskohóval a Tártában, Erdélyben. 3800 évezrede terjed a vas használata. 3500–3000 éves a halomsír és urnamező műveltsége. 2900–2700 a koravaskor ideje, ekkor érkeznek a kimmerek. 2700–2300 éves a vaskor a szkítákkal. 2300–2000 éves a vaskor a keltákkal. Jelen előtt kb. 50-ben jelennek meg itt a dákok, Kr. u. 70-től a rómaiak. Majd Kr. u. 100 körül a szarmaták, akik ugyanúgy behozzák a jazigokat, mint Árpádék a cucutenyeket. 400 körüli a hunok megjelenése, 450: a gepidák bejövetele, 500: a longobárdoké. 550-ben az első avar hódítás, 650-ben a második. 800 körüli a frankok és a bolgárok itteni hadi vállalkozása. Végül 900 körül Árpád magyarjainak hatalomba visszatérése, kikről Anonymus óta a magyarokat nevezik.

Kárpát-medencei folytonosságunk elméletének főbb állomásai

Az őstörténethez felhasznált tudományok, azaz a régészet, nyelvészet, embertan és az örökléstan szerint a mai magyar nép és nyelv eredeti, önálló emberi alkotás, amely a Kárpát-medencében született. Különböző vizsgálatok egybehangzó eredményéből jövő bizonyosság e nép és nyelv az őskőkor óta folytonos jelenléte, élete és működése a Kárpát-medencében és környékén. Ám a magyar műveltségi, embertani nyomok sokkal régebbre, a régészeti kultúrákig, az emberré válásig, azaz az előemberig mennek vissza, aminek egyedülálló jelentősége, hogy a mi emberi műveltségi és nyelvi kezdeteink azonosak az emberiség történetével. Azaz a miénk lett a mai modern ember, a Homo sapiens sapiens egyik teljesen kifejlett, alakja, műveltsége, nyelve.

A magyar nyelv és a magyar írás nemcsak az őskőkor óta jelen van itt nálunk, hanem mindkettő sok-sok későbbi nyelv és írás ősnyelvi alapjaként szerepel. Mindennek megfelelően a hosszú ideig tartó és magas szintű előzmények tagadják – az eddig is bizonyítatlan – állítást, hogy az emberiség egyetlen központból fejlődött volna ki, s hogy egy újkőkori forradalom hozta volna létre vívmányainkat. Több százezer, vagy akár egymillió éves folyamatos európai emberi élet vizsgálható és mutatható be – már eléggé részletesen – a Kárpátoktól a Kaukázusig és a Pireneusokig, benne a korai gondolkodás, nyelv, írás és tevékenység korszerű európai eredményeivel.

Kiindulásunk szerint emberi szempontból a régmúlt nem üres, hanem teljes. Bár korábban inkább az ember szellemi teljesítménye volt nagyobb, s az újabb időkben a logikai–technikai jellegű. Az ember korai eredményeit többnyire ma is használjuk, mert bármelyik régebbi eljárás azonos értékű a ma fejlettnak tartottal. Hasonló feladatot ma sem oldunk meg jobban, kiválóbban, mint annakidején. Európa őslakossága helyben maradt, nem cserélődött ki, a mezőgazdaságot átvette. Anatóliai eredetű európai lakosság csak a Földközi-tenger partjainál található.

Az ember utolsó ötvenezer éve az összeműlt múlt középső szakasza, azaz őstörténet. Előtte embertani, műveltségi események zajlottak a Kárpátok alatt, az egyetemes ember magyar alakú megszületésének körülményei, amelyek az előtörténetet alkotják. Az őskor után jön a történelmi kor, a magyar ókor, középkor, újkor s legújabb kor. Így a fő szakaszolás szerint *első* a magyar előtörténet, az ember emberré válása, *második* a magyar őstörténet, a modern ember megjelenése, működése, *harmadik szakasz* a magyar történelem, melynek keretei a jelenig folytatódnak.

Magyar népen és magyar nyelven mindig a ma magyarnak nevezett nyelvet s népet értjük, mely az Árpád vezetésével történt hun hatalmi visszavétel óta bizonyítottan megszakítatlanul a Kárpát-medencében él. A magyar nyelvű műveltség ennek az itt élő népnek a műveltsége, ami nem jelenti, hogy e nép és e műveltség egynemű, hiszen ismert a kettős kultúra jelenléte, sem azt nem jelenti, hogy csak egy gyökerű, mert több népi és hatalmi ágból forrott össze, de igenis jelenti, hogy a magyarnak nevezett műveltség elsősorban annak az embercsoportnak a műveltsége, amelyet ma magyarnak tekintünk.

A Kárpát-medence a kora kőkortól kezdve folyamatosan lakott, az egyes kultúrák egymást váltva folyamatosak: Subalyuk, majsz a Szeleta műveltség kulturális elemei mindvégig jelen van-

nak. Ugyanakkor az Istállóskő műveltség jegyei is végig követhetők. A neandervölgyi embertípus itteni embere itt ötvöződik a kaukázusival, és az így kialakult cromagnon B embertípus még az Árpád kori sírokban is komoly mértékben jelen van. A jelenkor embertani képében a cromagnon B típus a pamírral keveredve bár, de továbbra is komoly tényező. Ezt a helyre nem álló sejti férfi tulajdonság-örökítőink, azaz Y-kromoszómáink vizsgálati eredményei megerősítik: a mendence lakóinak sejti örökítő állománya 73%-ban őseurópai, sőt mi több, 82 %-ban őskőkori.

Sejtek és lelkek: Európa születése

A gondolkodó ember már az őskőkorszakban az egymással együttműködő emberek társadalmát hozta létre. A hideg égövön az élethez szükséges élelem megszerzéséhez nélkülözhetetlen volt a gondolatcsere és a tevékenységek összehangolása, egyesítése. Az újkőkort megelőző régészeti anyagban semmi nyoma nincs társadalmi megkülönböztetésnek, ember ember általi leigázásának. E korai szakaszban az emberi létet kizárólag az egyenrangúságon és a mellérendelő szemléletmódon alapuló együttműködés tarthatta fenn.

Az ember sejti tulajdonság-örökítőjének, és ezen belül a sejti férfi tulajdonság-örökítő szerkezeti változásainak legújabb módszerekkel történt vizsgálati eredményeiből, a huszonkét helyre nem álló jelzőkettős örökléstanai összefüggéseiből az európai emberi őstörténetnek és saját őskőkori eredetünknek fontos mozzanataira következtethetünk. Sejti tulajdonság-örökítő szalagunk azonos helyén lévő egyező tulajdonság-meghatározó tényezők földrajzi eloszlása és életkora megfelel a korunkbeli európai öröklődő tulajdonságokat hordozó sejti tulajdonság-örökítő részegységek állományának kialakulásához vezető két felső őskőkori és egy új kőkori elvándorlási eseménynek. S mivel a helyre nem álló sejti férfi tulajdonság-örökítő együtt öröklődő szilárd sorainak adatai és a kilencvenöt fehérje jelzón alapuló fő összetevők között összefüggés van, a helyre nem álló sejti férfi tulajdonság-örökítő kettős többalakúsága alkalmas az emberi népesség összetételének és történetének jellemzésére.

A mai európai népesség helyi csiszolatlan kőkorszaki vagy őskőkori csoportok és a közeli földművelés kifejlesztése után a Kaukázus teréből bevándorolt újkőkori földművesek összeolvadásából jött létre. Az őskőkori európai csoportok származása mutatja, hogy nemcsak a főárami fejlődés lehetséges, mert ebből az időből több párhuzamosságot ismerünk. Például vándorlással megmagyarázhatatlan Európa három, egymás számára elérhetetlenül távoli helyének azonos időbeli fejleménye, amely a modern ember létrejöttéhez vezetett. De ha a népesség vándorlás nem adhat magyarázatot, akkor a mai emberekben is érvényesülő gondolat átlapolási jelenség, az azonos gondolkodási és cselekvési képesség lehet az egyedüli kiváltó ok. Az őskőkor végi jelentős hatótávolság növekedést és népesség csomósodást a megjavult időjárás, megváltozott talaj és az új termelési eljárások segítették elő. De nem volt újkőkori forradalom, hanem igen hosszú időn át tartó folyamatos és fokozatos előre lépegetés történt mind a földművelő állattenyésztés, mind a fémművesség terén, amit lényegében és ténylegesen csak az időjárás korlátozott, majd a máig átörökített és ható jellegzetességek kiterjedtek a környező területekre. S a jégkorszak fölmelegedését követően kedvezőbbre fordult éghajlati viszonyok között e fejlődés megugrott. A korábban megmagyarázhatatlan újdonosságokat és teljesítményeket nem egy elmaradott állapotból kell közvetlenül levezetni, hanem a Fekete-tenger édesvizű előzménye körül kialakított magasabb színvonalú, kapás földművelő, s föltehetően öntözéses gazdálkodásból, és annak szellemi csúcsteljesítményeiből kisugárzó, illetve elmenekített hatásaiból, egészen a harcias lovas kultúrákig és az első civilizációkig. Az embertörténet örökletes tulajdonságokat ugrásszerűen megváltoztató eseményeiben egyedülálló szerepű helyre nem álló sejti férfi tulajdonság-örökítő jelzőkettősök vizsgálata tehát az európai eredettörténet minden eddiginél megbízhatóbb összeállítását nyújtja: a testi leszármazási vonal tisztázását, a földrajzi környezetben elfoglalt különböző helyeken való megjelenést, s a műveltségek fejlődési jellegzetességeit, egymás melletti és egymás utáni minőségi jegyeit.

A különböző európai és közel-keleti régióból származó vizsgált sejti férfi tulajdonság-örökítőben elkülönített huszonkét összefüggő jelzőkettős örökléstani típusból négy már korábban szerepelt a szakirodalomban, s tizennyolc nagyfelbontású vegytani folyadékelemző eljárással lett mostanában felfedezve. Igaz, ezek közül hármát sose találtak meg a vizsgált mintákban. A vizsgált minta több mint kilencvenöt százalékát éppen tíz legfőbb – örökletes tulajdonságokat ugrásszerű megváltozással meghatározott – együtt öröklődő szilárd sorhoz, illetve együtt öröklődő szilárd sor osztályhoz lehetett sorolni.

Mivel a vizsgálat két ugrásszerű örökletes tulajdonság változással fémjelzett leszármazási vonalat talált az őskőkorszaki időktől kezdve folytonosan jelenlévőnek Európában, leglényesebb mondandója az, hogy az európai népesség döntő mértékben európai eredetű, a maradék többi ág pedig később terjedt el Európában. Utóbbi elvándorlás eredeti gócpontja a Kaukázus, ahonnan Közép-Ázsia felé is történt elvándorlás, s innen mentek északra, keletre, délre és nyugatra. Innen rajzott ki északra, majd nyugatra a gravetti ‘népe’, amelynek az átalakulása a Don mellett tetten érhető, amikor a mousteri szerszámok átalakulnak gravettivé. Az Urál környezetében viszont a Káspi-tenger fölött mocsaras volt a terület, ott ember a lovas kultúrákig nem tudott élni, jószerivel még az Urál egyik oldaláról a másikra áthaladni sem. A kelet-nyugati mozgás csakis a Kaukázus vonalában, a Káspi-tengertől délre történt. Az ember délen élt, a jégkorszak lehűlő időszakában sem nagyon találni az Urál környékén emberi telepeket.

A törzsfajlásban közreműködő huszonkét együtt öröklődő szilárd sorból, azaz leszármazási ágból az európai sejti férfi tulajdonság-örökítő mintegy felét jellemző kettő bár osztozik az egyik őskőkori leszármazási vonalon, egymástól szembetűnően különböző földrajzi eloszlást mutat. Az egyik leszármazási ág a leggyakoribb a Baszkföldön, és nyugatról-keletre csökken az előfordulása Európában. A másik leszármazási vonal viszont gyakorlatilag nincsen meg Nyugat-Európában, és előfordulása kelet felé növekszik, és a legnagyobb mértékben Magyarországon, Lengyelországban, valamint Ukrajnában van jelen, ahol tehát gyakorlatilag az előző hiányzik. Mindennek a régészeti kultúrákban is nyoma van, s bizony alapvetően különböző előjellel. Hiszen amikor elkezdődött a csiszolt kőkorszak, Közép- és Nyugat-Európa népességét az általánosan elterjedt aurignaci, majd gravetti ember mellett a foltokban megmaradt neandervölgyi ember átalakult műveltsége alkotta. Ilyen folt volt az uluzzi műveltség, melynek területén éltek később az etruszkok, a chatelperoni műveltség, a későbbi baszk terület, valamint a Szeleta műveltség dunántúli és északi hegyvidéki magyar területe. S e három nép nyelve ragozó a mai hajlító nyelvű környezetben. Amiből arra is következtethetünk, hogy annakidején ezek nyelve még nagyon hasonló, akár egyforma is lehetett. S ha ma szókészletükben különböznek is, alapszintű nyelvtani azonosságuk megmaradhatott.

Az előbbi két együtt öröklődő szilárd sor vagy leszármazási ág már közös leszármazási vonalán visszafelé haladva a vizsgálat talált a hasonló sejti tulajdonság-örökítő ugyanazon a felmenő helyén egy magasabb közös tulajdonság meghatározó tényezőt. S ebből ered egy másik leszármazási vonal is, amely az amerikai bennszülöttek között és pár szibériai népnél gyakori. Ezért az itt elemzett leszármazási vonal olyan ősi eurázsiai jelző, amely a mai, teljesen kialakult, bölcs emberős csoportban alakult ki úgy 40000–35000 évvel ezelőtt, s szétáradva vitte magával, és elterjesztette az aurignaci műveltséget. Így majdnem ezzel egy időben bukkant fel ez a műveltség Szibériában is, sőt Amerikában is megjelentek ilyen csoportok, de egyáltalán nem biztos, hogy Ázsia felől érkeztek, hanem inkább Európa felől, tengeren, hiszen ez az ember ennél sokkal korábban már Ausztráliát is elérte.

A genetika segítsége az őstörténet kutatásában

Leginkább két, genetikai vizsgálatokra épült, Európa lakosságának eredeti tagozódását felvázoló őstörténeti tanulmány keltette fel a figyelmünket, amely a Science és a Nature folyóirat 2000. novemberi számában jelent meg. A világ vezető genetikusai által közzétettek teljesen új eredmé-

nyeket közölnek az európai és a világegész férfi sejtj átörökítőik jellemzőiről. És kiemelkedő régészek véleményét is ismertetik ugyanerről a kérdéskörrel. Felhasználva eme tudomány eredményeit és megfeleltetve más tudományágakénak, az elérhető párhuzamos adatokra összepontosítva még többet megtudtunk mind a legkorábbi európai és Kárpát-medencei műveltségekről, egymás utáni átalakulásairól, azaz a történelem előtti időkről és a történelem kezdetéről, mind a különböző genetikai jelzők kialakulásáról, szerepéről, jelentőségéről. Mert nemcsak az egymás után következő Kárpát-medencei, hanem az egész kelet- és közép-európai, ázsiai, afrika fejlemények vázlata is felsejlett. Kiderült hogy az eurázsiai régészeti műveltségek és a különböző népek őstörténete megfeleltethető a génvizsgálat által jellemzett örökléstani jelzők leszármazásának. Így a meghatározott sorrendet mutató mutációs elkülönülési időrend és a génjelzők azonosítása a műveltségek megjelenésével, az eddiginél sokkal pontosabb és biztosabb képet ad a valós őstörténetről. A végeredmény szerint Európa saját eredeti őslakossággal bír, amely az idők során helyben maradt, nem cserélődött ki, a mezőgazdaságot átvette. Anatóliai, illetve még délibb eredetű lakosság inkább csak a Földközi-tenger partjainál található, s alig éri el a 20 %-ot. De például mai magyar férfi sejtj örökítőkből őskőkori összesen 84,4 %, mialatt újkőkori vagy későbbi legfeljebb 15,6 %.

A Kárpát-medencei magyar folytonosság embertani bizonyítékai

Az egyik fontos bizonyítékot a vércsoportok elemzése szolgáltatja. A vércsoportok aránya a következő: A 0 nálunk: 27,23%, európai átlag: 34-38%. Az A nálunk: 43,65%, európai átlag: 42-50%. A B nálunk: 19,12%, európai átlag: 12 % (rutének: 21,6%, szlovákok: 17,7%, horvátok: 17,72, szerbek: 15,6, szlovének: 15,26, Óegyiptom: 15-17%, mai Egyiptom: 20%). Az AB nálunk: 10%, európai átlag: 4% (de szlovákok: 9,1% és ruthének: 9,9%, horvát és erdélyi román 6%, míg óegyiptomi: 12-17%).

A 0 Európa őslakosságának vércsoportja, AB a Kárpát-medenceieké, A a kaukázusi beáramlóké, B a távol-keletről későbbi bevándorlóké. Az AB nem keveredéssel jött létre, hanem Kárpát-medencei mutáció eredménye. A B nem csupán a 'népvándorlással' jött Ázsiából, mert sokkal korábban már eléggé elterjedt sok helyütt. Az amerikai indiánoknál nem fordul elő az ázsiaiaknál gyakori B vércsoport, így mégsem valószínű, hogy Szibéria felől települtek oda kelet-ázsiai emberek.

A másik fontos bizonyítékot az embertan elemzése szolgáltatja. Ezek az adatok ugyan eléggé közismertek, ám az őstörténészek eddig többnyire figyelmen kívül hagyták őket. Az embertan szerint tehát a *cromagnon* A típus magas, a B alacsony, és előbbi nyugat-európai, utóbbi közép- és kelet-európai előfordulású. Nálunk többnyire északon fordul elő, valamint a Kárpátokon túl, még a szlávoknál és a finneknél van meg. E két embertípus a Nyugat- és Közép-Európában őshonos neandervölgyi és a kaukázusi ember keveredésével jöhetett létre. S bár erre csont-adatok vannak, mégis sokan hevesen ellenzik. A magyarságra jellemző ma a rövid fej, széles arc, közepesen magas test, nehéz csontozat. A környező 'indoeurópaiakra' a vékony csontozat, hosszú fej, keskeny arc.

A kaukázusi klasszikus europid embertípus: hosszúfejű, keskeny arcú, vékony testalkatú. Ezen belül az 'indoeurópai' és a nordikus magas, a keleti mediterrán alacsony testalkatú. Velük szemben a *cromagnon* típusok hosszú, széles fejűek, széles arcúak, robusztus testalkatúak, vastag csontúak.

Rövid vagy közepes rövid fejű az uráli típus, amely alacsony, vékony termetű, s a *Cromagnon* B és mongol típusok keveréke lehet. A pamíri és turanid típus is europo-mongolid, azaz közép magas fejű, középszéles, ill. széles arcú, kis, ill. nagy fejű, nagyközepes, ill. nagy termetű.

Egyik népesség sem egyöntetű, homogén: Európa kevert típusú, különbség csak a népi átlagokban található.

Kárpát-medencei eredetünk műveltségi bizonyítékai

A magyarnak mondott nyelv egyedülálló természete a képi gondolkodás. A sikeres mondatokból szavak válnak, az értelemadó gyöknek eredeti lényegi képi jelentése van. Valamint a más-salhangzóig, magánhangzóig lebontott nyelvi kifejező erő jellemzi és a beszélt nyelvi hangalakokkal együtt megjelenő, képkifejező írott nyelvi változat.

Mindez olyan őskori emlékké nagyítja nyelvünket és korai elődeink gondolkodását, ami mellett eltörpül minden véletlenül megmaradt tárgyi alkotás, mert e nyelv ereje feltárja a feladatmegoldó képességet.

S a mi nyelvünkől, illetve ebből az ősnyelvi lényegi tulajdonságból építkezett későbbi nyelvek e tény miatt hasonlítanak egymásra. Vagyis az ún. indoeurópai nyelvek a magyarból átvettek révén rokonok.

A magyar nyelv logikus felépítése, bőséges hangkészlete, képzői és ragjai, kimagasló szóképzési, igeképzési és mondatfűzési képessége csupán hosszú időn keresztül, letelepedett, zárt, sűrűn lakott, városias közösségi életformában élők között jöhetett létre.

A magyar nyelv nyelvtani rendszere s nyelvi logikája tehát csak hosszú, zárt időszakban alakulhatott ki és rögzíthetett, ami sem a finnugor, sem a közép-ázsiai származási elmélet alapján nem elképzelhető. A kifejlődéshez szükséges körülmények több ezer éves időszakra csak a Kárpát-medencében és közvetlen környékén állottak fenn. Szétszórta népesség évszázados vándorlása nem nyelvfejllesztő, hanem elszigeteli, nyelvjárásokra bontja a nyelvet, s a magyar épp mást mutat. Ezért a finnugorizmus feltevését, az uráli újkőkorszaki nyelvi őshazát, el kell vetni a régészeti adatok ottani nagyfokú üressége miatt is, ugyanúgy az ázsiai és sztyeppei eredetet.

Azután az embertani mongoloid, ill. mediterrán-armenoid formák kizárják az obi-ugor s a sumér származást is, tehát az, hogy ezen elemek hiányoznak a magyar hon- és államszervezés kori, valamint a mai magyarságból.

Az újkőkor előtti Kárpát-medencei őslakosság mint helyi cromagnon összetevő elem nagyarányú folytonossága viszont fennáll. S bár eddig meghatározónak tartották, de nem döntő mértékű a sztyeppei sorozatos állítólagos ideköltözés, betelepülés, mint a legújabb genetikai adatok mutatják.

Kőkori írásunk közvetlen bizonyítékai is bizonyítják, hogy mindig itt éltünk a Kárpát-medencében. A Kelemen-havasokban, Gyergyóditró–Orotva melletti, fölötti Tászok-tetőn több hektáron szétszórva található számos, egy vagy több rovásjellel bíró kő. Amerikai, angol, román és magyar szakértők szerint több mint 30.000 évesek. Az írásjelek szinte azonosak a portugáliai Pont d'Arc barlang kőlapjának a magyar rovás ABC-vel egyező jeleket mutató 35.000 éves összefüggő írás emlékével, s a jelek között a világ több írásjele azonosítható.

Eredeti magyar írás a 7-8000 éves tatárlakai táblákon és a 6000 éves tordosi leleteken is található. A Tatárlakán kiásott ú. n. amulett 13 rovásírásos jeléből 8 megtalálható a későbbi magyar rovásírás jelei között is. Az újkőkorban is hasonló metszésű írásjeleket használt az itteni letelepedett műveltséget folytató, alapvetően békés, fémfeldolgozó ember.

Ez az ú. n. öreg-európai írás jelenti a későbbi lineáris A, a lineáris B, majd a ciprusi írás alapjait. Emlékezetet főntartó szerepe miatt történt talán, hogy a kereszténység fölvételekor a pápa kérésére a király megtiltotta a rovásírás használatát, de az mint 'kereskedelmi feljegyzés' tovább élt Erdélyben és az Alföldön.

A magyar írás jelei nagyon sok esetben megfelelnek a jelölt hanghoz tartozó fogalom képének, ezért a magyar írás más írásrendszerekből való eredeztetése kérdéses.

A magyarok lelki tulajdonságai, küldetése

Az embereket a legősbibb emberi szemléleti mód egymás mellé rendeli. E felfogásban lélek és ember viszonya mellérendelő. Ez a hidegövi ember jellemzője, ahol létfeltétel a kényszerű együttműködés, mert nincs élelmiszer többlet. E szemlélet miatt a legrégebb, Öreg-Európában nincsen társadalmi tagozódás. A letelepedett, növénytermelő műveltség az északi területen megőrizte az ősi lélekelemeket, míg a déli területeken megszemélyesítette. Ezért a magyar mellérendelő életfelfogás és szemlélet, valamint nyelvünk mellérendelő mivolta közvetlen bizonyítéka nyelvünk ősiségének. Később a száraz éghajlat kényszerúsége miatt létrejött az állattenyésztőkre

jellemző alárendelő gyakorlat, s a mellérendelés az alárendelő alkalmazkodási megoldással keveredett, majd az alárendelés terjedésével az isteni megszemélyesítés került mellé lelki támasznak.

Az anyagot a lélek ereje mozgatja és teszi élővé. A lélek és az ember viszonya mellérendelt. E lélekhez kötődő, a házastársakat is jellemző szemlélet nem igényli az alárendelő teremtéslegendát, a teremtmények függőségét.

A lélekjelképekről szóló a magyar felfogás ésszerű gondolkodásmódú, gazdag, mély szellemiségű. Ebben a jelképek nem válnak személlyé, nem kapnak nevet, s nem is ábrázolják őket emberi formában.

A magyar mellérendelő szemlélet hitvilágát jellemzi, hogy a lélekhit lélekelemei között a *tűz*, a fény, a szellemi erő, az apa jelképe; a *föld* a termékenység, az anya jelképe; a *víz* a megtermékenyítő erő jelképe és a *levegő* az életető erő jelképe. Az ősi magyar lélekfelfogás szerint a halott lelke a túlvilágra távozik s újra meg újra visszatér az élők itteni világába. A két világ ugyanazon a létsíkon, egyenrangú viszonyban áll egymással. A lélek szabadon jár az inneni és túlvilág között, a két világ egyenrangú, nincs alárendelve egyik a másiknak. S míg a halott lelke a kelta szemlélet szerint a túlvilágon újjászületik és újra meg újra visszazülethet az itteni világba, a magyar szemlélet szerint oda távozik, s nem kell újraszületnie, ami lényeges különbség. A lélek és az ember viszonya nálunk tehát mellérendelt, az anyagot a lélek ereje mozgatja, teszi élővé, így nincs alárendelő teremtésmonda, nincsen teremtményi függőség. A lélekjelképeket nem tekintik személynek, nevet sem kapnak, és nem ábrázolják őket emberi formában.

A magyar népi művészetben a lélek jelképe a madár, csőréből kiágazó indával, mert a lélek – a teremtő szó – kilehelve teremt életet. A mellérendelő szemléletmódnak megfelelően a cucuteny műveltség jellegzetességei: az arc nélküli figurák, rajtuk írás, ami nem kereskedelmi jellegű feljegyzéseket jelent, hanem emlékezetet segítő, hitet támogató. Népművészeti, népköltészeti kifejezéseik egyetemes jelentését vallásos jelleg hatja át.

A magyar népi művészetre alapvetően jellemző a békés, letelepedett, növénytermelő műveltség és mellérendelő szemléleti mód. Eszerint a korai katonai vezérek nem azonosak a magyarokkal.

A 'honfoglalás' kori sírok tanúsága, hogy eleink akkor már letelepedett, földművelő életmódot folytattak, valamint ábrázoló művészetükre a növényi elemek, madarak jellemzők, míg a négylábú állatok közül legfeljebb a szarvas. Ezért ragadozó állatot, -madarat elvértve találunk a sírokban. A lovas temetkezés kizárólag a honfoglalókat jellemezte, állatok a sírokban inkább a bika kultuszt képviselték.

Hasonlórol tanúskodnak népmeséink is.

A hitvilágból hiányoznak az eredetmondák és az azokhoz kapcsolódó istenek. A táltos népi bölcs, tanító, orvos volt. A népmesékből magas szinten fejlett lélekhit bontakozik. A magyar műveltségben az élő lélek állati jelképeit nem lehet totemként értelmezni. A táltos semmi kapcsolatba nem hozható a sámánokkal, akik egyébként zömmel Ázsia északi területeiről ismertek.

A hosszú ideje letelepedett, növénytermelő műveltség miatt a korábbi hitélet igen nagymértékben harmonizált kereszténységgel, amivel csak az egyházi formát és hierarchiát örököltük.

A nép elenyésző kisebbségét adó államalapító vezető elit három ismert származáslegendája sem magyar. Anonymus Gestája, Kézai Krónikája és a Tárih-i Üngürüs bizonyos a magyar népet ószövetségi szereplőktől származtatva a Biblia babiloni mondakörén alapul, s mivel a hunokkal rokonítja azt, bizony igen kései.

A magyar hitvilágból hiányoznak a néven nevezett istenek, nincs pokol, nincs mennyország, de van innen- és van túlvilág.

Nincs valóban magyar teremtéslegenda sem, hanem a biblikus ihlettségű krónikák teremtés-legendái, duális és alárendelő szemlélet-módja az uralkodó, honfoglaló nemesség mondái, nem pedig a letelepedett népé.

A hitvilág szavai zömmel magyar eredetűek, – az ú. n. finn-ugor, annak is korai, ú. n. altájinak tekintett rétegéből, – e hitvilág jól leírható a lélekhit, a természet és a termékenység tiszteletével.

A magyar népmesékben a jót a jó példák és a jó emberek segítik. A magyar hitvilágban a szépet, a nemeset és a jót hasznosnak is tartották. Tisztában voltak vele, hogy jó vagy rossz sorsuk okos vagy téves döntéseiktől függ, és helyes tetteik hasznos, vagy a helytelenek káros következményei természetszerűen bekövetkeznek, mert a természet örök törvényéből jövő isteni rendelkezések tökéletesek, igazságosak és megmásíthatatlanok.

Mindezt a legkorábbi európai kultúrák régészeti leletei is alátámasztják: E kultikus tárgyak első sorban a termékenység vallásos tiszteletének jelképei a felső őskőkortól kezdve. E kő vagy égetett agyag arcnélküli nő szobrocskák a modern emberrel együtt a Kárpát-medencében is megjelentek.

Keleti párhuzamaink is vannak, ahol a kezdetektől sokáig szintén mellérendelő a szemlélet, s mint nálunk, van lélekhit, a teremtéslegendák hiányoznak, amint a néven nevezett istenek és a ragadozó állatok is a népi művészetben. A gazdaság ott is növénytermelő, tehát a konyha szintén a letelepedettek jellemző főző, az állatövi kozmikus elemek ugyancsak még nincsenek meg. Amint nálunk sem, és csak utólag kerül ide a babiloni szemléletű zodiákus, amint keletre is az terjedt el és alakult át. A mellérendelő őskínai szemléletben – mint a magyarban – a két egyenértékű, ám mégsem azonos alak (jin-jang, férfi-nő, ég-föld, pozitív-negatív) együtt adja az egészet. A keleti műveltségi párhuzamok azonban nem jelentenek származást, de jelentik a közös, ősi, emberi felfogás megegyezését, az öreg-európai – magyar – műveltséggel. Csak erősítette ezt a kapcsolatot a keleti eredetű sztyeppe népek Kárpát-medencébe érkezése.

A magyar kultúra gyökereinek kutatásakor figyelembe kell venni, hogy embervilágunk változásai a 21. század elejére a multikulturalitás felértékelődéséhez vezettek. Ugyancsak kivirágzott – a divatosá váló európaiság eszme gyökereinek aktualitása miatt – az eurázsiaiság. Utóbbi különösen a kelet-európai identitásválságos területen lett népszerű, ám a fogalmat eredményesen alkalmazni lehet a magyarság jellegzetességeinek keleti vagy ázsiai történeti, kulturális, antropológiai megjelenése kutatására is. Sőt, a mechanikus orosz elképzeléseken túl – miszerint az európaiságnak része a kelet-európaiság, annak pedig része az eurázsiaiság – a magyarságnál a tételt minőségi kapcsolatokkal lehet kiteljesíteni, és a valódi európaiság elemeit eurázsiaiként összegezni, folytonosságát kimutatni. A magyar kultúra különböző emlékei, maradványai és hagyományai tehát alkalmasak az eurázsiaiság eszme szerinti áttekintésre.

Meg kell kezdeni a hallatlanul gazdag kulturális leletanyag sajátos, magyar és eurázsiai szempontú rendezését és értékelését. Végig kell vinni a korábban megkezdett elemzéseket a néprajz, a régészet, az antropológia, a nyelvtörténet, az írástörténet stb területén, és új területeket is be kell vonni a kultúrtörténeti összegzésbe, mintaként a nyugati kultúra keleti hagyományainak eredeztetése adhatja a módszert, de leginkább fordított irány szerint. A módszertant az igen gyümölcsöző interdiszciplinaritáson kívül a történetfilozófiai elemzések, a mai kulturális jelenségek gyökereinek kutatása, a régmúlt ismert mozzanatainak, hatásának újrvizsgálása, értelmezése és a korábbi előítéletek feloldása szolgáltathatja.

A magyar kultúra gyökereinek ilyen kutatásával bizonyítható, hogy az Európa gondolat körébe joggal beletartoznak annak markáns eurázsiai vonatkozásai. Azaz hogy Eurázsia nemcsak vitathatatlan földrajzi egység, hanem – hosszú távon tekintve – szellemileg is egységes kontinens. Ezenfelül a feltárt kulturális vonatkozások megismertetése csökkentheti a mai eurázsiai ellentéteket. S mivel mindezen szempontot a magyar kultúrára alkalmazva érvényesítjük, népünk közvetítő, híd szerepére immáron nemcsak a szomszédos népek irányában mutathatunk rá, hanem eurázsiai vonatkozásban is.

Az alárendelés legkorábbi megjelenése a Fekete-tenger medencéjének katasztrofális feltöltődését követő időszakban, tehát ezelőtt 7 és fél ezer évet követően történt. Addig az élelmiszertermelő melegövi ember kis csoportban, családban élt, mert amennyiben a csapadék meghaladja

az évi 200 mm-t, akkor lehetséges a természetes növénytermesztés és az élelmiszer többlet felhasználása. Ha azonban a csapadék kevesebb évente, mint 200 mm, például a sztyeppei területeken, ott csak állattenyésztés lehetséges, és élelmiszerhiány keletkezik, s itt megjelenik a területvédelem, az erő és a fegyver alkalmazása. Természetesen bővizű folyók mentén az öntözéssel lehet pótolni a csapadékhiányt, de az öntözéses rendszer nagy területre való kiterjesztése parancsuralmat igényel.

Majd a lovas hódítókkal keleten is megszűnik a mellérendelő szemléletmód, s megjelennek az alárendelő jellegű hősi történetek, eposzok, félistenek és istenek, valamint az istenszolgálat, a felsőbbrendűség, a felkenés, az alárendelés, a szolgaság és az égi rend.

A mi csodaszarvas mondánk azonban még a lovaskatonáknak is új szerepkört jelöl ki, fellépésüket a Kárpát-medencei magyar egység helyreállításáért.

Ugyanis magyar népi hagyomány az elvakult szabadságszeretet. Magyarországon a tripartitumot, a katonai-nemesi és papi osztály jobbágyokat rabszolgaként való birtoklását nem tudták bevezetni egészen a török kiűzése utáni időkig. Azonban nagy az ellenállás vele szemben, és kivándorlással kitérnek előle, különösen a székelyek.

Mert addig a magyarok faluközösségekben közösen birtokolták a földet, és egymást egyenértékűnek tartották. Az őket ért sérelmet bármi áron megtorolták. A Szent Korona-tan és -tagság azután szintén az egyenrangúság mellérendelő tudatát erősítette.

A társadalmi egyenértékűséget mutatja a kiemelkedő elsőszülött jog hiánya, ezt tükrözik a művészi elemek is.

Ezek az elméleti és lelki tartalmak jelenthetik tehát a mai magyar küldetéstudatot és annak érzelmi megnyilvánulását, de sehogyan se lehet azokat egyfajta előzetesként tekinteni, s mintegy előzményként visszavetíteni valamiféle magyar vallásra és magyar nemzeti létre. Hiszen akár a vallás, akár a nemzet esetében éppen ennek az egyetemes emberinek a tudatos vagy tudattalan képviselőiből végig a történelem során, származtak a tragikus nehézségeink, illetve támadtak nagyszerű tetteink és gondolataink. S végig jelen volt az a visszafogottság vagy istenfélés, istentisztelet is, ami az emberiség szintű korlátok és alig-alig teljesíthető feladatok ismeretéből fakadt.

Ezért nem tudtuk azután magunkat modern nemzetként elkülönítve és megnyilvánítva sikerre vinni, miközben ezt belőlünk kinőtt néptagjaink is megtették, s miközben éreztük sikertelenségeinknek, sőt elbukásainknak hazugságát, égbekiáltó igazságtalanságát, valamint kikutattuk egy idő óta azoknak azokat létrehozó szükségyszerűségeit, amik az eltérő felfogásból és az annak megfelelő magatartásból fakadtak. Mindez természetesen és sajnálatosan megmagyarázza mindama széthúzást és hibát is, amit elkövettünk, bár nem enyhíti az okozott veszteséget és fájdalmat. Szoktunk ugyan áldozathozatalról beszélni, amit a háládatlan Nyugat meg sem érdemelt, ám, csak ha mindannyian túllépnénk e mai nemzetgyilkoló európai és bolygónyi kocsmán, valósulhatna meg s érezhetnénk elégtételünk.

Ugyanígy az előbbieket szellemében a nemzeteket szolgáló vallási reformáció nálunk, a modern nemzeti törekvések megfelelő szintű megnyilvánulásainak hiányában, nem érhetette el célját, sőt az ősi emberhit keresztény azonosságainak felmondásával, a Regnum Marianum elutasításával rombolta magyarságunkat és az annak népei közötti kapcsolatokat. Azaz a keresztény egyetemesség volt utoljára az a magyar keret, amelyben azonos műveltségű, de különböző nyelvűvé váló népként, majd népekként szerepeltünk együtt.

Azóta ez a teljesség szétszakadozott, s a műveltség egyes elemei váltak meghatározókká, s ezt az eredeti magyarságot képviselő többség nem tudta elfogadni. Azaz nem alkotott kizárólagosan érdekezérelte nemzeti államot, nem azonosította a fennhatósága alatt élő embereket a kizárólagos magyar nemzettel, hanem az embert a népi egyetemesség alkotó részeként kezelve, a különböző nyelvű, szokású és vallású embereket különböző néppé téve, e népekből képzelte el a régi elveket megvalósító modern nemzet megalkotását. Mivel azonban a modern nemzetfejlődés korában az egyetemes emberiség szempontjából szervezett államszövetségnek még nem jött

el az ideje, a magyarság ebből a szerepből – felkészületlenül és alkalmatlanul – belezuhant a nemzetalkotó szerepbe.

Ebben azóta is vergődik, megosztott, mert akár az egyetemes, katolikus kereszténységben és a tiltakozó, protestáns keresztyénségben, akár a szabadságbölcselemben, akár a népközpontú közakarát és közképviselő elméletekben, előbbi önmaga megerősítését látja. S várva-várja azokat a fejleményeket, amelyek helyreállítják az ember egyetemes értékei, érdekei és elvei mentén szerveződő nép–együttesi társközösség létét. Ezért vált részben a társadalmi forradalmak hívévé, majd kiábrándult belőlük makacs végzetességgel. Utána azonban mégis ugyanezért ásta újra s oly mélyre az elméleti indokát ezen elkötelezettségének. Most pedig látszólag ugyanazon az oldalon állva, azokkal kell versenyeznie, akik korábban porig alázva végveszélybe sodorták.

A magyarságon belül pedig verseny dül azok között, akik a korábbi ellenségeink mai viselt dolgaiból szeretnék, ha tanulnánk. A verseny a szerint dül, hogy ki, kinek a mintaadása elfogadását támogatja. Szerény javaslatom szerint azonban magunkba nézve eredményesebbek lehetnénk, sőt bizonyos sikeresek leszünk, mert akkor feltámadhat végre a sikerességbe vetett magyar hit, amely azonos az egész emberiség boldogulásával, ami minden élő igaz ember célja kell legyen. Egyúttal ezzel a saját elv érvényesítésével ellenőrizni lehet a többi versengő nemzetet, hogy komolyan gondolják-e és betartják-e ezeket az elveket, vagy csak megtévesztésként és saját előnyükre, látszólag kötelezik el magukat az emberi egyetemesség mellett, s valójában külön, továbbra is a mi kárunkra és a többi hasonló ellenére akarnak szűkösen boldogulni.

Mit jelent magyarnak lenni?

Ez nem egy kérdés, hanem legalább annyi, ahány évszázada fennállunk. A legrégebb nyom szerint akát ötezer kérdés. Azért ilyen sok, mert mindig mást jelentett, más feladatot.

A kezdetektől igen sokáig azt jelentette, hogy embernek lenni. És a legutóbbi évszázadokban sajnos már ismét azt jelenti. Azért sajnos, mert közben más népek is emberré lettek, csak hát köztük többen az emberi élet veszélyeztetőivé váltak.

Az emberlét korábbi állapotaira, körülményeire csak következtetni tudunk. Mégpedig a szellemi nyomokból leginkább, mert az anyagiak nyolcezer év alatt a felszínen teljesen megsemmisülnek, a föld alatti leletek pedig ritkák. Szinte nincsenek is, hanem a barlangokat ásták fel töviről-hegyire a régészek, s most annak eredményével büszkélkednek, illetéktelenül kiterjesztve az ott találtakat az érintett múlt egészére.

Ebből a szempontból a Gyűjtő-medencei emberleletek igen gazdagnak számítanak. Ráadásul mindenben elsők, mindenben megelőzzük és minőségben, mennyiségben lepipáljuk a másholi leleteket. Van kétszázézer éves, harmincezer éves, pár ezer éves előnyünk, illetve az egyidejűségekben nálunk összehasonlíthatatlanul gazdagabb a réteg. Meg is kellene kérdezni az UNESCO-t vagy a Jóistent, hogy helyes-e minden régészeti kultúrát a sokkal későbbi és gyérebb előfordulásáról elnevezni, csupán csak azért, mert akkor francia, német vagy szláv nevet lehet használni. Legalább magunknak el kellene hagyni e magukat visszadátumozó zavaró tényezőket, hogy egybeálljon a logikai és az időrend.

Ugyanakkor a szellemi nyomok az igazán gazdagok nálunk. Ezek, a népmesékben például olyan természetűek, hogy Magyar Adorján egyenesen azt olvasta ki belőlük, hogy az emberiség itt született, amikor a Pólus itt lévén, itt hűlt le először annyira a légkör, hogy az emberlények kijöhettek a Nagyalföldi-tengerből. Meghökkenítő állítás, ám az mégis valószínű, hogy egyszer valamikor s valahol tényleg ki kellett jönni az embernek a tengerből, ha onnét származik. A Rudapithecus Hungaricus is a Pannon-tenger partján élt. Hogyha ez máshol volt, akkor is azt őrizte meg az emlékezet. Ha meg a fáról jöttünk le, akkor arra is emlékeznie kellene ugyanígy a mesének, de nem teszi.

Szellemi nyomoknak tekintem a kultúra eredményeit is. Akár az anyagi jellegűekről van szó, akár a szellemiekről. Az anyagi jellegű, azaz a megélhetést biztosító tudásról és képességekről, azok kiválóan magas színvonaláról a neandervölgyiek (miért nem mondjuk így példának okáért:

a Benta-völgyiek!?) tanúságot tettek az egész földön százezer éve. Ők jelentik a mai modern embert, nem a sokkal későbbi cromagnoniak. Nem kihaltak, hanem egészében bennünk folytatódnak. Nekünk már csak az maradt, annak az előkészítése, amit helytelenül neolitik forradalom néven emlegetnek manapság. Azért helytelenül, mert nem volt ilyen forradalom sem a földművelésben, sem az állattenyésztésben, sem a fémművészetben. Hanem bizony mindazt a megelőző több százezer évben, persze főként az utolsó százezer év utolsó harmadában fejlesztették ki a mi elődeink ezen a tájon, ahol ma a magyarság zöme létezik.

Itt keveredett ugyanis nagyon életrevaló emberré a korábban a hideg és a meleg éghajlathoz szokott ember. Keveredett testileg is a nagyfejű és törzsű, rövid lábú hideg égövi és a kisfejű, rövid törzsű és hosszú lábú meleg égövi. Ennek tudhatók be oly csinos lányaink és jóképű fiaink, akiknek nagyszámú utódai népesítik be ma a Föld nagy részét. És keveredett szellemileg is az előbbinek kozmogónikus, reális tudása, s utóbbinak fantasztikumokkal kevert, azaz fantáziadús felfogása. A bükki műveltségünk ennek a letéteményese, amely az északkelet-magyarországi régiót, Felső-Magyarországot a mai napig megkülönböztethetően kiemelkedő szerepkört ellátóvá tette. Kár hogy a mai nap is vagy öt országba szétszabdalt ez a jelentős terület. Csak reménykedhetünk, hogy túléli a végveszélyt, s üdvös politikai egyesítéssel felélednek majd eredeti képességei. Ezek annak idején többek között abban nyilvánultak meg, hogy magukba olvasztották az eltérő felfogású támadókat, majd államszervezőiket a harci baltás indoeurópai kurgán műveltségtől a lóra ült kimmereken át a szarmatáig, hunokig és avarokig, magyarokig. De az irodalmi magyar nyelv is innét származik.

A szellemi nyomok észlelhetők az egész földkerekségen. Ez azonban nem annyira az innét elvándorlás következménye, hanem az ősműveltségi állapot jól megmaradásáé. Négy téren vehetők észre a leginkább a Gyűjtő-medencéből származás kézzelfogható nyomai: a mitológiák, a díszítőművészet alakzatai, a földrajzi nevek és az írásművészet terén. A korábbi tudásteljesség a csillagokig felért, csillagokkal rajzolt képekben is elraktározódott az egész földkerekségen. Ezek az Égi Malomról szóló mitológiák, amelyeknek jelentését homályba borította a tudók alárendelt szerepkörbe szorítása. Mert Európa az más, oda a szalagdíszesek vagy mások szerint kottafejések népe szinte teljesen szétterjedt, ahogy a kurgán hódítás elől menekült egészen az Ír-szigetig és az Urálig, és vitte az eredeti magyar nyelvet és műveltséget. És korábban a jégkorszak felmelegedésével is volt kirajzás, ezért a finnugor rokonság nemcsak 6 ezer éve távozott innét, hanem már 14 ezer éve is a rénszarvassal. Az új, elnyomó főnökök számára – akik Európa-szerte leigázták, kiszipolyozták, sőt kiirtották a letelepedett lakosságot annyira, hogy többségbe kerüljenek – azután felfoghatatlanná váltak ezek az egyenrangú emberek együttműködésével megszerzett és átörökített ismeretek. Már a görögök sem tudták mitológiájuk valódi jelentőségét, ezért találták fel helyette a teljes tudást újra megcélzó filozófiát, de sajnos Egyiptomba is az alárendelő szemlélettel együtt került át az Égeikumból e tudás. Nálunk és Európában a későbbi üldöztetése mesei szerepbe s babonáságba alacsonyította le e mítoszi kincset, míg az alárendelésre épülő hatalmak főnökei saját hősiességük és isteni származásuk történetévé alakították át, hőseposzként. Ugyanakkor a népdalok még ma is megmutatják, milyen nagyszerű is a mellérendelő szemlélet, ha ilyen tömör és megragadó, könnyen elsajátítható tanítást tudott létrehozni. Tessék csak énekelni belőlük a hároméves gyerekeknek!

A díszítőművészet ugyanolyan alakzatai szintűgy, amiként a Kárpát-medenceiekkel azonos földrajzi nevek, elterjedtek az egész Földön. Ezek a jelképes formák a mitológia összefüggéseire rímelték, míg a földrajzi nevek a tudásteljességből fakadt tömör emlékeztetők, indikátorok voltak. A díszítő alakzatok ennek megfelelően előbb a csillagos ég állatalakjait, azok küzdelmeit fejezték ki, mígnem később, az eredeti jelentés feledésbe merülve, a virággá válás folyamata következett be. Így lett a polipból az Anyák napi szív, abból meg a három vagy négylevelű boglár, rózsa. A Gyűjtő-medencei eredetűnek látszó, de valójában az ősnyelvi állapot megőrzéséből magyarázható, itt nálunk is megtalálható földrajzi neveket az amerikai katonai hírszerzés térképei alapján fedezték fel a világ minden részén, főként a termékeny folyóvölgyek környékén. Ez a

Vámos–Tóth Bátor-féle Tamana-tudomány, amely már több ezer teljesen azonos, s tízezernyi variáns nevet azonosított. Ezért elfogadhatatlan e beszélő, ha tetszik szent nevek környezetünk béli rontása, torzítása szlávok, németek vagy románok részéről. Ugyanakkor mind nyilvánvalóbb, hogy itt sem a diffúziós elmélet ad magyarázatot, azaz jó magyarjaink nem mentek a maori szigetekre. Viszont akár a képi ábrázolás, akár a hangkiifejező mód annyira közös, hogy egyforma, a kezdeti időben, tehát ezzel is az ősműveltségi jellegek, körülmények tanulmányozására nyílik lehetőség.

Az írásunkról V. Molnár József, Simon Péter, Forrai Sándor, Szekeres István és Varga Csaba mondta és írta számomra a legfontosabbakat. Hogy a gyorsírásunkat is az élő rovásírás szerint szerkesztették, azért olyan jó, s hogy mindig a mieink nyerték a gyorsíró világversenyeket. Hogy ez a rovásírás vagy magyar írás olyan szerves, hogy azzal is segíti az alkalmazását. Például a sziszegő hang egy vékony vonal. Hogy legalább harmincöt ezer éve, a barlangrajzok óta pedig bizonyítottan ezt használja az emberiség. Hogy a sumér ékírás belőle származik. Hogy az egyiptomi mindhárom írás belőle származik, s a hasonlóság miatt a démotikus írás a legrégebbi, azt követi a hieretikus és végül a hieroglifás. (A Gyűjtő-medencei AB vércsoport nagy aránya a múmiákban ezt méginkább alátámasztja, hogy a kurgán utódok elől végülis dél felé végül Egyiptomig vagy Szudánig futott a nép.) Hogy a kínai, a héber, a görög és a latin írás belőle származik. Hogy vele az egész eurázsiai hun birodalomban írtakat el lehet olvasni magyar nyelven. Hogy az etruszk írás is ez, s a latinok kétezer éve vették át, amit tőlük mi – sajnos már a mai elégtelen formájában, fele betűvel – ezer éve vettünk vissza.

S ha nem voltak elnyomó isteni kiválasztott királyaink, akkor az ő hősiességükről szóló hőseink, hősmondáink sincsenek, amint ezért teremtésmondánk sem. A Csoda-dara monda nem Hunor és Magor hősi története, hanem a Gyűjtő-medencébe való sorsszerű visszatérése. Atillának, Bajánnak, Álmosnak, Árpádnak még a sírhelyét sem ismerjük, nemhogy hőskultuszt építettünk volna róluk, bár most már – végveszélyünkben – el kell kezdeni a zarándoklatokat e nagyjaink pilisi emlékhelyeihez. Ezért nem megy nálunk a legendaturizmus, hiszen sincsenek kiválasztottak, félisteni hősök, akikről azokat a legendákat Nyugat-Európában az uralkodói udvarokban táplálták. Egyáltalán már a legendákkal is baj van nálunk, mert a mellérendelő szemlélettel gyűjtött és átadott tudás egy az egyben megfelelt a valóságnak, mialatt az alárendelő világban csak a beavatottak kapták meg a valódi tudást: az a kisebbség, amely elnyomással uralkodott a többségen. Ezért nincsen magyar vallás, hanem műveltség, mert minden vallás utólagos és ezoterikus, elzárt. Ezért aztán amit mi a kereszténységhez hozzátettünk, divat lett az egész világon, akár szentjeinket, akár lovagjainkat tekintjük, avagy a termékenység kultuszt Nagyasszonnyal, Boldogasszonnyal, Babba Máriával, Szent Szűzzel.

Szólnunk kell még műveltségünk kapcsán külön arról is, amivel megszólalunk, írunk, a magyar nyelvről. Ennek ősnyelvi mivoltát más nemzetek nagy tudósai hangoztatják. Rá kellett jönnünk, hogy a tizenkilencedik századi romantikusok voltak a délibáb kergetők, akik igyekeztek saját fiatal nyelvük magyar nyelvből való származását egyszerű módon, az átvétel irányának megfordításával nemhogy eltakarni, de előnyös helyzetbe juttatni saját nyelvüket. A leleplezést az időbeli nagy különbség nyújtja az átadást, átadás-sort illetően, amennyiben hatezer évvel korábbi magyar nyelvtulajdonról lehet csak szó, mert ebben az eredeti nyelvben, a magyarban a szóbanforgó fogalmaknak egész sora, bokra, tömkelege létezik, míg az utód (szláv, germán) esetleg csak egyetlen szó arról a fogalomról. A ragozó magyar nyelv kifejező képessége igen könnyen végtelenül bővíthető. A toldalékolás helyett a szóhajlítást működtető nyelvek ilyen téren nagyon korlátozottak. Létrejöttüknek is az volt az oka és célja, a korlátozás, a leigázás, amikor szegény szalagdízszeseinket utólérte, meggyérítve maga alá gyűrte és kiszipolyozta a leigázó, alárendelő hatalom. A magyarban az első szótagon és a mondat elején van a hangsúly, ezért a lényeg kerül a mondat elejére, ami nagyban megkönnyíti a megértést. Talán ez adhat magyarázatot a magyar anyanyelvűek könnyű taníthatóságára és máig nagy tudományos eredményeire.

A magyarság azonban nemcsak jelenben megragadható állapotokban mutatkozik, valósul és működik, hanem a múltbeli és a jövőbeli történéseket is jelenti. Nemcsak arról van szó, hogy az unokák folytatják a nagyapák dolgát, hanem arról is, hogy a múlt tapasztalatainak feldolgozását a jövő érdekében végzik. Ez a feldolgozott múlt nem a királyok vérvonalát isteníti, hanem a saját kárából tanul, s az előnyös magatartást rögzíti. Van mit rögzíteni és van miből tanulni. Grand-pierre K. Endre szerint a Habsburgokig valakik minden magyar királyt megöltek. Kik? A vérvonal imádók. Az alávetést próbálók, kierőszakolók. Elődeink meg mindig talpra álltak, minden támadót magukba olvasztottak. Legutóbb éppen Habsburg Ottó lett nagy hívünk, igaz más szerepben. Amikor az alárendelő hűbériség már általános volt körülöttünk, kitaláltuk a Szent Koronát, azaz a Magyar Alkotmányt. Ez nem engedi meg, hogy ember embert birtokoljon, s főként a királyt nem emeli az egekbe, az emberek elnyomására. Nem vesz tudomást az erőszak alkalmazásáról a népre, annak eredménye semmis, amint itt minden Trianontól kezdve, majd 1944-től. Az ország birtokosa a Korona, melynek testét a király és a nemzet alkotja. A Dózsa György vezette kereszties felkelés dinasztikus érdekekért fellépő provokátorai sem tudták teljesen felszámolni ezt a helyzetet, s amikor a női uralkodó s fia felszámolta volna, a társadalom hamarosan felrobbant, hogy a törvény előtti egyenlőség és a közteherviselés eszményét visszaállítsa. Nem lenne jó, ha erről az eszményről, amit az érvényben lévő, de nem alkalmazott Magyar Alkotmány, a Corpus Juris Hungarici jelent, bármi miatt lemondanánk.

Mert kötelez, s főként a jövői magyar nemzedékekkel szemben, de ugyanúgy az emberiséggel szemben is. Nem igaz érv, ezért visszautasítandó, hogy hiszen az emberiségnek az tetszik, ha a magyarok megsemmisülnek, megszűnnek, amint a trianoni katasztrófa óta erről sorra kinyilvánítják akarataikat a meghatározó népek képviselői, akár Jaltán, akár Máltán. Mert bizony sem a kínaiak, sem az indiaiak nem mondtak véleményt! És a nagy muzulmán országok sem, vagy a dél-amerikaiak sem. Annál inkább azok, akik az elpusztított, elzavart magyarok házaiba beköltöztek a szomszédból, és megbízóik. Az emberiség nem azonos a rablógyilkos kisebbséggel. Bár a nagyhatalmak eltűrték s megbocsátották – például a tisói fasiszta Szlovákiának és az antonescui fasiszta Romániának – ezt a szörnyű magatartási formát, sőt még tegnap is déli határainknál. Sokáig azonban a terrorizmus nem lehet államok eszmei alapja, még ha a nagy szolgálatokat tevő Lenin és Sztálin vezette is be a gyakorlatba. Épp mostanában derül ez ki, hogy bizony az ocsút csak úgy lehet elválasztani a búzától, azaz a világ országait megmenteni a terrorizmustól, ha azt elszigetelve teljesen kiiktatják, senkinek sem engedik meg, még önmaguknak sem.

A magyarság tehát főként a tudásban áll, a kultúrában, a kiállásban. Tudjuk járni a magyar táncokat, élvezzük a magyar zenét, énekeljük dalainkat. Ismerjük történelmünket a legutolsó vadkanig. Igyekeznünk kell megakadályozni minden további bünt ellenünk, ha egyszer értjük az indítékot. Meg kell osztanunk a tudásunkat másokkal, még mielőtt elpusztítanak érte, s nem marad, aki átadja. Tudunk levest, lekvárt főzni ugyanúgy, mint aranyat, s az arannyal ugyanúgy hímezni, mint a cérnával. Elég régen feltaláltuk a kenyérsütést, a téztafőzést ahhoz, hogy mindenüvé eljuttassuk annak ismeretét. Hogy senki ne kényszerüljön kenyérért ölni ezen a földön.

A gabona magvak is birtokunkban vannak, s az eső szintén. Mi kell még, ha győz a jóakarát? Voltak messzire vándorolt leszármazottaink, akiket kipusztítottak, s voltak sokan, akik visszataláltak. Ma már nincs hová visszavonulni, ott kell érvényesíteni a magyarságot, ahol éppen vagyunk, Ausztráliától Angliáig. Van mit bevetnünk a cél, az ember javítása érdekében. Igen jól állunk az egy főre jutó költők, tudósok, sportbajnokok, zenészek, művészek dolgában. Nyelvünk kifejezései éppen a duplájára rúgnak a félmilliót számláló, utánunk legnagyobb angolnak, de a miénk milliárdig is bővíthető lenne. Lelkeink megszólítnak, támogatjuk az égi célokat. S miénk a legnagyobb politikai találmány maradványa, az egymás mellé szabadon álló ember szabadon együttműködő tevékenysége.

Mert az embernek mint értelmesen élő, tevékenykedő lénynek ugyanúgy a társadalom a működtető ereje és számára az élete létfeltételeit biztosító emberiség/nemzet megalkotója, – azaz a

kettő egy, egység – mint ahogy a lélek vezérlésével működtetett test hozza létre a személyt, valamint e három részen belül az életképlet által vezérelt anyag alkotja az egyedet, a tudattal rendelkező agy az egyéniséget, és személyiség vezérelte egyéniség a cselekvő személyt. A társadalom, a szocium tehát az egyes embernél több, de kevesebb az emberiségnél, aminek ma mindent a különböző nemzetek felelnek meg a földön, de vannak nemzet alatti képződmények, amelyek nem tudják biztosítani saját társadalom révén mindazt az ember számára, amit az emberiség szint a különböző nemzetek részéről nyújt tagjai, emberei számára. A társadalomban a műveltség vezérelte társadalmi lét alkotja az élő társadalom alakzatát, s a műveltségen belül az eszme vezérelte hit építi fel a vallást, és a társadalmi létben az erkölcs által irányított társadalmi egységek működtetik a társadalmi életet, valamint az élő társadalomban értelmiség által irányítottan működő gazdaság jelenik meg, mint eredményes politika.

Ha az emberiség vagy nemzet szintjét meghatározzuk, azaz a társadalmi elméletek hatását a társadalmi alakulatokra, miáltal aztán ezek összessége a történelem menetét nyújtja, a mottó még mindig ugyanaz: a kettő egy, egy harmadik. Azaz a társadalmi alakzatok vagy alakulatok a társadalmi elméleteket mint vezérlő eszméket hordozván, azzal az emberiségben egyesülnek, akiknek alegységeit a közös műveltséget hordozó nemzetek alkotják, és az egyesülésük teremti meg a történelmet, merthogy a kettő tehát itt is egy. Ezért az alárendelő szemlélettel ellentétben, amely az élő társadalmat az ellentétek kibékíthetetlen harcában ütköztetve találja a fejlődés elvét és tekinti az élő rendszerek alaptörvényének, a mellérendelő szemléletben az élőlényeket éppen nem a harc, nem a rombolás, hanem az eszme és érzés vezérelte erő és tevékenység jellemzi, az állandó egyensúlyra törekvés, a változásban eszme és erő egységét kifejezve. És ez a változás nem azonosítható a fejlődéssel, azaz az emberi élethalál-harc által biztosított fejlődés modellje hamis.

S végül, mivel nagy volt a magyar, mi tudjuk, milyen az, amikor egy nyelvet beszél az egész emberi kultúra, egyenlő szinten tevékeny minden nép és ember, a csak azon a szinten megvalósítható egyéni hasznos, színes teljesítményekkel. Szigetországtól szigetországig. De nem egy akolban egy pásztorral. S főként tudjuk, milyen a pusztítás, a pusztulás fájdalma, amikor az egész, a magyarság pusztul. Nem hagyhatjuk vesztébe rohanni embertársainkat, s vele magunkat. Ezért még ma is nagy a magyar. Ne bánts a magyart, ne bánts az embert! – Kiáltjuk ezt minden irányba! A bántatlan ember nem fogja tovább bántani a természetet, a növényeket, az állatokat. Ne bontsd le az embert! — tehetjük még hozzá. Kérjük őket, tévelygőket, ne kezdjék addig lebontani az emberséget, míg teljesen fel nem építették magukban. Majd ha már túljutottak a mi egymillió nyelvi kifejezésünk megalkotásán és használatán, de akkor biztosan nem lesz rá szükségük. Ha ki tudják fejezni magukat ugyanúgy tánccal, énekkel, rajzzal, mesével, verssel, mint mi. Ha lesz ennyi sikerük, eredményük. Addig azonban senkit se bántsanak, hanem inkább segítsenek, hogy maguk is kapjanak segítséget.

Ahogy Jézus legyőzte a halált, úgy kell a ma emberének legyőznie magában a félelmet a haláltól. Mi tudjuk, hogy nem kell félni tőle, mert sosem jön el, hanem mi hagyjuk oda elhasznált porhüvelyünket. De addig meg kell valósítanunk hivatásunkat, hogy emberek legyünk, lelkünk szolgálatára, betöltésére. Minden magyar tudja, hogy magasabb rendű létre meghívott, ha azt kiérdemli. A földi lélekben gyökérzik az igazi jövő, mert az végetérhetetlenül örökkévaló számunkra az emberiség által. Ezt mi nem herdáljuk, nem kockáztatjuk, ha szenvedést mér ránk a sors, az alól ki nem bújunk. Főként nem akarunk mások legyőzésével, más fájdalma árán előnyöket kicsikarni, mert azok ellenkezőjére fordulnak az evilági másvilágon. S amit pedig elvesztettünk, lélekben visszakapjuk, s talán ezerszeresen. Kérjük Istent, hogy a minket régóta s folytonosan meg- és kirablókat ne sújtsa lelki túlvilágon ezerszeres hátránnyal és szenvedéssel, hiszen az örökkévaló itteni ítélet. Ez a hitünk mindenkit már a földön üdvözültet. Magyar az hát, aki hisz emez isteni örök ítélet igazságosságában.

Így legyen! Így legyen! Így legyen!

Cser Ferenc 2020. 10. 08. és 2021. 11. 07.

Kedves Lajos!

Én nem tettem mást, mint László Gyula javaslata alapján az ismert, a másutt közölt dolgokat összeraktam egy egységes gondolattá, és ebből kerekedett ki a lehetséges magyar őstörténet. Abba nem fér bele sem Mongólia, sem a Folyamköz, mert nemcsak az van benne, ami azonos, hanem az is, ami azokat kizárja (pl. a műveltség).

A tudomány nem kereskedelmi tétel! Az igazság nem árucikk, nem lehet kereslet/kínálat tárgya! Én nem vagyok egy CEU-s kisiskolás, nekem van önálló véleményem – és azt eddig is kifejtettem. Ha úgy adódott, itt a fórumon is. Csakhogy nem vagyok vak és abba az árokba (mocsárba), amibe az MKI is belement, nem vagyok hajlandó belemenni. Ezért tettem a megjegyzéseimet, de az azokra való reakciók láttán rá kellett jönnöm a valóságra. Ebben segítettél te is! És ebben segítettél én is téged! Ez kölcsönhatás és így van ez rendjén.

Hogy én mit akarok a ZMTE-ben? Semmit, legfeljebb azoknak a megismertetését, amikre az anyagok feldolgozása közben rájöttem, észrevettem, logikai rendbe állítottam. Csak annyit hangoztatok, amiről ők nem akarnak tudni, mégis létezik, amik alapján a Kárpát-medence-i eredet gondolata összeállt.

Nem fogadom el a modern embernek Afrikából való 50 évezred előtti kijövetelének az elméletét, mert az politikailag motivált elmélet, és a régészeti leletekkel ellenkezik. Ugyancsak ellenkezik az 1968 előtt publikált – és a szakkönyvtárakból azóta eltávolított – embertani tanulmányok eredményeivel. Politikailag motivált, mert azt akarja ránk erőltetni, hogy végülis semmivel sem vagyunk mások, mint a primitív műveltségű afrikai bennszülöttek, hiszen az ő származékaik vagyunk.

Nem, az emberiség – a modern ember – gyökere ugyan az ősi Afrika, hiszen a *Rudapithecus* innen oda ment és ott alakult eszközkészítővé, de onnan másfél millió évvel ezelőtt kijött és aztán a Föld több helyén alakult modern emberré. Több helyen, párhuzamosan és a helyi sajátosságoknak megfelelően, de nem azonos módon! Nem vagyunk egyformák.

Én ezt állítom, fogadom el és nem vagyok hajlandó elismerni az ősi emberi nyelv létét sem és mindent abból levezetni. Nem vagyok hajlandó elismerni semmiféle pán- elméletet – így a pánmagyart sem, mert semmi alapja nincs.

Nem látom semmiféle bizonyítékát annak, hogy a magyar nyelv és műveltség a Kárpát-medencétől távolra ment volna és aztán modernként oda visszatért ún. honfoglalást eljárszva.

Nem, Lajos, ezek a *Gyökerek* – és a vele párhuzamosan folytatott *Benjámín* – tanulmányok során alakultak ki bennem és az azóta megismert adatok nem, hogy ellenkeznének vele, hanem alátámasztják azokat. Persze, ha nem erőltetünk rá valamiféle PC elméletet – azaz az Ősádám-Őséva elméletet.

A kétrétegű, azaz többgyökerű műveltséget még a Benjámín adatgyűjtésekor megismertem és a Gyökerekben – ha jól emlékszem – erre hivatkozom is, de mindenképp erre építettem.

Hangsúlyozom: a *Gyökereket* bármelyikük megírhatta volna, ha – előítélet nélkül! – veszi magának a fáradságot és László Gyula ötlete alapján összegezi a rendelkezésre álló *embertani, nyelvészeti, néprajzi és régészeti* anyagot.

Igen, ebben Lükő Gábor (*A magyar lélek formáiban* előadott) alapgondolata, miszerint a magyar műveltség és nyelv mellérendelő, alapvetően jelen van. Ebben ugyan idéztem Magyar Adorján gondolatát, amely tudományosan egyébként egy baromságra épül, mégis igaz, miszerint „nem jöttünk mi sehonnan, a magyar őshazája a Kárpát-medence”.

Csak hát a csapat erre nem vette a fáradságot és azóta se veszi, csak arra törekszik, hogy a saját agycicáját tolja előtérbe és a germán heroizmus jegyében írjon egy soha meg nem történt történelmet a magyarság őseiről.

Biztatgatnak a Kárpát-medencei modellel, de ugyanakkor sértve érzik magukat, mert ők is a pánmagyar hívei. És minthogy egyszer ezt már leírták, kimondták, futnak a kimondott szavuk után. A többi csak játszma.

Odáig nem jutottak el, hogy kilépjenek az egy-gyökerű származás hitéből és megértsék, hogy az ember mindenütt ember, és ha azonos dolgokat lát, tapasztal, akkor nem elképzelhetetlen, hogy azokra azonos választ is ad.

Itt vannak a népdalok. Ausztráliában az egyik zeneszerző a lápvidék madárhangjait komponálta meg – és döbbsentem fedeztem fel benne egy magyar népdalt is. Akkor ajánlottam az akkor zeneiskolás (egyetem) lányomnak, hogy ám vegye elő a témát és az egyes népek népzenejéhez mérjék fel az énekes madarak dallamvilágát – és meggyőződésem, hogy ebből megtalálható valamiféle ősi mozgás, tartózkodás. Hol énekeltek azok a madarak pentaton dallamban? Na, ott voltak a magyarok is.

A Szent Koronához is van szavam. A 'sacra', ami a nevében van, az sem megszenteltet, sem szentet nem jelent. Ahogy a szent szót – bár idegen! – használjuk, miért nem használjuk a szakrális is? A szakrális valami nem szent, nem vallási, mégis az emberi hithez, hitgyakorlathoz kapcsolódik: valami, ami túl mutat a tárgyi világon.

Láttam néha, hogy a gondolataimat nehezebben fogtad fel, de akartad, és a végén mindig megértetted. Ezt főként az *Emberiség* írásakor tapasztaltam. De azóta egyértelműen érted, sőt, nálam jobban tudod már fejleszteni. Az igazságszereteted nem az én hatásomra alakult ki és az enyém sem a tiéd hatására. Viszont mindketten fontosnak tartjuk – és ez így normális.

S még valamit a mai helyzetünkről, amit azért otthonról te biztosan jobban láatsz. Én csak azt érzékelem, hogy a szomszédaikkal nem akarnak összeütközésbe kerülni és ezért inkább megveregetik a hátukat, semmint számon kérnék a tetteiket. A V4-et építik fel, hogy a francia/német törzssel erőben egyensúlyba kerülhessen. Sokkal inkább az az érzésem, hogy egy közép-kelet-európai államszövetséget akarnak létrehozni – esetleg, az angol példa alapján, az EU-n kívül. Az építkezéseik, a szövetségi lépéseik erre utalnak.

Kedves Lajos!

Akkor még Oláh Zoli mostani leveleivel kapcsolatban, mert három írása is beesett hozzám, s mivel nem vagy a levelező listán, ezért beszámolok neked mindhárom szörnyleletéről, viszont azt biztos te is megkaptad, ami az etruszk vitához kapcsolódik.

Gondolkozóba estem ezek hatására, hogy valakinek a gondolkodási képesség vagy a szakmai tájékozottság hiánya okozhatja-e inkább az érthetetlen vagy minősíthetetlen megnyilvánulásait „szakmájában”, ill. a régészetben.

Elővezette megint a DNS-nyelvet, a „DNS ábécé betűit” akár földönkívüli eredetűnek is valószínűsítve és „új adatkorról” beszélve, amelynek tudományos módszertana „a természetes és a DNS nyelvi szövegek és kontextusuk együttes bányászata”. Első lépés a számítógépes taxonómiai programtervezés, az ábécés és ATGC-szövegek gondnoki feldolgozása. De az ne foglalkozzon ezzel a szuperszámítógéppel támogatható nyelvészeti kérdésekkel, aki nincs birtokában az archeogenetika naprakész eredményeinek, amiért reménytelen a kásleri Magyarorsággkutató Intézetben a Török–Neparáczi-féle tevékenység is e téren.

Lajos! Ő molekuláris-biológusnak, informatikusnak nevezi magát, de van-e egyáltalán fogalma a DNS-ről? Könyvként olvasni akarja – és gondolom, magyarul – és keresi a számítógépes lehetőséget, hogy megtalálja a szavakat, a szógyököket? Persze, az élővilág az RNS-sel indult. Az RNS, mint biokatalizátor számos reakciót felgyorsíthat – egyébként ma is vannak RNS enzimek. De a többihez, a nyelvhez mi köze van? Semmi.

És ugye, öszerinte más ne foglalkozzon vele, mert nincs meg a felkészültsége hozzá. De hát őneki sincs gőze se a dolgokról, csak a hatalmas hanta és értelmetlen új szavak. A mondataiból

egyszerűen nem derül ki, hogy mit is akar mondani, mi a gondolat benne, sokkal inkább egymásra hordott szavak tömegének tűnik. De így volt ez korábban is.

Aztán megint előjött a 'HANGFOGLALÁS'-sal, így, csupa nagybetűkkel. Mondván, hogy a magánhangzók valami speciálisat jelentenek. Pedig a hangok – a magánhangzók is – területre jellemzőek. A Közel-Kelet nyelveiben csak a, e, u, i van, vagy u helyett o, de a azok is bizonytalanok. A mássalhangzós írások alapján azt hiszi, hogy a magánhangzók valami különleges genetikus járulékok és minket, magyarokat emel ki – és pedig most már 11-13 évmillióval ezelőttről indítva. Aztán a térképek, aztán a figurák, a hármasság, mint Kárpát-medencei agyagfigurákból kiolvasható, meg a nyelvgyökök, mint DNS gyökök. Valami olyasmit lehet kivenni a szócsomagból, hogy a Kárpát-medenceiek mentek a Folyamközbe és vitték a műveltségüket.

Ilyen kifejezéseket alkot hozzá a maga módján: „etimon alapú gondolat kvantum”, „harmadik kiáramlás mező-patakiába”, 12-13 millió éves magánhangzók”, „DNS-ABC” és „teljes génom olvasat”. Borzalom!

Azt írja, hogy „a védett ivóvíztől indult a kökénydombi ácsok eurázsiai kirajzása és genetikai hódítása családostól”, amit az „MKI DNS-vadászai nem fogadnak el”. Kérdezem, talán a kökénydombi ácsok hatalmas várost alkottak, s családostól innen kirajzoltak Euráziába és ott genetikai hódítást végeztek? És az MKI nem hajlandó elfogadni, hogy onnan áramlott ki a hatalmas ácsötömeg?

Lajos! OZ valójában nem ismeri a régészeti anyagot. Egy könyv van talán a kezében és a kökénydombi kerámiából indul el (az egyik idézett levelében is ezek a szobrok láthatók. Szobrok? Talán ivóedények, nem tudom. Az egyik női kerámia vállán rézsarló van, azaz Kökénydombon is öntöttek rezet. Olyan rézsarlót Zalában találtak, de régészetileg nem datált helyen).

Elolvasva az alábbi szövegét, talán neked se tűnik túlzásnak, amit eddig róla mondtam a régészeti és műveltséget illető teljes tájékozatlanságáról:

„Már az utolsó jégkorszakot követő 'aranykor' családi, anyanyelv művelő paraszt-gazdálkodást folytató AVK kézművesekből gyalog (mivel nemesített hátasló nem volt) rajzoltak ki azok családok, amelyek ŰR-ságokat alapítottak Mező-patakiában, majd 7-itákra és fehér hunokká osztódtak és Indus-írassá változtatták, az ahhoz feltűnően hasonló tatárlakait.

A lovaspásztor kelták/szkíták/zsidók Anatóliában egy töről metsződtek, mivel, ha csak a földrajzi atlaszra vetünk egy pillantást, ma sincs ott elegendő legelő. Így a lovas pásztor apajogú 'királykodásra' kárhoztatott szkíta és harcias Lövy-népek (Ó-testamentum!) már csak a folyamközi letelepedett paraszt kiscgazda ('small holder') családok folyamatos kirablásával juthattak a hun üstökben rotogó marhapörkölt köretéhez és kenyérhez. Mert nem csak hússal él az ember! - a földműveléshez meg családos letelepedett életforma kell. A messziről jött szkíta fiak Anatóliában érték el a tengert, de már korábban is türkökként ('szeldzsuk') igázták le Anatóliát (nem II. hanem Mezopotámia után III. Kárpát-medencéből eredő kirajzott Föld-, Ész, és Kézműves anyanyelvi és genetikai N1 őseink, a Körös műveltségi közösségeink leszármazottjai).

Az Etruszkok alatt ma, az egyidőben (DNS_ID-val most már nagy fölbontású markerekkel betérképezhető), Löwiából tengeri úton kirajzó, az etrusiai vaskohászati fegyverekkel városállamokat alapító anyanyelvi műveltségünket bíró, föníciai rovással író egységes népet értjük – legalábbis mi együgyű nyugati laboratóriumi kapacitást is fenntartó, Émilliárd forrásokkal gazdálkodó, korábban régészek-nyelvészek-történetírók világába betolakodó feltörekvő archeogenetikuskok.

Az Etruszk anyanyelvi műveltségünk ősközülete – sokkal komolyabb erőbedobással, adatbázis építéssel kellene kutatni, mert idegen nyelveken ez sem fog menni, hiába próbálják összehasonlító nyelvészek, mint Alinei is, kutatni.

DNS_ID-ra alapozott 'történelmet történészek' képtelenek írni, mert soha sem fogják megtanulni és kezdeményezni azokat az ásatásokat, ahol még a DNS-nyelven írt teljes-genom forrásszövegeket lehet találni, akár szűkebb hazánkban a Kárpát-medencében vagy Fehér/Heftalita Hunniában – az Indus völgyeiben élők körében.

A szuperszámítógépes összehasonlító algoritmusokat sem történészek írják, pedig népszerűek genetikai térítő térképeihez is szükséges tudáselem.”

Hát ez van. Szeretni ugyan nem kell, de vele értelmes beszélgetésnek, gondolatcserének a reménye nulla. Ha biztos lennék abban, hogy elolvasva olyasmiként hatna rá, hogy behúzza fülét-farkát és normális útra tér, akkor azt mondanám, hogy rendben van, vitázok vele. De erre nem lehet számítani, neki az a törekvése, hogy magához igazítsa a közt és a véleményét.

Ha úgy ítéled meg, hogy a közösség érdekében érdemes közreadni – és nem tekintik személyeskedésnek, mert nem annak szánom – akkor a gépelési hibákat kiigazítva csatold a kötethez.

Harsay Mária Magdolna 2021. 10. 17.–11. 17.

Történelemhamisítás az I. évezredben és hipotézis a magyarság eredetére

Először is szeretném köszönetem kifejezni a Zürichi Magyar Történelmi Egyesület elnökének, Csihák Györgynek, hogy javaslatára felvettek a magyarok eredetét megvitató levelező listára, valamint Darai Lajosnak, aki a Facebookra feltett rövid írásaim alapján segített a korai kereszténységről szóló két tanulmányom megírásában és közzétételében.³⁰⁴

Sőt Darai Lajos jelen összefoglalójában is hivatkozik a korai kereszténységre vonatkozó megállapításaimra, és egyben vissza is utasítja azt a néhol már gúnyolódó szintet megütő hangnemet, amit Rihmer Aurél történész az összefoglalójában olyanok munkáival kapcsolatosan megengedett magának, akiknek a gondolkodása nem egyezett az övével. Cser Ferenc – szerintem jó részben nem ülő – kritikáját is finomítja, utalva arra, hogy a történelemhamisítás nálam nem azt jelenti, hogy csak úgy betoldottak 300 évet, amit nem igazol régészeti lelet, hanem az eseményeket ide-oda csúsztatva, megismételve más nevekkel, hol a valós események előtt, hol utána fiktív, vagy jelentősen torzított történetekkel, az valójában egy ún. átfolyásos hamisítási módszerre alapozott történetírást eredményezett a később hivatalosított történelemtudományban.

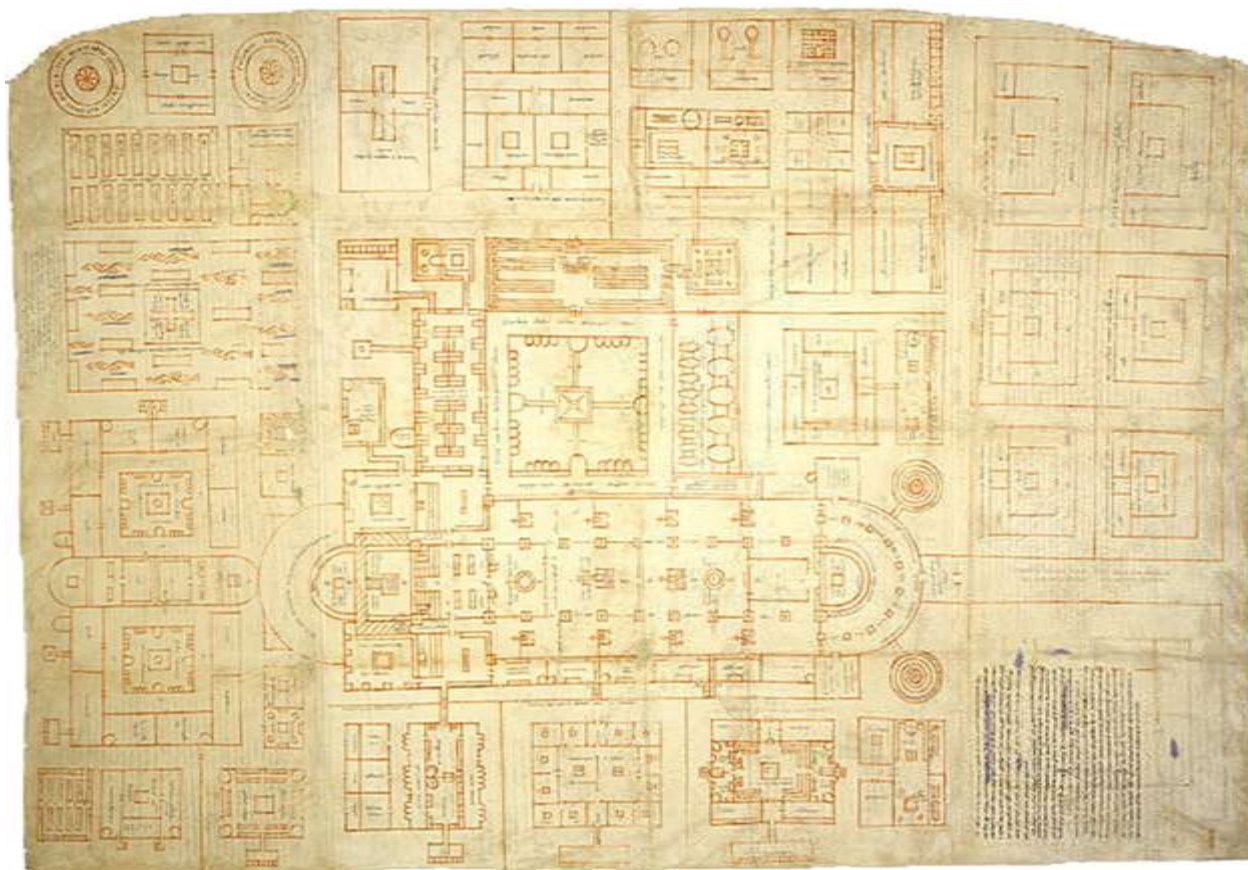
Megjegyzem, Rihmer Aurél igen tudománytalannak nevezhető eljárással igyekszik lejáratni a korai kereszténységre utaló megállapításaimat. Idézet összefoglalójából: „*De a kereszténység védelmére érkező magyarság elméletét a korabeli krónikák, szentek legendái pl. Cirill és Metód legendák, Szent Gellért élete, Sankt Galleni Évkönyvek, Ekkhard, Szt. Gallen-i története stb. nem támasztják alá a fenti elgondolást. Márpedig az Árpád-kori források még nem igen vádolhatók vallási téren történelemhamisítással.*” Azért merem még „dilettáns” létemre is tudománytalannak tekinteni egy történész indoklását, mert egyrészt Szent Cirill bizánci filozófus, hittérítő, nyelvtudós, a szláv írás megalkotója és testvére Metód a IX. században élt, Szent Gellért még később, így ezek a hittérítők szóba sem jöhetnek, mint hiteles informátorai a korai kereszténységnek. A Sankt Gallen-i Évkönyvek több rövid bejegyzése sváb évkönyvből átvétel, megállapításai (például Bulcsú csapatára vonatkozóan) tévesek, hitelesnek elfogadható eredetére – e magyarokat ’agarénoknak’ nevező dokumentumnak – nem sikerült rálelnem. Másrészt maga a Sankt Gallen-i kolostor története nyújt információt a hamisításról. Ugyanis a 646-ban elhunyt Szent Gálról elnevezett kolostort 613-ban alapították. Majd a VIII. században Otmár (vagy inkább Ottó?) megalapította azt az iskolát, amely hamarosan híressé vált nemcsak a könyvtáráról, hanem a kéziratok átmásolásáról is.³⁰⁵ Vagyis mondhatjuk, hogy a történelemhamisítások egyik bölcsőjéről lehet szó. Ugyanis a már lemásolt iratokat gyenge minőségükre hivatkozva megsemmisítették. A könyveket Reichenauba menekítették 924 és 933 között, mivel *a magyarok fenyegették éppen ezt az apátságot*. A könyvtárban őrzik azt az Ekkhard szerzetes által írt krónikát, amely beszámol a kalandozó magyarok 926. évi támadásáról. Vajon a X. század elején miért fenyegették a magyarok az apátság könyveit? Különleges értéke a könyvtárnak egy IX. századi dokumentum, ami Sankt Gallen-i alaprajz néven ismert. Ez az egyetlen jelentős építészeti rajz (*113. ábra*), ami fennmaradt a Római Birodalom bukása és a XII. század között eltelt 700 évből. A tervből soha nem készült épület, bár egy jól kialakított és jól felszerelt kolostor ideáljáról szól.³⁰⁶ Vajon miért csak egyetlen olyan tervrajz maradt fenn, amiből nem készült épület, miért nem maradtak fenn azok a tervek, amelyek a lerombolt épületekkel kapcsolatosak?

³⁰⁴ Ezek a következő linken elérhetők:

http://epa.niif.hu/01400/01445/00060/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2020_01.pdf

³⁰⁵ Forrás: <http://lexikon.katolikus.hu/S/Sankt%20Gallen-i%20C3%A9vk%20C3%B6nyvek.html>

³⁰⁶ https://en.wikipedia.org/wiki/Plan_of_Saint_Gall

113. ábra. A Szent Gallen-i alaprajz.³⁰⁷

További érdekesség, ahogy Daneels bíboros fogalmaz egy ún. „Sankt-Gallen csoportról”: „amolyan elegáns név, a valóságban magunkat és a csoportot úgy neveztük: *A Maffia*.”³⁰⁸ Ez a csoport 1996-tól minden évben találkozott, és együtt szervezték a *titkos ellenállást* Ratzinger bíborossal szemben, aki abban az időben II. János Pál jobbkeze volt. Mintha a múlt visszaköszönne!

Alapvető probléma az olyan csúsztatott, bizonyos problémás témák kirekesztésére törekvő „cáfolatokkal”, mint amilyennel Rihmer Aurél próbálkozott az, hogy jellemzően kilóg a lóláb. Hiszen Jézus halála és a fentebb dátumok nélkül említett források között több száz év eltelt, hogyan szolgálhatnak bizonyítékul a korai kereszténység vonatkozásában? Bizonyára éppen azért nem említették a korai ariánusi kereszténységet a későbbi ún. római új kereszténység hívei, mert ki akarták törölni az emberek emlékezetéből az előzményeket, és ezáltal a kereszténység megmentőiként léphettek fel.

További bizonyítékokat értelemszerűen az apokrif iratok között kell keresni. Például egy érdekesség a Bibliakutatók c. filmből.³⁰⁹ Robert Curzon 1883-ban Egyiptomban megvásárolt néhány régi kéziratot, – köztük volt „Péter és Pál cselekedetei” – amelyek nem kerültek be a Bibliába. Péter és Pál itt testvérként szerepel. A magyar naptárban is Péter és Pál „jól megférnek egymással”. Ugyanakkor csak azon damaszkuszi szent Pál apostol I. századi térítő útjai közismertek, aki nem lehetett Péter testvére. Biblia igen nagy hányada egy olyan apostolról szól tehát, aki nem volt Jézus tanítványa. A többi apostolról miért lehet csak oly keveset tudni? A thesszaloniki vérengzés 390-ben volt, amikor mártírhalált halt Timoteus, Pál apostol kísérője. Ez a IV.

³⁰⁷ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/c/ca/Sankt_Galler_Klosterplan_%28ca_800%29.jpg

³⁰⁸ Forrás: <http://katolikusvalasz.blogspot.com/2017/03/kiknek-is-koszonheto-ferenc-papa.html>

³⁰⁹ A BBC2 dokumentumfilmje. <https://www.apocryphicity.ca/2014/03/09/assessing-bbc2s-the-bible-hunters/>

század vége, ami azt támasztja alá egyrészt, hogy a keresztényüldözéseknek Nagy Konstantin nem vethetett véget, másrészt, hogy Pál apostol a IV. században élt. Szír nyelvű bibliai kéziratok (Pesitta, Sinai szír kézirat) keletkezését a IV-V. századra teszik a régészek, azonban a szöveg alapján a nyelvészek pedig a II. századra. Csodálkozom azon, hogy a történészek nem gondolkodnak el az ilyen jellegű ellentmondásokon!

Hosszan sorolhatnám mások tanulmányaiból, dokumentumfilmekből az összeollózott történelemhamisításokat, részben később meg is teszem, azonban bevallom, nincs időm minden forrás hitelességét felkutatni, ezt a munkát inkább átengedném fiatal kutatóknak, akik kiváló tudományos munkákat állíthatnának össze nemcsak a történelemhamisítás bizonyítékairól, hanem e feltárások következtében a magyarság eredetének tisztázásából is.

A magam hitelessége igazolásául inkább leírom az utamat, aminek következtében tényként kezelem azt a történelemhamisítást, ami elvágta a magyar népet a gyökereitől. E tanulmányomat 5 részben látom célszerűnek tárgyalni:

1. *Kezdeti utam a történelemhamisítás felismeréséhez.*

2. *Bizonyosság a történelemhamisításról.*

Segítségül a gondolkodó történészek számára felvázolok néhány információt, amelyeket a következő tanulmányokból gyűjtöttem ki:

- *Nagné Hudák Krisztina: A kereszténység története a Kárpát-medencében 374-456 között. Doktori disszertáció. ELTE Bölcsészettudományi Kar, 2013.³¹⁰*
- *Heribert Illig: Kitalált Középkor. A történelem legnagyobb időhamisítása Allprint, Bp. 2002.*
- *Heribert Illig és Klaus Weissgerber: Magyarok a kitalált középkorban. Újraírt történelem Allprint, Bp. 2003.*
- *Uwe Topper: „A nagy naptárhamisítás” Kitalált évszázadaink rejtélye. Allprint, Bp. 2003.*
- *Továbbá több Viasat Historyn vetített filmnek a nézése közben jegyzeteltem, és az így gyűjtött információkat az előző forrásanyagokkal együtt témánként rendszereztem*
- *Ellenőrzésül felhasználtam a Wikipédiát.*

3. *Bemutatom azt a csodálatos rendszert, ami a magyar nyelv ősi eredetének bizonyításában úgy vélem kulcsszerephez juthat.*

4. *További általam elfogadható olyan állítások, amelyek mentén gondolkodva érdemes következtetéseket levonni a magyarok lehetséges eredetére vonatkozóan.*

5. *Hipotézisem a magyarság eredetéről.*

1. Kezdeti utam a történelemhamisítás felismeréséhez

Még 1968 szeptemberében a történelemtanárnőnk kijelentette, hogy nem engedi érettségire az egyik osztálytársam, aki előző évben sokat betegeskedett. Felajánlottam segítségem, és ettől kezdve minden tanítási napon reggel 7-re jártunk iskolába. Mártiért való felelősségem tudatában a történelemtételek kidolgozása során nagyon alaposan utánanéztem mindennek. Olyan jól sikerültek vázlataim, hogy legalább a fél osztály sokszorozta azokat. Fontos szempontom volt a magyarázatok során, hogy mi miért történhetett, mik lehettek a gazdasági és társadalmi okok, amik az egyes eseményeket előidézték. Karolingokról szóló tételnél azonban csődöt mondott a módszerem. Semmi sem volt logikus, ráadásul a „nyilazás” végén minden visszakerült oda, ahol a „tétel elején állt”. Óra elején aztán feltettem a kérdéseim, és a legnagyobb döbbenetemre válaszként helyett maga a tétel került törlésre a listából. Ez a tapasztalat mélyen belém égett. Ki lehetett Nagy Károly, akinek az idejében nem készültek gazdasági kimutatások? Európa sötét évszázadai

³¹⁰ <http://doktori.btk.elte.hu/hist/nagynehudakkrisztina/diss.pdf>.

(VIII–X.) idején ugyanis egyetlen gazdasági számítást sem végeztek, egyetlen számlát sem állítottak ki.³¹¹

A 18 évesen kidolgozott tanulási módszerem mindennapos gyakorlattommá vált, már csak azért is, mert pocsék a memóriám. Mindig mindennek utána kell nézmem, és elhelyeznem a saját kis agyam fiókjaiban. Így adódott, hogy Árpád fejedelem származása után is nyomoztam. Magyar krónikák felsorolják Árpád őseit, szerintem azonban „hiányzik” kb. három évszázadnyi előd:

Balambér fiai: Uldin és Karaton,
Uldin fiai: Mundzsuk, Uptár (Oktár), Ruga és Ojbársz,
Mundzsuk fiai: Bléda és Attila (*V. század*),
Attila fiai: Ellák, Dengezik, Irnik (illetve Csaba) és Aladár,
Irnik fiai: Dulo és Ügek,
Ügek fia: Álmos (*IX. század*).

Bár felismertem, hogy valami nem stimmel a krónikáink történeteiben, azonban még naivan feltételeztem, hogy az ún. hitelesített történelem, amiről az iskolában tanulunk, az bizonyára alapjaiban helyes, csak nem tér ki mindenre. Azonban a tanulás során néhány dolgon nagyon fennakadtam. Az egyik, hogy az avarok lakatlan területre érkeztek, majd ahogy jöttek, eltűntek. A másik, hogy egyesek képesek kutatni Noé bárkája után, hol köthetett ki, hiszen akkora bárkát építeni képtelenség, amiről a történet szól. Ami azonban a legjobban izgatott, miért nem tudják pontosan, mikor született Jézus, ha egyszer ez időszámításunk kezdete? Mi az, hogy utólag helyezték át Karácsony napjára Jézus születésnapját?

A sors úgy hozta, hogy bátyám révén igen korán kapcsolatba kerültem az asztrológiával. Helyesebben a bátyám felesége járt el az 1960-as években egy bizonyos Lenke nénihez, bátyám jogatanárához abból a célból, hogy lejegyeztesse mindazt a tudást, amit Lenke néni még a halála előtt tovább akart adni. Érdekesség, hogy Lenke néninek olyan rossz volt a szíve, hogy az orvosok csodának tartották életmaradását. Ezt először a háború idején állapították meg róla, amikor aztán az orvosa egy barátját, egy keleti jogamestert hívott segítségül. Tőle eredt az a tudás, amit igyekezett átadni. Még kitűnő állapotban volt, amikor 1981-ben utoljára találkoztam vele.

Helytelenítettem, hogy sógornóm nem a három gyerekével foglalkozik, így mindenáron be akartam bizonyítani, hogy marhaság az asztrológia, hagyja abba a Lenke nénihez járását. Csak-hogy ő a fejemhez vágta Newton mondását: „Én tanulmányozom ezt a területet, ne alkoss olyanról véleményt, amihez nem értesz”. Így aztán kisgimnazista koromtól próbáltam megérteni (kezdetben nem sok sikerrel), az asztrológiát. Kb. 1976-ban történt, hogy a sógornóm rám bízta e füzeteket, amelyek még sokáig ott heverték az asztalomon majdnem olvasatlanul, amikor kisebb baleset ért. Nem kellett a munkahelyemre bejárnom, ráértem, elkezdtem előlről olvasni az egészet. Egy csodálatos rendszer bontakozott ki előttem, mintha a világunk működésének leírását olvastam volna. Ettől fogva már nem megcáfolni akartam a rendszert, hanem inkább folyamatosan teszteltem azt. Főleg, ha valamit nem értettem, arra kerestem válaszokat. Például, hogy az iker öcsém miért nem hasonlítanak egymásra?

Összefoglalva, az asztrológiai ismereteimmel kapcsolatosan lényeges tehát, hogy soha nem jártam ilyen tanfolyamra, soha nem akartam asztrológus lenni, szinte az ismeretek kerestek meg engem. A Placidus asztrológiai számítógépes programcsomagot³¹² is a barátnóm vásárolta meg nekem (már a legelső verziót 1993-ban), ugyanis sajnáltam az időmet avval tölteni, hogy asztrológiai képleteket számoljak. Mindig is azt vallottam, az életet élni kell, nem ilyen „butaságokkal” foglalkozni. Ugyanakkor a világ működésének leíró rendszereként egyre jobban belém égett,

³¹¹ Forrás: Sain Márton: *Matematika történelmi ABC*. Tankönyvkiadó, Budapest, 1979.

³¹² <http://www.placidus.hu/?cta=1&ctb=infovaltozatok&ctc=szabad>.

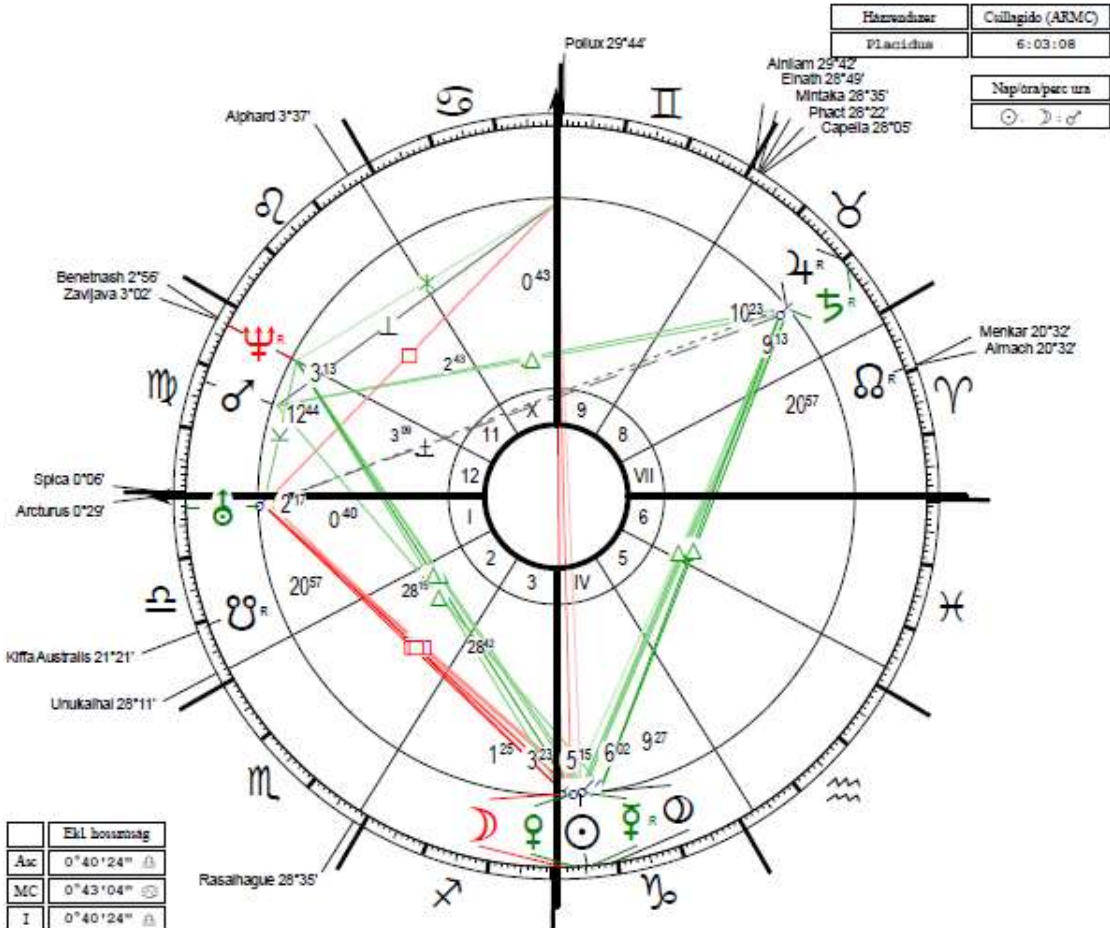
szinte mindenben felismerni véltem. Bonyolult rendszerek informatikai támogatásával foglalkoztam, és rendszerszervezői munkámat egyre többször befolyásolták az asztrológia rendszere révén nyert tapasztalataim. Újszerű megközelítéseim így aztán gyakran ellenkezésbe ütköztek. A végén mégis bizonyítást nyert igazságom, és szinte mind megvalósult, legfeljebb később már más kapott érte elismerést. Így szinte természetes az a nagy ellenkezés, ami ebben a csoportban is fogadja állításaim. Tanulva a múltamból, számomra egyelőre az is öröm, ha egy-két embert elgondolkodtatnak írásaim. Idővel majd meglelik azt a táptalajt, ahová az Ég szánja. Nem lehet véletlen, hogy ezek a problémák megkerestek engem!

Bár már 1993-tól van asztrológiai programcsomagom, az első verziók azonban még nem voltak alkalmasak 2000 évre visszamenőleg vizsgálódni. Talán a 2002-es verzióval próbáltam először meghatározni Jézus születését, sikertelenül. Bár elterjedtek elméletek arról, mikor kellett Jézusnak születnie, azonban egyiket se tudtam elfogadni. A lehetséges képletek egyszerűen nem illettek bele a bennem kialakult Jézusról alkotott képbe. Amikor először hallottam Heribert Illig elméletéről, miszerint betoldottak kb. 300 évet a történelembe, egyből leültem a gép mellé. Ha igaza van Illignek, akkor Jézusnak valamikor 297 körül kellett születnie! Néhány perc alatt a következő logikával rátaláltam a számomra elfogadható képletre (114. ábra):

- Sok „trigon sugárzásnak” kell lennie Jézus születésének képletében, hiszen Lenke néni tanítása szerint a körben egymásra 120 fokos szögben elhelyezkedő két bolygó olyan képességeket, égi segítségeket jelent a szülött életében, amiért ő magának nem kell tennie semmit. Gyakran fél sem ismeri a szülött az áldásos hatásait ezeknek az állásoknak.
- Ahhoz, hogy minél több trigon legyen, szükséges követelmény, hogy a nagyobb bolygók között legyen legalább egy együttállás. A két legnagyobb bolygó, a Jupiter és Szaturnusz együttállását feltételeztem. Meglepetten tapasztaltam, hogy 292-ben ez az együttállás éppen december végén fennállt.
- Már csak kíváncsiságból is beállítottam december 25-dikét. Következő meglepetés, hogy Újhold volt ezen az éjszakán, sőt a Nap együttállt a Vénusszal, Merkúrral és a Plútóval, ráadásul éppen trigonban a Jupiter-Szaturnusz együttállással. Ez már önmagában $2 \cdot 5 = 10$ db olyan harmonikus sugárzás, amit az Ég ajándékának lehet tekinteni. És ez nem minden, hiszen Mars és a Neptunusz állásai is fokozzák a trigonok számát, azaz a 10 bolygó közül csak az Uránusz nem esett föld jegyre: hatalmas trigonok kötik össze a Bak, Bika és Szűz jegyeket ebben a képletben. Nem is értem, hogyan nem talált erre még rá egyetlen asztrológus sem!
- Hátra volt még a pontos aszcendens beállítása. Asztrológiában vannak ún. sötét házak, mert az ezekben jelzettek az ember szabad akarata nincsen hatással. Ilyen a IV. Otthon háza (ami a szülött eredetével kapcsolatos, illetve mindazzal, amit maga után hagy a tágabb otthonában), a VIII. Halál háza (ami szülöttnek a túlvilági élettel való kapcsolatára utal) és a XII. Megpróbáltatások, titkos ellenségek háza. Értelemszerűen úgy kerestem az aszcendens helyét, hogy a háromszögek ezeket a házakat kössék össze, hiszen Jézus élete valóban elsősorban ezekkel a területekkel állt kapcsolatban.
- Ezt az állást tulajdonképpen úgy értelmezhetjük, hogy a túlvilági Isten a földi jegyek révén leszállt a Földre, és megtestesült. Különös tekintettel arra, hogy ekkor az Uránusz is éppen a szülött aszcendensére esik.
- Az asztrológiában az állócsillagok hatását is szokták nézni. Azonban e területről csak annyi bizonyos, hogy jelentős sorsú egyéneket általában az jellemez, hogy bolygókkal, illetve az ún. házsarkokkal viszonylag sok állócsillag van együttállásban. Egy újabb meglepetés: Spica és Pollux két jelentős állócsillag éppen jegyet vált, és ha az aszcendensét a Spicára teszem, akkor a Pollux éppen X. Karrier ház csúcsát erősíti Jézus születési képletében. Egyik ámulatból estem a másikba. Hiszen ekkor az az állócsillag csoportosulás, amit az Orion és a Szekeres csillagképek egymásfeletti állása eredményez, éppen a 9. ház csúcsára esik, aminek szoros kapcsolata van a vallással, a magasabb szellemiséggel, 120 fokra az

Uránusztól! Éppen a vallás területén hozott újszerűséget (Uránusz) a személyisége (asz-cendens).

Tulajdonos	Típus	Idő	Földrajzi helyzet
Jézus é.n.	radix	292. december 25. 23:45:00 LMT	Bethlehem, Syria
		292. december 25. 21:24:12 GMT	Long 35°12'E Lat 31°42'N

Hárváshor	Cülligido (ARMC)
Placidus	6:03:08

Nap/óra/perc/ura
☉ ☽ ☿

	Ekl. hosszúság
Asc	0°40'24" ♈
MC	0°43'04" ♋
I	0°40'24" ♈
2	28°15'14" ♈
3	28°42'56" ♎
X	0°43'04" ♋
11	2°43'21" ♎
12	3°09'57" ♏
♈	20°57'33" ♏
♉	5°15'15" ♏
♊	1°25'17" ♏
♋	6°02'04" ♏
♌	3°23'25" ♏
♍	12°44'17" ♏
♎	10°23'04" ♏
♏	9°13'38" ♏
♐	2°17'18" ♏
♑	3°13'04" ♏
♒	9°27'59" ♏

	Melh	Ház	VII	Asc	MC
♁					
♂					
♀					
♃					
♄					
♅					
♆					
♇					
♈					
♉					
♊					
♋					
♌					
♍					
♎					
♏					
♐					
♑					
♒					
♓					

Jelek	Kardinalis	Sekund	Változó	Pont
Tűz	♈			1/0
Föld	♁ ♃ ♄ ♅	♄ ♅	♁ ♃ ♆	12/8
Levegő	Asc ♁ ♃			4/2
Víz		MC		1/0
Pont	14/9	2/0	2/1	

Házak	Sarok	Követo	Hányadó	Pont
Elat	♁ ♃			2/0
Cselakv.				0/0
Kapcs.	♁			1/0
Meggr.	♁ ♃ ♄ ♅	♄ ♅	♁ ♃ ♆	12/8
Pont	11/7	2/0	2/1	

PLACIDUS asztrológiai rendszer 4.5 © 1993-1996, 2016 Moryán Zoltán © 2002-2003 Gimnast Andráš (9Astro)
 NOSTRADAMUS korrigáló- és elemzőmodul 1.5 © 1993-2002, 2016 Schoner Béla © 1993-1996, 2016 Moryán Zoltán
 Info: www.placidus.hu / g Gimnast Andráš (9Astro) : +36 30 992 7876
 Nyomtatva: 2021. október 10. 17:36
 Felhasználó: Ring Mária Magdolna

114. ábra. Jézus születési horoszkópja.

Jézus születésének pontos időpontja a ma érvényes időszámítás szerint tehát 292. december 25. éjféltől néhány perccel. A képlet valóban egy rendkívüli személyiséget jelez, aki igen szoros kapcsolatban áll a túlvilággal. Ilyet csalással létrehozni képtelenség! Az akkori csillagállás

az informatika segítségével bárki számára ellenőrizhető. Józanul gondolkodónak nem nehéz belátnia, hogy annak matematikai valószínűsége, hogy Jézus a mai időszámítás kezdetéhez viszonyítva éppen közel három évszázaddal később született (amire Heribert Illig kutatásai alapján következtetni lehet), és ekkortájt létezett olyan csillagállás, ami valóban analógiában áll Jézus életével és ennek napja éppen december 25-re esik, az jóval kisebb, mint egy lottó öttalalatos valószínűsége!

Ráadásul a dátumnak igazodnia kell a régészeti feltárások eredményeihez is! Tudtommal nincsen olyan régészeti lelet, amely igazoltan az I–III. századból származik és a Jézus halála után kialakult kereszténységgel kapcsolatos. Még az első keresztény állam alapítását is képesek voltak „megduplázni”: Mivel a hagyomány Szent Tádéhoz köti az államalapítást, aki Jézus életében élt, ezért nem sokkal Jézus halála utáni időszakra, 101-re tették. A másik elmélet szerint 301-ben jött létre az első keresztény állam, hogy lehessen mihez csatolni a régészeti leleteket. Megvilágosító Szent Gergely története időben már nem kötődik Jézus kortársaihoz. Itt a betoldás ugyan csupán 200 év, azonban jelzi, hogy a történelemhamisítás nem egy adott „-tól -ig” szakaszra vonatkozik, hanem átszövi szinte a teljes első évezredet. Fontos tehát, hogy egyrészt sokirányú megerősítésekre van szükség a tisztánlátás érdekében, másrészt az nem valódi cáfolata a történelem meghamisításának, ha folytonosan minden időszakra vannak régészetileg igazolható leletek. A történelemhamisítás problematikája ennél sokkal bonyolultabb.

Jézus születésének helyességéhez is érdemes elgondolkodni azon, mi lehetett a Betlehemi csillag? Nyilván nevetségesek az olyan gondolatok, hogy Jupiter–Szaturnusz együttállás, hiszen ilyen gyakran van, ráadásul lassan haladnak, viszonylag sokáig állnak együtt, nem alkalmasak „útjelzésre”. Szerintem még akkor sem, ha ezek egyszerre a Vénusszal vagy a Merkúrral is együtt állnak. Bár ezek láthatósága a nagy bolygókkal együttállásban a Nap közelsége okán viszonylag ritka esemény, ezért tanulmányozta ezeket az eseteket Szekeres Sándor.³¹³ Ugyanakkor szerintem inkább egy olyan fényjelenségről lehetett szó, ami több napon át érvényesült, de mégis ritkán fordul elő. Ebben egy Interpress Magazin-beli cikk segített, miszerint létezik a Földnek egy másik „holdja”, ami a Földdel azonos pályán kering, az 5 km átmérőjű *3753 Cruithne*. Minden bizonnyal ez azonos lehet az ún. Fehérhold kisbolygóval, amely Jézus születésekor a Vulcan kisbolygóval teljes együttállásban éppen földközelpontban járt. Január 2-án a Bak 14. fokán megálltak, majd hátrálni kezdtek. Mivel az IPM cikk arról szólt, hogy földközelpontban a 3753 Cruithne napokon át, mint egy második hold látszik az égen, nagy valószínűséggel ez lehetett a Betlehemi csillag, ami megtörhette talán a Nap fényét. Természetesen további elemzéseket is végeztem, például Jézus feltételezhető halálának időpontjával kapcsolatosan, azonban e kör olvasóit most nem szeretném asztrológiai elemzésekkel untatni.

Úgy vélem, a fentiek alapján a nem teljesen elvakult gondolkodók már képesek tényként kezelni a történelemhamisítást. Más kérdés, hogy vannak, akik, ha meghallják az asztrológia kifejezést, azonnal elhatárolódnak. Feltehetően elsősorban vagy azért, mert nem értik, és nem tudják elképzelni, hogy az ő szabad akaratukat az égből jövő sugárzások befolyásolni képesek, vagy elhiszik azon egyházi tanítást, hogy az asztrológiával bűn foglalkozni.

Röviden ezért még szólnék az asztrológia, mint tudomány eredetéről, és „száműzésének” okáról. A klasszikus ókori athéni iskolákban még úgy tartották, hogy a világot a számok törvényszerűségein keresztül lehet megismerni. A világ az EGY-ből bontakozott ki az aranymetszés és egyéb szabályszerűségek (pl. aritmiológia ~ önhasonulás, mai szóhasználatnál fraktál) szerint. Mivel elvontan tükröződnek a világ működésének elvei a számokban, ezért közvetlenül nehéz értelmezni azokat. A tanításhoz szimbólumrendszereket dolgoztak ki, amelyek gyökere sokezer évre nyúlik vissza. Ilyen közismert segédrendszer az írásképek rendszere, de ilyen rendszert alkotnak az asztrológiai szimbólumok, sőt ilyennek tekinthető a Szent Korona is.

---

³¹³ Szekeres Sándor: *Az eltévedt időszámítás és a betlehemi csillag.*
<http://www.eltevedtidoszamitas.hu/modules.php?name=base>

Az ún. nyugati asztrológia alapjait Platón tanítványa, Knidoszi Eudoxosz i.e. IV. században rakta le. A világ működéséről az akkori általános és egyetemes ismereteket rendszerezte azon elv alapján, hogy az emberben is kozmikus erők működnek, aminek „önhasonult képe” a horoszkóp. Alapelve: a Hermész Triszmegisztosz nevéhez kötődő Smaragdtábla tétele, miszerint a lélek és az anyag erői analóg kölcsönhatásban állnak: „amint fenn, úgy lenn”. A minőségi jellemzők megnyilvánulásainak leírásához az ún. „létezés előtti struktúra” elemeit használta fel, úgymint víz, föld, tűz, levegő, tehát ezek alatt nem a mai értelemben használt anyagot kell érteni. Lásd: 28. ábra.³¹⁴ Ez az ábra a létezés előtti azon formáké, amelyeknek egymásrahatásából keletkezett a világ. Az egyiptomi hagyományok szerinti értelmezés egykor bizonyára rajta lehetett a Szent Koronán, ami megmagyarázza, miért innen kellett három képet is lecserélni a koronán.

A horoszkópokban a levegő és tűz minőségű területek egymással szemben helyezkednek el, ahogy a víz és föld minőségű jegyek is. Az EGY kibontakozásának kezdetét úgy képzelem el, hogy először ezek az elempárok a szétválásukkal feszültséget (1-es és 2-es számot) hoztak létre, amelyek aztán pulzálva létrehozták a téridőt (a 3-as és 4-es számokat). Számomra feltűnő, hogy a HUN név eredete olyan, mint mikor a NUN és a HUH még nem vált szét, azaz a tűz és levegő minőség egységben állt. Az hívta fel a figyelmemet erre, hogy az egyiptomi nyelvben HUN-I istenség a védelem és termelékenység terjedésének istene. Meggyőződésem, hogy innen átvéve vették fel a hunok a nevüket, akik az agresszíven terjeszkedő Római Birodalommal szemben alkottak szövetséget. A római katonák kegyetlenségét a régészet feltárta, azonban a hunok „kegyetlensége” inkább arról szól, ahogy az ellenség a saját bűneit igyekszik írott formában a hunokra rácsúsztatni. Hiszen ma is a politikusok a saját bűneiket vetítik rá az ellenfélre!

A világban működő égi erők hatásait az asztrológiában a bolygók járása képviseli. Azt a területet pedig, ahol ezek az erők a hatásukat kifejtik, a fentiek értelmében a zodiákus jellemzői adják (3*4 bontásban→12 állatövi jegy). Bár az asztrológia nyelvezetéhez hozzátartozik, hogy bolygók sugárzásáról, az állatövi jegyben kifejtett hatásokról beszélünk, de valójában itt analógiákról van szó, nem közvetlen ok–okozati viszonyokról.

Az athéni iskolát, Platón Akadémiáját I. Justitianus császár 525- vagy 529-ben bezáratta, és ekkortól a tudomány számára az addig gömbölyű Föld egyszercsak lapos lett. Tehát közel ezer éven át oktatták az asztrológiát a legkitűnőbb olyan iskolákban, ahol tudták, hogy a Föld gömbölyű, mégis egyszercsak bűn lett vele foglalkozni, mert a Római Egyház így írta elő. Vajon miért? Talán féltek az igazság felfedésétől?

Plinius – aki állítólag az I. évszázadban élt – tudta, hogy a Föld gömbölyű, a Föld a Nap körül forog, sőt azt is, hogy számtalan a Naphoz hasonló csillag létezik. Etlélik másfél évezred és ezért az állításért embert égetnek máglyán. Felvetődik a kérdés, vajon a tudás embereit 1500 évig elnémították, vagy talán, kis túlzással, az ókor valójában a középkorban volt? Elgondolkodtató, lehetséges-e, hogy ezer éven át a kutyát sem érdekelték azok az írások, melyek a XV. században csodával határos módon valahonnan előkerültek? Van, aki úgy tartja, „az ókori történelmet nem hamisították, hanem egyszerűen kreáltak, olyan civilizációk anyagi maradványaira támaszkodva, amely civilizációkról nincsenek, vagy alig vannak adataink.” Eszerint az ókori történelemírás valóban nem hiteles, mivel nem léteznek eredeti írások, csak azok úgynevezett másolatai. Mikor írták ezeket? Egyrészüket bizonyára a reneszánsz korában. Az olyan felvállalhatatlan, embertelen cselekedeteket pedig, mint például a keresztények üldözése, egyszerűen módosított formában visszadatálták. „Fomenkóék felhívták a figyelmet arra, hogy a középkori görög történelmi események azért szegényesek, mert ezek egy részét visszahelyezték az ókorba.”³¹⁵ Szerintem az

³¹⁴ A Raig Mária Magdolna néven 2019. 11. 23-ai 3:04-kor elküldött levelémhez csatolt kép tartalmazza azt, hogyan határozták meg Egyiptomban ezeket a minőségeket. Akkor ezt azért tartottam fontosnak, mert valószínűsítem, hogy a HUN név az ókorban olyan jelentéssel bírt, amit mindenki ismert.

³¹⁵ Fábíán Sándor: Történelmi „szürreál”. Az Igazság Kálváriája. *Acta Historica Hungarica Turiciensia* 36/1. pp. 40, 180, 206, 270, 315, 370. 462. <https://epa.oszk.hu/01400/01445/00061/pdf/>. – A szerk.

eredeti források tanulmányozása során Fábíán Sándor következtetése abból a szempontból bizonyára téves, hogy mintegy ezer évet toldottak volna be a történelembe; azonban az a tapasztalata, hogy sok eseményt visszadatálva alkották meg az ókori történelmet, feltehetően teljesen jogos. Mivel a 293 év betoldása úgy is történhetett, hogy akár 600 évet is betoldhattak oly módon, hogy máshol meg kb. 300 évet kitöröltek. Összességében valóban igaznak vélem, hogy szinte az egész első évezred hivatalosított történelmének valós volta megkérdőjelezhető. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy a régészeti leletek nem folyamatosak, hiszen a történelmi valóság értelemszerűen folytonos, csupán a leletek beazonosíthatósága a megfelelő kultúrába a problematikus, pedig ez lenne a régészet lényege.

Természetesen a néptudatból nem sikerült teljesen kiirtani az ókori tudomány eredményeit, hiába gyártottak hamis történelmet. A jelképrendszerek őrizték a hagyományokat még akkor is, ha a tanulatlan emberek esetleg nem is voltak tisztában például a csillagmítoszok vagy más történetek, képi ábrázolások valódi eredeti jelentésével. Jankovics Marcell a középkori Szent László-falképekről szóló könyve csodálatosan szemlélteti e kérdéskör problematikáját.³¹⁶ Newton is élete nagy részében ezotériáival foglalkozott, a „Nagy mű” c. írását azonban csak mostanában kezdték tanulmányozni.³¹⁷ Giordano Bruno domonkos rendi szerzetest azért ítélték halálra szerzetes társai, mert tanítani kezdte azokat az ókori tanokat, amit az Egyház tiltott. És ahogy eljutottak hozzám kézi jegyzetelések útján az ősi tanítások, bizonyára eljutott sok ezer emberhez a századok folyamán, biztosítva ennek fennmaradását.³¹⁸ Jankovics Marcell is vélhetően ilyen hagyományokra alapozottan foglalkozott olyan sokat a jelképek jelentésével.

Ugyanakkor sajnós az is megfigyelhető, hogy nem értvén, itt valójában nem sugárzásokról, hanem analógiákról van szó, mostanában egyesek – még Jankovics Marcell is – a csillagképekhez igazítják a számításokat, illetve a történeteiket. Az ókori leírás szerint az állatövi jegyek a mindenkori Tavaszponttól indulnak és pontosan csillagászati 2 órányi tartományt fednek le, függetlenül attól, milyen csillagképek, állócsillagok esnek éppen oda. Így a világtengely mindig a Rák és Bak jegy 0. fokát köti össze, megközelítően a Tejút vonalában. Amikor Jankovics Marcell a legenda égi mását elemzi, akkor csak azért jár el helyesen, mert e legendák keletkezése idején az egyes állatövi jegyek, és a nevüket viselő csillagképek, még közel egymáson feküdtek. Továbbá, mert nagyon helyesen felismeri, hogy itt valójában ciklikus folyamatokról van szó. Ezzel szemben Fábíán Sándor nem ismeri fel a valós történelmi folyamatok ciklikus jellegét, és feltehetően ezért feltételez rögtön akár 1000-1500 évnnyi betoldást, ami véleményem szerint már igen

³¹⁶ Jankovich Marcell: „*Csillagok között fényességes csillag.*” *A Szent László legenda és a csillagos ég.* Képzőművészeti Alap Kiadóvállalat, Budapest, 1987.

³¹⁷ V. ö.: „A modern világ keveset tud Newtonról, és amit tudunk, gyakran azt is félre értelmezzük. Érdemes ezzel kapcsolatban idézni a világhírű közgazdász, John Maynard Keynes beszédének egy részletét, amely 1942-ben, Newton születésének 300-adik évfordulóján hangzott el: 'A 18. század óta Newton a modern kor első és legnagyobb tudósának tartják, racionalistának, aki megtanított minket vegytisztán, a hideg ész szabályai szerint gondolkodni. Én más megvilágításban látom őt. Nem hiszem, hogy bárki, aki figyelmesen átolvasta annak a ládának a tartalmát, amelyet 1696-ban csomagolt össze, mielőtt végleg elhagyta volna Cambridge-t, így látná Newton. Az ebben őrzött iratok, bár részben szétszóródtak, nagy részük mégis ránk hagyományozódott. Ezek tanúsága szerint Newton nem az ész korának első embere volt, hanem az utolsó mágus, az egyik utolsó a babiloni és sumér varázslók közül, az utolsó nagy elme, aki ugyanazzal a kereső tekintettel szemlélte a látható és a szellemi világot, mint azok, akik nem kevesebb, mint 10 000 évvel ezelőtt lerakták szellemi örökségünk első építőköveit.' (Tóth Csilla fordítása) Érdemes azt is tudni, hogy a nevezett láda tartalmát, vagyis Newton alkímista feljegyzéseit a Royal Society 2005-ben nyilvánosan kiállította. Az itt található iratokban szó esik a Bölcsék Kövéréről, Salamon Templomáról, Atlantisz legendájáról, mágikus és misztikus tanításokról, nem utolsó sorban a végítéltről és a világ végéről, amely a számításai szerint legkorábban 2060-ban következhet be. Ezt azonban meg fogja előzni Krisztus újbóli eljövetele, és ezzel a kezdetét veszi a JÓ és a GONOSZ végső küzdelme. A tudománynak pedig a legfontosabb feladata, minél pontosabban meghatározni ennek várható időpontját.” (Dr. Héjjas István: Newton titkos élete. *INCO* 15. szám. <http://www.inco.hu/inco15/kitekint/cikk1h.htm>. – A szerk.

³¹⁸ További magyarázatként megjelent a kvantumrezonancia jelenségének felhasználása is. Lásd Cser Ferenc, Darai Lajos: *Ember–Társadalom–Emberiség. Eszme–Hit–Vallás. Atya–Anyá–Élet.* Queanbeyan–Kápolnásnyék, 2005-2006. pp. 62-63, 85, 87, 93, 204, 214-215, 227. <https://mek.oszk.hu/18100/18165/18165.pdf>. – A szerk.

erős túlzás. Fontosnak tartom hangsúlyozni, hogy ahogy az asztrológia tudománya segített nekem beazonosítani Jézus születését, azaz összességében a közel 293 évnyi betoldást a történelemben, bizonyára a középkorban még sokan tarthattak attól, hogy az asztrológia segítségével fel lehet tárnai a hamisításokat, és bizonyára ez az oka annak, hogy az athéni iskolák bezárását az egyházi hatalom megkövetelte.

Többet nem szeretnék azzal itt foglalkozni, hogy tudomány-e az asztrológia, mert most a lényeg a történelemhamisítás tényének elfogadtatásán van, és azon, hogy ez milyen hatással volt a magyarság gyökereinek elvágására. Ugyanakkor a fentieket fontosnak tartottam leírni, mivel szoros kapcsolat kimutatható a magyar rovásjelmű és az asztrológiai szimbólumrendszer mögöttes jelentései között. Ennek beláttatása pedig éppen azt bizonyíthatja, hogy a magyarság kultúrájának a gyökere valóban sokkal mélyebbre nyúlik, mint 1200-1500 év, még ha nem is tartom szerencsésnek a korábbi időszakot magyarnak nevezni. Majd a 5. részben térek vissza azon hipotézisemre, mit valószerűsítek a magyarok eredetének, hangsúlyozva, hogy egy népet a kultúrája, szellemisége határoz meg, és csak másodlagos e tekintetben az a terület, ahol ez a nép él.

2. Bizonyosság a történelemhamisításhoz, annak módszertana

Úgy vélem, a történelemhamisítás valójában nem több, minthogy az udvari történetírások igyekeztek fényezni magukat, illetve jogtalan előnyöket megszerezni uralkodójuk számára. A múlt meghamisítása eszköz lehetett a hatalom birtoklásához. Karoling-kor utólagos betoldásával például elérték, hogy a pápa nevezze ki a királyokat, és ezáltal felügyeletet gyakorolhassanak más országok felett. „Az egy igaz vallás” erőszakolt elmélete kiváló eszköznek bizonyult a birodalomépítéshez. Nyugat már ekkor „jogalkotással” hódított. Manapság is ezt teszi, gondoljunk csak a jogállamiságról folytatott vitákra. Annak idején Zachariástól (741-752, feltehetően egy fiktív korszak pápájától) származik az a mondás, hogy „*az legyen a király, akinél a hatalom van, és nem az, aki származása szerint jogosítva lenne arra.*” Így lett Kis Pipin a frankok uralkodója, aki 756-ban Rómát és a környező területeket a pápának adományozta. Ilyen „lepapírozott” módon jött létre az egyházi állam abban az időben, amikor elvben Róma még a bizánci császársághoz tartozott és nem a frank felségterülethez. Egyáltalán, léteztek ebben az időben franciák?

A történelemhamisításokat tehát a logikátlanságuk tudja leleplezni, de természetesen minden ilyen hipotézist alaposan körül kell járni. Ehhez jó tisztában lenni először is néhány időszámítási módszerből eredő furcsasággal:

- A mai időszámítás kezdete 1582. A XIII. Gergely pápa nevéhez kötődő naptárreform célja, hogy a Tavaszpont mindig március 21. legyen. A naptárkiigazítást azonban már II. Sixtus (aki ma IV. Sixtus) pápa kezdeményezte. 1475-ben magához hívatta Regiomontanus csillagászt, akit 1476-ban vélhetően megmérgezték. Ugyanis nem volt a pápának és a császároknak megbízható listája, amit Regiomontanus felfedezett. A naptárkiigazításra így több mint 100 évvel később került csak sor! Ekkor az ERA³¹⁹ naptár eltérése az ún. „Krisztus születése szerinti”³²⁰ napokban elvileg 12-13, azaz ennyi kiigazításra lett volna szükség. Azonban Gergely pápánál csak 10 nap az időugrás, és a 2-3 nap különbség éppen a 3 évszázad betoldását igazolja.³²¹

³¹⁹ Az ún. ERA naptár a Julián-féle időszámítás szerint készült, amelyet annak idején ERA500-zal indítottak. Julius Caesar i. e. 46-ban rendeletileg vezette be a róla elnevezett időszámítást. Az előtte lévő eseményeket visszafelé kalkulálták. Fontos tudni, hogy 45 év különbség van a mai és a Julián féle időszámítás között.

³²⁰ A „Krisztus születése szerinti” időszámítás csak a XII. századtól használatos, a visszamenő kalkulációk kb. 870-től fogadhatók el.

³²¹ Forrás Heribert Illig és köre.

- A keresztény világ 525-ben bevezette az „aera martyrum” azaz a mártírok korát, amit Dionysius Exiguus Diocletianus³²² trónra lépéséhez (i. sz. 284. aug. 29.) igazított, ³²³ és ennek alapján számította ki a húsvét-időpontokat. Az a meglepő, hogy „*Úr születése szerinti időszámításnak*” nevezte, mintha a VI. században ő még tudta volna, hogy az Úr a III. század végén született. De, ami igazán érdekes, vajon az új keresztény világ Diocletianus uralkodásának idejét miért nevezte visszamenőleg mártírok korának? Pallasz nagy lexikonja szerint Galerianust Diocletianus emelte fel, és Jézus tanítványainak üldözésével időben egybeeső³²⁴ kegyetlen keresztényüldözés éppen a kettejük nevéhez fűződik. Továbbá az is furcsa, hogy több évszázadon keresztül több uralkodó felvette az Augustus nevet, így Diocletianus is, ezzel jelentősen megnehezítve a beazonosíthatóságukat.

- Ki lehetett Augustus császár valójában? A hagyomány szerint születésekor a „Spica a Napban” állt, ilyen dátum például 279. szeptember 23, amikor Diocletianus császár uralkodott, akinek pénzérméjén ott van az Augustus felirat. Vélhetően Octavianus arculatváltásáról lehet szó. Róla szóló dokumentumfilm szerint a politikai elitet listázta és vérdíjat tűzött ki rájuk, hogy a vagyonukat megszerezze. Még Ciceró is a listára került. Antoniusszal politikai manipulációval (ellopott végrendelettel) leszámol, amivel polgárháborút robbant ki, és a végén megöleti Cézár vérszerinti fiát. A köztársaságnak i. e. 27-ben vége, Octavianus felveszi az „Augustus nevet”, és egy arculatváltás következik be nála: békeoltár, papokkal veszi körbe magát. Már nem is meglepő, hogy a két szóba jöhető dátum (i. e. 27 és 279) között szintén több mint 250 évnyi a különbség!

- Az arszakida időszámítás a Pártus Birodalom megalakításával indult. A pártusok tudták, hogy az ő időszámításuk szerint 248-ban született Jézus. Innen ered, hogy a Pártus Birodalom kezdete: i. e. 248. Azonban, ha Jézus születési dátuma 292. december, akkor a mai időszámítás szerint a Pártus Birodalom 44 és 518 között állt fenn. Természetesen a Hun Birodalom is későbbre esik, kérdés, mennyivel? Azonban az valószínűsíthető, hogy a legtovább független pártusi tagállam, az első keresztény állam, Arménia, amely később a Hun Birodalomnak is tagja lett, jelentős szerepet játszott a hagyományok folytatásában. Ezt azért tartom érdekesnek, mert az örmények hagyománya szerint ott készült a Szent Korona. Továbbá valószínűsítem, hogy Attila Arméniából, a korábbi Pártus Birodalom területéről érkezhetett a Gepida Királyságba. Tévedések elkerülése végett, nem azt állítom, hogy a magyarok mind Arméniából vándoroltak a Kárpát-medencébe, inkább azt valószínűsítem, hogy a török nyelvű népesség Anatóliába és Iránba való bevándorlása előtt kulturális rokonság állhatott fenn az egykori Kárpát-medence népessége és Közel-Kelet egyes ókori népcsoportjai között.³²⁵

- Portugália történelmében nincsen évszám 1163 és 1422 között! Ugyanis 1422-ben még csak ERA 1163-t írtak. Miért nem érdekel senkit eme több évszázados eltérés oka, amikor elvileg csak néhány évnyi eltérés lehetne az ERA és a Krisztus szerinti időszámítás között? $1422-1163=259$, és $259+45=304$, azaz itt is megjelenik a kb. 300 évnyi betoldás.

- Fábián Sándor azon feltételezése, hogy egy 1-est könnyű betoldani az évszámok elé (vagy éppen letörölni onnan), és vélhetően ily módon hamisítottak 1000 évet, megmosolyogtató számomra. A helyes évszámok meghatározása ennél nyilván sokkal bonyolultabb. Ennek fő oka, hogy a II. évezred közepéig sokféle kezdettel számították az időt, és

---

³²² Tóth Gyula szerint Marcus Aurelius és Diocletianus császár élete között túl sok az áthallás, ami jelenthet akár 125 év betoldást. (Tóth Gyula: *A kitalált középkoron túl. A nagy ciklus IV.* – Mártír kor. Szkítiától Maghrebig. https://maghreb.blog.hu/2014/05/04/a_nagy_ciklus_iv_martir_kor)

³²³ Abban az időben még a nagyobb uralkodókhöz igazították az időszámítást.

³²⁴ Természetesen, ha Jézus születése 292. december 25.

³²⁵ Ezt valószínűsítik egyes sumer és egyiptomi kultúra kutatóinak megállapításai is. Azonban szerintem elsősorban az egykori URARTU környéke érdemelhetne jóval nagyobb figyelmet nyelvünk eredetének vizsgálatához.

először a feladat e neves személyek helyes elhelyezése az időskálán. Bár azt el tudom képzelni, hogy egyes eseményeket duplikálva más nevekké akár 1000 éves „eldatálások” is léteztek, azonban ennek általános gyakorlatát kizártnak vélem.

Még sok hasonló furcsaság levezethető, azonban mivel ezek többségét különböző forrásokból gyűjtöttem össze, úgy korrekt, ha történelemhamisításra utaló megállapításokat a konkrét nevekké együtt sorolom fel, egyrészt mert ők dolgoztak meg érte, másrészt velük kapcsolatosan lehet a részletek után nézni.

- *Heribert Illig* felismert egy fantom kort, és valóban kissé elhamarkodottan, arra a következtetésre jutott, hogy 614-911 „behamisított időszak” a bizánci történelemben. Azt tapasztalta ugyanis, hogy
  - a császári udvar történetírása a VII. században megszakad, eredeti művek ismét csak a IX. századból maradtak fenn. A régészet nem igazol sok írott forrást, Meroving kori 194 királyi oklevélből 116-ról bebizonyítja, hogy hamisítvány!
  - Feltételezése szerint Nagy Theoderich (aki nem mellesleg Pannóniában született) történeteinek megkettőzésével jöhetett létre Nagy Károly „uralkodása”. Einhardnak tulajdonított „Frank évkönyvek” hamis voltát részletes elemzéssel bizonyítja. Ennek ránk nézve az a jelentősége, hogy csak ez tartalmazza az „Avar Birodalom” végének történetét.
- *Uwe Topper*: „A nagy naptárhamisítás” c. könyve szerint
  - I. Justinianus halála után (565) nem épültek templomok, nem írtak könyveket közel 300 éven át. Kizárólag egyházi szerzők ismeretesek e korból. A már közel 1000 éve működő platóni Akadémiának a bezárását is I. Justinianus császár rendelte el 529-ben. Bizonyára van logikai összefüggés ezen események között.
  - A szláv mesterséges nyelv, amelyet Cirill és Metód alkotott meg. Korábban nem lehettek szlávok.
  - Irán fiktív időszaka kb. 690 és 1003 közt, se papok, se uralkodók nevei nem maradtak fenn. Párszik (azaz elűzött zoroasztriánusok) 651-ben először a hegyvidékre (Kohisztánba) menekülnek, majd 690 körül új életet kezdenek Indiában. Ottani forrás szerint 1003-ban segítenek a hindu királynak, bár vereséget szenvednek. Majd a XVIII. században az iráni és az indiai Zarathustra hívők, bár nincs közöttük hitbéli különbség, az időszámításuk helyes voltán összevitattakoznak.
  - Bizonyítható módon hatalmas időlyukak vannak a zsidó nyelvi emlékekben. Azonban a Krím-félszigeten előfordulnak sírok V–XI. századi dátumokkal, azaz az Illig -féle fantom korban. A Kazár Kaganátus előkelői felvették a zsidó vallást, így azok is, akik a Pártus Birodalomból³²⁶ telepedtek át a Krím-félszigetre. A hagyomány szerint a magyarokhoz 3 kazár törzs csatlakozott, feltehetően a Krím-félszigeten élők vándoroltak tovább, akik Jézus születése után 600-ban érkeztek Kárpát-medencébe, azaz korrigálva 893-ban. Mivel a sírokon a Pártus Birodalom megalakulásával induló időszámítás volt, így a sírok dátumai a mai időszámítás szerint korrigálva kb. a II–III. századtól a VIII–IX-ig, azaz ebben az időben temetkeztek zsidó felirattal. Állítólag éppen hozzájuk köthető az ún. griffes-indás kultúra. Megjegyzem, célszerű tehát a Szent Korona elemzését a pártusi hagyományok szemszögén keresztül elvégezni. Nem ördögtől való annak felismerése, hogy például a pártusi kéztartás látható Szent András ikonján. Sőt a

---

³²⁶ Bizonyára ők is Zarathustra hívők lehettek, azaz akiknek a szasszanidák uralma miatt kellett elmenekülniük.

Szent Koronához hasonló koronaábrázolás előfordul a Van-tónál lévő apátságban,³²⁷ amelyen ábrázolások eredete akár még Urartu idejére is visszavezethetők. Ugyanis Kádár István: Urartu emlékek c. kis füzetéből kimásolt 115. ábrán jól felismerhető, hogy a Szent Korona formája már i. e. XII–VI. századi régészeti leleteken is előfordul. Ezek után ugyancsak nevetséges az a nézet, hogy két külön részből rakták össze a Szent Koronát.

- Az ó-arab irodalomban mindenütt felismerhető a forrás-átdolgozás. Hivatkozva *Lülingre*, aki szerint az egész ó-arab történetírást kb. Hidzsra 400. évig átkozmetikázták, és előtörténettel nem rendelkező tulajdonképpen három³²⁸ iszlám birodalmat hoztak létre.

115. ábra. A Van-tónál lévő templom falán koronás alak pártusi kéztartással.³²⁹

Korona megjelenése VAN-tó környéki régészeti leleteken

116. ábra. Bronz övlemez töredékek Urartu idejéből, amelyeken felismerhető, hogy a Szent Korona eredetileg madáron koronás turul), vagy kentauron is szerepelt, sőt a ló nyilazott (magyarok Nyilas jegyűek), a szárnyas pap vizet öntött.

³²⁷ Forrás: Horváth Zoltán György–Gondos Béla: Ani, az ősi örmény főváros és magyar vonatkozásai. Romantika Kiadó, 2003.

³²⁸ Bagdad központtal Elő-Ázsia Mohamed nemzetségéből (az abbaszidák története), Afrikában Mohamed lányának a birodalma (a fatimidák története), Spanyolországban Muávija nemzetség (az omajjádok története).

³²⁹ Forrás: Horváth–Gondos, 2003.

Ehhez megjegyzendő, hogy amennyiben a tudós történészek számára is bebizonyosodik, hogy az arabok történelmét átkozmetikáztak, és valójában a gótok történelme is csupán mese, akkor az I. évezredben a korai (ariánus) kereszténységet szerintem csak a hunok terjeszthették. Cser Ferenc szerint összekeverem a vallásokat. Lehet, hogy igaza van, azonban nem a vallási tételek elemzését tartom elsődlegesen fontosnak. Inkább azon gondolkodom el, hogy amennyiben igazak például jelen esetben Lüling megállapításai az iszlámra vonatkozva, akkor ez vajon milyen változásokat jelenthet az ún. „hitelesített” történelemben?

Valóban a korai kereszténységet rendszeresen ariánusi jelzővel illetem, és más vallásokra nem fordítok talán kellő figyelmet. Ennek oka, hogy kezdetben a Római Birodalom területén az ariánus vallás terjedt. Fontos lenne beazonosítani, kikhez köthető a terjesztése!

Feltevéseim szerint amikor a hamisítások során sok VII–VIII–IX. századi eseményt levették a IV–V–VI. századokra, közben ezzel egyúttal igyekeztek eltüntetni az ariánus kereszténységhez köthető valódi eseményeket. Ezt igazolja pl. a szlávok megjelenítése is a Kárpát-medencében. Vagy az, hogy a korai kereszténységet egyszerűen gót kereszténységnek nevezik.

Az ún. gót Biblia Codex Argenteus-t (Ezüst Könyvet) az Ulfila-féle Biblia hiteles másolataként kezelni erősen megkérdőjelezhető. Az uppsalai Egyetem Könyvtárában található példány egy bíborszínű pergamenre ezüst és arany betűkkel készült, de csak a VI. században. Ulfila Sirmium (Száva-szentdemeter) püspöke (311-383), valóban Jézus korában élt, azonban miért írt volna gótul? Szülei Kappadókiából származtak, és nincsen bizonyíték rá, hogy Száva mentén gótok éltek. A régészeti feltárások sem támasztják alá az írás „eredetiségét”, semmi köze az ún. gót betűkhöz (csúsztatás!). A gót nyelv úgy „halt ki”, hogy semmi hiteles nem maradt fenn utána.

Az eredeti Ulfila-féle Biblia példány ELVESZETT, kivéve egyetlen vitatott táblát.³³⁰ Gótnak tartják, mivel a benne lévő mártírok germán hitvallók, de vajon mikor és hol kerültek bele? Száva-szentdemeter Pécs mellett az egyetlen olyan hely a Kárpát-medencében, ahol egyértelműen kereszténységhez köthető régészeti leletet tártak fel a IV. századból. Építési módja az Andronovói kultúrához köthető: téglá és vályog. Kappadókiából származó Ulfila ha gótul írt volna, kik segítettek neki fordítani? Ariust vajon miért piros–fehér–zöld szalaggal kezében ábrázolták (35. ábra)? A hamisítás célja az lehetett, hogy a feltehetően rovásjelekkel írt Bibliát eltüntessék az ariánus vallásra vonatkozó egyéb hagyományokkal együtt. Az ariánus püspök, Ulfila célja az volt ugyanis, hogy egy saját liturgikus nyelvet használó „Jézus hitű” egyházat megalapítson. Az *Ulfila-féle ábécét* a követői (egyszerű pásztorok és földművelők a Kárpát-medencében) használták, és így maradhatott fenn annak ellenére, hogy a latin betűkre való áttérést törvény írta elő. Azt valószínűsítem, hogy az eredeti Ulfila-féle ábécé azonos lehet a Magyar Adorján által is közzétett ősi magyar rovásjelekkel, amelyeket Ulfila a korábban használatos rovásjelekből képzett azon célból, hogy a Bibliát Jézus követői könnyen tudják olvasni.

Kérdés tehát, hogyan lett Árius tana eretnokség? A niceai zsinat (325., nincs jegyzőkönyv) nyilvánította annak, mert az elfogadott nézet szerint Isten azért lett emberré, hogy az embert „istenivé” tegye: „Született, de nem teremtmény: az Atyával egylényegű, és minden általa lett. Értünk, emberekért, a mi üdvösségünkért...”. Mivel a Szentírásban nem fordul elő a Fiú egylényegűsége az Atyával, ezért Nagy Konstantin visszafogadta Ariust a kiközösítése³³¹ után. Több zsinaton is az ariánusok jönnek ki rendre győztesen (II. Konstantin és Valens császár a pártfogójuk). Azonban Valens császár vereséget szenved a gótoktól (kitől? léteztek egyáltalán

³³⁰ Ez a régészeti lelet a béndeki temetőből a Codex Argenteus egyetlen lapja lenne? Béndek a Somogy–Fonyódi járás területén található, Hács közelében. Hács történetéről szóló honlap szerint: az 1954-ben feltárt temetőben a csontokon és ékszereken kívül találtak egy agyag cseréptábla töredéket, mely Ulfila püspök (311-383) gót bibliájára hajaz. Dr. Hudák Krisztina a doktori disszertációjában „a hács-béndekpusztai lemez(ek)” töredéki leletet vitatható keltezésűnek tartja. Dr. Bakay Kornél szerint a hács-béndekpusztai lemez egy ólomlap. Vajon miért nem tudják egy állítólag IV. századi régészeti leletükről a hács lakosok, hogy az agyagtábla vagy ólom lemez? Hány ilyen táblára volt szükség a Bibliához? Hol a többi?

³³¹ Sándor, alexandriai püspök halála után – aki 318 társával elítélte Arius tanítását – annak helyét Szent Atanáz veszi át.

gótok?), és ennek következtében I. Nagy Theodosius (379-395) társcsászár államvallássá teszi a niceai–konstantinápolyi hitvallás szerinti kereszténységet, és 381-ben átkot mondanak ki az ariánusokra. A valóságban *Valens császár* – akinek fiai az ariánusok mellett álltak – és *Theodosius császár* – akinek fiai (395-457) a katolikusok mellett álltak, azaz Damáz pápával tartottak – folytattak véres harcot az utódlásért. Valens fiait megölték, így győzött Theodosius, és ami a lényeg, hogy a vallás csak eszköz volt a hatalmi harchoz. Korrigálva: $381+293=674$, ez már a VII. századra esik, amikor a Bibliakutatók feltárása szerint sok jelentős módosítást végeztek a Bibliában. Az évszázadokon át üldözött keresztények a „Jézus tanítását követő” ariánusi keresztények voltak, ami feltehetően az első keresztény államból a Hun Birodalom idején elterjedt egész Európában, és ezt kellett a Római Birodalmat építőknél visszaszorítani. Vélhetően az Árius nevéhez kötődő keresztény iratok kaphatták a gnosztikus jelzőt.

- Visszatérve *Uwe Topper* könyvéhez, arra hivatkozik, hogy
  - *Gunnar Heinsohn*: A kétszer induló arab időszámítás hatására felismeri az ősi örmény történetek és a „hidzsra” közötti párhuzamot. Megállapította továbbá, hogy a Grúz krónika más információkat tartalmaz az örményországi arab helytartókra vonatkozóan, mint az arab–perzsa Tabari iskola által gyártott lista. A pártusiak kultúrájában a médek révén természetes az óperzsa hatás, amit arabnak tüntetnek fel. Ennek elfogadtatása érdekében egy gyors arab térhódítást³³² behamisítottak, és így lett a semita araboké Közel-Kelet nagy része.
  - *Ribakov*: Kijev a VI. században jött létre (más források szerint pedig a X. században).
  - *Paul C. Martin*: a bizánci érmék nem változtak I. Jusztiniánustól (VI. század) VII. Konstantinig (X. század).
  - *Zeller*: A magyarok két honfoglalása egy és ugyanaz: avar néven 598, onogur néven 895.
- *Klaus Weissgerber* szerint
  - A szlávok esetében kétlépcsős csúsztatás valószínűsíthető. A korai szláv események megegyeznek a korai avarokhoz kötött eseményekkel. A korai avar történelmi események (más szempontok alapján) megegyeznek a hunokhoz kötődő eseményekkel. Kelet-római Birodalom területén 874. táján a bizánci vallás kezdett terjedni, ami a glagolita írás nyelvén történt, így született meg a szláv nyelv. Azonban a történelemhamisítás visszanyúlik korábbra, már 581-től nem sokkal a gepidák „eltűnése” után „a szlávok kezdtek előzőlni a Balkánt”. Mivel $874-581=293$ – éppen az a korrekciós évszám, amivel Jézus születésének valódi időpontja szerint érdemes számolni – vélhetően itt is a szlávok korai megjelenését az időben előre csúsztatás okozza. Valójában Jézus születésétől számított VI. század végén már a magyarok jelentek meg a Balkánon, és a gepidák (ill. szkíta-hunok) összeolvadtak az újonnan érkezőkkel. Magyaroknak csak azokat tartja, akik behozták a griffes indás kultúrát a Kárpát-medencébe, mivel bevándorlásuk után a Volga-környékén a griffes-indás kultúra eltűnik.
  - VII. Konstantin megteszi magát a Macedon dinasztia IV. császárává, és sajátos történelemszemléletét 944-től az egész birodalom területén kötelezővé teszi. Baszileiosz alakja, mint „császár” alapozza meg a Macedon dinasztiát, de csak papíron. Bár 43 építményt emeltetett, azonban ezeknek nincsen régészeti nyoma. (Kivéve tán a Hágia Iréné felújítását). VII. Konstantin 50 kötetes enciklopédiájából hármat ő maga írt meg. Első alkotása „De thematibus” e bizánci tartományokról szóló műve még a korhú:
    - VI. századig Homérosztól átvett írásokra támaszkodik,

³³² Omajjádok uralma

- VII. századi népek közvetlenül lépnek át a X. századba,
- VII–VIII–IX. századi esemény teljesen hiányzik, kivéve Baszeilei-
osz történetét.

Következmény a bizánci régészeti leletekben számtalan képtelenség: kb. 1500 város mintegy 200 évre egyszerűen „eltűnik”, I. Justitianus halála után (565) nem épültek templomok, nem írtak könyveket közel 300 éven át. Kizárólag egyházi szerzők ismeretesek e korból. Nagy a hasonlóság Nagy Konstantinhoz, aki szintén megölette rokonait, és „a bűnbocsánat okán” lett keresztény. A vallást ő is eszközként használja a Római Birodalom építéséhez. *Fő műve*: De administrando imperio (DAI) eredetileg a fia okulására készült (aki 959-ben majd az apja meggyilkoltatása révén jut hatalomra). A DAI valójában egy tankönyv, hogyan bánjon egy birodalom uralkodója a körülötte élő népekkel. Nem a nagyközönség számára íródott, sokáig titkos volt, ezért ebben a műben VII. Konstantin nem fordított hangsúlyt a tények elferdítésére, így vannak benne hasznos fejezetek. Tulajdonképpen egy iratgyűjteményről van szó, melyet így könnyen lehetett kiegészíteni. A humanizmus idején a DAI-val foglalkozók felismerték a „hiányosságokat”, és becsatolták Theophanész: Chronográphiáját, mint „Excerptat” és ezt becsületesen meg is jelölték. Csak ezekben a fejezetekben (17-22) találkozhattunk fantom alakokkal.

- Az ún. átfolyósos hamisítási technikáról Heribert Illig és Klaus Weissgerber közösen írt könyvében lehet olvasni. Az eredeti nagybetűs formában (majuszkula) készült iratokat „átmásolták” kisbetűsre (minuszcula) és közben bizonyos eseményeket különböző nevekhez csatolva megdupláztak, elhagytak, vagy egyszerűen csak „átértelmeztek”.
  - Erre jó példa, hogy az avar törzsnevek és Árpád népe megfeleltethető egymással:

VII. Konstantin szerint az avar törzsnevek	Árpád törzsei
Kabaro (talán azonos Zabander)	
Neki	Nyék
Megeri	Megyer
Kurturermatosz (talán azonos Kotzageroival)	Kürt-Gyarmat
Tarianoi (talán azonos Tarniachhal)	Tarján
Genach	Jenő
Kari	Kér
Kaszi	Keszi

- A történelemhamisítások kezdeményezője bizonyára „Bíborbanszületett” VII. Konstantin lehetett, aki a saját múltjának eltakarására kreált dicsőbb múltat magának, ezzel biztosítva a trónt fia részére. Ezt aztán politikai fogásra felhasználta III. Ottó, német-római császár. Ő tűzte ki a keresztény időszámítás 1000. évét, és innen visszafelé 200 évvel „koronáztatta meg” Nagy Károlyt. A szakrális királyság jogutódlását oly módon birtokolta el, hogy a római pápa lett jogosult korona küldésére. A pápa nevezi ki a királyokat, így alakult meg 1000-ben a magyar, a lengyel és az ír királyság. Prüni Regino apát számol be a kalandozó magyarok rémtetteiről, ezzel alátámasztva a szakrális királyság elbirtoklásának jogosultságát. Mivel a X–XI. században Bizánc Európának kulturális központja, a történetírók igyekeztek a bizánci történetíráshoz igazodni. Természetesen utólagos „korrekciókra” lett szükség a hamisítások elfogadhatósága érdekében.
- Ebben élen járt *Toursi Gergely püspök*, a frankok történetének megírásával, s nevéhez köthető az avarok kitalálása. A 10 kötetben leírtakhoz nincs semmi ré-

gészeti bizonyíték. Az avarok rablóhadjáratait tőle veszik át a későbbi történetírók, azt „hiteles forrásként” kezelve. Ez jó példája annak, hogy az a fajta tudományosság, ami a hivatkozások láncolatára épül, mennyire messze távolodhat el aztán a valóságtól.

- *Fredegar krónika*: A Meroving kor története elég zavarosra és ellentmondásosra sikeredett, ezért sokszor átdolgozták.
- *Alexander Avenarius* átdolgozta az elveszett *Trientus Secundus*: longobárdokról írott történeteit.
- Volt már szó *Einhadról*, a „Frank évkönyvek” szerzőjéről, amely hamis voltát Illig hipotézise keletkezését követően tételesen bebizonyította. A „Frank évkönyvek” alapján alkották meg a kitalált középkort. Ő ír a nagy Morva Birodalomról is. Kárpát-medence 626-895 közötti korszakáról nincsen más írott forrás.
- *Prüni Regino* apát két kötetben ír az I. évezred történelméről. A 818-906 időszakot tárgyalva számos helyen ellentmondásban áll a később kikerekített történettel. Késő római forrásokra hivatkozva számol be a kalandozó magyarok rémtetteiről, miközben a magyarokat még ő is szkítáknak tartja.
- *Corvyi Widukind* (X. század eleje) „Szász történetek” az alsó-szászok eredetéről szól. Művében 555-ben még a frankok hitszegéséről van szó, majd átmenet nélkül a késői frank királyokról ír, mintha közben több mint 350 év nem is létezett volna! (Nagy Károly neve helyett eredetileg I. Clothar állhatott). I. Ottó a magyarok felett győzött 955-ben, feltehetően visszafelé irányban ennek hamisított változata a 451-es catalaunumi csata. A catalaunok (kelta törzs) akikkel harcolhatott Attila. „Hivatalosan” Aetius a germán királyokkal szövetkezve megverte a hunokat a catalaunumi csatában. Hogyan lehetséges, hogy a megvert hunok másnap már Itália ellen fordulhattak és sorba bevették Aquileát, Milánót, Veránót, Mantuát, Bresciát, Bergamót, Cremonát és elérik Rómát? Aetius hunok feletti győzelmének miért nem lett nagyobb történelmi jelentősége?
- *Jordanes*, a gótok történetét írta meg Cassiodorus szenátor (ELVESZETT) műve alapján „saját tapasztalataival” kiegészítve. Jordanes feltehetően azonos Aeneas Silvio Piccolominivel, III. Frigyes magántitkárával: uralkodói kívánság szerinti „átszerkesztés” ez a két könyv. Az elsőnek címe „Az idők teljességéről vagy a római népnek eredetéről és tetteiről”, amelyben Florus művét kivonatolja, kivéve Itáliának gótokra vonatkozó történetét. Evvel Jordanes egészíti ki, és itt lehet olvasni Jordanes életét megvilágító fejezetekről is. Vigilius pápának (537-555) ajánlja könyvét. Aki, amikor Konstantinápolyban volt (547-554), kíséreként magához vette Jordanest („Croton püspökét”), mert elítélte az eretnekeket. Hol van/volt Croton? E könyvének célja csupán „bizonyítékgyártás” a második könyvhöz, melynek címe: „Getica. A gótok eredete és tettei”. Mind a két művének végén megemlékezik Germanus fia születéséről, azaz egyszerre fejezte be a két könyvet. Itt is a logikátlanság vezet a hamisítás egyértelmű leleplezéséhez. Fiának neve is utal arra, hogy történetével a germánoknak akart dicső múltat gyártani. Jordanes azokat nevezi gótoknak, akik Theodorich-kal nem mentek Itáliába, illetve akik Itáliából érkeztek. Egy terület lakosairól van tehát szó, és nem egy közös kultúrájú népről! Forrása állítólag az, hogy Konstantinápolyban 547-ben Cassiodorus szenátor tisztartójától három napra kölcsönkap írásokat, aminek forrása Ablabius, aki – Jordanes szerint – igen megbízhatóan írt a gótokról. Cassiodorius szenátorként gyűjtéssel maga feltehetően nem foglalkozott, tehát Ablabiusnak (egy beazonosíthatatlan személynek) kell tulajdonítani a gótok elbeszéléseinek, énekeinek gyűjtését, mert természetesen Cassiodorius műve elveszett.

A középkor „legkelendőbb” történeti munkája: Jordanes „Getica” c. alkotása. A népvándorlás történetének írói még ma is „kénytelenek” hivatkozni rá, mert nincsen más forrás. Nagyné dr. Hudák Krisztina (IV. századi kereszténységet kutató) doktori disszertációja hívta fel figyelmem Jordanesre, mivel így fogalmazott: „körültekintően kell kezelni a korszakra vonatkozó legfontosabb forrást, a Geticat”. Bár ő még nem vonja kétségbe a gótok létezését, azonban Weissgerber szerint Jordanes fiktív személy, és szerintem a történet is fiktív, legalább is erre a következtetésre jutottam a Getica nézegetése során.

A fentebb felsorolt valószínűsíthető „mesék” hivatkozási alapként szolgálnak a történészeknek. Mitől lennének mások a régi korok emberei, mint a maiak? Lehet fantazmagóriának nevezni következtetéseimet miszerint a gótok és avarok mesés történeteivel szakítanak el a valódi gyökereinktől, azonban szerintem inkább például Jordanes „Getica” c. írása a fantazmagória. Miközben olvastam, azon csodálkoztam, milyen forrásokon alapszanak a mai tudományok, miközben az asztrológiát nem nevezik tudománynak!

Hasonló érzések jártak át akkor is, amikor a magyar nyelv finnugor voltát igyekezett Honti László nyelvész bizonygatni az MTA egyik nyílt előadásán. Sok „tudós” azért gyárt szabályokat (amelyek jellemzően lineáris jellegűek), hogy munkájuk tudományos voltát igazolják. Ilyen célt szolgálnak az evolúciós elméletek is. Nagyon egyet tudok érteni Darai Lajos azon összegzésével,³³³ miszerint „*valaha úgy vélte a tudomány, hogy az emberi evolúció lineáris fejlődés, amelynek végén kiemelkedik a mai ember. Most egyre inkább úgy tűnik, a kép valójában sokkal bonyolultabb volt.*”³³⁴ A világ működése ugyanis jellemzően ciklikus, azaz különböző ciklusok kapcsolódnak egymásba térben és időben, ami egy rendkívül bonyolult rendszert eredményez.

A történelemhamisítási bekezdéseim összefoglalásaként fontos tehát kiemelni, hogy nagyon hamis és káoszos képet eredményez a főként írásos dokumentumokra hivatkozott történelem. Nagyné dr. Hudák Krisztina doktori disszertációját azért tartom igen figyelemreméltó munkának, mert igyekszik feltárni a korai kereszténységre vonatkozó írásos emlékek régészeti bizonyítékait. Mivel nem vagyok se történész, se régész, vagyis kevés e területeken az alaptudásom, úgy olvastam a tanulmányát, hogy közben folyton kutatásokat végeztem az interneten. Így alkottam meg azt a hipotézist, hogy a gepidák minden bizonnyal az egykori Oxus-folyó³³⁵ medrének megváltozása okán, az elsivatagosodott területekről elvándorló, egykor igen magasszintű öntözéses földművelést folytató néppel lehetnek azonosak. Így érthető Attila miért rendezte be székhelyét a Gepida királyságban. E nép minden bizonnyal a mai székelyek elődjei is, mivel a legtöbb gepida kincset éppen Székelyföldön tárták fel. Sőt valószínűsítem, mivel a még Jézus születése előtt, kb. a II–III. században ideköltöző nép a Visztuláig telepedett le, ez talán a lengyel–magyar barátság gyökere is. Lehet fantáziálgatásnak nevezni hipotézisem. Azonban számomra meglepő például a baktriai medál és a székely zászló szimbólumai közötti hasonlóság, és úgy vélem, inkább ilyen gondolatok mentén kellene kutatásokat végezni, egyéb tudományterületek bevonásával bizonyítékokat gyűjteni. Hogyan tarthatja a „hivatalosított” tudomány a gepidákat gótoknak, amikor nem mentek sehova, és a gót nyelvnek még a nyomai sem tárhatók fel manapság Erdélyben?

---

³³³ Darai Lajos 2020. 04. 03-ai levelében.

³³⁴ Az egyetemen két féléves tantárgy volt az ökonometria, aminek célja lineáris gazdasági modellek torzításainak csökkentése. A legbonyolultabb képletekkel itt találkoztam, ráadásul messze nem arról volt szó, hogy a linearitás feltételezéséből eredő torzításokat ki tudtuk volna küszöbölni. Amikor a tudományosság látszata kedvéért a kutatók az evolúciót feltételezik, valójában lineáris szabályokat képeznek, és nem törődnek azokkal a tapasztalatokkal, amelyek a lineáris következtetéseket megkérdőjelelik.

³³⁵ Oxus folyó mai neve Amu Darja, ami egykor a Hindukus vidékéről az Aral tó felé tartó bővizű folyó volt. A geológiai kutatások föltárták, hogy kb. a II. század táján egy hatalmas földrengés következtében a táj megváltozott, most India felé folyik a vízgyűjtő terület vize, aminek következtében a mai Afganisztán területe kezdett elsivatagosodni. A régészeti feltárások szerint a vidéken egykor öntözéses földművelés volt, tehát jóval a rómaiak előtt, azonban néhány jelen kívül, nincsen írott szövegnek nyoma. Az eredeti lakosság onnan bizonyítható módon elköltözött, csupán Sharhed környéki lakossága nem később odatelepülő, amit a nagyon eltérő antropológiai jellemzők bizonyítanak. Forrás: Viasat Historyn vetített film, amely Nagy Sándor útját igyekezett feltárni.

Részletek Raig Mária Magdolna néven írt 2020. 02. 03-án 21:28 perckor feladott itteni levelemből: „Egyre erőteljesebb a meggyőződés, hogy a korai kereszténység már Ulfila ariánus püspök idejében kezdett elterjedni Erdélyben (a gepida hunok már keresztények voltak). Arménia az első keresztény államként a térképek szerint a Hun Birodalom tagja volt, Szent András és Szent Fülöp szkítatérítő apostolok voltak. Meggyőződés, hogy a hunok terjesztették a kereszténységet, csak éppen nem azt, amit Damáz pápa kidolgozott, és ami szerint átírták a Szentírást (Szent Jeromos készítette el a Vulgátát). Vajon miért lett apokrif irat szinte minden, ami Jézus eredeti tanítványaihoz kapcsolódik? A bizánci papok tudtommal az ariánus-féle ún. eretnek kereszténységet éppenhogy üldözték³³⁶. Amennyiben Szent István valóban tudatosan kapta az első vértanú nevét, akkor feltehetően nem a bizánci papok keresztelték meg, és éppen e tény elleplezésére használhatták a Vajk nevet. Van bármiféle régészeti bizonyítéka annak, hogy bizánci papok térítették a X. századi Erdélyben? Szerintem annak érdekében, hogy a keresztényüldözéseknek végét vegyék,³³⁷ Géza vagy inkább István belement abba, hogy az Egyházat római mintára megszervezzék. Ez lehet az oka annak, hogy az országot pedig Szűz Mária, azaz a védőanya (Babba) oltalmába helyezte István, mert tudatában volt, mit cselekszik.”

Elég nehéz a tudományos szakemberekre ész érvekkel hatni, mert nehezen tudnak kibújni a saját világukból. Például Cser Ferenc itt a 2020. 02. 25. 22:30-kor feladott levelében így fogalmaz:

„Hát nem, ez nem támogatható. A három évszázad mesterséges betoldása nem fogadható el. Ő ugyan hivatkozik kettőnk véleményére, de aztán lazán félrelöki a ¹⁴C -es kormeghatározást. Pedig nagyon nincs igaza. Eleve a kalibrációban téved. Hat évezredre visszafelé fák évgyűrűjével kalibrálták és 3 évezredig a trend megfelel az elméletinek és attól kezdve tér el. Később lumineszcenciás módszerrel egészen 40 évezredig kalibrálták, ahol már 6 évezreddel tér el az elmélettől – mások lehettek a kozmikus sugárzás adatai. Két évezredre visszamenve minták százait vizsgálták és az abban a tartományban érvényes 30-40 év hibahatáron belül mindegyiknél a várható évet kapták. Pedig kellene lenni egy rendszeres kb. 3 évszázados eltérésnek – de nincs. Pedig itt a függvény követi az elméleti bomlásgörbét. Ha érdekl, elküldhetem a kalibrációs görbét –

³³⁶ A zsidó-keresztény szerzetesrend, a domonkosok, Jézus Krisztus katonasága volt. Az „eretnekség” elleni fegyveres harcának célja éppen a hunok által terjesztett jézusi tanítások és vele a magyar ősmúlt kiirtása lehetett, aminek ismerete még a XIII. században is elterjedt lehetett a Kárpát-medencében.” (Harsay Mária Magdolna: A magyar ősvallási örökség és a keresztény hitvilág kapcsolata. *Acta Historica Hungarica Turiciensia* 35. évfolyam 1. szám. p. 229. https://epa.oszk.hu/01400/01445/00060/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2020_01_185-230.pdf.)

³³⁷ V. ö. „Ide tartozó kérdés: Miért vették fel a magyarok az 'egy igaz hitet'? Kézai Simon írja Géza fejedelemről: 'Külde azért követeket a keresztyén tartományokba, hogy óhajását mindenkinek hireszteljék. Miért is ennek hallátára sok gróf, vitéz és nemes jöve hozzá a keresztyénség országaiból. Némelyek ugyanis jövének isten szerelméből, hogy a vezért a pogányok ellen, kik a hitet nem vennék föl, segítsék, mások pedig hogy a pogányoktól és üldözőiktől szabaduljanak: mert ez a nemzet, míg pogányságban élt, kegyetlen üldözője vala a keresztyéneknek.' (Azaz latinul: 'Misit itaque suos nuntios in Christianam regionem suum desiderium omnibus diuulgando. Quapropter hoc audito, multi Comites, Milites, et Nobiles ex terris Christianorum ad eum accesserunt. Quidam enim ex eis amore Dei, ut ipsum Ducem contra paganos, qui fidem non acciperent, adiuvarent, et alii, quod de ipsis paganis et persecutionibus eorum essent liberati. Nam gens ipsa sub paganismo constituta crudelis persecutio fuerat Christianis.' [Simon de Keza – Gesta Hunnorum et Hungarorum – Kézai Simon. [M. SIMONIS DE KEZA Pressbyteri Hvngari Sriptoris Saecvli XIII. CHRONICON HVNGARICUM, quod Ex Codice Membranaceo Nvnc Primum et ad Fidem Apographi Vindobonensis et Bvdensis Chronici Sparsis Qvibvdam Notis ac Variantibvs Lectoribvs Excitat Alexis Horányi, Hvngarvs Bvdensis de CC. RR, Scholarum Piarvm, Bvdae, Typys Catharinae Landerer Vidvae. SIMONIS DE KÉZA de Originibus Et Gestis Hungarorum Libri Duo! Post Binas Alexii Horányi Editiones Tertiam Ad Manuscriptorum, et Typis Vulgatorum Codicum, atque Diplomatum fidem exactam. In Lucem emittit JOSEPHUS PODRACZKY, Excelsae Camerae Regiae Hungarico Aulicae Officii Rationarii Officialis, Prostant Budae apud Editorem in Praesidio Nro 81. Budae, Procusi Annae Landererianis Typis 1833.] Fordította Szabó Károly. https://kupdf.net/download/simon-de-keza-gestahunnorum-et-hungarorum_58d53d77dc0d607f33c34693_pdf].

Mai fordításokban szintén nem a keresztények 'üldöztötte', hanem 'üldözője' szerepel. [V. ö. Kézai Simon: *A magyarok cselekedetei*. Fordította Veszprémy László. Osiris, Budapest, 2004. 76. p. 120.] – *A szerk.*

több mint egy évtizede ismert. A végső ütést a horoszkóppal datált Jézus-születés és -halál tette be.”

A Bibliakutatók c. filmben többször elhangzik, hogy a legöregebb Biblia a IV. századból való. Rengeteg időt eltöltöttem azzal az interneten, hogy találjak olyan régészeti leletet, amelyet I–III. századra datálnak, és a korai kereszténységgel kapcsolatos.³³⁸ Minden csak „másolat”, nem eredeti. Így találtam rá Nagyné dr. Hudák Krisztina doktori disszertációjára. Igaz, csak a Kárpát-medencét érintő írásos dokumentumokat vizsgálta, de az alábbi megállapítások vonhatók le a munkájából:

- *Savaria* (Szombathely) császárok pihenő helye. Szent Márton ariánus papságot (sacerdotes) említ, amit Rajko Bratož püspökként értelmez. Keresztény rendeltetésű épület azonban Savariában eddig nem került elő.
- *Scarbantia* (Sopron) a régészeti kutatások szerint nem volt közigazgatási székhely, csak indirekt bizonyíték alapján lehetett a város püspöki székhely.
- *Carnuntum* (Bécstől keletre) katonavárosi amfiteátrumába másodlagosan beépítettek egy állítólagos keresztelőkápolnát, bazilika, püspöki székesegyház nem ismert.
- *Sopianae* (Pécs): egyelőre semmilyen bazilikáról nem tudunk, amely a püspökség létét megerősítené.
- *Iovia* (Tolna megyében, Alsóhetény-puszta) közelében Dalmand-Felsőleperden légifelvételkel azonosítottak egy római belső erődöt. Püspöki székesegyház létezésére itt sincs adat. Az nem szükségszerű, hogy a szórványleletként a múzeumba került alsóhetényi krisztogramos díszítésű fibula (sisakveret) feltétlenül egy püspöké legyen.
- *Aquincumban* a gázgyári temető területén feltárt kettős ókeresztény bazilika pontos alaprajza és rendeltetése a mai napig vitatott. Az épület Aquincum késő római topográfia ismeretében sem püspöki bazilika, sem ókeresztény kultuszhely nemigen lehetett. További kutatási színhelyek azonban még szóba kerültek.
- *Sirmium* (Száva-szentdemeter), ahol feltártak egy szerény méretű, *TÉGLÁBÓL* épült bazilikát, amelynek közelében egykor szegényes, VALYOG-falú házak álltak. Ilyen építkezési módoknak sokévezredes hagyománya van a szkíták területén. Sirmium keleti temetőjéből több mint ötven, szándékosan összetört felirattöredék került elő.
- *Mursa* (Eszék) ariánus püspöke, Valens, de a püspöki székhely helye a jelenleg ismert késő római városszerkezetben ismeretlen.
- *Cibalae* (Horvátországban Vinkovce) esetében a déli városfaltól délnyugatra fekvő objektum keresztény rendeltetése nem igazolható.
- *Aquae Iasae* (Horvátországban Daruvár) császárkorban fürdőhely, de biztosan nem püspöki székhely. Az ókeresztény bazilika átalakítás időpontja, és az innen előkerült, valamilyen szentet (talán János apostolt) ábrázoló mennyezetfreskótöredék keltezése bizonytalan.
- *Siscia*, ahol püspökséggel kapcsolatba hozható, tetrarchia-kori épületek, leletek még a legújabb ásatások során sem kerültek elő.

Úgy vélem, Cser Ferenc a jó szándéka ellenére sem értette meg az ún. „átfolyásos hamisítási módszer” lényegét. Például az első keresztény állam megalakulását azért helyezte a hitelesített történelem 301-re, mert legfeljebb idáig tudták hátra tolni a régészeti leletek eredetét. Ugyanakkor a gimnáziumi hittanórán³³⁹ Kosztolányi István (jelentős hittudósnak számított a 60-as években) részletesen mesélt Abgar királyról, és az első keresztény állam megalakulásáról, amit 101-

³³⁸ Cser Ferenc azonban két levelében (2020. 02. 26. 2:07, 2020. 07. 16. 22:35) is éppen a qumráni és Nag Hammád-i tekercsekre hivatkozik, mint a korai szövegek hitelesítőjére. – *A szerk.*

³³⁹ Patrona Hungariae Gimnáziumban érettségiztem 1969-ben.

re tett. Mellesleg már őt is faggattam a számomra érthetetlen dolgokról. Például, hogyan lehetséges, hogy Jézus tanítványainak írásait gnosztikusnak nevezik (gnózis pedig igaz tudást jelent), és nem ezek szerepelnek a Bibliában, sőt apokrif tiltott iratokká váltak? Vagy miért bűn asztrológiával foglalkozni, amikor a Bibliában is vannak ennek használatára utalások? Annak idején emlékszem, hogy felsoroltam vagy hármat. Tapasztalom, hogy manapság az ariánus valláshoz köthető apokrif iratokat nevezik gnosztikusoknak, de ez miért ne lehetne azonos Jézus tanítványainak írásával?

Cser Ferenc nyilván az üzleti célból felhasznált ún. „lejárató” asztrológiával találkozott, aminek valóban szinte semmi köze a tudományhoz. Mikor a „Horoszkóp” újság óriási tévedéseit a főszerkesztőnél szóvá tettem, azt válaszolta, hogy „*ezt senki sem veszi komolyan, egy régi francia lapból fordítottam*”. Azaz semmilyen (se jó, se rossz) asztrológus nem működött közre az újság megírásában. Általam jónak nevezett asztrológussal találkoztam néhányval, egyik se fogadott el pénzt a képlet értelmezéséért. Mindegyik úgy kezelte, hogy ismereteit segítségként nyújtja másoknak, és a pénz csak megzavarja tisztánlátását. Tudásuk messze az enyém felett volt.

Idézet tovább Cser Ferenc előbbi leveléből: „*Egyszerűen képtelenséget állít azzal, hogy az arianizmust a mohamedanizmussal azonosítja. Nem ismeri valójában a gnosztikus hitet, de ír róla. Nem tud Maniról, pedig nagyon fontos lenne. Nem ismeri az iszlámot, de azonosítja a gnoszticizmussal. Lajos, úgy látom a hölgy néhány magyar nyelven megjelent munka adatait ragozza és fantáziáját bőven szabaddá engedve ír meglehetősen magabiztosan.*”

Számomra nem lett világos, miért gondolja Cser Ferenc, hogy összekeverem a vallásokat? Tudom, sokan jönnek a manicheizmussal, mint a magyarok ősi vallásával, ami szintén gnosztikus. Ugyanakkor Máni próféta a III. században élt és sokféle vallást akart ötvözni, Jézus tanításait is. Valószínűsítem, hogy a hitelesített történetében számtalan csúsztatás van, aminek célja az ariánus kereszténység hunok általi terjesztésének elmosása. Egy másik próféta is született volna, aki rögtön Jézus utódjának tartja magát? Azt talán el tudnám fogadni, hogy Jézussal kb. egy időben született egy másik olyan személy, akiből vallási vezető lett, vagyis, hogy Jézussal egy időben élt. Azonban ekkor nyilván Jézusnak is tudnia kellett volna Mániról. Inkább azt valószínűsítem, hogy Jézus idejének megkettőzése okán volt szükség Máni alakjára. Mellesleg Jézus attól is hitelesebb, hogy ő nem alapított vallást, csak a követői. Úgy vélem, Európában az igazi üldözöttek Jézus tanításának követői lehettek, mivel csak ezzel kapcsolatosan jöttek fel kereséseimre alátámasztó információk. Hun Birodalomnak nem volt része a perzsák által elfoglalt terület, pedig Máni, bár a mai Irak területén született, de a Szasszanida Birodalom területén kezdte meg a működését, és a szasszanidák tudtommal ellenséges viszonyban voltak a pártusokkal,³⁴⁰ majd a hunokkal. Kérdésem, kik terjesztették a manicheizmust? Kik voltak azok, akik nem ették a húst? Nem hinném, hogy nekünk sok közünk lett volna ehhez a valláshoz, még ha a magyarok ősvallásaként sokan felsorolják is.

Kedves Ferenc, teljesen igaza van abban, hogy nagyon keveset tudok, jó lenne sokkal többet tudni, de sajnos, a memóriám sem a legjobb. Helyesebben, ami érzelmileg belém égett, abban nem hinném, hogy tévednék, de valóban, az olvasottakat nem tudom megjegyezni, ezért állandóan jegyzetelek. Könnyen lehet, hogy idővel néhol a saját jegyzetemet másképpen értelmezem. Nem is akarok semmiféle babérokra szert tenni. Amiket a különböző vallásokról írok, valóban másoktól veszem át és gondolkodom. Számomra az adódik logikusan, hogy az első keresztény állam területéről, ami a Hun Birodalomnak is része, a Kárpát-medencébe az ariánus kereszténység terjedt át, és azt feltételezem, hogy a Máni próféta vallása itt Európában, elsősorban csak papíron létezett. Azonban nyilván információk hiányában tévedhetek. Abban viszont biztosan nem tévedek, – ami Önnél betette a kaput, – azaz Jézus születésének valódi időpontjának meghatározásában. Továbbá azt se tudom elképzelni, hogy a hunok Kínából elindulva és végigverve

---

³⁴⁰ Valójában felváltották őket a hatalomban – a történetírás szerint. – *A szerk.*

a fél világot, építették volna a birodalmukat. Számomra sokkal valószínűbb, hogy egyrészt védelem céljából szerveződtek az agresszív birodalomépítőkkel szemben, másrészt céljuk volt a kereszténység terjesztése. Azonban ennek a kereszténységnek másnak kellett lennie, mint amit manapság kereszténység alatt értünk, bár valószínűsítek egy öntisztulási folyamatot. Kérdés ugyanis, vajon miért csak a Római Birodalom területe szerepel a keresztény államokat ábrázoló térképen, Arménia miért nincsen rajta, hiszen mindenki ezt tartja az első keresztény államnak? Az örmények büszkék a független keresztény királyágukra, ami a Van-tó környékén – bár csak kis területen – 914-ig fennmaradt (azaz a X. századig). Horváth Zoltán és Gondos Béla – már említett könyvében – ami igazán érdekes volt számomra az, hogy az ősi templom freskóin fel lehet ismerni ama szimbólumokat, amik közismertek az asztrológiával foglalkozók körében (v. ö. 117. ábra). Természetesen ez a templom jóval később is épülhetett a hunok koránál. Számomra azért figyelemre méltó, mert a freskói őrzik az ókori hagyományokat.

Ezzel át is térnék, a betűk jelentésének tömör ismertetésére, rovásjeleink rendszerbe foglalására.

Fejlődés ciklusainak ábrázolása régi templomban

11: K hang
Keretek kezdenek kikerekedni

Tigran
Honenez
templom

2021. 11. 11.

13: M hang
megjelenés a világ előtt

16: O hang
Otthonra lelés egy új egységben
Belül hatkaréjos templom,
kívül majdnem kör alakú

14: N hang
égi segítség a fennmaradáshoz

12: L hang
az „akasztott ember” csak akkor tud továbblépni, ha megfordul → megtisztulás

Forrás: Horváth Zoltán György- Gondos Béla: *Ani, az ősi örmény főváros és magyar vonatkozásai*

Hárvay Mária Megpötlös: *Sekita vallás a Szécsi Kormány II. része*

33

117. ábra. Fejlődés ciklusainak ábrázolása régi templomban.

3. Magyar rovás ábécé rendszere az ókori gondolkodás figyelembevételével ábrázoltan

Egy népet a kultúrája határozza meg, azon belül is elsősorban a közösen használt nyelve. Ennek okán, amennyiben sikerül bemutatni a magyar nyelv ősi természetes jellegét, azaz hogy a nyelvi sajátosságait nem mesterségesen hozták létre, hanem több mint 2000 éves gyökerei feltárhatóak, azzal elvileg megdönthetők a magyar nép eredetének az ún. hivatalosított „tudományos” elméletei.

Bár véletlennek is tekinthető, mégis úgy vélem, inkább az Ég irányítása, hogy a nyugdíjazásom után ezzel a céllal kezdtem el foglalkozni nemcsak a történelemhamisításokkal, hanem a magyar rovásjelek, mint ősi jelképek jelentéseinek feltárásával is. Történt ugyanis, hogy a lányom az elvégzett munkáiért fizetségül a Typotex kiadótól rengeteg könyvutalványt kapott, amin megvett nekem egy számmisztikával foglalkozó könyvet, sőt odaadta a maradék utalványkötetet is, hogy válogassak magamnak könyveket. Az ekkor vásárolt több könyv közül külön kiemelés érdemel Farkas Attila Márton: *Filozófia előtti filozófia. Szimbolikus gondolkodás az ókori Egyiptomban* című könyve.³⁴¹ Az író mindenütt megjelenítette a hieroglifák kiejtést segítő átírását és valószínűsített jelentését. Egyszer csak arra lettem figyelmes, hogy számos esetben, egy olyan magyar szót olvasok ki, ami gyakorlatilag megfeleltethető annak a tartalomnak, amit az író hosszabb formában fogalmazott meg. Például a ’nħm’ jelentése magyarul ’elvenni’, amit kiolvastam úgy, hogy ’nekem.’

Visszatérve a számmisztikára, amivel kapcsolatosan voltak ismereteim a régmúltamból, de az valahogy nem akart felszínre jönni az olvasottak alapján. A könyv szerzője ugyanis a betűket egyszerűen a latin ábécének megfelelően besorszámozta, amin teljesen kiakadtam. Mivel a görög ábécének más a sorrendje, elvileg a hangok is más értéket kapnának. Mindez egy meleg nyári napon történt a nyaralómban, ahol sem internet, sem könyvek nem álltak rendelkezésemre, így nem tudtam utánanézni a számomra is elfogadható hangértékeknek. A hangok és számok megfeleltetése egymásnak – a közös jelentésük alapján – nagyon ősi hagyomány.

Támadt egy ötletem. Mivel a magyar nyelvben a hangsúly a szavak elején van, elvileg az azonos betűvel kezdődő rövid szavak segíthetnek a hangok jelentésének meghatározásában, amennyiben mintegy „forrásként” értelmezem az első betűt, és „eredményként” az utolsót. Egy angol szótár lapozgatásával gyűjtöttem ki a végiggondolandó szavakat. Már csak lustaságból is, ahol egy adott betű jelentésével kapcsolatosan szóba jöhetett valamelyik asztrológiai szimbólum jelentése, ezt firkáltam le a papírra. Kezdetben viszonylag gyorsan haladtam. Azonban gondban voltam, mivel a magyar ábécének még az egyszerűsített formája is legalább 33 elemű, ezzel szemben a bolygók és állatövi jegyek együttesen csak 22 elemet adnak ki.

Ekkor jutott eszembe, hogy Szepes Máriának is van egy könyve,³⁴² amely evvel a témával foglalkozik, kihozattam a lányommal Nagykovácsiba. Ez sokat lendített a munkámon, mivel eléggé egyértelműen be tudtam azonosítani, ráadásul sorrendben a bolygók jelentésével analógiába állítható betűket. Azonban nem értettem mindenben egyet Szepes Máriával. *Egyrészt* mivel ez a rendszer minden hang jelentését valamelyik bolygó által képviselt erővel azonosította, ily módon nem láttam értelmét miért van több hangunk, ha néhánynak azonos a jelentése? Miközben e könyvben található Tarot kártya leírások további betűk beazonosítását is megerősítették az

³⁴¹ Kákosy László emlékére írta 2003-ban. (E-könyv: *inter könyv* ISBN: 978-963-9326-90-3 <https://edu.inter-konyv.hu/book/98-farkas-attila-marton-filozofia-elotti-filozofia>.)

³⁴² Wictor Charan–Szepes Mária: *Académia Occulta, Arkánium szellemi iskola*, 1994. Fülszövege: „Az *Académia Occulta szintetizáló mű, egyszer olvasni nem elegendő. Aki azonban újra és újra alámerül lelki és szellemi mélységeibe, olyan kulcsokhoz jut általa, amelyek önmaga és a világ értelmének felismeréséhez vezetik*” A szintetizálást oly módon értelmezi Szepes Mária az előszava alapján, hogy eklektikusan összeválogatva, de mégis az összefüggéseket feltárva igyekeztek egy ezoterikus tankönyvet írni bátyjával. Ily módon összeolvad benne az írók származása révén a zsidó- és a házassága révén a férjétől és rokonaitól átvett keresztény hagyományok kincsesládája.

egy-állatövi jegyekkel kapcsolatosan. Az új, általam természetesnek érzett ábécé sorrendje a 15. elemig egyértelművé vált. Az Ö betűvel azonban megakadtam, mivel a jelentése egyértelműen a Tarot Nagy Arkánus XV. lapjának, az Ördögnek megfeleltethető, azonban a héber ábécében nincsen Ö hang. Bár a 15. hang a SAMECH jelentése – „asztrálkígyó” – igen szemléletesen megjeleníti az Ö hangunkat. *Másrészt* tehát azért nem értettem egyet a Szepes Mária és testvére által felvázolt rendszerrel, mert a héber ábécé nem azonos a magyar ábécével, így annak sematikus átvételét a magyar nyelvre hibásnak véltem.

Úgy gondoltam, a magyar rovás jelek nyújthatnak további segítséget, melyekre egy régi kis kártyán rátaláltam éppen a fenti könyvben. Sajnos, azóta elhagytam valahol, azonban az alábbi idézet alapján feltételezem, hogy Magyar Adorján jelei lehettek rajta, ugyanis sokáig kizárólag ezeket a rovásjeleket használtam, ezeket elemeztem (118. ábra).

A legfontosabb magyar betűk (írásjelek) száma: 34

Bakonyi Gábor hitelesen érvel a hagyományos rovásjelkészlet megőrzése mellett, s csupán a legkisebb, a hagyományokat tisztelő és érintetlenül hagyó beavatkozásokat tartja elfogadhatónak. Indítványából, szabványtervéből elsősül a legfontosabbat, vagyis az alapvető betűket emelem ki.

– Elsősorban az eredeti jeleket használjuk az ősi magyar írásban, Bakonyi Gábor szerint a következő jól ismert és használatos betűket (harminckettőt):

– Harmincharmadik az É betű, a többinél ugyan későbbi fejlemény, de szintén régi kincsünk:

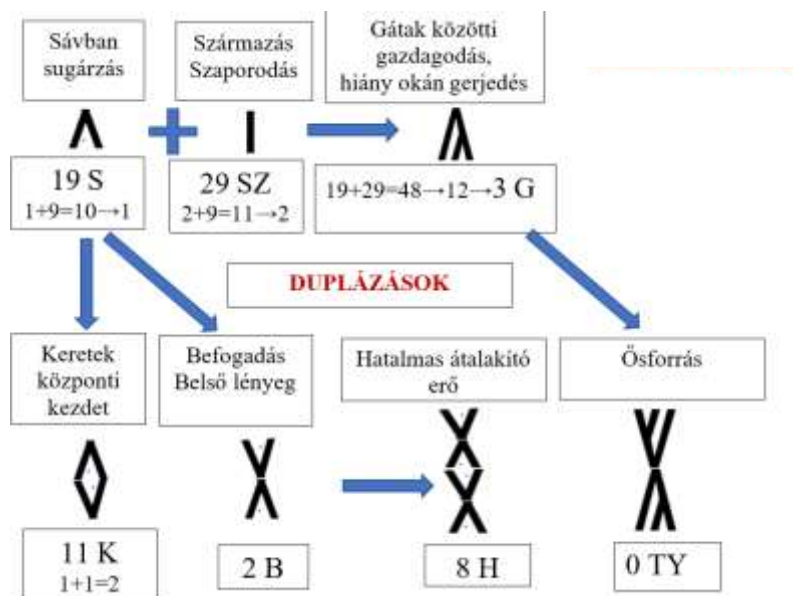

118. ábra. Ősi magyar rovásírás.³⁴³

³⁴³ Forrás: <https://nyelvmuevelo.hu/osi-magyar-iras-rovas/27>

	Héber betű	Betű jelentése	Tarot kártya ősi formája	Valószínű magyar betű (k)
1	א ALEPH	Egység, Isten	Mágus	A, Á
2	ב BETH	Láthatatlan egyház	Tiarás papnő Isis szarvakkal	B
3	ג GHIMMEL	Hármasság, Nemzés	Koronás nő kormánypálcával	G
4	ד DALETH	Négy elem, Uralkodás	Császár a trónon	D
5	ה HE	Quintesszencia	Hermész két oszlopa között Hierophant	E, É
6	ו VAU	Szerelem és párosodás	Ádám és Éva az Édenben	O, U
7	ז ZAIN	Mágikus győzelem, szellem és forma	Győztes hadvezér diadalszekerét két Sphinx húzza	Z
8	ח CHETH	Erő és ész	Lány az oroszlán száját nyitja fel	H, CH
9	ט TETH	Bölcsesség, beavatás	Fehérszakállú aggastyán vándorbottal	T, TH
10	י JOD	Szerencsekerék	Kerék kabbalista jelképekkel,	I, J, Y
11	כ KHAPH	Univerzális egyensúly	Igazságszolgáltatás	C, K
12	ל LAMED	Nagy mű befejezése	Akasztott ember, áldozat	L
13	מ MEM	Halál, újjászületés	Apokalipszis lovasa	M
14	נ NUN	Kiegyenlítődés	Napkoronás angyal két kehely folyadékát elegyíti	N
15	ס SAMECH	Asztrál-kígyó	Ördög	O, Ö
16	ע GNAIN	Bábel tornya	Toronyba villám csap, menekülők ugranak ki	X
17	פ PHE	Természet örök termékenységé	Csillagok, női alak feje fölött nagy fényes csillag	F
18	צ TSADE	Ezotéria	Hold, és a szimbolikus állatai: róka, sakál, rák	P
19	ק COPH	Filozófiai arany	Nap, gyermek lovagol feje felett napkoronggal	Q
20	ר RESCH	Megismerés, örök élet itala	Végítélet angyala fújja a trombitát, a sírok kivetik a holtakat, a földön a halhatatlanság vize folyik	R
21	ש TAV	Hermetikus szintézis	Aphrodité virágkoszorúban, angyal, sas, bika oroszlán feje veszi körül	V, W
22	ש SCHIN	Sors, vakság	Bolond, aki túl van minden gátláson	S

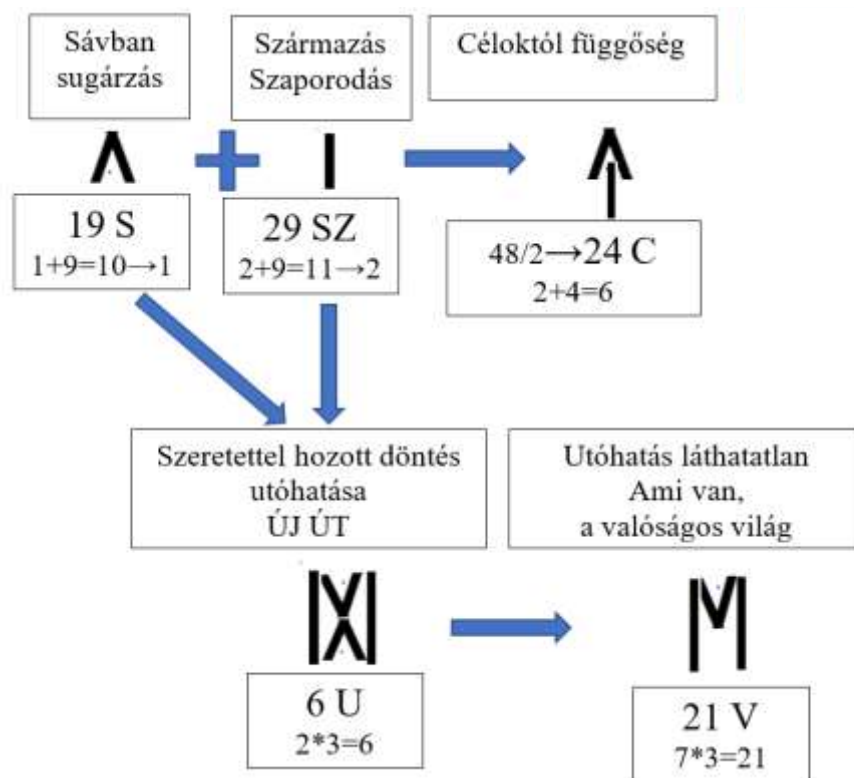
119. ábra. Héber betű, Tarot kártya és valószínűsített magyar betű megfeleltetés.

120. ábra. Az „S” hang jelentésének és helyének beazonosítása.

Avval a feltételezéssel éltem továbbá, amennyiben a hangok jelentései között felismerhető tartalmi rokonság, annak nyilvánvalóan tükröződnie kell az ábécében elhelyezkedő helyükben is. A 120. ábrához hasonló firkákat készítettem, megjegyezve, hogy kezdetben az ábrán még nem jelölhettem minden jel pontos helyét.

A legnagyobb gondot az „S” hang jelentésének és helyének beazonosítása jelentette, mert nagyon félrevezetett a rovásjel „sarok” neve. Nehezen esett le a tantusz, milyen gondolatmenet mentén azonosítható a Mérleg jelével. A problémám lényege jól megérthető fenti táblázatból (119. ábra), amely a héber betűt, a Tarot kártya megfelelő jelképét felelteti meg egy magyar betűvel. Ugyanis a 19. helyen a Q betű áll, ami nem része a magyar ábécének. A súly, sáv, süt, sátor stb. szavak alapján aztán megvilágosodtam, hogy itt valójában az egy pontból való sugárzás kiáramlásáról van szó, ami már tökéletesen megfeleltethető az Nagy Arkánus 19. lapjának, aminek a neve Nap.

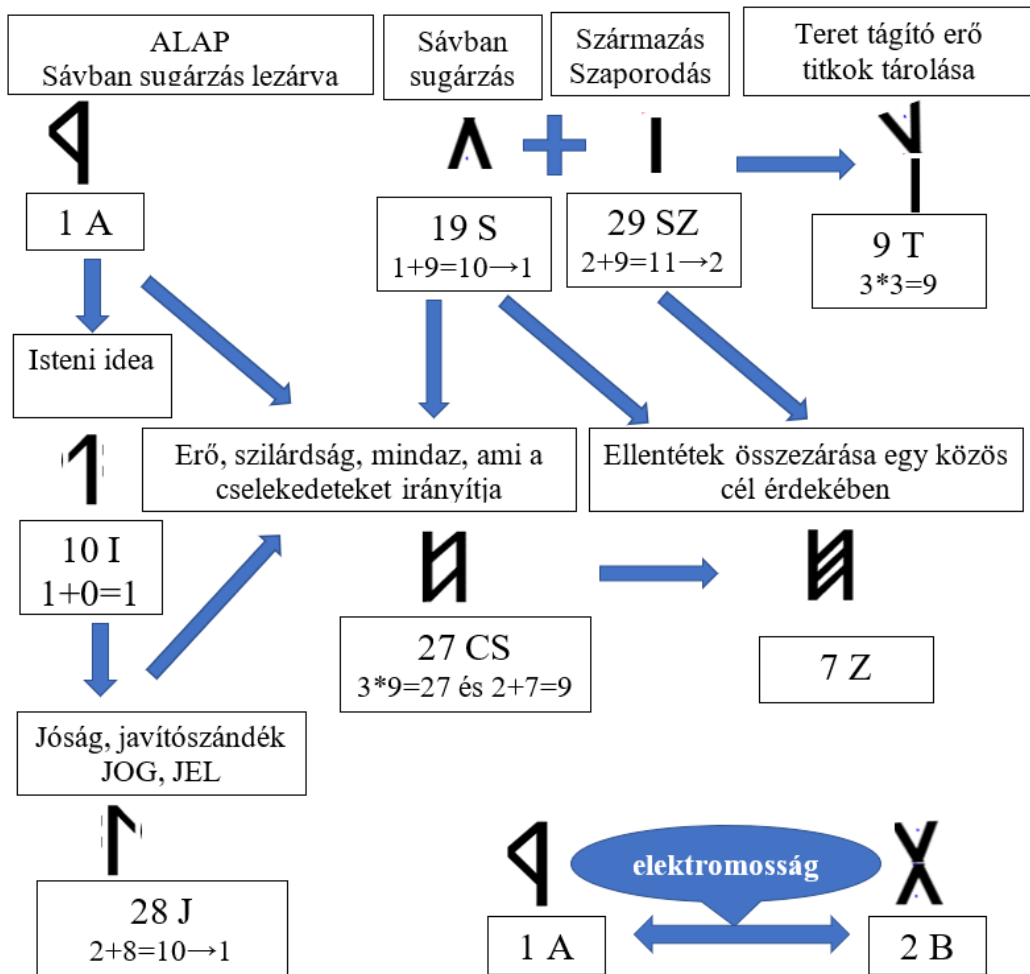

121. ábra. Az „SZ” hang jelentésének és helyének beazonosítása.

A következő megfejtendő probléma a legegyszerűbb rovásjelünk, az „SZ” hang jelentésének megfelelő helye az ábécében volt (121. ábra), mivel nem állt közvetlen analóg összefüggésen a Tarot Nagy Arkánium lapjaival analógiába állítható 22 helynek megfeleltetett asztrológiai szimbólumok egyikével sem. Amikor néztem az „SZÁR” gyöknek megfelelő tartalom felismerhető olyan logikával, hogy a színek is mind a fehér felbontásával keletkeznek, azaz az egykori *összetartozást* jelölheti, ahogy az 1-ből lesz a 2. Hiába ez a legegyszerűbb rovásjel, mégis inkább a dualitással kapcsolatos, illetve a tudatos gondolkodást segíti. Ez is egy óriási lépés volt a továbbhaladásomban! Ekkor beugrott tán még az egyetemi tanulmányaim idejéből Platón Létezés- és a Képzetek Birodalma. Ha a Létezés Birodalma a képzetektől független égi erőket jelenti (szimbólumai a bolygók), a Képzetek Birodalma pedig mindazt, ami a téridőben megjelenik (szimbólumai az állatövi jegyek), akkor ami hiányzik ebből a rendszerből, az a Szellemisség Birodalma. Az okkult tudományok alapja éppen a szellemi szabadság. Ehhez viszont ismerni kell nem csak az európai asztrológia jelképrendszerét, hanem a kínaiét is. Véletlenül a Ji King kint volt a nyaralómban, és ennek segítségével szinte néhány óra alatt sikerült a többi hang jelentését is beazonosítanom. Az ún. Szellemisség Birodalmába eső hangok helyét pedig a hangok jelentései között lévő rokonság alapján határoztam meg.

Például az „SZ” hang jelentése SZUN az „örök szél” lett, ami szeretettel történő behatolást, szaporodást, származtatást jelent, és a 29. helyre került, aminek értéke visszavezethető a „K” hangra: $2+9=11$, ahol valamilyen kezdetnek a központjában létrejönnek a keretek, azaz ahol kezd kitekeregni a kígyó. Végtelen boldogsággal nyugtáztam, hogy bizonyára jó úton járok.

122. ábra.

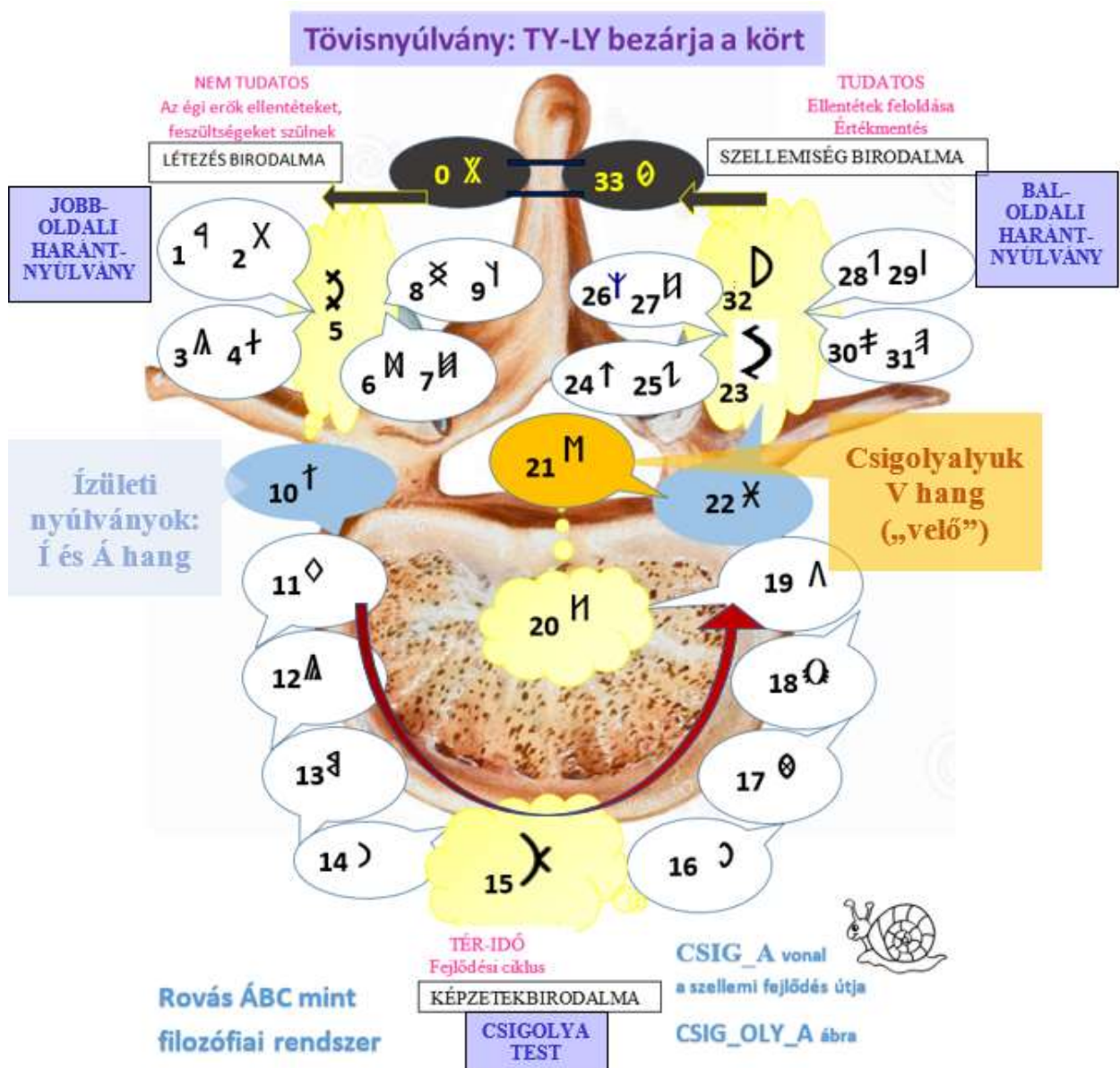
Természetesen sokféle rovásösszefüggést ábrázoltam, miknek segítségével részben ellenőriztem, részben pontosítottam a hangok elhelyezkedését. Közben felismertem, hogy itt valójában a teremtés folyamatáról van szó. A Biblia két teremtéstörténete gyakorlatilag beazonosítható a bolygók és állatövi jegyek körével. A táblázatot a 122. ábra tartalmazza. A beazonosítás lényege, hogy ugyanazon a napon jönnek létre az egymás létezését feltételező erők. Például nincsen értelme a fénynek a sötétség nélkül. Ez segített aztán az erópárok felismerésében: Nincsen értelme a pozitív elektromosságnak a negatív nélkül, nincsen értelme a vonzásnak a taszítás nélkül, ugyanis különben nem állhat fenn egyensúly. Ugyanez igaz a gyenge erőkölcsönhatásokra, azaz a női (vénuzi) és férfi (marsi) nemek közötti vonzalomra is, és az erős kölcsönhatásokra, amit szokás a Vénusz és Mars jellegű erők magasabb szintű megnyilvánulásaként értelmezni. Ennek jelképei a Neptunusz és a Plútó. S mivel az „E” hanggal analóg Merkúr semleges közvetítő jellegű, jelentése inkább a bölcsessége révén való kiemelés, lényeglátás, így az egység vagy előd képzése. Logikátlan tehát, hogy ennek párja legyen. Ugyanakkor a hőtan kiváló példákat szolgáltat arról, hogy milyen közvetítő jellegű erőhatása van a hőnek. Ugyanilyen egyedi jellegű az Uránusz, jelentése értelemszerűen a „TY” hanggal, a tyúkkal, mint az ősforrással analóg, ami egyben a „T” hanggal egy ciklust képez. Ezen egyjegyű számok körében az egyes számjegyek az időtől és tértől független égi erőket képviselik. A kétjegyű számok tehát már a képzetek világát, így a Föld, és innen látható világot kezdik kibontani. A 10. helyre így az isteni ideák világa került, analógiában a Földdel.

		0 ♂		Eredeti Forrás
Mennyei törzs	1 ☉ Nap	↔	2 ☾ Hold	1. nap Isten elválasztotta a világosságot (☉) a sötétségtől (☾)
	3 ♃ Jupiter	↔	4 ♄ Szaturnusz	2. nap Isten megalkotta a szilárd boltozatot, és elválasztotta vele boltozat fölötti és a boltozat alatti vizeket (♄). Isten a boltozatot égnek (♃) nevezte
	5 ♀ Merkúr			3. nap Isten összegyűjtötte a vizeket és kiemelte a szárazföldeket, a föld zöldellő növényeket termett. amelyek termést hoztak (♀).
	6 ♀ Vénusz	↔	7 ♂ Mars	4. nap Isten megteremtette a csillagokat az égen, és elválasztotta a nappalt (♂) az éjszakától (♀)
8 ♃ Plútó	↔	9 ♃ Neptunusz	5. nap Isten megteremtette az állatokat a földön (♃) és vizeken (♃), és megáldotta őket, hogy legyenek termékenyek.	
		10 ♀ Föld		6. nap: Paradicsom Isten megteremtette az embert saját képmására, és megáldotta, hogy vonják uralmuk alá a Földet.
Földi gyökerek	11 Vízöntő		12 Halak	Az Úristen a földből mindenféle sarjat fakasztott (♋), a kert közepén az életfáját és a jó/rossz tudásának fáját, és négy folyó öntözte a kertet (♋).
	13 Kos		14 Bika	Az Úristen az emberből kivett oldalcsontból megalkotta az asszonyt (♉) s az emberhez (♈).
	15 Ikrek			Éva eszik a tudás fájáról (♊) és megkínálja vele Ádámot
	16 Rák		17 Oroszlán	Az embernek művelnie kell a földet, és ruházkodnia kell, vagyis meg kell teremtenie saját otthonát (♋) Kain és Ábel hatalmi harca (♌)
	18 Szűz		19 Mérleg	Vízözön előtti ősatyák tapasztalatszerzése (♍) Az istenek fiai és az emberek lányai összeházasodtak (♎)
	20 Skórpó			Vízözön (♏)
	21 Nyilas		22 Bak	A világ új rendje (♐) A cél elérése: A föld benépesítése (♑)

123. ábra.

Talán a harmadik vagy negyedik nap reggelén azután, hogy elkezdtem a hangok jelentései közötti kapcsolatokkal, rendszerszerű ábrázolhatóságával foglalkozni Eszembe jutott gimnáziumi matematika tanárom, Kiss László figyelmeztetése: „Minden dolog lényege maximum egyetlen A4-es oldalon ábrázolható!”

Szép kihívás állt előttem, 34 betű által alkotott rendszert kellett egyetlen oldalon ábrázolnom. Azonban amikor felvázoltam, ledöbbsentem, hogy egy csigolya ábrája bontakozott ki előttem (124. ábra). Bár sokáig nem néztem utána a csigolyarészek megnevezéseinek, így az „I” és „Á” magánhangzókat úgy hívtam, hogy a különböző „birodalmakat” összekötő hangok azon célból, hogy a 34 hang egységes rendszert alkosson. Az egységes egészet pedig a 0. helyen álló „TY” és a 33. helyen álló „LY” egybeesése (TYÚK~LYUK) fejezte ki. Ez az ábra ledöbbsentett már csak azért is, mert mindig is azon lovagoltam, hogy a túlguló világegyetemben nem értelmezhető az evolúció egy lineáris jellegű trend szerint, csakis CSIGA vonalban túlguló fejlődés lehetséges. CSIGA – CSIGOLYA, mily csodás a magyar nyelv! Tulajdonképpen e csoda feltárulása hatására kezdtem el foglalkozni nyelvünk eredetének feltárásával.

124. ábra. A hangok jelentése csigolyaábra rendezettségben.

Azonban mielőtt ennek az általam feltárt hipotézisét ismertetném, el kell mondanom, hogy a hangok jelentésének megfogalmazásával nem voltam kész, hiszen sokáig csupán odabiggyesztett asztrológiai jeleket használtam. Továbbá annak érdekében, hogy a magyarság eredetét feltárjam, elkezdtem régi műkincseket, régészeti leleteket elemezni, hogy hol köszön vissza az általam feltárt rendszer. Újabb hatalmas meglepetés ért: a legnagyobb teljességében éppen a magyarok Szent Koronája az, ami jelképes formában ugyanezt a rendszert tükrözi.

Ennek a felismerésnek is van egy érdekes előzménye. Kata lányom kisgimnazistaként egy pénteki napon felhívott telefonon, hogy vasárnap a szentmise után lesz egy verseny a Szent Koronáról, segítsék neki felkészülni. Éppen azon a pénteken az igazgatóm átirányított egy másik főosztályra dolgozni, segítsék az ottani betegségek okán a feladatok megoldásában. Így a számomra idegen kollégának mondtam el lányom kérését, mire tőle megtudtam, másnap a MOM Kultúrházban lesz egy előadása Papp Gábornak a koronáról. A 12 éves lányom is buzgón végigjegyzetelte a több mint 8 órás előadást, majd másnap a verseny után a fejemhez vágta: „Nem is úgy van a korona története, ahogy az előadáson elhangzott!”

Ekkor jöttem rá, a lényeg az, merjek kételkedni a hivatalosan elfogadott tudományos álláspontokban. Mindez még 2001-ben történt, és akkor felsejlett, hogy korábban olvastam arról, azért került a Szent Korona az USA-ba, mert Vatikán megtagadta megőrzését mondván, ez nem vatikáni kincs. Hogy is van? A pápa adta volna Szent Istvánnak, és mégsem vatikáni kincs? Talán igaza lehet mégis Papp Gábornak, hogy a magyarok visszakövetelték a koronájukat. Ők még ismerhették az igazi jelentőségét, amit –mint eretnekségnek bélyegzett gondolatokat– egy római katolikus gimnáziumban nem taníthatnak a gyerekeknek. Ekkor (még frissen) mégegyszer átgondoltam az előadáson elhangzottakat a jegyzeteimből, és bár a fény felszabadításának elméletét erős kétkedéssel fogadtam, azonban az megragadt bennem, hogy csak 17 kép látszik teljesen a koronán, és összesen 19 kép van rajta. A 17-18-19 számhármas valószínűsíthető jelentése tökéletesen illeszkedik a Szent Korona kiemelt üzenetéhez! Erre visszaemlékezve lelkesültem be azon, hogy bizonyára a számok jelentései felfedhetők a műkincsek, régészeti leletek elemzésének segítségével. Hát nem csodás az Égiek irányítása!

Később találkoztam Rumi Tamás: Két kör c. könyvével, amely szerint magas szintű csillagászati ismeretek, a méretarányok visszaköszönnek a Szent Koronán. Továbbá Dr. Fehér András mérnöki szemmel tekintve a Szent Koronára érdekes előadásokat tart azon ideális geometriai arányokról, amelyeket mérnökök elemzéseit tártak fel.

Mindez annak fényében válik igazán érdekessé, hogy Cornelius Agrippa szerint: „*Minden, ami van, bizonyos számok által tartja fenn létét, erejét belőlük nyeri, de ez alatt tiszta számok és nem a kereskedők számai értendők*”. Igen, egykor még egyes filozófusok³⁴⁴ úgy vélték, a hangok és a számok az először realizálódó szimbólumai az önmagát megjelenítő Istennek. Az isteni ideák tehát felfoghatók úgy is, mint amikor „Isten számolása révén” harmonikus mintái jönnek létre a jövő természetben. Így nincsen olyan jelenség a világban, aminek a gerincét, a másikkal való titkos összefüggését ne a szám és a hang (azaz a betű, mint a hang jele) jelentené. Az organikus művészetnek is az a lényege, hogy a számok harmóniáján nyugszik. Mivel mindez vitathatatlanul felismerhető a magyarok Szent Koronáján, így annak keletkezését egyértelműen arra az időszakra célszerű helyezni, amikor még jellemző volt, hogy tudatosan a harmóniák intervallumai alapján konstruálták meg a műalkotásokat.

Csak az a probléma mindezzel, hogy ezt a fajta gondolkodást a filozófusok jellemzően a Kabbalához kötik, és így zsidó hagyományként kezelik. Nem egyszer megkaptam én is a Facebook írásaimra reagálva, hogy miért jövök elő zsidó módszerekkel. Ugyanis az már nem terjedt el, hogy ezen ősi tudást a zsidók a Nagy Arkánium képeibe sűrítve hozták el Egyiptomból, azaz másoktól vették. E tény valószínűsíti, hogy minden bizonnyal az Ószövetség is régebbi történetek gyűjteménye, kicsit átformálva a zsidóság érdekének megfelelően.

---

³⁴⁴ Pl. Victor Charon, Szepes Mária testvére ír erről.

Tapasztalatom szerint az egyiptomiaktól átvett Nagy Arkánus 22 elemű rendszerének ókori alkalmazása szinte mindenütt felismerhető mindaddig, míg Róma erőszakos megjelenése véget nem vetett ennek a magasztos munkának. A kínaiak, az egyiptomiak és még a görögök is kultikus épületeiket a harmóniák intervallumai alapján szerkesztették meg. A harmonikus intervallum szüli az aranymetszetet, ami mindenhol felismerhető a természetben. Ezért fogalmazhatott Platon úgy, hogy a világ működése a szám.

Bármely tudományág bármit is kiragad a természet világából, mindenütt felismerhető Hermész Triszmegisztosz alaptétele: „*Amint fent van egyenlő azzal, ami lent van, és ami lent van egyenlő azzal, ami fent van*”. Hiszen amikor a tudósok kísérleteznek, a munkájuk még ma is ugyanezen elven alapszik. Ahogy a jégvirágok, kristályok ... stb. valamilyen „csodálatos elme” által megkonstruált geometriai mérték alapján jönnek létre, úgy tulajdonképpen minden forma, minden szín, minden hang, valamiféle belső törvényszerűség kivételése.

A római kultúra hatására azonban az emberek érdeklődése egyre jobban a materiális, kézzel fogható dolgok felé fordult. Az anyagelvű gondolkodók csak véletlenszerű jelenségnek gondolják az egyes megnyilvánulásokat, és valamiféle dominancia elv alapján feltételeznek természetes kiválasztódást, és ezt tartják fejlődésnek. Érdekes jelenség, amikor az ateista materialisták maguk akarják megmondani, mi legyen a rend, de ezzel valójában a szellem szabadságát megkötik, és még észre sem veszik. A nyugati liberális gondolkodásnak éppen az a problematikája, hogy az isteni rend követése alól akar „felszabadítani”, aminek a következménye szerintem nem a szabadság, hanem a pusztulás. Minden kihál, ami nem követi a számok harmóniáját. Csak az képes újjászületni, akinek/aminek a lényege az értékmentés, az értékek gazdagítása és terjesztése.

Sokan érzik úgy, véletlenek márpedig nincsenek, mert idővel minden értelmet nyer, még a pusztulás is. Szepes Mária úgy tudja, hogy az egyiptomi hieroglifáknak még három szintű olvastata volt, aminek használata a latin ábécé terjedésével visszaszorult. Jankovics Marcell³⁴⁵ is úgy véli, „*a jel a hagyományos gondolkodásban egyidejűleg több jelentéssel bír. Hogy ez a jel – példánkban az edény– mikor mire utal, az a jelhasználat körülményeiből derül ki. A modern analitikus elme számára, aki mindent, ami van, csupán önmagával tekint azonosnak, ez az észjárás gyakran megfoghatatlannak tűnik, pedig rendszerezési elve (a többértelműség) nem parttalan, hanem szabott határok között működik ... e rendszerező elv tehát analógiákon alapszik.*” Azért tartom fontosnak ennek az idézetnek kiemelését, mert e nélkül nem érthető meg, hogyan is lehetséges a számoknak és a betűknek olyan jelentésük, amelyek között analógiás kapcsolatok fennállnak.

Talán az igazi oka annak, hogy a magyar lélek kényszerzubbonyának érezhette az egykor még csak 22 jeltől álló ábécét az lehetett, hogy egykor a rovásjeleket is többszinten lehetett értelmezni, és ezeket nem sikerült egyértelműen megfeleltetni a latin betűknek. Annak felismerése, hogy a hangok jelentései a magyar nyelvben valójában 3 ciklikus körben rendezetten ábrázolhatók, amelyek közül csak az egyik hordozza a téridő jellemzőit, feltételezhető, hogy az ember működésének is kell lennie olyan szintjeinek – amelyeket, mint a szellem és a lélek működésének szokás nevezni – amelyek függetlenek a téridőtől.

Az alábbiakban 3 ábrán (125, 126. és 127. ábra) felsorolom a 34 jelű természetes ábécé betűinek azon jelentését, amire a magyar szavak elemzésével jutottam. Megjegyezve, mindenkor fontos irányadó volt annak az asztrológiai szimbólumnak a jelentése, amivel az adott hangot az adott sorrendbe berendeztem. Igyekeztem kisebb magyarázatokat és szemléltető példákat is írni, hogy jobban befogadható legyen a táblázat. Sajnos, az a tapasztalatom, ha valaki meghallja az „asztrológia” szót, rögtön elhatárolódik. Ilyen módon gyakorlatilag nincsen helyem abban a csoportban sem, akik a hangok jelentésével, mint ösfogalmakkal foglalkoznak, bár Varga András, az osfogalmak.hu oldalon az írásaimat örömmel elérhetővé teszi.

---

³⁴⁵ Jankovics Marcell: Csillagok között fényességes csillag, A Szent László legenda és a csillagos ég Helikon 2006. 52. old

Szám Székely rovás	Latin betűjel	Jelképek	A hangok valószínűsíthető spirituális tartalma tömören vázolva
--------------------------	------------------	----------	--

TÖVIS NYŰL- VÁNY	0 X	TY	Bolond ♁ Urá- nusz	TYÚK, mint ősforrás, és annak a pozitívenergiája a gondtalan káoszszabó állapot, véletlenszerűség.
------------------------	--------	----	--------------------------	--

Nemtudatos létezés = ÉGI ERŐK Létezés előtti létforma elemei JOBBDALI HARÁNTNYŰLVÁNY	1 4	A	Tarot I: Mágus ☉ Nap	Az alapokhoz irányító kormányzó erő Az alkotó akarat, mint az alap és minden feszültség forrása. (pozitív elektromosság) ARANY ATYÁCSKA
	2 X	B	Tarot II: Papnő, (Védő anya) ☾ Hold	Befogadó belső lényegi erő: BABBA BOT-nak két vége van, azaz feltételezi van mit befogadni, ahogy a sötétségnek a fényt (negatív elektromosság)
	3 Λ	G	Tarot III: Ural- kodónő ♃ Jupiter	Hiány okozta gerjesztő erő: „a gigászi gögösség ÉG: az érzékelés okozta gerjesztő hatás (gravitáció: vonzás és ta- szítás pozitív oldala) azaz a gazdagodásnak is vannak gátjai,
	4 †	D	Tarot IV: Uralkodó ♄ Szaturnusz	Struktúráképződést, stabilitást elősegítő erő Szemcsés természet, darabolt dolgok, az egység egy darabja, (gra- vitáció: vonzás és taszítás negatív oldala), pl. DAGAD, DERMED
	5 ♁	E	Tarot V: Főpap ♀ Merkúr	A bölcsesség ereje, ami kiemel, ill. egységet teremt → EGY Az erők egysége, vagyis az egész, mint eredet az előd. A lényeg kiemelése. Az ellentétekben az egység megragadása és közvetítése. (Termodinamika, entrópia)
	6 ♁	U	Tarot VI: Szeretők ♀ Vénusz	Vénuszi szeretettel meghozott döntés ereje uralkodóvá tesz Az uralkodás új útjai, utóhatásai, míg a döntéssel egyidejűen a korábbi lehetőségek megszűnnek Gyenge kölcsönhatások (atom részeit összetartó negatív erők)
	7 ♁	Z	Tarot VII: Diadalszekér ♂ Mars	Összezárás közös cél érdekében A döntéssel egyidejűleg fellépő kezdeti energia, marsi erő, a zászló hívása, a zendülés, illetve a zavargások zátonyra futása, Gyenge kölcsönhatások (atom részeit összetartó pozitív erők)
	8 ♁	H	Tarot VIII: Erő ♃ Plútó	Az igazi hatalmas átalakító erők (hang, hő, hit, hegy, has, hír) megnyilvánulása, átalakítás az univerzális egyensúly fenntartása érdekében. Erős kölcsönhatások (atommagot összetartó negatív erők).
	9 †	T	Tarot IX: Remete ♆ Neptunusz	Teret tágitó neptunuszi erő Titkok tárolása, illetve a rejtőzködő egység felszínre hozatala, azaz a feltárása, probléma megoldásá- nak előre vitele, beavatás TÁLTOSOK TANÍTÁSA, TENGER. Erős kölcsönhatások (atommagot összetartó pozitív erők)

ÍZŰ- LETI NYŰL- VÁNY	10 †,	I	Tarot X: Szerencseke- rők ♂ Föld	A letisztult ideák, mint az isteni minta , az ige birodalmának indí- tása időben és térben, igények sorsfordító hatása, ISTENI IDEA, amikor az „Isten számol”
-------------------------------	----------	---	--	--

125. ábra.

Szám Székely rovás	Latin betű- jel	Jelképek	A hangok valószínűsíthető spirituális tartalma tömören vázolva
--------------------------	-----------------------	----------	--

Képzetek világa TÉR-IDŐ Környezetünk, a ciklikus természetű helyzetek CSIGOLYATEST: ciklikus fejlődés „ruhában” Csigolyalyuk velővel	11	K	Tarot XI: Igazság Vízöntő	Kibontakozás kezdeti helyzete (azaz a képzetek világának, vagyis a dualitás kezdete, kikerülés/alászállás a külső világba) új keretek kialakulása, ahol/amikor kezd kitekeredni a KÍGYÓ KÖZPONT, KERET
	12	L	Tarot XII: Az akasztott ember Halak	Változtatásra, megfordulásra, átmentésre kényszerítő „akasztott” helyzet, LÉTHEZ LÉNYEG A LÉLEK. LÉTEZŐ LÉNY LÁBRA ÁLLHAT vagy LIDÉRCEKKEL KÜZDŐ LEFELE LÓGHAT, míg LÁNCAI kötik.
	13	M	Tarot XIII: Halál, illetve az újjászületés Kos	Megjelenés helyzete a másik világban → MAG, MASZK, MISE MA: a múltból megfordulás a jövő felé A megtisztulás misztériuma (MAMA MOS, a MÁJ MÉREGTELENÍT), „madár a mennybe száll”
	14	N	Tarot XIV: Mértékletesség, kiegyenlítődség Bika	Égi segítség megléte a fennmaradáshoz (NAP, NÉP, NEMZET) Növekedéshez szükséges támogató égi erők, amelyek kiegyenlítően hatnak, NEVELNEK.
	15	Ö	Tarot XV: Ördög kísértése Ikrek	Tanuló, tapasztalatokat gyűjtő helyzet, amikor fejlődő lélek az anyagi oldalt előtérbe helyezi, vagy az anyag jellegét közvetlenül érzékeli (BÖK, LÖK, GÖRCS). Utalhat az anyag kerekded formájára (ÖBÖL, KÖB, KÖVÉR, ÖV), vagy a nagy távolságra (ÖS).
	16	O	Tarot XVI: Torony Rák	Visszavisz a régmúltba az eredet helyére, ahol a fejlődő lélek OTTHON érzi magát. A megóvás okán ezért otthont, országot épít, mely azonban egy csapásra összeomolhat, feloszolhat, ha „belecsap a villám”
	17	F	Tarot XVII: Csillagok (új remények) Oroszlán	A figyelmet valamire ráirányított helyzet, ami ezáltal FÉNYBE került, FENT van, FÓKUSZBAN van
	18	Ü	Tarot XVIII: Hold Szűz	Háttérben folyó, mégis lényeges ÜGY/kapcsolat (SZÜL, FÜGG ...) ŰR: a csillagok háttéré, a sötét anyag Sötétben zajló folyamatok/terek, ahol csak a visszavert fények irányítanak: ÜLÉSEZÉS, ÜDÜL, LÜKTET, ÜREG
	19	S	Tarot XIX: Nap (belső mérlegelés) Mérleg	Sávban sugárzás: ami jelenthet a SÁMÁNI segítséget vagy a SÁTÁNI sötétséget → SÚLYOZÁS szükséges a sávban maradáshoz, Gyakori a hangutánzó szavakban, mivel a hang is sávban terjed SÉG/SÁG képző a mérlegelt szétterjedést fejezi ki
	20	R	Tarot XX: Ítélet (külvilágé) Skorpó	REND: amihez igazodva rétegenként ruhába bújtatjuk a lényegét a megjelenés elősegítése céljából ROVASÍRÁS: kódja a lényegi tartalomnak Névképző, gyakori a népnevek végén
	21	V	Tarot XXI: Világ Nyíl	Világosság, amikor minden levedli a ruháját, a fejlődésnek vége, elvegyülés vagy változás. Világvallások. Várakozás VAN: Valóságos világ részben takarva van előttünk, a VÉG: amit nem ismerhetünk meg.

126. ábra.

Szám Szék. rovás.	Latin betűjel	Jelképek	A hangok valószínűsíthető spirituális tartalma tömören vázolja
ÍZÜ- LETI NYŰL- VÁNY	22 	Á Tarot XXII: Bolond	Átmeneti állapot, képzetek állandósulnak, amelyek aztán új áramlatokat hoznak.

Szellemiség világa a „BOLONDSÁGOK” Tudatos létezés = Gondolkodást segítő erők BALOLDALI HARÁNTYÚLVÁNY A CSIGOLYAÁBRÁN	23	É	'Jang' 	Dolgoz tudatos elrendezéséhez átmeneti állandó struktúra . „Bolond, aki túl van minden gátláson.”
		C	Kun: befogadó föld 	A tudat számára a céloktól függőség (CÉH, CÍM, CÉL, CÉDULA), lehet engedékenységgel, rugalmassággal, hajlékonysággal (CIFRA, CÉRNA), feltétel nélküli (CÖLÖP), gyengeséggel (CIRÓGAT, CICA), szolgálékültség (CÉDA, CAFKA)
	25	K	'KU O' Tui: örömteli tó 	A tudat számára a KAPOCS : Kifelé kitérkedés, kikukucskálás a sötétségből, öröm és élvezet, bátorítás, önmagunk kiteljesítése. KAP, KAR, KAMARA
	26	Z	ZS Kan: Mély víz 	A tudat számára a mély víz lehet veszély (ZSÁK-UTCA, ROZSDA), nehézség (ZSAROL, ZSUGORI), de fejlődést előmozdító is (ZSALUZÁS, ZSINDEL, ZSINAT), eredményes munka mérője (ZSÁK, ZSEB, ZSOLD, ZSÚRI)
	27	CS	Csien: ég 	A tudat számára erő, szilárdság, és mindaz, ami a cselekedeteinket irányítja : CSŐ, CSAP, CSATA, CSALÁD, CSÁB, CSOPORT,
	28	J	Ken: hegy 	A tudat számára az isteni eredetű I hang emberi „alakja” . Jóság, önfegyelem, ami az önműveléssel, javítószándékkal kapcsolatos Pl.: JOG, JÁTÉK, JEL, JEGY, JÖVŐ, TEJ, VAJ, ÉJ, ÍJ, JÉG, JELLEM, JÉ-ZUS
	29	SZ	Szun: Örök szél 	A tudat számára származtatás, szaporodás, egyenletes gyarapodás vagy a szerzetét szórás (a hovatartozás, eredet mindig ismert) . A szeretettel való behatolás, szíven szűrés, követés szed/szív értelemben
	30	G Y	Li: Terjedő tűz 	A tudat számára a terjedő tűz lehet szélesebb terjedés (GYORS, GYÜMÖLCS, GYÍK, GYÁR), felületes, látzatokhoz való tapadás (GYŐZ, GYENGE), tudás (AGY), megértés (vissza GYÖKÉRHEZ), GYAGYA, világosság GYÚJTÁSA, GYERTYA, GYERMEK tisztasággal kapcsolatos (GYÓGY, GYÖNGY)
	31	P	Csen: Viharos erő 	A tudat számára a PILLANAT aktivitása (PONT, PISLOG, POFON) egészség karbantartása (PUSZTA, PATYOLAT, PÁN-CÉL, PÍR), kapcsolatok ápolása (PAP, PORC, PÓK, PÁNT, PARIPA), megértés hiányában önkényesség és hibák (PÉNZPIAC)
	32	D	NY	'Jin'

TÖVIS NYÚLVÁNY	33 	LY	Tarot XXII Bolond ↑ Uránusz.	LYUK (feketelyuk), ami mindent elnyel, a negatívenergia, amely a pozitív energiával egyesülve megsemmisül
-------------------	--------	-----------	---------------------------------------	--

127. ábra.

Ugyanakkor mivel a rovásjelek olyan konkrét forma elemekből épülnek fel amelyek csatlakozása könnyen értelmezhető, –persze csak némi ókori jellegű gondolkozás segítségével³⁴⁶ – az egyes ősfogalmak tartalma, azaz a betűk jelentése könnyen kibontakozik. A csoportból Bérczi Szaniszló és Fabó László az első pillanattól kezdve támadnak. Ők kezdetekben az embernek anyag jellegű primitív gondolkodását feltételezik, azonban milyen alapon? Szaniszló a hangok evolúciójáról beszél. Minden modellhez induló feltételekre van szükség; részemről azonban kétkedem abban, hogy többszázezer, esetleg több milliós évre visszamenőleg e feltételeket képes bárki is helyesen megfogalmazni. És akkor mit ér az egész? Számomra az anyagjellegű megközelítések, –azaz amikor igyekeznek kikerülni a többértelműséget, illetve a többszinten való gondolkodás lehetőségét–, jelentősen eltorzultak, nem képesek visszaadni a magyar nyelvben rejtőzködő azon magas szellemiséget, ami a számok harmóniáján nyugszik.

Ugyanakkor mivel a rovásjelek olyan konkrét forma elemekből épülnek fel amelyek csatlakozása könnyen értelmezhető, –persze csak némi ókori jellegű gondolkozás segítségével³⁴⁷ – az egyes ősfogalmak tartalma, azaz a betűk jelentése könnyen kibontakozik. A csoportból Bérczi Szaniszló és Fabó László az első pillanattól kezdve támadnak. Ők kezdetekben az embernek anyag jellegű primitív gondolkodását feltételezik, azonban milyen alapon? Szaniszló a hangok evolúciójáról beszél. Minden modellhez induló feltételekre van szükség; részemről azonban kétkedem abban, hogy többszázezer, esetleg több milliós évre visszamenőleg e feltételeket képes bárki is helyesen megfogalmazni. És akkor mit ér az egész? Számomra az anyagjellegű megközelítések, –azaz amikor igyekeznek kikerülni a többértelműséget, illetve a többszinten való gondolkodás lehetőségét–, jelentősen eltorzultak, nem képesek visszaadni a magyar nyelvben rejtőzködő azon magas szellemiséget, ami a számok harmóniáján nyugszik.

Ezzel szemben viszont azt állítom, hogy az egyes hangok jelentése nem változik időben, csak a gondolkodásunk változik, ezért használunk más szavakat. Sőt, a térben egymástól távolkerülő közösségek gondolkodása is általában különböző, ami eltérő nyelvek kialakulását eredményezheti. Ha más a kultúra, más a nyelv, így született meg a népek tengere. Az ókorban még sokkal tömörebben gondolkoztak az emberek, a hangok jelentését szimbólumokkal, számokkal helyettesítették, kis képek formájában ábrázolták (hieroglifák, rovások). Ezért a közös gyökerű ókori népek között ki is mutatható több rokoni hasonlóság. Vegyük például a 6-os szám és vele analóg U hang tartalmát, amit rendszerint a Vénusz bolygóval jellemezzük.

Ezzel szemben viszont azt állítom, hogy az egyes hangok jelentése nem változik időben, csak a gondolkodásunk változik, ezért használunk más szavakat. Sőt, a térben egymástól távolkerülő közösségek gondolkodása is általában különböző, ami eltérő nyelvek kialakulását eredményezheti. Ha más a kultúra, más a nyelv, így született meg a népek tengere. Az ókorban még sokkal tömörebben gondolkoztak az emberek, a hangok jelentését szimbólumokkal, számokkal helyettesítették, kis képek formájában ábrázolták (hieroglifák, rovások). Ezért a közös gyökerű ókori népek között ki is mutatható több rokoni hasonlóság. Vegyük például a 6-os szám és vele analóg U hang tartalmát, amit rendszerint a Vénusz bolygóval jellemezzük.

A „nem jut 5-ről a 6-ra” ismert magyar közmondás jelentése az, amikor az ember képtelen meghozni egy fontos döntést, amivel számára bizonyos lehetőségek ugyan lezárulnának, ugyanakkor, ami mellett dönt, azáltal új lehetőségek nyílnak meg. Ilyen például, amikor valaki elkötelezi magát egy életre az egyik partnere mellett és mások az ő számára már nem jöhetnek szóba. Az „U” hang rovásjele csodásan fejezi ki, hogy a lehetőségek tárháza beszűkül a döntéssel, majd újra kitágul. A latin betű formája is valami hasonlót sejtett. Ugyanezt a tartalmat ábrázolták egymástól nagyon távoli területeken. Például nézzük a *128. ábrát*:

- Kalotaszegen egy madárlány a kezében két kígyót, azaz két folyamatot szakít ketté, a múlt lehetőségeit a jövő lehetőségeitől. Csak az egyik kígyónak van szárnya, csak

³⁴⁶ amelyre éppen az asztrológia tanulmányozásával tehet szert.

³⁴⁷ amelyre éppen az asztrológia tanulmányozásával tehet szert.

a jövő képes szárnyalni. Fontos, hogy a lánynak is vannak szárnyai. Mivel az „U” hang rovásjele belül az összetartó, majdnem X, vélhetően a lány befogadóképességéről lehet szó, amivel életet tud teremteni. Két oldalt az „SZ” hang rovásjelei, mint a származás szimbólumai, tán a duális világ azon korlátjaira utalnak, amely folyamatok lehetőségei között a döntést meghozhatjuk.

- A sumér ábrázoláson, az oroszlánokon álló női alak határozottan az egyik irányba néz, és éppen abba, ahol a feje mellett egy 6 szirmú virág látható, jelezvén: abba az irányba döntött. A két karjának tartása is az egyik irányban befogadó, a másik irányban elhárító. A döntési aktust az oroszlánok közé taposás jelenti.

Madárlány kígyókkal,
Magyargyerőmonostor Kalotaszeg.

G43

csibe

W

kiejtve : u

A 6-os szám jelentésének különböző ábrázolásai egymástól távoli helyeken

Innin (=Vénusz) istennő 5000 éves kőedényen: válla fölött jelképe, a Hajnalcsillag, mint 6 szirmú virág.

128. ábra. A 6-os szám, mint a szeretettel meghozott döntések következtében az új utak felé fordulás szimbóluma.

Mind a két kép érzékelteti a 6-os szám jelentését, és mind a két esetben az események folyamatát kígyóval szemléltetik. Az egyiptomiaknál is a fejét felemelő szarvasvipera, az I9 hieroglifa az „F” hangot jelöli. Feltételezhető, hogy a magyarok is az események folyamatát ábrázolták gyakran kígyóval. Továbbá a 6-os számmal kapcsolatosan a madár megjelenik nemcsak G43-as csibét ábrázoló hieroglifán, hanem a Szent Koronán is éppen összesen 6 madár van (129. ábra): Szent Pál (11), Szent János (12), Szent András (21). Ha az ember elgondolkodik, mi lehet közös közöttük, akkor jön a megvilágosodás: hiszen ezek a második, azaz Képzetek Birodalmának elején és a végén vannak: ezek azok apostolok, mint szimbólumok nyitják majd bezárják a kört.

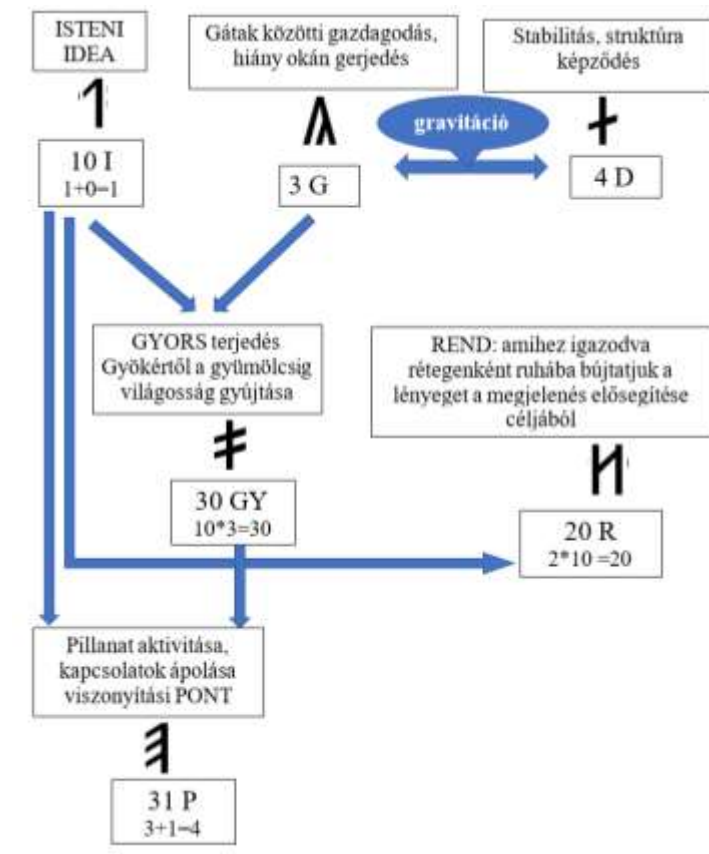

129. ábra Szent Koronán Szent Pál, Szent János és Szent András portréja.

A mai emberek már nem sokat értenek a számok ábrázolásának jelentőségéből. A két Vénusz kép ötletét *Bíró Lajos: Az ősmagyarok mitológiája* c. fantasztikus gyűjteményből merítettem. Az író azt kiválóan felismeri, hogy a két – időben és térben eltérő, mégis hasonló – ábrázolásról lehet szó, de az oroszlánt hiányolja a kalotaszegi szobor alól, pedig így önmagában is tökéletes a szobor. Hiszen a kalotaszegi madárlányon a döntési aktust a kígyók széthúzása fejezi ki. Az író csak megállapítja, de nem kommentálja miért van csak az egyik kígyónak szárnya. Vajon érzékeli-e, hogy a 6-os szám jelentéséről van szó? Ha a valóban nagy tudója a magyar mitológiának szám-talan esetben éppen a lényegét illetően bizonytalan, akkor talán nem túlzás azt állítanom, hogy mai átlagember az ókori ábrázolásokból szinte semmit se ért, ha nincs megfelelő segítsége.

Valószínűsítem, hogy a rovásírást azért nem könnyű mai logikával könnyen megérteni, mert a jelek nemcsak hangokat, hanem ősfogalmaknak megfelelő komplett jelentéseket is hordozhatnak. Bár csodálom azokat, akik magánhangzók betoldásával kitaróan keresnek értelmet a szövegeknek, azonban úgy gondolom, nem szerencsés elvonatkoztatni attól, hogy egykor az emberek sokkal tömörebben gondolkodtak, és egy-egy jel akár hosszabb gondolatot is tartalmazhatott. Hiszen e logika mentén fedezték fel az egyiptomi hieroglifírás több szintű értelmezhetőségét is.

Nem könnyű megfogalmazni a jelek lényegét, de ahányszor foglalkozom vele, tapasztalatom szerint egyre közelebb kerülök hozzá. A 125, 126. és 127. ábra tömören a jelenlegi állapotát tükrözi annak, szerintem mit is érthetünk egy-egy hang jelentésén. Az ismertett hangjelentéseknél igen fontosak az analóg számérték jellemzői. Azaz aritmetikai eszközökkel milyen tulajdonságokkal írhatjuk le az egész „Csigolya rendszeren” belül az adott hang helyét. Például megnézhetjük, hogy ez a számérték páros vagy páratlan, felismerhető-e benne az 5-ös szám, milyen osztók vannak, mi a számjegyek összege. Az egyes számok közötti aritmetikai kapcsolatok egyben olyan rokonítható tartalmakat is közvetítenek, amik általában megfigyelhetők az egyes rovásjelek képzésénél is. Míg kezdetben ezek a felismert jelentések közötti kapcsolatok segítettek a sorrend meghatározásában, addig most az utólag készített hasonló táblák segíthetnek mások számára a rovás jelek szerkezetének megismerésében (130. ábra).

130. ábra.

Amellett, hogy ajánlom, mindenki maga fedezze fel, hogyan épülnek fel a rovásjelek az elemekből, példaként néhány érdekességet kiemelek. Például a „P” rovásjele csodálatosan tükrözi, hogy vannak párhuzamosan haladó folyamatok, amelyek egy adott pillanatban/ponton összekapcsolódnak. A rovás jelet 4 vonal képezi, ahogy a számértékének, a 31 jegyeinek összege is 4. Így a „P” hang jelentése nyilván kapcsolatban áll a 4. helyen álló „D” hanggal, ahol a kereszt 4 részre osztja a teret. Megfigyelhető a latin betűk közötti hasonlóság is, ami baloldról egy lezáró vonala az ívnek, azaz stabilitást ad.

Az evolúció elmélet hívei úgy gondolják, hogy a „P” hangból keletkezett az „F” hang. Szerintem téves ez a gondolat, amit alátámaszt, hogy már a legősibb hieroglifák között is külön szerepel mindkettőnek a jele. A lényeges tartalombéli különbség felismerhető a rovásjelek alakjából is. A tudat működését támogató hangok (24-től 31-ig) mind egyenes vonalakkal állnak. Ezzel szemben az „F” hang rovásjelében látható körív, amelyen belül van a ferdekereszt, ami valóban közvetít némi rokonságot, hiszen a ferdekereszt egyben a „B” hang rovás jele, és valóban közeli a két hang kiejtése is. Azonban míg a „B” a „teljességen/egységen” belüli lényegi tartalomra utal, addig a „P” inkább egy külső viszonyítási pontra.

- N) égi segítséget az egész folyamat fenntartható ciklikus működéséhez (14)
- ÖX, amikor a folyamat anyagi jellegű, duális jellemzői irányítják a tovább haladást. (15)
- O) a folyamat otthona, ahonnan ered, ahová a kígyó is visszahúzhatja magát (16)
- F ⊗ a folyamat éppen fényben lévő, fenti szakasza, tartalma átellenes a lyukéval (17)
- Ű ⊙ ügy, ami a folyamat háttérében van, ami nincs a fényben, csak a célok visszavert fényei irányítják (18)
- E Ź előddé egyesítő erő, amely elősegíti az értelmezést. (5)
- É Υ, Ψ értelem és érzelmek munkálkodnak a folyamaton a szellemi fejlődés érdekében (23)
- NY D a folyamat lenyugvó szakasza, amikor elnyelődik a lényeg (32)
- LY ⊖ a lyuk az, ami mindent elnyel, az írásjel az egész folyamat végét jelenti (33)

131. ábra. Körívet tartalmazó rovásjelek.

Az ívvel jelölt rovásjelek valamilyen formában a teljességgel kapcsolatosak. Érdekes, hogy a tudat működését segítő hangokat, mintegy csoportba foglalja a 23-as „É” hang és a 32-es „NY” hang, ahol a számjegyek összege 5, és mind a két esetben megjelenik a körív. Az „É” hang esetében a kifelé tágító vonalkák mintha tágítanak a szellemi fejlődés csigavonal trendjének ívét. Az „NY” hang esetében balról lezárja egy vonal a körívet, mintegy lezárva a ciklust, ahol már a tudat működésének nincsen szerepe, mint mikor már az „anyag nyugovóra tér”, és ennek a folyamatnak engedelmessé kell.

A 33. helyen álló „LY” hang rovásjele pedig azt jelenti, hogy a fejlődésnek vége, a fekete-lyuk mindent elnyel. Persze azután, mint ösforrásból új erőre kaphat, ami lehet egyaránt a 34., vagy a 0. hang. Ha a „TY” hangot, mint a 34. helyen álló hangot értelmezzük, akkor a számjegyek összege 7, azaz jelentésbeli kapcsolatnak kell lennie a „Z” hanggal. És láss csodát, a 7-es szám és a „Z”³⁴⁸ azt az ún. marsi energiát jelenti, ami kezdeti löketet ad a dolgok elindításának. A rovásjele pedig azt mutatja, hogy két különböző irányú sávban sugárzás összezár, és közben bezár valamit az így keletkező kalitkába, a közös célt. Milyen csodásan analóg ezzel a Tarot Nagy Arkánium VII. lapja, a Diadalszekér, ami arról szól, ha két ló egyirányba húzza a kocsit, azaz közös cél érdekében egy közös ZÁSZLÓ alá állnak, akkor megy a kocsis, ha külön irányba húznak, akkor pedig zátonyra fut az ügy.

A 131. ábra köríveket tartalmazó rovásjeleket foglalja össze. Tiszta formájában a teljességgel való kapcsolatot az „N” hang rovásjele testesíti meg a 14. helyen, ahol a számjegyek összege szintén 5. Érdekes, Szent Fülöp ikonján a fal is csupa köríves indákat tartalmaz (132. ábra). Róla úgy tartják, szkítákat térítő nevelő apostol volt Szent Andrással együtt, aki a 21. helyen álló „V” hanggal analóg tartalmat közvetíti a Szent Koronán (14=2*7, 21=3*7). Fülöp a jobb kezével rámutat a balkezén lévő „V” hang rovásjelére, ami a 21-es szám tartalmának fontosságára utal, aminek szimbóluma az asztrológiában a Nyilas jegye. Ezt azért érdemes hangsúlyozni, mert az asztrológiai hagyomány a magyarságot a Nyilas jegye alá sorolja.

³⁴⁸ Érdemes odafigyelni a formai hasonlóságra, megjegyezve, hogy még nem is olyan régen áthúztuk a 7-es szám szarát

132. ábra. Szent Fülöp ikonja a Szent Koronán.

Szent András ikonján pedig ott a pártusi kéztartás (133. ábra), aminek a jelentése vélhetően az, hogy „ne akarj tovább tudni, hanem inkább higgyél!” Ugyanis az ikonján a földjelek részben takartak, mintha azt sugallaná, a VÉG nem ismerhető meg. A vég után bár mindig jön valami új, azonban ennek elfogadása már hit kérdése. A „V” hang rovás jelében nincsen körív, azaz jelentése nem kapcsolódik össze a teljességgel, és az ikonon sincsenek köríves indák. De ott vannak a madarak, lezárva a duális fejlődés ciklusát.

133. ábra. Szent András ikonja a Szent Koronán.

Szent Koronán az apostolok valójában égi erők szimbólumai, amit az állatövi jegy uralkodóján keresztül lehet értelmezni, hiszen a keresztpántos elhelyezkedésük, mint az ég búrája borul rá az abroncsra.

Mivel a Nyilas jegy uralkodója a Jupiter, így Szent András a jupiteri erő jelképe, azaz a hiány okozta gerjesztő hatása (ld. „G” hang), ami ott van a VÉG és MAG gyökök végén. Ehhez hasonlóan Szent Fülöp –a Bika jegy uralkodója lévén– a vénuszi erő közvetítője a koronán. Az asztrológiai hagyomány a Jupitert a nagy szerencse, a Vénuszt a kis szerencse szimbólumának tartja. A Vénusz bolygót fenn az égen az jellemzi, hogy olyan hatalmas gázfelhő burka van, hogy nagy kihívás a bolygó szilárd magjának tanulmányozása. Ehhez hasonlóan az összes bolygónak a nem régen feltárt fizikai jellemzői analógiába állíthatók azokkal a jellemzőkkel, amit az asztrológiában szokás említeni. Jelen esetben például a Vénusz védelmező szerepe tükröződik abban, ahogy beburkolja, elrejtja a magot. Honnan volt őseinknél ez a tudás, hiszen nem voltak eszközeik a közvetlen tapasztalatszerzésre?

134. és 135. ábra. Szent Kozma és Szent Domján ikonja a Szent Koronán.

Sokaknak az lenne a természetes, ha a keresztpánton 12 apostol lenne, pedig a hiányzó négynek nagyon ésszerű a magyarázata. Például hiányzik Karióti Júdás, aki az apostolok pénzét kezelte és pénzsóvársága okán Jézust kiszolgáltatta az ellenségnek. Helyette a 15. helyen álló „Ö” hangnak megfelelő tartalom célszerű inkább az abroncson keresni, mint apostolként a keresztpánton. Az abroncson az anyag jellemzőinek kutatása, tapasztalatgyűjtés (azaz Ikek állatövi jegynek megfelelő tartalom) csodásan visszaköszön Szent Kozma és Szent Damján ábrázolásában (134. és 135. ábra). A megismerés módja lehet egyrészt empirikus, ahogy Szent Kozma, „a sebész” a kezében lévő szikével a testet, az anyagot „boncolja” részekre; vagy összegző, egységben kezelő, ahogyan Szent Damján „a belgyógyász” a csukott könyvére helyezi kezét, és lefelé néz. A könyvön a rovás B jeleként egy ferde kereszt, a belül lévő azon lényegre irányítja a figyelmünket, ami a részletek összessége által kerül a központba. A 15-dik helyen álló „Ö” betű formája azt jelenti, hogy a dualitás (két pont) uralja a teljességet (a kört), ezzel szemben a rovásjele igen szellemesen azt mutatja, hogy a teljességből mintha „szarvacskák” nőnének ki.

Így indokolt, hogy a két ikon együttesen hordozza az Ö hang jelentését a koronán, mely a Csigolyaábrán a legmélyebb pontra került. Itt állunk legközelebb az anyagi jellemzők megnyilvánulásához. Felette középen a „V” hang a csigolyalyukban, ahol a VELO VAN. Az ÖV gyök jelentése milyen szemléletesen leolvasható az ábráról!

Természetesen az 5. helyen álló „E” hang rovásjelében is ott a körív, azonban itt a két vonalka az ív közepe felé irányul, jelezvén, hogy az „E” vagy semleges közvetít, vagy a két hangot összeolvasztja, és kiemel egy új egyedet. Érthető, sokszor miért hagyták el íráskor a gyökökből az „E” hangot, hiszen alapvetően nem tesz új tartalmat a szó jelentéséhez. Ezt azonban még téves mássalhangzós írásnak feltételezni, és ennek következtében szabadon cserélgetni a gyökök magánhangzóit.

Egy-egy szám/hang jelentése természetesen akár többször is szerepelhet a koronán. Jézus kezében a könyvön az 5. jel hangsúlyos (136. ábra), utalva a bölcsesség lényegkiemelő erejére, sőt mellette az életfákon 5 kereszt látható. A keresztek általában a stabilitás, a struktúraépítés szimbólumai, ezért is a „teljesség kör jelen belüli álló kereszt” a Föld jele, ami gyakran látható az apostolok melletti ikonokon.

136. ábra. Jézus ikonja az abroncon a Szent Koronán.

Jézus ikonján a stabilitást elősegítő szaturnuszi erőt hangsúlyozzák a trónján lévő négyszögek, amelyből összesen 8 van. A 8. helyen a Csigolya-rendszerben a „H” hang áll, aminek a rovásjele a „B” hang jelének duplikálása, két ferde kereszt egymáson. A „H” hang azt a dolgok legbelsőbb lényegéig hatoló hatalmas átalakító erőt jelenti, ami felismerhető a hit, has, ház, hús, hegy, méh stb. szavakban. E tartalom fontosságát kiemeli, hogy az abroncon a képek között 8 db nagy kő szerepel, a keresztpántokon pedig 8 apostol van.

A pártán elől lévő 7 db kis ékkő pedig valóban úgy virít, mint mikor a Diadalszekér győzelemre viszi az ügyet. A „Z” hangnak az elhelyezkedése a koronán szinte sugározza azt a marsi energiát, ami az ügyek elindításához szükséges. Középen pedig az összeforrott két kő az összezárást jelképezi, ami a Diadalszekér szimbólumának lényege (137. ábra).

137. ábra. A Szent Korona pártáján 7 kis kő szerepel.

A Szent Koronán hátul 18 db igazgyöngy látható (138. ábra), és a 18-as szám éppen azokat a háttérmunkákat jelenti, amik nincsenek a fényben, de a sikerhez elengedhetetlenek, ahogy a sportolónak az edzés. Szent Bertalan eltakart ikonja is a háttérmunkákra utal. Lehet, hogy Bertalan neve eredetileg BÖRTELEN volt, hiszen szokás így is ábrázolni. A 18. helyre az „Ü” betű került, ahol szintén kifejező a latin forma is, rovásjelében pedig mintha a lényegét szimbolizáló körnek alul támasztékai lennének.

138. ábra. A Szent Korona hátulján az igazgyöngyök.

Bár a 16, 17. és 18. helyen álló hangoknak a számértékük szerint nincsen köztük az 5-ös számhoz, mégis a rovásjeleikben felismerhető a körív, ami azért érdekes, mert ezek a helyek felfoghatók úgy is, mint a teljes nagyciklus közepe. Éppen a 17. helyen az „F” hang áll, és így szinte fent a fényben, a fókuszban van, éppen úgy, ahogy a csillagok az égen. Szent Koronán éppen 17 ikon látható, ezért is nevezik a „magyarok Csillagának”. Az „F” rovásjelében a körívben belül ferde kereszt van, ami éppen a fókuszálást fejezi ki. Márk evangélistát szokták az Oroszlán állatövi jeggyel analógiába állítani, aminek jelképét tulajdonképpen az egész korona megtestesíti.

Azért mégis elgondolkodtató, miért éppen az evangélista apostolok hiányoznak a koronáról? Hiszen Máté sincsen rajta a koronán, akinek jelképe a pénzes zacskó, azaz a sok arany; ünnepnapja (szeptember 21.) alapján a Mérleg jegyéhez sorolják, ami a 19-es számmal analóg. Összesen éppen 19 ikon van a koronán, így az „S” hang jelentését, a sávban sugárzást a teljes korona képviseli, ezért elvileg felesleges Máté alakja is. Ugyanakkor kérdéses, vajon Márk és Máté evangéliuma mennyire hiteles tolmácsolásai Jézus tanításainak a korai keresztények szerint?

Szent János kiemelt helyen, elöl, közvetlenül az Atya alatt és Jézus felett látható (139. ábra), azonban nem valószínű, hogy az evangélistát jelölné. Balkezében az élet könyve, amire jobb kezével rámutat: $3 \times 6 = 18$ kiskör bizonyára a háttérben zajló fontos folyamatokra utal. A két Szent János Jézus életében (keresztelő és a túlélő tanítvány, aki nem volt vértanú) az élet körforgását szimbolizálja. E név jelképe annak az átmentési folyamatnak, ami a földi, tudatos világból az égi szellemiség gazdagodáshoz vezet, ahol már nincsenek ellentmondások. Ezt sugallja, hogy ikonján baloldalt (tudatos gondolkodás) 6 db földjel, jobb oldalt 6 db inda van, végükön 3 ágú elágazással. Feje mellett két madár közvetíti az Ég felé, amit nézhetünk galambnak, a szentlélek („L” hang, 12-es szám) szimbólumának is, de lehet csibe is, mivel a $12 = 2 \times 6$. A 6-os szám az „U” hanggal analóg, az új útra ugrást jelenti.

139. ábra. Szent János ikonja a Szent Koronán.

Szent János ikonja a keresztpánton a neptunuszi erőt (9-es szám) képviseli, mint a Halak állatövi jegynek (12-es) egyik uralkodó bolygója. E két számnak közös osztója a 3, aminek jelentése analóg a jupiteri erővel, és éppen Jupiter a Halak másik uralkodója. Betűkre vetítve ez azt jelenti, hogy formai rokonság feltételezhető elsősorban a T és az L betűk között, azonban a rovásjel még feltárja a G hanggal lévő kapcsolatot is. E kapcsolatok elemzésére később, még az egyiptomi hieroglifák segítségével visszatérek.

A 13. helyen a Kos jegy tartalma analóg az „M” hanggal, jelentése: átlépés a másik világba, mint mikor tavasszal a magból kikelnek a növények. A tavaszpont mindig március 21, ekkor egy új ciklus kezdődik, nem lehet véletlen, hogy a 13 éppen egy Fibonacci szám. A következő Fibonacci szám a 21, mint az e világ vége, mikor nem tudjuk, mi lesz utána. A Fibonacci spirál mindenhol felismerhető a természetben, bizonyára ezt követi a szellemi fejlődés trendje is, ami nem éppen olyan, ahogy az evolúciós elméletek ábrázolják. A lényege ugyanis, hogy a központban készen vannak a keretek a kibontakozáshoz.

Egy kis kitérésékként érdemes néhány szót ejteni még az Á hangról is, amely a Csigolyaábrán a „baloldali izületi nyúlványként” a téridőben érzékelhető képzetek világának hangkörét kapcsolja össze azon hangok körével, amelyek a tudás megszerzését támogatják. Az összekapcsolás célja, hogy „átmeneti állandóságot” hozzon létre annak érdekében, hogy a tudatos gondolkodás az örökké mozgó rendszerben képes legyen összefüggéseket feltárni. Szembeállítva a „jobboldali izületi nyúlványnak” megfeleltetett I hanggal, megállapítható, hogy bár mind a két magánhangzó egy-egy hangkört köt össze, azonban míg az I hang isteni mintákat nyújt, addig az Á hang olyan jellegű állandóságot ad, amelyet például a jogrendszer képes nyújtani, azaz ami folyamatosan nemcsak felülvizsgálatot, hanem időközönként módosítást is igényel, ezért nevezhető átmenetinek.

140. ábra Szent Tamás képe csak félig látható a Szent Koronán.

Szent Tamás is az állandóságra törekedett, ezért csak félig fedett a képe a Szent Koronán (140. ábra). Az örökmozgó világunkban az állandóság „illúziójára” az embernek szüksége van a dolgok tudatosításához. Szent Tamás sok templomot épített missziós tevékenysége során (Tamás cselekedetei – apokrif irat – szerint még Indiában is), ezért ábrázolják őt mérőléccel. Azonban a történészek kételkednek a kései hittérítő legendáiban. Itt is nyomon követhető a közel 300 éves betoldás. Szent Tamás először a Pártus Birodalomban térített, majd IV. Gondofarész öccsét meggyógyította Indiában. A déli Keralá tartomány lakosságát is ő térítette meg a szír-malabár kereszténységre. Madrasz környékén vértanúhalált szenvedett. Majlapurban temették el. Szent Tamás számértéke 22, ahol a számjegyek összege 4, azaz a szaturnuszi erőt jeleníti meg a koronán, és éppen a Szaturnusz a Bak jegyének uralkodója, és a 22-es számhoz a Bak állatövi jegy tartozik, aminek valóban a fő jellemzője, hogy állandóságra törekszik.

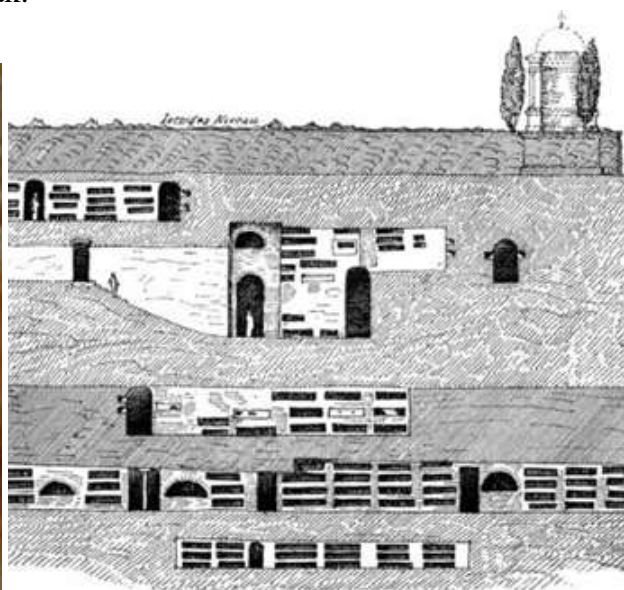

141. ábra Szent Pál ikonja.

Annak érzékeltetésére, hogy minden részletben mennyire érvényesülnek az aritmetikai műveletek által kikövetkeztethető tartalmi kapcsolatok a Szent Koronán, arra jó példa Szent Pál ikonja (141. ábra), aki a Vízöntő állatövi jegyet, illetve annak két uralkodóját, az uránuszi- és a szaturnuszi erőket is képviseli. Számértéke 11, azaz vele kezdődik a téridőben a Képzetek Birodalma. Vele analóg hang a „K”, aminek rovásjele rombusz, amiből van egy jobbkeze felett, és kettő a balkezében lévő könyvön. $2 \cdot 11 = 22$, azaz tartalmi kapcsolata van a 22. helyen álló Á hanggal. Fentebb pedig éppen arról volt szó, hogy az Á hang, mint szaturnuszi erő, átmeneti állandóságot nyújt. A Képzetek Birodalmát 11-22 számintervallumban éppen a szaturnuszi erő

stabilizálja, azonban a 22-es már „kinyújtja karját”, mint ízületi nyúlvány a Szellemség Birodalmá felé. Szent Pál feje mellett az „új útra ugrásra” utaló csibék felett a körívekből kinövő keresztek éppen a 4 dimenziós duális világ kibontakozását juttatják eszembe. Ugyanezt a tartalmat jeleníti meg a 117. ábrán bemutatott hatkaréjos templom egyik freskója. Ott egy középpontból 4 ív indul el, és ezek az ívek az élet kezdetére emlékeztetnek. A „K” hangnak éppen ez a jelentése, „kezd kitekeregni a kígyó”, és ahonnan elindul, az valamiféle „központi keretfeltétel”, aztán – mint a Fibonacci spirál – tágul, majd a ciklusnak lesz egy olyan szakasza, ami rejtett.

De most úgy vélem, már eleget írtam azon céloom eléréséhez, hogy beláttassam, a Szent Korona olyan kultúra része, amely az ún. Jézus követőket jellemzi. Azaz keresztény, azonban nem lehet sem bizánci ortodox, sem római katolikus, mert ők üldözték éppen azokat a korai keresztényeket, akik a VII. századtól kezdve szinte csak földalatti katakombákban, a halottaik sírhelyei között terjeszthették Jézus tanítását. Róma környékén kb. 150 km hosszan mintegy 6 millió sírhely az altemplomok körül bizonyítja, hogy az üldözött keresztények száma egykor igen népes volt.³⁴⁹ Természetesen üldözött keresztényeken nem csak azokat kell érteni, akik vértanúk voltak vagy az egyéb kínzások áldozatai. Itt egy kultúra jelenik meg, ami rokonítható azon ősi temetkezési formával, amikor a hallottak sírhelye, az áldozatok bemutatására szolgáló imahely, a földbe vájt lakások része volt. Ez jellemezte az etruszkokat, vagy Anatólia területén élőket is, sőt a Kárpát-medencében is megfigyelhetők az altemplomok,³⁵⁰ amelyeket bár mind a középkorhoz kötnék, de gyanítom e szokásban régebbi hagyományok köszönnek vissza. Pécsen a Szent Péter és Pál sírkamráját ugyanis a IV. századra datálják.³⁵¹

142. ábra.³⁵²

A rómaiak nem temetkeztek földalatti kriptákban, amiről a San Callisto katakomba látogatása idején a magyar nyelvű tájékoztatóból értesültem. Sőt e katakombában is felismertem a

³⁴⁹ A katakombák csak egy része volt a keresztényeké, minden vallás használta azokat a 2. századtól, de már az etruszok idejében elindult a földalatti kamrákba temetkezés. Tehát a katakombák léte nem kötődik a keresztény-üldözéshez. (https://hu.wikipedia.org/wiki/R%C3%B3mai_katakomb%C3%A1k). – A szerk.

³⁵⁰ Az altemplom a nagyobb, főként középkori keresztény templomok keleti felén, a megemelt szentély alatt épült, általában sírok elhelyezésére szolgáló, egy- vagy többhajós kápolna. A középkorban ez volt a kripták legjellemzőbb típusa, ahová nemcsak egyházi és világi méltóságokat temettek, de itt őrizték a fontosabb ereklyéket is.

³⁵¹ https://www.pecsorokseg.hu/media/pages/676/peter-pal-dongaboltozat-02-web.jpg?fbclid=IwAR1HO7P-64ff4fZh3Xy8OtHT4XFJW8x3_S5qoiaC8QE-0OWo3a6QHH-Bciw

³⁵² Forrás saját helyi fényképezés a helyszínen, de itt is megtaláltam : <http://deforestauri.com/en/portfolio/archaeological-excavations-and-archaeological-restoration/catacombs-of-san-callisto/>

pártusi kéztartást a 142. ábra freskóján, amiről azt valószínűsítem, hogy feltehetően a Szent Koronán is így ábrázolt Szent András lehet. Az egész katakombába felépítése pedig (szintén a 142. ábrán jobbra) számomra olyan, mintha az ősi Çatal-Hüyük i. e. VII. évezredi újkőkori hagyományok köszönnének vissza (lásd: 150. ábra), ahol földalatti szentélyekben a falakon festmények, a lakótér alatt a halottakat gyakran oldalra fektetve helyezték el, és szintén több szinten a mélybe ásva terjeszkedtek a felszínen minél kevesebb nyomot hagyva.

Számomra eléggé egyértelműnek tűnik, hogy Szent István előtt a magyarok is Jézus követőkhöz tartozhattak, azaz, akiket üldöztek a rómaiak. Ezt a gondolkodást tükrözi a Szent Korona, amelynek elemzéséből külön könyvet lehetne írni a fentebb ismertetett módszertannal. E módszertanhoz kiegészítésül még annyit, hogy természetesen a nagyobb számoknak megfelelő tartalom jellemzően kombinációként olvasható ki. Például a 9 csüngő jelentése analóg a 9-es számmal, azaz a „T” hanggal, ami a titkok feltárulásával, a tér tágulásával kapcsolatos, azonban a csüngők végén $9 \cdot 3 = 27$ eredetileg fehér – fényektől színesnek látszó – kő található. A 27-es számmal a „CS” hang jelentése áll analógiában, azaz ami irányítja az erőt, cselekedeteinket. Nem véletlen tehát, hogy a CSÜNGŐK a fejtől lefelé, a szív és a test felé lógnak.

Alig tudok leállni a Szent Korona elemzésével, amiről órákig lehetne mesélni. Befejezésül a számomra legdöbbenetes felismerés az abroncon található 156 igazgyöngy. A teljességet, a kört – a $12 \cdot 13$ – felosztva biztosítja az örök körforgást (újjászületést), ugyanis a 13-as Fibonacci szám a másvilágban való megjelenést szimbolizálja, vele analógiában az „M” hang áll, amivel a magyar népnév is kezdődik. Ennek jelentőségére e tanulmány végén még visszatérek.

A számok és hangok analóg rendszerének tudását a zsidók átvették, amit bizonyít a Kabbala elméletük. Feltételezem a héber és magyar ábécé összehasonlítása alapján, hogy az ősi tudásnak csak egy részét vették át, és hozták magukkal – Szepes Mária szerint a Nagy Arkánium formájában – Egyiptomból.³⁵³ Ezt mutatják az egyiptomi hieroglifák is, hiszen például a „GY” hangnak van önálló képe, míg megfelelő betűje nincs a héber ábécében. Ezért kezdtem tanulmányozni az egyiptomi hieroglifákat, s ez sokat segített egyes hangok, gyökök jelentése megértésében.

8: a hatalmas átalakító erő

Középen fenn az ATYA kezében a lenköteg hieroglifa, amelynek hangzósítása „gyer”, később magánhangzó módosítással innen a GYÁR gyök.

Az ATYA kötélgáncsón engedi le a Földet, amelyen megtalálhatóak a teremtő erő, a négy dimenzió, és az Égi segítség (Hármas vízvonalak).

Mindez belehelyeződik a végtelen duális világ csigavonal fejlődési trendjébe, amely alatt 10 pont vélhetően a 10-féle égi erőt jelenti, amelyek "munkája" az asztrológia 10 bolygójának együtt hatásával jellemezhetünk.

Lenn a sarokban az Ū hang: üregben az ügyeken dolgoznak azok, akik a háttérben segítik a királyt.

Ménrót jobb kezében egy kör (a teljesség szimbóluma) és egy bot (közvetítés az Ég és a Föld között szimbóluma)

Ménrót süvegén 5 redő. Az 5-ös szám az egyesítő erő szimbóluma, amely megteremti az ELŐD-öt, amiből kiindulva lehet tovább lépni.

Baloldalt 3 foglalkozás (mezőgazdász, tudós és iparos) akiknek a munkája egyaránt szükséges a rend fenntartásához a Földön.

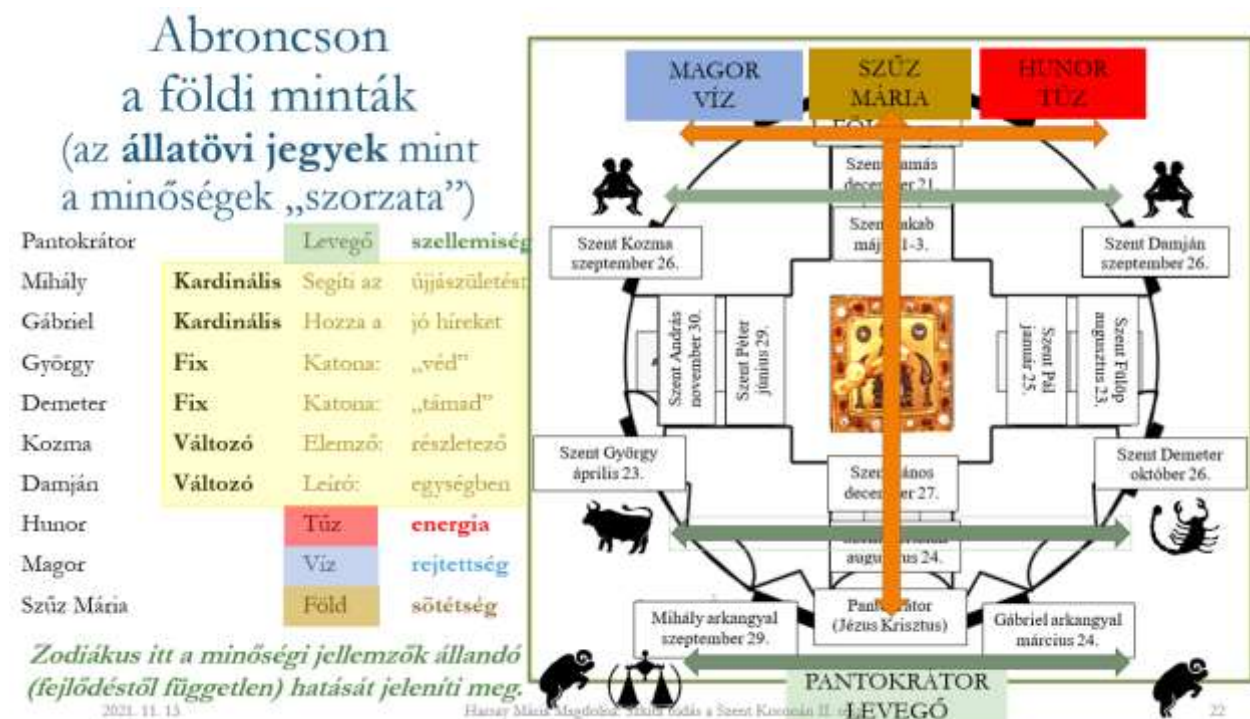
143. ábra. Samas imádása. Ókori képi modellezés Szippárból, sumér pecsétgyűrűn ősi tudás.

³⁵³ Charon–Szepes, 1994.

Annak bizonyítására, milyen mélyre nyúlik vissza ennek a tudásnak a gyökere, érdemes megnézni a 143. ábra sumér pecséthengerét, mit is ábrázol.

Talán evvel sikerült bizonyítanom, hogy a Szent Koronán is tükröződő kultúránk gyökerének csupán annyi köze van a zsidósághoz, hogy az átvétel okán az e témában készült írások – megfelelő óvatossággal – segíthetnek az értelmezésben. Levonható tehát a következtetés, nem okatlan a közel-keleti régészeti kincsekben a magyarok őseinek kultúrájával hasonlóságokat keresni. Egyrészt segítenek megérteni gyökereinket, másrészt nyilvánvalóvá teszik, mely ún. hivatalosított elméletek bizonyára tévesek. Természetesen ez még nem azt jelenti, hogy akár a sumérok, akár az egyiptomiak örökösei lennénk, csupán a közös gyökér valószínűsíthető.

Számomra így teljesen logikátlanak tűnik a Szent Korona eredetét Szent István kora utánra helyezni, azt bizonygatva, nem volt Szent István fején, pláne azt, hogy két részből szerelték össze. Szent István, feltehetően a tomboló keresztényüldözések befejeztetése okán, az államot oly módon szervezte meg, ahogy a birodalomépítésre törekvő Római Katolikus Egyház előírta, mert ezzel egyúttal védelmet remélt a bizánci támadásokkal szemben is. Ez egyben magyarázat arra is, miért ajánlotta az országot a Védőanya oltalmába. E szertartás is valójában a korai keresztények gondolkodása szerint érthető meg igazán. A Szent Korona felépítése, rajta a szimbólumok vitathatatlanul a korai kereszténységhez kötik ezt a szakrális műkincsünket. Sokan úgy beszélnek róla, mint egy élő személyről, ami nagyon messze áll a római gondolkodástól, ahol az anyagelvűség került a központba. Hatalmas katedrálisokat építettek, ami éppen ellenkezője a korai kereszténység jellemző altemplomoknak.

143. ábra. Kiknek a képei lehettek eredetileg a koronán?

Szent Koronánkon az ismert képcserék igazi oka a korai kereszténységre jellemző tökéletes szerkezet megbontása, és korai keletkezési idejének elleplezése. Nem lehet véletlen, hogy éppen a fantom Nagy Károly fejére is „helyezték”, azaz mindenképpen el akarták birtokolni vele együtt a királyválasztás jogát az „egy igaz hit” számára. Ez annak a hatalmi harcnak fizikai megnyilvánulása, amely során Valens császár fiai – akik a korai kereszténységet támogatták – meghaltak. Le kellett venni tehát hátul azt a két képet, amivel a korona eredetét egyértelműen bizonyítani lehetne. Azonban, ha a Szent Koronát a fenti logikával elemezzük, akkor feltételezhető, hogy még a keresztényüldözések idején került le a koronáról két olyan szimbólum, amely a létezés

előtti létformák közül a tüzet (a végtelenséget) és vizet (a rejtettséget) jelenítette meg a koronán. Ennek szerintem kiváló megszemélyesítője HUNOR és MAGOR (143. ábra).

Eddig a Szent Korona segítségével igyekeztem feltárni, milyen fantasztikus tudás rejtőzködik a Csigolyaábrában, azaz a magyar rovásjelrendszerben. Mivel ennek megértésében igen sokat segítettek a hieroglifák, innen is veszek néhány példát (144. ábra).

H hang rovásjele: Ǻ hieroglifái	T hang ʏ rovásjele:	T, TZ, TA, TS hangok hieroglifái	HR hieroglifák
 ház alaprajza <i>h</i> gyenge, szinte elnyelve	 zsemle, kenyér <i>t</i> tér tágulása	 Tér tágulása rovásjele: ʏ <i>t</i>	 Nap <i>hrw</i> óra
 méhlepény <i>h</i> erős H (CH vagy KH)	 fűles kosár <i>k</i> K hangok rovásjelei: ʘ ʘ	 cél <i>tz</i> ↑ rovásjele:	 elesni harcban, leszáll <i>hr</i> here
 kötélfonat <i>h</i> erős H (CH vagy KH)	 domboldal <i>k</i> kikukucsál	 Magok a felszín alatt ékjele: ʘ <i>t3</i> ↓ Kiejtve: TA, TEL, TAL Talaj, telek	 arc <i>hr</i> karakter, kor gyermek (különböző világszintek összekötésének szülöttje), húr
 rágcsáló <i>h</i> erős H (CH vagy TH)	SZ hang rovásjele: ʇ lenvászón <i>s</i> szaporodás	 Béklyó: Az irányító erő Rovásjele: ʇ <i>t</i> kiejtve CS (vagy TY) rovásjele:	 <i>hr</i> ter, tér, tár

144. ábra. Néhány H, T, K és SZ hanggal kapcsolatos hieroglifa és rovásjel összehasonlítása.

Csigolyaábrán a 8. helyen álló „H” hangnak és a 9. helyen álló „T” hangnak ábrázolására még sokféle hieroglifát alkalmaztak. E két hang együttesen fejezi ki azokat az erős kölcsönhatásokat, amelyek az atommagon belüli változásokat is jellemzik. Az őket szimbolizáló bolygók az égen szabad szemmel nem láthatók.

- Plútó – az asztrológiai értelmezés szerint – annak érdekében történő megsemmisítést jelenti, hogy valami új létrejöheszen. Nagyon erős az átalakító képessége. A rombolást sokkal destruktívabb módon hajtja végre, mint a Mars. Nagy előnye azonban, hogy rendszerint a hatását követően a lélek is regenerálódik. Valójában két együtt keringő kisbolygóról van szó – kísérője a Charon – a Naprendszer határában, mintha ez lenne a duális világ kapuja. Stabil pályán keringő két közös holdjukkal igazán egy meglepő négyest alkotnak (vegyük észre a 2-es és 4-es szám szorzata éppen 8). A 8-as számértékű „H”

hang előfordulása bárhol is legyen a szóban, szinte mindig megjeleníti azt a hatalmas átalakító erőt, ami kiérezhető a hit, has, hegy, méh, halál stb. szavakból.

- **Neptunusz** az egyetemes szeretet bolygója, további analóg fogalmak: az áldozatkészség, az alkalmazkodás, az érzelmesség, ködösség, áradás, álom, illúzió, kábaság, mérgezés, megváltás, feloldódás, ill. az öt érzék feletti érzékelés. A világmindenségnek csak ama része látható, melyet az öt érzékszervünkkel képesek vagyunk megtapasztalni. Ezt nevezzük anyagi világnak, aminek béklyója alól a szellem felszabadítására vágyik az ember. Neptunusz segít az ellentétek feloldásában, a rejtőző egység feltárásában. Gáz-bolygó lévén az atmoszféra egyes sávjainak különböző a forgási ideje, és itt mérték a Naprendszer legnagyobb szélességét (2100 km/h). Ennek megfelelően a „T” hang jelentése eléggé tág, azt tükrözve, hogy az átalakítás hatására létrejövő tárgyak, termékek köre széles, mint a tenger, főleg mert ide tartozik a titkok feltárása, a tervezési folyamatok stb. is.

Érthető hát, hogy elég sok hieroglifát képeztek ezekkel a hangokkal kapcsolatosan a megfelelő tartalom rögzítésére. A „H” rovásjelének kiejtés szerint éppen négyféle hieroglifa feleltethető meg. Az ún. erős H, gyakori jelölése latin betűkkel vagy „TH”, aminek a kiejtése már nagyon közel áll az „SZ” hanghoz, vagy „CH/KH”, aminek kiejtése gyakorlatilag inkább „K”. Rög-tön felmerül a kérdés, mikor beszélhetünk egy hangról? Továbbá, egy adott hangot hány betűvel rögzítsünk? Ezért bővítettem ki a *144. ábrát* a TZ→C, TS→CS, valamint az ún. „K-R” gyök eredetijét feltáró hieroglifákkal.

Míg az eredeti latin és héber ábécé kezdetben 22 elemű volt, addig az egyiptomi hieroglifák a kiejtést követve sokkal nagyobb számú jellel rögzítették a hangokat. Ebből következethetünk arra, hogy bizonyára tévesek a magyar nyelv evolúcióját feltételező azon megállapítások, miszerint a hangok változtak és a számuk egyre bővült. Szerintem úgy helyes inkább az állítás, hogy a hangok írásmódja változott, ami egyes esetekben visszahathatott a gyök kiejtésére. Vegyük például a TEHÉN szót, aminek eredeti írása könnyen lehet, hogy „THEN” volt, ami felismerhető a TEN_GER elején, az IS_TEN végén, vagy éppen a SZEN_T szóban, és már érthetjük is, miért lehetnek a tehenek szentek Indiában. Másképpen közelítve a problémához, a semleges „E” hang elhagyásával a „TH” és „N” hangok jelentésének összeolvadásáról van szó. Mivel az „N” hang jelentése révén most a „TH” jelentését támogatja, vagyis éppen az erős kölcsönhatásban lévő erőviszonyok fennmaradását, amire szükség van az élethez. Úgy vélem, ez egy egész másjellelű folyamat, mint amikor a nyelvészek lerögzítik szabályokban, mely hang miből alakult ki.

Az „SZ” hang hieroglifájának a neve S29 „lenvászon”, de vajon miért? A *144. ábrán* alul igen szemléletesen tükröződik, hogy valamiből, lesz valami, azaz inkább a származtatásról van szó. A lenvászon valóban a lenből származik, ismert tehát a VÁSZON eredete, ami a len végét („V”) követően átmenetileg állandósulva („Á”) származtatva („SZ”) otthonra lelt („O”) segítségnyújtásként a fennmaradáshoz („N”). Nem meglepő tehát, hogy amibe a múmiákat burkolták a VÁSZON nevet kapta, ami viszont nem azonos kizárólag az „SZ” hang jelentésével.

Érdekességként megemlíteném, hogy számos hangunk jelentése kiolvasható a magyar hagyományban őrzött csillagmitoszokból is. Például 2021. szeptember 4-én tettem fel „Szalmásút” címmel a Facebookra az „SZ” hangunk jelentéséről szóló azon elemzésemet,³⁵⁴ ahol a párhuzamot a Tejút alakja nyújtja. Az FB szerző oldalamon már majdnem az összes rovásjelünk, illetve hangunk leírása megtalálható. Gyakorlatilag ezen posztok összeállítása során kerekedett ki az a kép, ahogyan most tömören a 125-127. ábrák tartalmazzák a hangok jelentését.

³⁵⁴ <https://www.facebook.com/Maria.Magdolna.Harsay/posts/3188498341431349>

Göbekli Tepe képeinek értelmezése

Tér tágulása → új lelkek testet öltése

T hang rovásjele:
zsonó, kenyér
tér tágulása

Oroszlános kapu:
utalás lehet arra, hogy a Tavaszpont belépett az Oroszlán jegyébe, kb. i.e. 10000
Regulus megfigyelésének kezdete

Dualitás
☉ Nap a ☾ Holdban:
a fény befogadása,
a teremtés kezdete

G29
gölya
b3
lélek, bethő, isteni eredetű lényeg

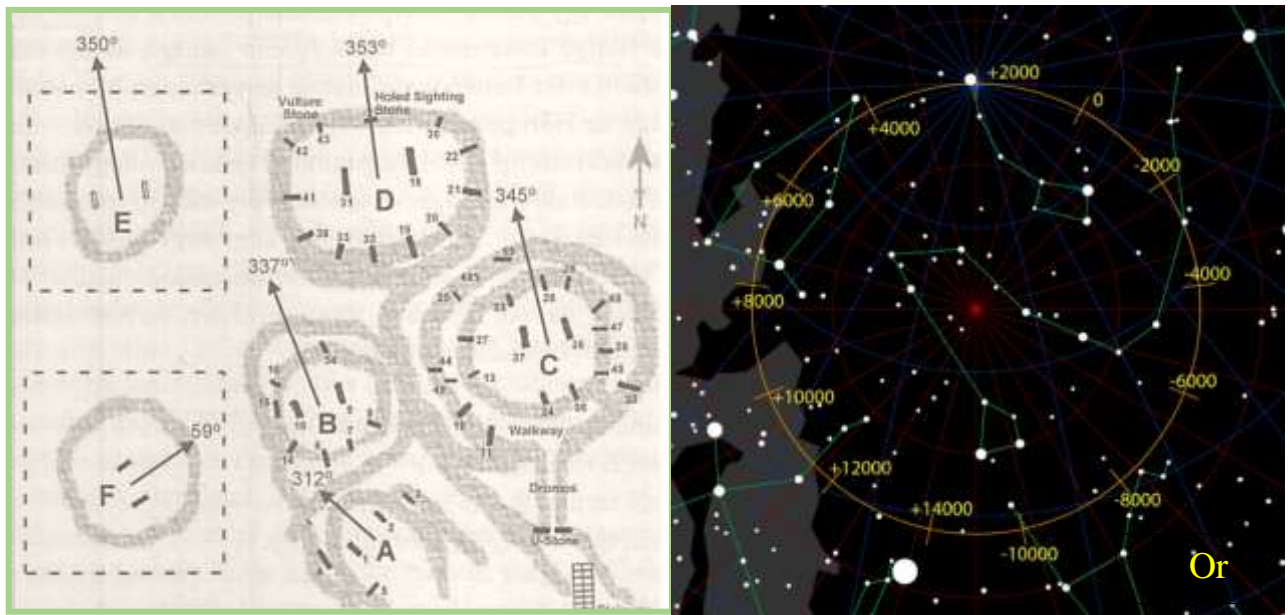
Lélekadás a születő „gyermeknek”
Skorpió (♏): a lélek (lényeg) leveti az „elrongyolódott ruháját” (R hang) → ítélet: 20-as szám, kapcsolat a „másvilággal” (Mindenszentek, halottak napja)

Kigyók:
„Lefelé,
az anyagi világ felé”

2021. 11. 13. Harvey Maria Magdolna: Szólista tudás a Szent Koronán II. rész

145. ábra. Göbekli Tepe vitatott ábrázolásának értelmezésére hipotézisek.

Visszatérve a T hanghoz, ami rengeteg magyar szóban előfordul, jelentésének meghatározásában igen sokat segített azon rokonítható tartalom, ami az „cipó” vagy „ős domb” elnevezésű XI hieroglifa és a „T” rovásjele között könnyen felismerhető. Itt valójában a tér tágulásáról van szó. Ez a szimbólum a Göbekli Tepe kövein is felismerhető (145. ábra). Nagyon érdekes tapasztalat volt számomra, hogy ezeken a köveken meglepően sok olyan szimbólum látható, amelyeket Andrew Collins, „Az Istenek eredete, Göbekli Tepe” c. könyvében nem tudott értelmezni, azonban a Csigolyaábra szemléletmódja szerint könnyen kiolvasható a jelentésük. Ilyen például a dualitás kezdete, ami fény és sötétség kettéválásával kezdődött, ahol az eredeti egység utáni vágy okán a sötétség lényege, hogy vágyik a fény befogadására, ez ad értelmet a létezésének. E felismerésemet nemcsak azért tartom jelentősnek, mert így indul a Csigolyaábra, ami harmóniában áll a teremtéstörténettel, hanem mert felismerhető e gondolkodásmódnak egy nagyon ősi gyökere éppen a Van-tó környékén, ott, ahol a Szent Koronával rokon ábrázolások a régészeti leleteken előfordulnak. Mivel ugyanezen tartalmak felismerhetők a rovásjeleinkben, jelentésüket őrzik a magyar gyökök, így joggal állíthatjuk, hogy a magyar nyelv a legősibb régészeti leleteken felismert analógiák alapján, *ősi gyökerű*. A magyar szavak egy részének hasonlósága más nyelvekkel, bár ún. hangváltási szabályok alapján levezethető, ez azonban nem árul el semmit az átvétel irányáról. Egy teljesen természetes folyamat, ahol különböző népek találkoznak, ott szavak átvételre kerülhetnek. Sőt, mivel hitem szerint az ősnyelv még egy előző civilizáció terméke, és a kozmikus tudatból az erre nyitott elmék vették át, úgy vélem, tekinthetjük nyugodtan égi eredetűnek, azaz értelmezhetjük a teremtési folyamat részeként. Így elképzelhető akár az is, hogy eltérő közösségekben egymástól függetlenül a hasonló hangok hasonló jelentést generáltak az emberi agyakban. Azonban éppen attól olyan csodálatos a magyar nyelv, hogy mint a folyók, öntisztulásra képes, miközben megőrzi ősnyelvi jellegét, azaz kevésbé volt rá hatással az emberek rendteremtési szándéka, nem erőszakolták meg hierarchiákon alapuló nyelvtani szabályokkal.

146. ábra Göbekli Tepe épületeinek tájolásai.³⁵⁵

Ettől függetlenül azonban helytelenítem az ősnyelvet magyarnak nevezni, mert bizonyára sokkal tömörebb volt a mai magyar nyelvénél, ezáltal számunkra is már érthetetlen. Ez a tömörség azonban semmiképpen sem jelent primitívséget, ahogy az evolúció hívei gondolják. Ezt bizonyítja Göbekli Tepe kb. 2000 éves „projektje”.

A 146. ábra kököreinek elemzése alapján ugyanis az állapítható meg, hogy i. e. 9400-ban a 353° majd i. e. 8265-re 337°-ra változott, azaz 1175 év alatt 16° különbség mutatható ki, miszerint az állócsillagok 73 év alatt tesznek meg 1°-t az égbolton. Bár a mai kutatók számára rejtély, hogy i. e. 8000 körül miért hagyták el építői a vidéket, azonban ez természetessé válik, amennyiben elfogadjuk, hogy a „projektjük” célja az ún. állócsillagok sebességének meghatározása lehetett. Azért nevezem ma divatos szóhasználat 2000 éves „projektnek”, mert a feladat meghatározása mellett, előre ki kellett dolgozni a végrehajtás módszerét. Tudatos előtervezésről árulkodik, hogy az oroszlános kapu éppen annak szimbólumát ábrázolja, amelyik csillagképbe akkortájt a Tavaszpont belépett. Oroszlán csillagkép legfényesebb csillaga (Regulus) éppen az Ekliptikán fekszik. Kik lehettek ők? Vajon tudták, hogy az ún. Aranykorba lépnek? Vagy éppen utánuk az oroszlános kapuról kapta a nevét az adott csillagkép?

Mielőtt áttérnék a magyarság eredetét feltáró részekhez, még néhány példa annak bemutatására, hogy a hangok számértékeinek összeolvadása hogyan viszi át a jelentést az egész gyökre, illetve szóra. Az alábbi példatárba a szavakat teljesen ötletszerűen válogattam, közben egyet se hagytam el. A lista végére viszont tudatosan tettem a KUN, LÁSZLÓ, LÁNY szavak elemzését, amelyek segíthetnek Szent László legendájának megértésében.

Tapasztalatom szerint szinte bármilyen magyar szóra működik a módszer, bár növény és állatneveknél nem sikerült mindig értelmezni. Gyakorlatilag még az se számít, ha bizonyíthatóan idegen eredetű szóról van szó abban az esetben, ha már nem érezzük idegennek, azaz magyarosítva befogadtuk.

Példák

APA: (1) alkotó akarata, mint alap (31) pillanat aktivitása (1) alkotó akarata, mint alap
 $\rightarrow 1+31+1=33 \rightarrow 6$ (U) Szeretettel meghozott döntés következtében új út

³⁵⁵ Andrew Collins: *Istenek eredete*. Angyali menedék kiadó, 2016. 117. old.

ATYA: (1) alkotó akarata, mint alap (0) ősforrás (1) alkotó akarata, mint alap
→1+0+1=2 (B) befogadó belső lényeg

ANYA: (1) alkotó akarata, mint alap (32) A világ anyagi szennyeződése, ami halandó, földhöz kötött, azaz engedelmeskednie kell az anyag törvényének, (1) alkotó akarata, mint alap
→1+32+1=34 (Z) Ellentétek egyesítése adott cél (felnevelés) érdekében

BŐR: (2) befogadó belső lényeg (15) előtérben az anyagi jellemző (20) ráakódott ruha a megjelenéshez → 2+15+20=37→10 (I) Ideális isteni megoldás

GÁT: (3) hiány okozta gerjedés (22) átmeneti állandóság (9) tárgy, titkok tárolása,
→3+22+9=34→7 (Z) Ellentétek egyesítése adott cél (zárás) érdekében

TÁG: (9) tér tágulása (22) átmeneti állandóság (3) hiány okozta gerjedés
→3+22+9=34→7 (Z) Ellentétek egyesítése adott cél (zengés, zendülés) érdekében

DARAB: (4) struktúráképződés (1) alkotó akarata, mint alap (20) ráakódott ruha a megjelenéshez, (2) befogadó belső lényeg →4+1+20+1+2=28 (J) javító szándékkal a tudat működését segíti

IDŐ: (10) Ideális isteni megoldás (4) struktúráképződés (15) előtérben az anyagi jellemző
→10+4+15=29→ (SZ) származtatás, szaporodás

ÚR: (6) Szeretettel meghozott döntés következtében új út (20) ráakódott ruha a megjelenéshez
→6+20=26 (ZS) Veszély, nehézség, de a fejlődést is előmozdítja

ZENE: (7) Ellentétek egyesítése adott cél (zengés) érdekében (5) A bölcsesség ereje, ami kiemel, ill. egységet teremt (14) Égi segítség a fennmaradáshoz →7+5+14+5=31 (P) Pillanat aktivitása

HIT: (8) Hatalmas átalakító erő (10) Ideális isteni megoldás (9) tér tágulása, titkok tárolása,
→ 8+10+9=27 (CS) Erő, szilárdság, mindaz, amely a cselekedeteinket irányítja

TENGER: (9) tér tágulása, titkok tárolása (5) A bölcsesség ereje, ami kiemel, ill. egységet teremt (14) Égi segítség a fennmaradáshoz (3) hiány okozta gerjedés (20) ráakódott ruha a megjelenéshez → 9+5+14+3+5+20= 56→ 11 (K) központi kezdet, ahol „kezd kitekeregni a kígyó”

KIGYÓ: (11) központi kezdet (10) Ideális isteni megoldás (30) gyors terjedés (16) Otthon, ami óv, ahol szabadon megnyilvánulhat a lényege 11+10+30+16= 67→13 (M) Megjelenés a másik világban, újjászületés, halál

KÉZ: (11) Központi kezdet (23) érzékelés, észlelés (7) Ellentétek egyesítése adott cél érdekében
→11+23+7=41→5 (E) A bölcsesség ereje, ami kiemel, ill. egységet teremt

LÁB: (12) A létező lény lábra állhat vagy a lidércekkal küzdő fejjel lefelé lóghat, míg a láncái kötik (22) átmeneti állandóság (2) befogadó belső lényeg → 12+22+2=36→9 (T) Tér tágulása

LÉT: (12) A létező lény lábba állhat vagy a lidércekkal küzdő fejjel lefelé lóghat, míg a lánci kötik (23) érzékelés, észlelés (9) tér tágulása, titkok tárolása, $\rightarrow 12+23+9=44 \rightarrow 8$ (H) Hatalmas átalakító erő

ÉLET: (23) érzékelés, észlelés (12) A létező lény lábba állhat vagy a lidércekkal küzdő fejjel lefelé lóghat, míg a lánci kötik (5) A bölcsesség ereje, ami kiemel, ill. egységet teremt (9) tér tágulása, titkok tárolása, $\rightarrow 23+12+5+9=49 \rightarrow 13$ (M) Megjelenés a másik világban, újjászületés, halál

LÉLEK: (12) A létező lény lábba állhat vagy a lidércekkal küzdő fejjel lefelé lóghat, míg a lánci kötik (23) érzékelés, észlelés (5) A bölcsesség ereje, ami kiemel, ill. egységet teremt (11) Központi kezdet $\rightarrow 12+23+12+5+11=63 \rightarrow 9$ (T) Titkok tára, a tér tágulása

MA: (13) Megjelenés a másik világban, újjászületés, halál (1) alkotó akarata, mint alap $\rightarrow 13+1=14$ (N) Égi segítség a fennmaradáshoz, azaz átlépés a múltból a jövőbe.

NAP: (14) Égi segítség a fennmaradáshoz (1) alkotó akarata, mint alap (31) Pillanat aktivitása $\rightarrow 14+1+31=46 \rightarrow 10$ (I) Isteni idea.

NÉP: (14) Égi segítség a fennmaradáshoz (23) érzékelés, észlelés (31) Pillanat aktivitása $\rightarrow 14+23+31=68 \rightarrow 14$ (N) Égi segítség a fennmaradáshoz.

ŐR: (15) előtérben az anyagi jellemző (20) ráakódott ruha a megjelenéshez $\rightarrow 15+20=35 \rightarrow 8$ (H) Hatalmas átalakító erő

ŐS: (15) előtérben az anyagi jellemző (19) sávban sugárzás $\rightarrow 15+19=34 \rightarrow 7$ (Z) Ellentétek egyesítése adott cél érdekében, azonban mivel a ciklus 34 elemű, visszautalás a kezdetre

ŐRDÖG: (15) előtérben az anyagi jellemző (20) ráakódott ruha a megjelenéshez (4) struktúra-képződés (3) hiány okozta gerjedés $\rightarrow 15+20+4+15+3=57 \rightarrow 12$ (L) A létező lény lábba állhat vagy a lidércekkal küzdő fejjel lefelé lóghat, míg a lánci kötik (cselekvésre kényszerít)

ISTEN: (10) Ideális isteni megoldás (19) sávban sugárzás (9) tér tágulása, titkok tárolása (5) A bölcsesség ereje, ami kiemel, ill. egységet teremt (14) Égi segítség a fennmaradáshoz $\rightarrow 10+19+9+5+14=57 \rightarrow 12$ (L) A létező lény lábba állhat vagy a lidércekkal küzdő fejjel lefelé lóghat, míg a lánci kötik (cselekvésre kényszerít)

ÉG: (23) érzékelés, észlelés (3) hiány okozta gerjedés $\rightarrow 23+3=26$ (ZS) Veszély de fejlődést is előmozdító

OTTHON: (16) Otthon, ami óv, ahol szabadon megnyilvánulhat a lényege (9) tér tágulása, titkok tárolása (8) Hatalmas átalakító erő (14) Égi segítség a fennmaradáshoz $16+9+9+8+16+14=72 \rightarrow 9$ (T) Titkok tára, a tér tágulása

ÜST: (18) Háttérben folyó ügy (19) sávban sugárzás (9) tér tágulása, titkok tárolása $\rightarrow 18+19+9=46 \rightarrow 10$ (I) ideális minta

- FÜST: (17) Odairányítja a figyelmet valamire, ami ezáltal fénybe kerül (18) Háttérben folyó ügy (19) sávban sugárzás (9) tér tágulása, titkok tárolása
 $\rightarrow 17+18+19+9=63 \rightarrow 9$ (T) Tér tágulása
- FÉNY: (17) Odairányítja a figyelmet valamire, (23) érzékelés, észlelés (32) elnyúlik, lenyugszik
 $\rightarrow 17+23+32=72 \rightarrow 9$ (T) Tér tágulása
- FIÚ: (17) Odairányítja a figyelmet valamire (10) Ideális isteni megoldás (6) Szeretettel meghozott döntés következtében új út,
 $\rightarrow 17+10+6=33$ (LY) $\rightarrow 6$ (U) Szeretettel meghozott döntés következtében új út
- ÜGY: (18) Háttérben folyó munka (30) gyors terjedés (gyökér és gyümölcs révén)
 $\rightarrow 18+30=48 \rightarrow 12$ (L) A létező lény lábra állhat vagy a lidércekkel küzdő fejjel lefelé lóghat, míg a láncai kötik (cselekvésre kényszerít)
- SÁMÁN: (19) sávban sugárzás (22) átmeneti állandóság (13) Megjelenés a másik világban, újjászületés, halál (14) Égi segítség a fennmaradáshoz
 $\rightarrow 19+22+13+22+14=90 \rightarrow 9$ (T) tér tágulása.
- TÁLTOS: (9) tér tágulás (22) átmeneti állandóság (12) A létező lény lábra állhat vagy a lidércekkel küzdő fejjel lefelé lóghat, míg a láncai kötik (16) otthona (19) sávban sugárzás
 $\rightarrow 9+22+12+9+16+19=87 \rightarrow 15$ (Ö) előtérbe kerül az anyagi jellemző.
- REGE: (20) ráakódott ruha a megjelenéshez (5) A bölcsesség ereje, ami kiemel, ill. egységet teremt (3) hiány okozta gerjedés $\rightarrow 20+5+3+5=33$ (LY) $\rightarrow 6$ (U) Szeretettel meghozott döntés következtében új út
- MESE: (13) Megjelenés a másik világban, (5) A bölcsesség ereje, ami kiemel, ill. egységet teremt (19) sávban sugárzás $\rightarrow 13+5+19+5=42 \rightarrow 6$ (U) Szeretettel meghozott döntés következtében új út
- ŰR: (18) Háttérben folyó munka (20) ráakódott ruha a megjelenéshez
 $\rightarrow 18+20=38 \rightarrow 11$ (K) Központi kezdet
- VAN: (21) Világosság, amikor minden levedli a ruháját, a fejlődésnek vége, elvegyülés vagy változás. (1) alkotó akarata, mint alap (14) Égi segítség a fennmaradáshoz
 $\rightarrow 21+1+14=36 \rightarrow 9$ (T) Tér tágulása
- VÉG: (21) Világosság, amikor minden levedli a ruháját, a fejlődésnek vége, elvegyülés vagy változás (23) érzékelés, észlelés (3) hiány okozta gerjedés $\rightarrow 21+23+3=47 \rightarrow 11$ (K) Központi kezdet
- VAS: (21) Világosság, amikor minden levedli a ruháját, a fejlődésnek vége, elvegyülés vagy változás (1) alkotó akarata, mint alap (19) sávban sugárzás
 $\rightarrow 21+1+19=41 \rightarrow 5$ (E) A bölcsesség ereje, ami kiemel, ill. egységet teremt
- ZSÁK: (26) nehézség, fejlődést előmozdító (22) átmeneti állandóság (11) Központi kezdet
 $\rightarrow 26+22+11=59 \rightarrow 14$ (N) Égi segítség a fennmaradáshoz.

CSÍRA: (27) Erő, szilárdság, mindaz, amely a cselekedeteinket irányítja (10) isteni minta, ideális

(20) ráakódott ruha a megjelenéshez (1) alkotó akarata, mint alap
→27+10+20+1=58→ 13(M) Megjelenés a másik világban, újjászületés.

JÉG: (28) javító szándékú jelzés (23) érzékelés, észlelés (3) hiány okozta gerjedés

→28+23+3=54 → 9(T) Tér tágulása

JOG: (28) javító szándékú jelzés (16) otthona (3) hiány okozta gerjedés

→28+16+3=47 → 11 (K) Központi kezdet

SZER:(29) Származtatás (5) A bölcsesség ereje, ami kiemel, ill. egységet teremt (20) ráakódott ruha a megjelenéshez → 29+5+20=54 → 9 (T) Tér tágulása

SZÍN:(29) Származtatás (10) isteni minta, idea (14) Égi segítség a fennmaradáshoz

→ 29+10+14=53 → 8 (H) Hatalmas átalakító erő

SZÁM:(29) Származtatás (22) átmeneti állandóság (13) Megjelenés a másik világban, újjászületés→ 29+22+13=64 → 10 (I) Isteni minta→ 1 (A) Alap

GYORS: (30) gyors terjedés, gyökér, gyümölcs (16) otthona (20) ráakódott ruha a megjelenéshez (19) sávban sugárzás →30+16+20+19=85 → 13 (M) Átlépés a másik világba, újjászületés vagy halál

ANGYAL: (1) alkotó akarata, mint alap (14) Égi segítség a fennmaradáshoz (30) gyors terjedés, gyökér, gyümölcs (12) A létező lény lábára állhat vagy a lidércekkal küzdő fejjel lefelé lóghat, míg a láncai kötik

→1+14+30+1+12=58 → 13 (M) Átlépés a másik világba, újjászületés vagy halál

PUSZTA: (31) Pillanat aktivitása (6) Szeretettel meghozott döntés következtében új út (29)

Származtatás (9) tér tágulása (1) alkotó akarata, mint alap →31+6+29+9+1=76 → 13 (M) Átlépés a másik világba, újjászületés vagy halál

PAP: (31) Pillanat aktivitása (1) alkotó akarata, mint alap →31+1+31=63 → 9 (T) Tér tágulása, titkok feltárása

LYUK: (33) Mindent elnyel (6) Szeretettel meghozott döntés következtében új út (11) Központi kezdet→33+6+11=50 → 5 (E) (5) A bölcsesség ereje, ami kiemel, ill. egységet teremt

KUN: (11) központi keretek kialakulnak a kezdethez (6) Új utak nyílnak meg egy szeretettel meghozott döntést követően, míg a régi lehetőségek elhalnak, (14) égi segítség a fennmaradás érdekében →11+6+14=31 → „P” hang, egy külső viszonyítási pont a pillanat aktivitása révén → 4 (D) stabilitás

LÁNY: (12) A létező lény lábára állhat vagy a lidércekkal küzdő fejjel lefelé lóghat, míg a láncai kötik (22) átmeneti állandóság (32) elnyúlik, lenyugszik, azaz engedelmessé válik az anyag törvényszerűségeinek →12+22+32=66 → döntést követően új útra lép, →6+6=12 → „L” hang: a létező lény, azaz a lány a lábára állhat és dönthet vagy a lidércekkal küzdő fejjel lefelé lóghat, amíg a láncai kötik.

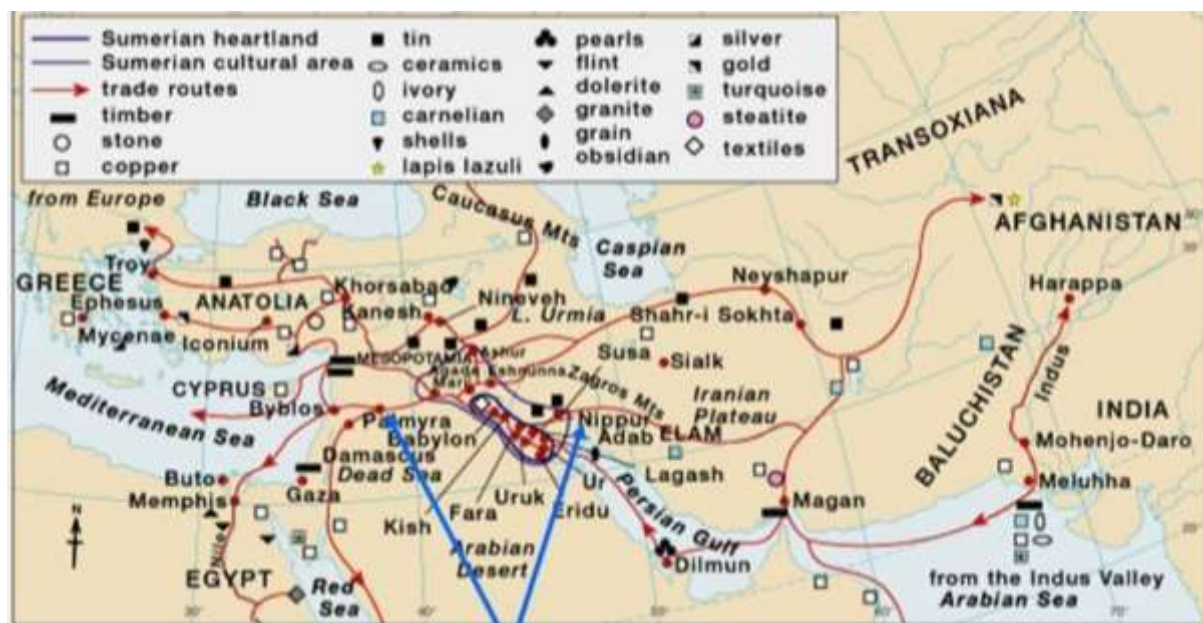
LÁSZ_LÓ: (12) A létező lény lábra állhat vagy a lidércekkel küzdő fejjel lefelé lóghat, míg a láncai kötik (22) átmeneti állandóság (29) származtatás (16) otthona →12+22+29=63 és 12+16= 28 → 63+28=91 → 10, azaz az isteni minta

Szent László legendájának az értelmezése a benne lévő szereplők alapján az lehet, hogy a lány először a biztonságot, a stabilitást keresi, majd azt felrúgva követi az isteni mintát, feltehetően a szerelmet.

4. Általam elfogadható azon állítások, amelyek mentén gondolkodtam a magyarság eredetéről való hipotézisem felállításakor

A magyarság eredetére vonatkozó hipotézisem lassan formálódott ki. A céloom kezdetektől fogva az volt, hogy feltárjam, mely népeket jellemezhetette az a gondolkodásmód, amit a Szent Korona rendszerében felismerni vélek. Úgy vélem, az a helyes, mielőtt a magyarság eredetére vonatkozó hipotézisem megfogalmaznám, kicsit részletezem azokat az általam elfogadhatónak vélt – az elmúlt több, mint 10 évi munkám alapján kikerekedő – következtetéseimet, aminek mentén aztán a magyarság eredetére vonatkozó nézetemet ismertetem.

KEZDETEK: Kárpát-medence folyamatosan lakott volt, azaz nem ismert olyan katasztrófa, aminek okán a térségben az emberi élet folytonossága megszakadt volna.³⁵⁶ A legrégebbi emberi életre utaló jelek többszázezer évesek. Az i. e. 4000 előtti, azaz a kerámia megjelenése előtti idők feltárásairól több tanulmány is beszámol.³⁵⁷ Fontosnak tartom továbbá annak megemléztetését, hogy a genetikai vizsgálatok kimutatták, a neandervölgyi embertípus génjei felismerhetők a mai fehér európai emberekben. Azaz az Afrikából eredő homo sapiens és Európa őslakossága között genetikai különbség azonosítható, ami könnyen lehetséges, hogy alapvető gondolkodási és viselkedési különbségeket is jelent a különböző gyökerű embertípusok közt.

147. ábra. Mezopotámia kereskedelme, i. e. III. évezred.³⁵⁸

³⁵⁶ Ám a jégkorszakok legnagyobb lehülési ideje nagy megpróbáltatást jelentett. – A szerk.

³⁵⁷ Pl. Toronyi Etelka dr.: *A Kárpáti medence a kultúrák bölcsője és a magyarok őshazája* 1. <http://www.magtudin.org/Toronyi...>, 2. <http://www.magtudin.org/Toronyi...>, 3. <http://www.magtudin.org/Toronyi...> Dr. Nagy Sándor: *A magyar nép kialakulásának története*. http://www.magtudin.org/NAGY_Sandor... Tomory Zsuzsanna: *Kezdetek 1*. <http://www.magtudin.org/Tomory...>, 2. http://www.magtudin.org/Tomory_Zsuzsa... – A szerk.

³⁵⁸ <https://bencsik.rs3.hu/egyiptomi-tengeri-hajoeptes-toertene-i-e-1200-ig/65-hajok-toertene-a-sumerek-nad-hajokat-epitettek-i-e-2300-elott-azaz-nem-epitettek-tengeri-fahajokat.html?layout=blog>.

KÖZLEKEDÉS: A kutatók szerint i. e. 5600 körül – a Boszporusz áttörése során – a még édesvízű Fekete-tenger északi partjain³⁵⁹ fekvő településeket elmosta az áradat. Éppen azt a területet, ahova könnyen lehet, hogy korábban Bükk környékéről – a természetesen adódó útvonalon (Tisza és Duna) – bizonyára sokan lehajóztak. Itt élhettek azok is, akik magaslaton egy szélesebb platót kerestek a Göbekli-féle „projektjük” (145-146. ábra) számára és ezért a tó déli partvidékének magaslatai megmászásától sem riadtak vissza. A hegyek közötti szorosokban felfedezvén az obszidiánt, később már az is a szempontjuk lehetett, hová tudják elszállítani vízen a kincsüket, hol tudnak kereskedelmi központot kialakítani. A sumér hajók nádból készültek, bőrborítással. Ilyenek lehettek egykor a Kárpát-medence hajói is, ahol szekereket is használtak emberemlékezet óta. A szatmári vidéken mai szerkezethez hasonló szekerek maradványai kerültek elő, amelyeket mindenkor a használati céloknak megfelelően igyekeztek kialakítani, amit az is befolyásolt, milyen állatot (ökröt, tehenet vagy lovat) használtak vontatásra.

A lovak háziasítása i. e. IV. évezred közepe táján éppen a Fekete-tenger környékén történt. A régészeti feltárások szerint a legősibb leletek a mai Ukrajna déli részén (Gyereivka) és a mai Kazahsztán (Botai) területéről származnak. A két hely között mintegy 3000 km a távolság! Ez mutatja, hasonló folyamatok játszódhatnak le egymástól távol akár oly módon is, hogy nincs közvetlen információ átadás.³⁶⁰

A városok a fontos kereskedelmi gócpontokban, a vízi- és karavánutak találkozásánál alakultak ki. Nagy Sándor idejében még 73 méterrel volt magasabb a Fekete-tenger szintje,³⁶¹ azaz egy fontos hajózható vízi út volt innen egészen az egykori Oxus folyóig a heftalíták lakhelyéig. Úgy érzékelem, mintha Kárpát-medencét, különösen annak hegyvidéki területeit, sokáig elkerülte volna az idegen (nem európai) gyökerű népek beözönlése, és ennek köszönhetően az őslakosság – trákok (dahák és géták) – mint szkíta népesség megőrizhette eredeti nyelvét és gondolkodásmódját. A Duna, mint fontos vízi útvonal egyben bekapcsolta a Kárpát-medencét a nyugat-kelet irányú kereskedelembe, így jogosan feltételezhetünk egy aktív információáramlási lehetőséget. A tengerek felől nem európai népek érkezése ugyanakkor jelentős hatással lehetett az európai gyökerű kultúra megváltozására.

SZVIDÉREK KULTÚRÁJA ÉS A BÜKKI KULTÚRA KAPCSOLATA

A bükki újkőkori (i. e. 6. évezred vagy korábbi) kultúrához³⁶² soroltak a régészek olyan kőszerszámokat, amiket nagy valószínűséggel a vadászathoz használtak.

148. ábra. Bükki kultúra.

Bár az egész Közép-Európában elterjedt ún. vonaldíszes-kerámia kultúrához szokás sorolni a bükki kultúrát, azonban számomra ez a besorolás kissé problémás. Egyrészt a rénszarvas vadászok már a felső-paleolit végén (kb. i. e. 30000) használtak a 148. ábrán bemutatott kovaköböl

³⁵⁹ A tenger a mainak csak fele nagyságú lévén, elég széles parti sávról van szó. (Ryan–Pitman 1998.) – *A szerk.*

³⁶⁰ A nem euklideszi geometriát is két tudós egymástól függetlenül fedezte fel.

³⁶¹ Forrás: Viasat Historyn vetített film, amely Nagy Sándor útját igyekezett feltárni. (Ryan és Pitman szerint 150 méterrel volt a világtengernél alacsonyabb a Boszporusz átszakadásakor Kr. e. 5550-ben. – *A szerk.*)

³⁶² http://www.sulinet.hu/oroksegtar/data/telepulesek_ertekei/Gadoros/pages/Gadorosi_fuzetek_3/003_amirol_a_leletek.htm.

készített nyílhegyeket. Másrészt e kultúra emberei obszidiánt bányásztak, feldolgozták, és kereskedtek vele. Településeiket teraszokra építették, és jellemzően (földbe vájt) barlangokban laktak. Feltételezhető, hogy a bükki kultúrát jellemző rénszarvas vadászat és az obszidián bányászat sokkal ősbibb, mint a vonaldíszes kerámia. Úgy tartják, hirtelen ért véget, azonban ennek okát nem tudják a kutatók, pedig az obszidián lelőhelyek elhelyezkedése egyértelmű magyarázatot ad arra, hogy a lefelé hajózással a folyókon az emberek miért és hova távozhattak (149. ábra).³⁶³

149. ábra. Obszidián elosztó helyek.³⁶⁴

Andrew Collins³⁶⁵ olyan új információkat tár fel a könyvében, amiből következtetni lehet a kb. 12 000 évvel ezelőtti időszakra. Úgy vélem, érdemes erről egy kicsit részletesebben írni, mivel következtethetünk belőle, hogy a Kárpát-medencei ősi kultúra egykor milyen nagy kiterjedésű lehetett.

- *Mary Settegast* megállapítása szerint finoman megmunkált fegyvereket³⁶⁶ hagytak hátra a közép-európai Kárpátoktól egészen a krími hegyekig kb. 10900–9600 között „vonuló” szvidérek. Az azonban az már nem világos számomra, ha ezek a vadászok a mai Lengyelország északi vidékéről indultak, miért csak a Kárpátoktól délre találhatók finoman megmunkált fegyverek?³⁶⁷

- *Dr. Alice Roberts*, brit csontszakértő – amikor Göbekli Tepére látogatott – úgy látta, hogy az ott feltárt használati eszközök rendkívül hasonlítanak a Közép-Európa kultúrájában a késő paleolitik és mezolitik korokban használt eszközökhöz. *Klaus Schmidt* professzor azonban – egy BBC beszélgetés alkalmával – nem értett vele egyet. Vajon kinek lehetett igaza? Ugyanis az tény, hogy levél alakú pattintott kőszerszámokat, amilyen a bükki kultúrát is jellemezte, találtak Göbekli Tepén is.

³⁶³ V. ö. Cser 2000. pp. 82, 102, 113, 127, 133, 139. – *A szerk.*

³⁶⁴ Forrás: Andrew Collins: *Istenek eredete Göbekli Tepe*. Angyali Menedék Kiadó, 2016.

³⁶⁵ Forrás: Andrew Collins idézett könyvében hivatkozás Mary Settegast: *Platón, a történelem előtt* c. könyvére.

³⁶⁶ Ekkoriban még vadászszerszámokról van szó, nem háborús harci fegyverekről, amelyek 3000 év múlva jelennek meg az első kurgán invázió idején. – *A szerk.*

³⁶⁷ Valójában a jégkorszak felmelegedése miatt északra vonuló rénszarvasok vadászai 13-14000 éve vonultak északra a Kárpát-medencéből, amit a glottokronológia is alátámaszt a finn nyelv vizsgálata által. – *A szerk.*

- *Andrew Collins* úgy véli, a rénszarvas vadászok megjelentek Dél-Anatóliában, bár eredetüket nem a Kárpát-medencéhez köti, hanem a mai Lengyelország, Észtország területéhez. Ez azért kérdéses, mert ugyanakkor azt írja, szvidérnek besorolt embert a mai Csehország és a Kárpátok közötti területen, a Duna-folyó közelében találtak. Majd eléggé ellentmondásosan úgy folytatja, hogy a szvidérek leszármazottjai hihetetlen barlangművészetet hoztak létre Franciaországban és Spanyolországban. Ugyanakkor a szvidérek utódjainak a dákokat/gétákat tartja, akik a Kárpátoktól a Fekete-tengerig éltek, mely területet a „Farkasok földjének” hív. Ennek háttérében az állhat, hogy például Jászvásár közelében bizonyítékot találtak a kutyafélék háziasítására, a vadászathoz való alkalmazására. Mindez azért is érdekes, mert *Jordanes Getica* c. könyvében minden bizonnyal az innen eredő népvévet vehette át az általa elmesélt történetben, és így születhettek meg a gótok. Ő is a gótokat Visztula vidékéről, azaz a mai Lengyelország területéről származtatja.

De nézzük a tényeket! Az európai kontinensen belül obszidián (vulkánikus eredetű üveg) egyedüli³⁶⁸ lelőhelye az Eperjes-Tokaj-i Hegyvidék. Az obszidián annyira éles, hogy a sebészeti műtétekhez ezt használják. A Kárpát-medencében tűzgyújtáshoz is használták, és varjúkóvának vagy isten nyilának nevezték. A Kárpátok késő kőkori lelőhelyein talált különleges anyagokra vonatkozó vizsgálat kimutatta, hogy az átvizsgált 20 szvidéri központ közül az *összesben* voltak obszidiánból készült tárgyak.

Összefoglalva elmondható, hogy egykor az ún. szvidéri nép élt Közép-Európában. Minden bizonnyal ők azok, akik az obszidián kereskedelmük felvirágoztatása érdekében áttelepültek Dél-Anatóliába, és ez lehet a magyarázata a Bükki kultúra részbeni eltűnésének.³⁶⁹ A Bükki kultúra áterjedt a mai Erdélybe és a Cseh medencébe, bár meg kell jegyezni, hogy ezeken a helyeken nincsen obszidián lelőhely, így egyben lényeges változásokon kellett átmennie a bükki kultúra legfőbb jellemzőinek.

Valószínűsíthetően a szvidérek az Oroszlán korszak elején (amelyet az asztrológiai hagyomány a magas szellemiség jelenléte okán Aranykornak nevez) olyan alkalmas fennsíkot kerestek, ahonnan hatalmas kőkörök segítségével meghatározhatják az állócsillagok haladásának sebességét. Göbekli Tepén nincsen nyoma lakott területnek, azaz átjártak ide valahonnan. Ne felejtjük el, hogy 2000 éves „projektről” van szó, azaz nem folyamatosan dolgoztak a kőkörökön. Feltehetően obszidián lelőhely közelében lehetett az állandó munkájuk.

Értelemszerűen idővel Dél-Anatóliában egy kereskedelmi központ alakult ki, ami szépen kezdett terjeszkedni. Ennek oka, hogy az obszidián lelőhelyek felől errefelé folynak a folyók, ami a szállítást megkönnyíti. Később délre egészen Egyiptomig eljutottak, ezzel magyarázható, hogy Egyiptom őslakói fehér emberek voltak.³⁷⁰ Keletre pedig az Altaj, Pamír, Himalája hegyvidékig. Több helyen olvastam arról, hogy *FÉLHOLD* alakban – a sémi népek betörése előtt – még egységes, mégis előzmények nélküli magas színvonalú kultúra volt ezen a területen. Gondolom, ennek hagyománya a bábeli torony, azaz, hogy Noé utódai hajdanán még egy nyelvet beszéltek. Könnyen elképzelhető, hogy a hegyeken át keletre és délre kisebb kereskedő csoportok eljuthattak tovább is, egészen akár a tengerekig is, ahol azonban már más népekkel keveredtek. Így alakulhatott ki az Indus-völgyi és Kínában a Sárga-folyó menti kultúra, megjegyezve, ha néhány kereskedő letelepszik idegen földön, bár a tudásukat átadhatják, azonban inkább ők olvadnak be a helyi kultúrába.

---

³⁶⁸ És Itália, ami támpontot nyújthat az etruszok eredetéhez.

³⁶⁹ A bükki műveltség olyannyira nem tűnt el, hogy áterjedt a mai Erdélybe és a Cseh-medencébe is. – *A szerk.*

³⁷⁰ Van más, régészetileg alátámasztott útvonal magyarázat a Kükládokon át való északra betelepülésre. Lásd Cser 2000, p. 144. Cser, Darai 2006, pp. 67, 68, 69. <http://www.leventevezer.extra.hu/folytonos.pdf>. A Kárpát-medencei eredetű AB vércsoport óegyiptomi szereplése (múmiákból vett mintában) is bizonyíték: Cser, Darai: *Kárpát-medencei magyar ősiség*. 2008. p. 17. http://www.magtudin.org/Cser_Darai_Karpat-medencei_magyar_osiseg.pdf. – *A szerk.*

Hasonló temetkezési mód a neolitikum (i.e. VI. évezred) idejében Anatóliában

150. ábra. Catal Hüyük, ahol a lakóházban temették halottaikat. Hasonlóan temetkeztek a Róma környéki korai keresztények is, lefelé többszintű járatokban, ott tartva istentiszteleteket.

Ennek a FÉLHOLD-nak az ősi nyelvét nevezhetjük európai ősnyelvnek, vagy szent nyelvnek, aminek igen nagy volt hatása az európai nyelvek kialakulására, sőt talán még azon túl is.³⁷¹

MIT TUDHATUNK AZ EURÓPAI ŐSNYELVRŐL?

Először is szeretném leszögezni, hibásnak vélem a Kárpát-medencei ősnyelvet magyarnak nevezni, attól függetlenül, hogy természetesen a mai magyar nyelv egyik legfontosabb gyökere. Azonban azt sem szabad elfelejteni, hogy a szvidérek kitelepülése óta több ezer év telt el, és az ősnyelv egymástól távoli területeken különböző kultúrák elemeiként eltérően változott. Természetesen a bükki kultúra „megszűnése” után is lehettek kitelepülések, továbbá a kereskedelmi útvonalak mentén az ellenkező irányokból is érkeztek idegen népek, akiknek nyelve mindenhol másként hathatott a helyi nyelvre.

Ennek ellenére úgy vélem, az etimológia tudománya fordítva ül a lovon. Miközben azt igyekszik bizonygatni, mely szavunkat mely néptől vettük át, inkább azt kellene megvizsgálni mely gyökök fordulhattak elő már a hipotetikus európai ősnyelvben, azaz a legtöbb ókori nyelvben, és melyek azok ezek közül, amelyek visszaköszönnek a különböző mai európai nyelvekben. Ilyen úton azt lehetne elemezni, milyen arányban őrizték meg az egyes nyelvek az ősnyelvi jellegüket. Az egymástól távoli területek eltérő szellemi fejlődésének oka lehet külső (tengeri népek megjelenése) vagy belső tényező (hierarchikus szemléletmód kialakulása a társadalmi berendezkedésben). Bár léteznek olyan elemzések, amelyek azt feltételezve, hogy az ősnyelv még primitív volt, és így főleg hangutánzó szavakból állhatott, igyekeznek kimutatni, az egyes nyelvek milyen arányban tartalmazznak összavakat. Azonban szerintem ezek a vizsgálatok torzított eredményt mutatnak. Bár hízelgő, hogy ezek szerint is a magyar nyelv tartalmazza legnagyobb arányban (68%) az ősnyelvi elemeket, azonban nem hinném, hogy az a nép, amelyik megépítette Göbekli Tepe kőköreit, vagy a jerikói tornyot olyan nagyon primitív lett volna.³⁷²

³⁷¹ Cser cáfolta Götz László hasonló időrendi elképzelését: Cser 2000, pp. 13, 27-28, 221. – *A szerk.*

³⁷² Lásd a kettős műveltség fogalmát és gyakorlatát, ami jelzi is, hogy csak az alárendelés megjelenése utáni fejleményekről lehet szó. (V. ö. e kötetben Cser, Darai 2021. 11. 02-ai levelét és Darai 2015. pp 162-169, ahol a fémesszők szükségessége derül ki a kifinomult kőalakzatok csiszolásához.) – *A szerk.*

Néhány szót azért érdemes Jerikóról ejteni, mert már ott felismerhető, hogy az építményeket jellemző mérekszámok bizonyára egyben információt is közöltek. Jerikó a legmélyebben fekvő város a Holt tengernél, 250 méterrel a tenger szintje alatt épült. A még a kerámia előtti neolitikum idején épített híres fal vastagsága 1,5-2 méter, magassága kb. 5 méter lehetett. A város tornya is i. e. 8000 táján készülhetett, tehát éppen az idő tájt, amikor Göbekli Tepét elhagyták az építők. Mivel a fal és e torony építése idején nem voltak még inváziók, erősen megkérdőjelezhető, hogy más népekkel szembeni védelem céljából készült. Inkább valamilyen ezoterikus magyarázat állhat a háttérben, amire a következők utalnak:

- A toronyban (mely az „otthonra lelés” szimbóluma)
  - 22 lépcső van (22-es szám az „Á” hang által nyújtott átmeneti állandóság)
  - 28 láb a magassága (28-as szám a „J” hang javító jellegét hozza),
  - átmérője az alján 30 láb (30-as szám a „GY” hang révén a gyökereket és a gyors terjedést erősíti),
  - felül 23 lábra csökken (a 23-as szám „É” hang révén az ész aktivitását erősíti).
- FAL (hangértelme szerint felhívja a figyelmet („F” hang), a változásra, mozgásra („L” hang), mint alaphoz („A” hang) irányít)
  - 5 méter magas (az 5-ös szám az „E” hang révén bölcs lényeglátást segíti)
  - 2 méter széles (a 2-es szám a „B” a befogadó lényegi erő, azaz a fal védelmet nyújt, mint a védőanya BABBA)
  - amely körül
    - 27 láb széles árok (27-es szám a „CS” hanggal analóg, az az erő és szilárdság, ami irányítani képes a cselekedeteinket)
    - 9 láb mély árkot véstek a kőbe, aminek hossza 2000 láb (9-es szám a „T” hanggal analóg, a tér tágulását jelenti, mint mikor a titkok feltáru-
l-
rulnak a tenger mélyéről).

Egy ilyen monumentális építkezés társadalmi szervezkedést igényel, ami nem feltétlenül jelent alá- és fölérendelt viszonyokat! Az pedig, hogy a Föld legmélyebb helyére építették, bizonyára nem lehetett véletlen. Jerikó „mélybe építésének” ezoterikus okát erősíti, hogy a mezopotámiai hagyomány szerint APSZU a feneketlen mélység istene, miután egyesült TIAMAT a tenger istenével, szörnyeket hozott létre, akiket az Özönvíz elpusztított. Bár Mezopotámia, a sumér kultúra bölcsője vagy 700 km-re fekszik Jerikótól, és időben is későbbi, azonban ugyanúgy ahhoz a félholdhoz tartozik, ahol egykor még felismerhetőek voltak a közös gyökerei az egymástól viszonylag távol eső kultúráknak. Nem tartom tehát elvetemült dolognak, ha időben és térben távoleső kultúrák felismert párhuzamaira úgy tekintünk, mint az ősi gondolkodás esetlegesen elfogadható jellemzőire. Éppen ezek az időtálló igazságok felismerései segíthetik a saját gyökereink feltárását, megértését. Azért foglalkoztam sokat azzal, mit taníthattak egykor Platon és Püthagorasz filozófiai iskoláiban, mert az valószínűsítem, hogy ezen keresztül a szkíták gondolkozása kerülhet közelebb hozzám, azaz ily módon éppen a magyarság kulturális nyelvi gyökereit ismerhetem meg.

Ha figyelembe vesszük, hogy a neolitikum emberei bizonyára sokkal tömörebben gondolkodtak, mint mi, mai emberek, akkor valószínűsíthető, a mélyből feltáruló információ, azaz az emberi tudást akarták a jerikói építkezésekkel stabilizálni, igazságtartalmát megerősíteni, felszínen tartani. Talán az se meglepő, hogy mindez az ún. Rák korszakban történik, aminek fő jellemzője a visszahúzódás az otthonba, a „toronyépítés” abból a célból, hogy önmagunkra rátalálva léphessünk elő/tovább a tudás megszerzése érdekében. A magyar nyelvben az „O” hang jelentése éppen ezt a tartalmat hordozza, csak gondoljunk a hon, torony, otthon, ország, oltalom stb. szavakra! A fiatal házásoknak is szükségük van saját otthonra, ami az új család fejlődésének védelmet nyújt. E párhuzam segíthet megérteni, a Rák korszakban miért épülhetett fel Jerikó, az akkori emberek miért tartották fontosnak megépítését.

Szippar ősi sumér városban eltemettek számos olyan agyagtáblát, amelyek az Özönvíz előtti tudást átmentették az utókor számára. Ilyen a 143. ábrán bemutatott agyagtábla is, ami azt bizonyítja, hogy az egykori Khaldea területén elterjedt volt a számok tartalma szerinti gondolkodás, amiről manapság, mint babonás hitről írnak a könyvek.

Gaston Maspero szerint Noé bárkája Arménia területén kötött ki, ahol – a héberek szerint – korábban Nimród uralkodott, aki a tudását áthagyományozta Isztubárra, Surrippák királyára. Szerintem ebben a történetben is már felsejlik a történelemhamisítás, hiszen benne azt is állítja, hogy Noé bárkája valóságos volt, és még ma is megtekinthető. A magyar nyelvben a bárka lélekmentőt jelent. Inkább arról lehet szó, hogy az őslakosság tudását egyesek már nem teljesen értették, a képszerű analógiákat kézzelfoghatóvá tették, jelen esetben a bárkából valamiféle csónak/hajó lett. Ily módon a régi ún. szent nyelv kezdte elveszteni azon jelentőségét, hogy általa az őstudás is érzékelhető legyen. Jankovics Marcell³⁷³ is úgy tartja, hogy a szájról szájra hagyományozódott tudásanyag, ami apáról fiúra szállt, voltaképpen a mitikus világképpel lehetett azonos, és míg a tanult emberek értették ennek szimbolikáját, a tanulatlanok szó szerint értelmezték a történeteket.

Az ősnyelv még sokáig fennmaradhatott a kisebb tanult körökben. Bár a tudósok ennek okát abban látják, hogy csak ennek segítségével volt érthető a régiek azon tanítása, ami az agyagtáblákon fennmaradt, azonban a Platón Akadémiák tanításai azt bizonyítják, hogy meg lehetett az igény az ősi szent nyelv és kultúra tanulmányozására, amikor a hangok még ősi erőket közvetítenek, és analógiába állíthatók a számok világával. Sajnos, a középkortól a tanulatlanok elkezdtek erősen üldözni a számukra érthetetlen gondolkodást, és még a mai tudományos világ sem képes nyitni feléje. Az ősi mitikus tudás üldözése tulajdonképpen már Jerikó falainak lerombolásával elkezdődött, és tán mondhatjuk, hogy az inkvizíció idején tetőzött. Bár a világunk működése ciklikus, és analógiás hasonlóságok jellemzik, mégis a mindenkori tudományos világ erőltet egy olyan hierarchikus képet, amelyben a működés felülről irányított, mert nem tud elszakadni a felépítés materiális jellegében tapasztalható alá- és fölérendelt viszonytól. Ennek az erőltetett képnek a következménye a társadalmi rend hierarchikus renddé szervezése mellett a nyelvekre erőltetett nyelvtani szabályok is. Az ősnyelvet – ahogy a mai magyar nyelvet is – inkább a mellérendelési viszony jellemezte, miközben maga a jelentés több szinten volt értelmezhető.

A kutatások megállapításai szerint még mellérendelt jellegű lehetett a Dél-Anatóliába költözők, majd a Tigris és Eufrátesz folyamközébe áttelepült sumérok nyelve és a templom köré szerveződő városok társadalmi felépítése is.³⁷⁴ Çatal Hüyük régészeti feltárásai során nem találtak semmilyen arra utaló nyomot, hogy a városi létnek kritériuma lett volna a társadalmi hierarchia. Folyamközben többen felismerni vélnek hasonló ábrákat a Kárpát-medencében talált tárgyakkal.

Úgy tartják az alá- és fölérendelt viszonyok akkor alakultak ki, amikor a sumér lakosságot magukba olvasztották a sémita tengeri népek. Bár nekem megfordult a fejemben, hogy az akkadok tulajdonképpen a sumér lakosságnak azon része is lehetett, ahol belsőleg indult meg a hierarchikus társadalmi berendezkedés megszervezése, talán éppen a tengeri népekkel szembeni védelem érdekében.

Tigristől keletre élőknek még sikerült sokáig megtartaniuk függetlenségüket, és hatalmas birodalmat szerveztek maguknak, amely keleten elnyúlt teljesen a Himalája lábáig, azaz magába foglalta még Baktriát is. Feltételezem, a szkíta tudásközpontok társadalmi berendezkedése nem volt hierarchikus, így mikor e birodalom irányítása szkíták alatt állt, akkor a funkcionalitás került előtérbe a társadalmi kapcsolatok megszervezésekor. Az uralomra törekvő perzsák – az akkadokhoz hasonlóan – a hierarchikus társadalmi berendezkedést erőltették. Valószínűsítem, sokáig csak a hatalom megszerzéséről szóló belháborúk folytak e birodalom területén, ellentétben a rómaiak vagy törökök területszerző véres harcaival. Ezt azért tartom fontosnak hangsúlyozni, mert

---

³⁷³ Jankovics Marcell: *Csillagok között fényességes csillag, A Szent László legenda és a csillagos ég*. Helikon 2006. p. 52.

³⁷⁴ A Fekete-tengeri áradás elől menekülők vihették a hierarchikus rendjüket magukkal, amit istennő szobrok terjedése, majd a templomgazdaság alárendelő mivoltú óriásgépe (Louis Mumford) mutat. – *A szerk.*

ezzel tudom magyarázni, hogy a Pártus Birodalom végéig az ősnyelv, mint a szkíták nyelve fennmaradhatott. Természetesen idővel változott, ahogy a gondolkodás is változott, azonban vélhetően nem esett erőszakos nyelvtani szabályozás alá.

Már említettem, milyen nagy hatással volt rám Farkas Attila Márton: *Filozófia előtti szimbolikus filozófia* c. írása, ami felkeltette érdeklődésem az egyiptomi hieroglifák iránt. Letöltöttem egy angol szótárt,³⁷⁵ amely az egyes hieroglifák jelentéseit tartalmazza, és ennek segítségével összeállítottam egy olyan Excel állományt, amelyet könnyedén tudok alkalmazni a saját gondolkodásom támogatására. Mivel Egyiptomban az írás minden előtörténet nélkül jelent meg, eléggé valószínűnek látszik, hogy Egyiptomban is az ún. szent nyelv lehetett erős kezdeti hatással, ahogy ezt valószínűsítem a sumérok, illetve a szkíták esetében is.

A 151. ábra táblájával azt is igyekszem szemléltetni, hogy az ún. tudományos átírások során több esetben ugyanazt a jelet használják magánhangzó és a vele rokonítható mássalhangzók esetében. Ilyen hangpár például: A-L, U-V, I-J. Bár nem vagyok nyelvész, azonban azt feltételezem, ez állhat az elterjedt ún. „mássalhangzós” írások mögött. Számomra ugyanis elképzelhetetlen, hogy a magánhangzókat valamilyen formában általános érvényűen ne rögzítették volna. Inkább arról lehet szó, hogy mivel gyakran elhagyták az „E”-t – mert ennek a hangnak a funkciója a lényeges, azaz nincsen saját jelentése – és ezt a tapasztalatot általánosították a magánhangzókra; majd a kiejtés pontosítás céljából egyes magánhangzók helyett hasonló kiejtésű mássalhangzók jelét használták a tudományos átírások során. Ez pedig erősen megzavarhatja a kutatókat abban, hogy felismerjék a hieroglifák kiejtésének hasonlóságát a mai magyar gyökökhöz. Bizonyára a magánhangzók rögzítésére egy alkalmas megoldás lehetett, hogy eltérő hieroglifákat használtak. Erre kiváló példa, hogy a Z7 ún. csigavonal hieroglifa kiejtése a „V”; míg a G3 ún. csibehieroglifa kiejtése az „U” hang, miközben a tudományos átírások során mindkettőre a „W” jelet használják.

Hieroglifák mássalhangzó + az un.alpha betű gyökökre														
b3	d3	h3	h3	h3	k3	m3	p3	r; r3	s3	š3	t3	t3	w3	z3
Az un. alpha betű kiejtése lehet, A, AL, EL, és feltételezem O, OL is														
ba	gya	cha	tha	ha /kha	ka	ma	pa	ra	sza	sa	ta	csa	va	za
bal	gyal	chal	thal	hal/khal	kal	mal	pal	ról	szal	sal	tal	csal	val	zal
bel	gyel	chel	thel	hel/khel	kel	mel	pel	röl	szel	sel	tel	csel	vel	zel
Példák a fenti gyök előfordulására magyar szavakban														
ba	gyaga	ha, hó	szó	kapcsol	kar	ma	palást	ra, rajta	szabad	só	tanya, tó	szécsap	var, varr	
bal	gyalul	haj	szalad	hal, hol	kalim	malom	palánk	ról	szelag	salak	talaj	csal	val	Zala
belső	Jel?	hely	szellő	kelet	kelme	meleg	pelenka	röl	szel	selejt	telek	csel	vel	

151. ábra. Egyiptomi hieroglifák és magyar gyökök kapcsolata.

Az „A” és „L” hangok megfeleltetésére a TA és TEL gyökök rokonsága kapcsán figyeltem fel, ami eléggé feltűnő a talaj, tanya, telek, telep szavak esetében. Majd ellenőrzésként készítettem a 151. ábrát, és annak megtapasztalása, hogy bármely mássalhangzóval képzett magyar gyöknek van megfelelő tartalommal értelmezhető hieroglifája, meggyőzött engem a magyar és az egyiptomi nyelv közös gyökeréről.

³⁷⁵ Paul Dickson: *Dictionary of Middle Egyptian in Gardiner Classification Order*. 2006. csak utólag, nem régen vettem észre, hogy licence védelem alatt állt.

Összefoglalva: Európa ősnyelvében bizonyára ugyanúgy érvényesültek az aritmiológia³⁷⁶ és numerológia³⁷⁷ szabályai, ahogy az felismerhető a mai magyar nyelvben. E tudományokat kissé egyszerűbben értelmezem, mint ahogy általában magyarázzák (152. ábra), aminek oka, hogy az ún. ősfogalmak, ősi ideák tartalmának tömör megfogalmazása a céloom, és nem azon praktikák alkalmazása, amelyek sokszor elég kétséges módon e tudományokra ráépültek. Hangsúlyozni szeretném, hogy egy olyan nyelv, amely ilyen szigorú követelményeknek megfelel, nem jöhetett létre különböző népek olvasztó téglájában! Valószínűsíthetően az egykori kiterjedéséhez útmutatást nyújthat a sumér kereskedelmet ábrázoló térkép (147. ábra). Sajnos, kihagyták a Kárpát-medencét, mint az esetleges ősforrás helyét. Mennyire indokolt ez, döntsék el a szakemberek!

Aritmiológia

- Az „ideákat” számok szimbolizálják.
- Ezáltal a számok minőségi tartalommal bírnak
- A számokkal végzett numerikus műveletek (összeadások, szorzások) eredményeinek tartalmi kapcsolatban állnak azoknak a számoknak a minőségi tartalmával, amelyekkel a műveletet végeztük.
- Minden szám visszavetíthető egy ideára
  - (számjegyek összegzése mindaddig, míg egyjegyű számot kapunk)
- Egy szám numerikus jellemzői elvezetnek az adott szám fogalmi értékének megismeréséhez

Numerológia

- Minden szám (azaz, időtlen idea) tartalma analógiába állítható egy betű, vagy betűkombináció tartalmával.
- Ezáltal a számok hasonló numerikus jellemzői rávilágítanak a hangok minőségi tartalmi közötti kapcsolatokra.
- Ennek értelmezésében igen sokat segítenek a **rovásjelek között felismerhető egymásból építkezések.**

152. ábra. Aritmiológia és numerológia.

Az idővel egyre agresszívebbé váló külső és belső hódítások következtében a régi Félhold területén csupán szigetszerűen maradhatott fenn az ősnyelv, mivel annak szimbolikus jellegét a tanulatlan, mégis uralomra vágyó emberek nem értették. A hódító idegen népek átvéve a meghódítottak helyi kultúráját, azt a tanulatlanságuk okán a maguk képére igyekezte formálni. Majd a vélt igazságuk terjesztése érdekében egyre agresszívebben léptek fel az uralkodók. Ennek következtében bizonyára megindulhatott egy kisebb népvándorlás északnak, részben még az egykori kelet–nyugat vízi útvonalon túlra is. Ezt igazolják azok a térképek is, amelyek a szkíta népek elhelyezkedését mutatják, megjegyezve, hogy Kárpát-medence őslakosságát vélhetően a történelemhamisításoknak köszönhetően az utóbbi időben „lefelejtik”, miközben a hun jelző használata

³⁷⁶ V. ö.: „Aritmológia a →szám alapkvalitásának megtalálása; számértelmezés és annak következményei, a →beavatás alapja; minden ~ végső értelme az →Egy; három fajtája 1. hieratikus ~, →száma definitív, megfelel az →analógiás logikának; 2. száma →profán, megfelel a →racionális logikának; 3. egység- vagy →trinitárius.” (Czakó Gábor: *Hamvas szótár*. 2001. p. 14. <https://mek.oszk.hu/04000/04082/04082.pdf>.) – A szerk.

³⁷⁷ „A numerológia (számmisztika) az asztrológia társtudománya, sok ezer éves tapasztalati tudomány, amely a születés számaiból, és a név betűinek számértékéből következtet. Minden szám egy bolygót jelent és ugyan azokat az analógiákat, tulajdonságokat jelenti, mint amit a horoszkópban értelmezünk. A számok szimbólum rendszerében, benne van sorsunk, személyiségünk, jellemünk, valamint életünk hosszabb-rövidebb ciklusai, sorsfordulóink is. A nagymester Pithagoras 2500 évvel ezelőtt Egyiptomban és Babilóniában ismerkedett meg a numerológia tudományával, majd Görögországba visszatérve megalkotta, az ún. pithagorasz ABC-t, amelyet a modern a numerológia a latin ABC betűivel kiegészítve használ. Legfontosabb számunk a Sorsmisszió szám, amely azt mutatja, mi a feladatunk, küldetésünk, jelenlegi életünkben.” (Kiss Zoltán Zéro: *Mi is a Numerológia?* <https://www.kisszoltan-zero.hu/mi-a-numerologia>.) – A szerk.

tával kiterjesztik Szkítia „országát” a törökök által lakott területekre is, amit feltehetően nyugodtan kezelhetünk csúsztatásként, ugyanis a szkíták nyelve nem hinném, hogy azonos lenne a törökök nyelvével.

153. ábra. Szkítia i. e. 100 körül³⁷⁸ és az európai szkíta népek elterjedése a vaskor elején (i. e. 8–7. század).³⁷⁹

Gordon Childe és Fritz Sachermejr szerint az európai népek tanító mesterei a szkíták. A spirituális erőkre vonatkozó ismereteik terjesztésével a szkíták mintha valamiféle küldetést teljesítettek volna. A különböző népek ezoterikus tudományainak jellegzetességei mindenhol hasonló gondolatmenetet követ, hiszen tudásuk a szkítáktól ered. Ennek okán aztán több nép származtatja magát a szkítáktól, bár megbízható útmutatást valójában csak a beszélt nyelv nyújthat.³⁸⁰

SZKITA – a (SZ/29) származtatás szabályok szerint, (K/11) a központi kezdetektől kibontakozás, (I/10) az isteni minta szerint, (T/9) a tér tágulása, a titkok feltárlása érdekében, (A/1) az alapokhoz kormányzó erő – ezen ösfogalmak alapján könnyen kiolvasható a szó jelentése, sőt az aritmiológia szabályai szerint $\rightarrow 29+11+10+9+1=60$ is értelmezhető. A 60-as számot éppen az jellemzi, hogy *sokféle osztója* van, így a szkíta szó jelentése is *sokféle ösfogalom tartalmát*

³⁷⁸ https://en.wikipedia.org/wiki/Scythia#/media/File:Scythia-Parthia_100_BC.png.

³⁷⁹ <https://hu.wikipedia.org/wiki/Szk%C3%ADt%C3%A1k#/media/F%C3%A1jl:Thraco-Cimmerian.png>

³⁸⁰ V. ö. „A régi latin írásokban a szkita szót scitanak írják, ami tudást jelent.” (Fábián 2021. pp. 231, 362, 416, 593.) – A szerk.

visszatükrözi. Például →10*6, isteni minták alapján új utakat nyit meg, vagy →2*30 a gyökerek befogása, és gyors terjesztése a világban, vagy →5*12, azaz a bölcsességük révén a lényeket emelik ki a teljességből, ami mozgásra/változtatásra ösztönöz. Megjegyzem, tévesnek vélek olyan értelmezést, amikor a latin „scita” alakból akar valaki következtetni, mert szabályosan a latin szót is szkítának ejtették. Sőt az is mellékes, hogy a szó eredetét görögnek tartják, mert a magyar nyelv által használt/kiejtett alak a lényeg. Fontosnak tartom ismételt hangsúlyozni, hogy trák szkíták (azaz a géták és a dákok) Kárpát-medence őslakóinak számítanak.³⁸¹

154. ábra. Emberalakos és arcos kerámiák a Kárpát-medencében.

KERÁMIÁK: A Kárpát-medence fazekasságának ókori formavilága áthagyományozódott a mai magyar fazekasságra.³⁸² Ez érződik i. e. 6000-tól a feltárt emberalakos régészeti leletekből (154. ábra).

A legősibb kultúrára utaló régészeti leleteket, amelyek Erősd és Tatárlaka környékéről kerültek elő, a kutatók régebbinek tartanak, mint a sumér és egyiptomi leletek. Az is fontos azonban, hogy igen hasonló régészeti leleteket találtak egymástól távoli területeken. Ahogy azt már korábban a 128. ábrán bemutattam, az erdélyi és a sumér Vénusz ábrázolások egyaránt a 6-os szám jelentését is szimbolizálják. Feltételezhetjük tehát, hogy közös gyökerű népeiségről van szó, bár tudom, sokan vitatják, hogy a térben és időben távoli kultúrák jelenthetnek-e közös gyökereket.

Úgy vélem, vannak olyan időtálló szabályosságok, aminek a gyökerét a teremtés részeként az Égben lehet keresni. Míg a latin nyelvet annak rendszerezett nyelvtana jellemzi, azaz a rendmániákusok külső szabályokat erőltettek a nyelvre,³⁸³ addig a magyar nyelvet a jelentésüket megtartó gyökök szabad kombinálási lehetősége jellemzi, ahol a szabályozó maga az emberi gondolkodás. Nem tudom, mennyire igaz ez például a török nyelvre? Az azonban feltűnő, hogy a török és a latin nyelvcsaládok hatalmasak, amelyeket így bizonyára nem jellemez az öntisztulási képesség, ami éppen az időtállóság felismerésében nyújthat segítséget. Nem tartom következtetési

³⁸¹ Wikipédia: Szkíták (<https://hu.wikipedia.org/wiki/Szk%C3%ADt%C3%A1k>).

³⁸² Ötletadó: <http://magyarostortenet.gportal.hu/picview.php?prt=490415&gid=2063177&index=28>.

³⁸³ V. ö. Fábrián 2021. pp. 32-33, 35-36, 40, 42, stb.

hibának, ha a tértől és időtől független jellemzőket rokonságként értelmezzük, bár az egy másik kérdés, hogy ez jelenthet-e mindenkor egyben genetikai kapcsolatot is?

155. ábra. 7500 éves Festett kerámiák Erősd környékéről.³⁸⁴

„A mezopotámiaiak (sumérek), egyiptomiak, etiópok szintén kaukázusi jellegű népek voltak. Az Óperzsa Birodalom területét hajdanán nem sémi arabok lakták.” (László Endre)

Újkőkori edény
a Pártus birodalom területéről
(Szaiol)

Berekháti edény

Emberi alak és kecskék
egy élelmentartó edényen
(Körös kultúra: barbotis fűtőskálés.)

156. ábra. Egymáshoz hasonló kerámiák távoli helyekről.

Kalicz Nándor³⁸⁵ térképe szerint a Körös-kultúra központja éppen a Körösök vidéke. Bár úgy tartják, hogy a folyók (Fehér-Körös, Fekete-Körös, Hármaskörös, Sebes-Körös) a nevüket a kanyargóságuk után kapták,³⁸⁶ azonban valószínűbb, hogy az ókori kultúra mintázata után. A kör ábrázolása a hagyomány szerint a teljességet jelenti. Az Uroborosz egy saját farkába harapó kígyó, ami az örök körforgást és a folyamatos megújulást jelképe. Egyúttal ilyenképpen az örök-kévalóságot, teljességet is jelenti.

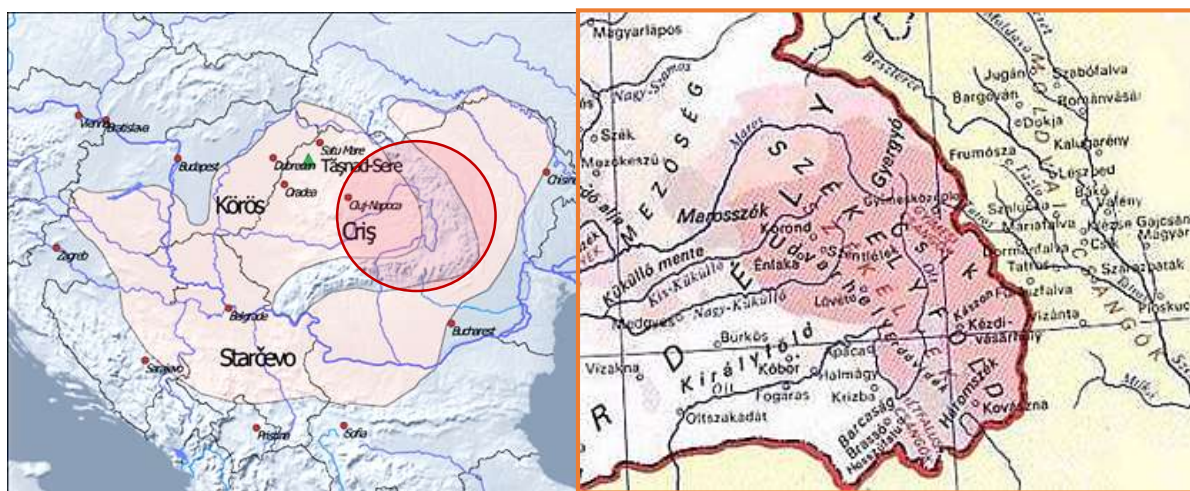
Ami már csak azért is érdekes, hogy a közelben Székelyföldön (Hargita hegyei között) eredő nagyobb folyók száma éppen négy: 1) Maros, 2) Kis-Küküllő, 3) Nagy-Küküllő, 4) Olt, és közrefogják Királyföldet. Akaratlanul is felmerül az emberben, vajon ez a terület miért nem jön szóba másoknál, mint ÉDEN lehetőség? Ennek a négy folyónak a vizét ugyanis a végén mind a Duna gyűjti össze. Máshol sehol se találtam a térképeken olyan területet, ahol egy adott hegyről

³⁸⁴ Forrás Székely Nemzeti múzeum, Késő-neolitikum, Fotó: Henning János

³⁸⁵ Forrás: Kalicz Nándor: „Agyag istenek”. Corvina kiadó. Egy utcai használt könyvtár kínálta nekem ezt a könyvet, amiben megint az Ég gondoskodó irányítását érzem.

³⁸⁶ Igen, Lásd még a Tisza, a Kraszna stb. holtági köreit. – A szerk.

négy folyó vizét a végén egyetlen folyó gyűjténé össze. Bár lányom szerint minden hegyen sok a forrás, de talán nem olyan bővizűek, hogy azt folyóként megjelenítenék.

157. ábra. Körös-Starčevo-Criș kultúrkomplexum (i.e. 6200-5200)³⁸⁷ elhelyezkedése és Székelyföldön eredő folyók.

i.e.	Régészeti módszerek szerint	Dunántúl	Észak és Kelet Magyarország	Dél- Magyarország
4000-ig		?	?	Körös kultúra
4000-3200	korai		korai	Alföldi vonaldíszes kerámia
3100-2700	középső	Dunántúli vonaldíszes kerámia, Zselizi kultúra	későbbi	Alföldi vonaldíszes kerámia Szakálháti csoport
2800-2500	késő	Lengyeli kultúra	Tiszai-Herpályi-Csőszalmi kultúra	Bánati (Vinča) kultúra
2400-2300	korai	?		Tiszapolgári kultúra
2200-2100	közép	Balatonai csoport	Ludani-cei	Bodrogkeresztúri csoport
2000-1900	Késő		Péceli (badeni) kultúra	

158. ábra. Kárpát-medence őslakóinak megnevezése kultúrájuk szerint.³⁸⁸

A FÉMMŰVESSÉG is a Kárpát-medencében kezdődött. *Kubinyi Ferenc* szerint Erdélyben ötvöztek először a földön ónt és rezet, amivel a korábbiaknál sokkal tartósabb fémeket, a bronzot állították elő.³⁸⁹ *John Dayton* szerint pedig „a világ valamennyi fémkorszaka a Kárpát-medence bányáiban és kohóiban kezdődött. Külföldön talált egyedei könnyen azonosíthatók a Kárpát-medencei fémekkel.”

³⁸⁷ Forrás: <http://www.ai-journal.com/article/view/ai.1614/341>

³⁸⁸ Forrás: Kalicz Nándor: „Agyag istenek”. Corvina kiadó.

³⁸⁹ A még tartósabb antimonbronzról lásd Cser 2000. pp. 67, 123, 147-148, 151-152, 180, 190. – *A szerk.*

159. ábra. Java rézkori arany- és réztárgyak elterjedése, példa Csáfordi arany mellkorong.

VAJON A HUNOK VALÓBAN MIND TÖRÖKÖK VOLTAK?

A Kínai Nagy Fallal kapcsolatosan gondolkodtam el azon, hogyan lehetséges, hogy azt az északi hun támadásokkal szemben építették, miközben hunoknak tartották a Sárga-folyó vidékén élő magas műveltségű népet is? Egyetlen magyarázat lehetséges, hogy két teljesen különböző népről van szó, amit színekkel meg is különböztettek. Vagy inkább arról van szó, hogy a hun jelzővel összemostak különböző népeket?!³⁹⁰

A sárgák a Sárga folyó kanyarulatában élő nép, amely bizonyára nagyrészt összeolvadt a kínaiakkal. Kínai Nagy Fal hossza több, mint 21 000 km, amit i. e. III. században Csin Si Huang kezdett építtetni. Neve alapján tekintik hunnak, amit bizonyára kiérdemelt a kínaiak számára is nagy jelentőséggel bíró karavánutak védelmének megszervezésével. Részt vehettek tehát a kelet–nyugat irányú kereskedelemben, azt viszont nem tudom elképzelni, hogy átvágtatva a fél világon, hódítással hozzanak létre egy birodalmat távol az otthonuktól. A régészek az üsttel jelzett útvonalat hozzájuk kötik, ami a Sárga folyó kanyarulatától, főleg az Ural hegységen át egészen Kárpát-medencéig vezet. Sőt még azon túl is találtak Európában üstöket. Azonban ezek az üstök akár a kereskedelem révén is elterjedhettek.

A feketék a szibériai hunok, a nyelvük valóban török. Ők azok, akik Szibériából elindulva hódító hadjáratokat folytattak. Ellenük épült a Kínai Nagy Fal is. A saját kultúrájuk keveredett mindenhol az elfoglalt területeken élő népek kultúrájával, a török nyelvcsalád ezért oly hatalmas. Bár egyes népek – például a besenyők – akik felvették az ortodox vallást, Bizánc fennhatósága alá kerülve a nyelvüket is lecserélték. Azok a fekete hunok azonban, akik nem kerültek idegen fennhatóság alá, megőrizték nyelvüket és számos kifejezést átvettek a meghódított helyi lakosságtól. Így az teljesen természetes, ha a turkológusok rokonságot vélnek felfedezni az ősnyelv gyökerű magyar nyelv és azon török nyelvek között, ahol a helyi lakosság egykor szintén a szkíták nyelvét beszélte. Az átvétel iránya ekkor viszont éppen ellentétes azzal, ahogy a turkológusok azt általában gondolják.

A fehérhunok az Aral-tó vidékén éltek és általában heftalita néven említik őket. A Wikipédia szerint ősi szkíta népről van szó. A kínaiak számolnak be arról, hogy a heftalitákat megtámadták a hunok. Kérdés, hogy a támadók fekete vagy sárga hunok lehettek-e? Miután manapság törökök lakják a területet, gyanítható, hogy inkább a feketék. Ezt támasztja alá az is, hogy igen kevés hun üst lelet származik a térségből. Egyes feltételezések szerint a fehérhunok a sárga hunok utódjai, amit logikátlanak tartok, mert akkor sokkal több üstöt kellett volna már feltárniuk a régészeknek az Aral-tó vidékén.

A hunok kapcsán is megfigyelhető a történelemhamisítás egyik jellemző módszere. Több különböző népet besorolnak egyetlen csoportba, majd az egyik népjellemzőit, eseményeit áttolják egy másik népre a közös csoportnevet felhasználva.

³⁹⁰ V. ö. Darai 2018. – *A szerk.*

Feltehetően a fehérhunok részben az elsivatagosodás, részben folytonos a török támadások okán elhagyták a korábbi lakhelyüket, az Aral-tó vidékét (lásd a *162. ábrát*). A helyükre a ma is ott élő törökök költöztek. Egy letelepedett nép nem hagyja el otthonát komoly ok nélkül! Az egykori Baktria és Parthia vidékén élőknek nyomós okuk lehetett arra, hogy szedjék a sátorfájukat és vándoroljanak nyugatra új hazát keresni. Feltételezhetően az útjuk során sokan, főleg a kereskedelemmel foglalkozók csatlakoztak hozzájuk, ezért nehéz megkülönböztetni az üst leletek alapján, kikről is lehet szó. Szerintem feltehetően főleg az ún. fehér hunok érkezhettek a Kárpát-medencébe, akiknek a nyelve szkíta gyökerű lehetett.³⁹¹ Mivel egyes kutatók kizárják ennek lehetőségét, érdemesnek vélem, hogy részletesebben leírjam, hogyan jutottam erre a következtetésre.

Előbb Sándor Klára könyve³⁹² döböntött meg. Szerinte ugyanis egyértelműen feltárt, „*hogyan a honfoglaló magyarok kultúrája echte török volt, és hogy a nyelvek rokonságának a világon semmi köze nincs a népek rokonságához*”,³⁹³ és hogy egészen pontosan tudjuk, hogy előbb-utóbb valamennyi, a magyarokat megelőzően itt élt népesség nyelvet cserélt.³⁹⁴ Teljesen elképesztenek az ilyen, számomra logikátlan kijelentések. Sándor Klára turkológus, az MTA tagja nem ismeri fel az ellentmondást, hogyha a betelepülők törökök voltak, a Kárpát-medencében élő nép pedig nyelvet cserélt, ennek indoklásához szükség lenne először is legalább egy magyarul beszélő népességre, másodszerre annak a népnek olyan diktatórikus uralmának bizonyítására, ami kikényszeríthette a nyelvcsere.³⁹⁵ Ilyen szinten áll a mai akadémiai kutatás! Igaz a könyvének 269. oldalán előáll egy csodálatosan mesterkélten megoldással az ellentmondás feloldására, amint így ír: „*Halasi Kun Tibor, a Columbiai Egyetem magyar származású turkológusa.... nézete szerint a török eredetű magyarság nyelvcserejét az okozta, hogy a harcok embervesztességének pótlására a nomád ágyasaiktól származó gyermekeiket a közösség teljes jogú tagjává fogadták. Ezeket a gyerekeket viszont nem török származású anyjuk nevelte... a nők váltak a fennálló tradíciók hordozójává, miközben a saját nyelvüket átplántálták az őket bekebelező társadalomba.*” Elképesztő! Ilyen fantazmagóriákat komolyan vesznek tudósok! Eszerint a Kárpát-medence szkíta őslakossága lecserélte a nyelvét a török hódítók nomád ágyasainak nyelvére! Tehát a nomád ágyasok révén lett a magyarok nyelve finnugor. Ez az igazán „nyakavérés”, és nem a magamfajta dilettánsok természetes gondolkodása, ahogy Sándor Klára egykalapba téve jellemez minket. A bökkenő ebben a logikában még az is, hogy genetikai kutatások sem támasztják alá a nomád finnugor eredetű ágyasoktól való származást.

Igaz egyelőre a genetikai kutatások az én elméletemet sem támasztják alá, miszerint a gepidák azonosak a fehérhunokkal, akik, mint tervingi nép érkeztek valamikor a II-III. század táján, azaz még Jézus születése előtt. A Wikipédia szerint a tervingiek a II. században érkeztek a Fekete-tenger partjára (kérdés honnan??), majd egyszerűen azonosítják őket a gótokkal, amikor a tovább vándorlásukról esik szó. A gepidákról a magyar krónikák is szólnak, létezésüket bizonyítják a gepida kincsek, azonban semmi sem bizonyítja gót nyelvüket. Vajon miért nem mutatja ki a genetikai kutatás a gepidák betelepülését?

Az MTA kutatásaiban csalódott magyar emberek legalább a Magyarságkutató Intézettől egy kicsit többet vártak, remélve, hogy az ellentmondásokra rávilágítva továbbgondolásra ösztönzik az MTA kutatóit. Ehelyett meglepetten tapasztaltam, hogy *Török Tibor*, a Szegedi Tudományegyetem Genetikai Tanszékének docense, aki az MKI tudományos főmunkatársa, a genetikai vizsgálatok segítségével tulajdonképpen alátámasztja a török eredetünket. Ő a következőképpen próbálkozik a nyilvánvaló ellentmondás feloldásával: „*Biztosan kijelenthető, hogy a honfoglalók*

³⁹¹ Ez a turáni elmélet, amelyet cáfol Darai 2018. – *A szerk.*

³⁹² Sándor Klára: *Nyelvrokonság és hunhagyomány. Rénszarvas vagy csodaszarvas?* Typotex, 2011. http://real.mtak.hu/22165/1/Nyelvrokonsag_es_hunhagyomany_u_213423.209196.pdf.

³⁹³ Sándor 2011. pp. 15. 268.

³⁹⁴ Ám a kérdés ellentmondásosságát ő is látja és elemzi. Lásd uo. p. 269. skk. – *A szerk.*

³⁹⁵ A megoldást a Kárpát-medencei magyar eredet jelentheti. – *A szerk.*

csaknem fele belső-ázsiai eredetű távoli felmenőkkel rendelkezett, akik később Közép-Ázsiába, a mai Kazahsztán területére kerültek, és innen érkeztek Európába. Az Ural–Kaukázus-vidéken ismét huzamosan időztek, ahol helybeli nomádokkal keveredtek. Így Árpád népe egy genetikailag igen heterogén népesség képét mutatja, amely valószínűleg több etnikumból állhatott.” Majd később a cikk így folytatódik: *Nyelvünk, szóbeli és írott hagyományaink, népművészetünk, népzenénk és kultúránk számos egyéb eleme azonban keletre mutat. Keletről pedig nagyon sokféle népesség érkezett ide; szkíták, szarmaták, gótok, hunok, alánok, avarok, onogurok, akik szintén egy-egy gyökérágot képviselnek, mégpedig nem is a vékonyabbak közül. A gótok kivételével ezek mind ugyanabból a sztyeppe kultúrkörből származtak, mint a honfoglalók.*” Következtetése: *„Én azt tartom legvalószínűbbnek, hogy a magyar nyelv őseit legkésőbb a vaskorra viszonylag sokan beszélték, mint közvetítő nyelvet, és a keletről érkező bevándorlások több hullámban hozták magukkal a Kárpát-medencébe. A magyaroké ennek az utolsó, és nem is a legnagyobb hulláma lehetett.”*³⁹⁶ Ilyen csavarral igyekszik tehát visszanyúlni ő is nyelvünk finnugor eredetéhez, azaz hogy a Kárpát-medencébe a vaskor közvetítő nyelvét az ide bevándorlók hozták be. Vajon milyen nyelvet beszélhetett a Kárpát-medence szkíta őslakossága? Miért nem teszik fel ezt a kérdést a kutatók?

Szerintem a fekete hunok megjelenése az ún. „félhold” területen, hatalmas csúsztatásokra ad lehetőséget. Felteszem Török Tibor a ma Kazahsztánban élő törökökkel vetette össze a honfoglalók génjeit, majd beletette egy olyan nagy kalapba, ahová tartozó népekkel nem végezhetett genetikai vizsgálatokat, mert jórészen a történelemhamisítás termékei. Majd azzal a feltételezéssel élt, hogy bizonyára ezektől vettük át a „vaskor közvetítő nyelvét”, amiből Török Tibornak a hagyományainkkal ellentétes állítása következik, miszerint: *„a jelenleg elfogadott elmélet egyértelműen Árpád népéhez kapcsolja a székelyek származását”*. Mivel *„a székelyek bizonyítottan egy archaikus magyar nyelvet beszélnek a nyelv váltás legcsekélyebb nyoma nélkül, tehát a nyelvet hozó népesség részét kellett alkotniuk”*.³⁹⁷

Miért nem fogadja el Török Tibor, hogy Erdély legalább a Körös kultúra óta bizonyíthatóan folyamatosan lakott? Vagy miért nem ad választ arra, hogy az erdélyi őslakoságnak milyen okoknál fogva kellett lecserélniük a nyelvüket? Miért kell azt erőltetni, hogy behozták az archaikus magyar nyelvet a Kárpát-medencébe?

Bizonyára ennek az a fő oka, hogy a történelemhamisítás következtében megszűnt a szkíta-hun-magyar folytonosság, az őslakosság „elvesztette” az anyanyelvét, mivel a fiktív gót meg a türk avar népesség „árasztotta el” a Kárpát-medencét. Nem is értem, hogyan van az, hogy míg az egyszerű „dilettánsok” számára az a természetes, hogy a folyamatosan lakott Kárpát-medence helyi kultúrája átöröklődik apáról fiúra, addig a „tudomány emberei” számára pedig az a természetes, hogy a magyar nyelv sok néppel érintkezve valahol (nem tudni hol!) a pusztában formálódott, amit átvett aztán a Kárpát-medence őslakossága a betelepülőktől. Ráadásul ez a teljes nyelvcsere olyan időben történt, amikor *a kötelező nyelv éppen a latin lett!!!* Miért nem képesek a tudomány emberei a józan paraszti eszükre hallgatva is elgondolkodni azon, hogy a következtetéseikben talán lehet némi hiba? Miért nem mernek kételkedni önmagukban? Pedig ez vinné előre a tudományt, és nem az, ha csak azt fogadják el tudományosnak, amikor a hivatkozott anyagokra építve mernek tenni következtetéseket. Még akkor is, ha a legújabb kutatásaik kétségeket támasztanak, és csupán nyakavéres megoldásokat találnak az ellentmondások feloldására. Nézzük meg, kik is élhettek a pusztában? Továbbá, hogy elvileg egyáltalán milyen népek betelepüléséről és mikor lehetett szó? Azaz kiknek – talán szintén éppen a szkíta gyökerű népeknek – a nyelve lehetett hatással a Kárpát-medence mai nyelvének kialakulására?

---

³⁹⁶ Nem Árpád népe hozta be a Kárpát-medencébe a magyar nyelvet? (Török Tibor nyilatkozat: *Nagyvárad és Vidéke.*) <https://www.szoljon.hu/kultura/hazai-kultura/nem-arpad-nepe-hozta-be-a-karpat-medencebe-a-magyar-nyelvet-2168646/>.

³⁹⁷ Uo.

A PUSZTA NÉPEINEK BEAZONOSÍTÁSA

A magyar mondavilágban valóban fontos szerepe van a Puszta népeinek. Ugyanakkor Csihák György beszélt nekem arról, hogy sok gondos munkával igyekezett egykor feltérképezni a népek tengerét, sikertelenül. A kudarca csak alátámasztja, hogy a történetírók a semmiből teremtettek népeket, vagy éppen fontos történelmi szálakat vágtak el tudatosan azon cél érdekében, hogy önmaguk számára elit gyökereket kreálhassanak. Gondolok itt arra például, hogy a germán népek a gótok segítségével szkíta gyökerekre vágytak, vagy a bizánciak a gazdag közel-keleti műveltséget igyekeztek maguk részére kisajátítani, és így lett aztán bizánci eredetű a Szent Korona. Ez a folyamat ma is tart, amikor az erdélyi régészeti leletekről a tudomány úgy számol be, hogy román leletek.

A népek beazonosítása nem csak a történelemhamisítások által képzett fiktív népek okán nehéz, hanem mert a népeket, hol a helyük, hol a vezetőjük, hol a kultúrájuk azonosítja, ráadásul az eltérő források eltérő megnevezéseket használnak. Ha ez nem lenne elég, gyakran több különböző népet ellátnak egy közös jelzővel. Például a kínai történészek által hszjüngnuknak nevezett népre ráfogták, hogy ők a hunok, amit avval támasztanak alá, hogy a szogdokat XWN jelzővel illették, aminek a kiejtése KUN, és máris ott vagyunk a Szent László legendánál és egyben egy olyan értelmezésnél, hogy a barbár, pogány hunokat a keresztény király legyőzi. A magyarázatot abban látják, hogy a KÜN török szó népet jelent. Az ilyesfajta levezetésekben részemről egy rakás csúsztatást érzékelek, hiszen a „kün” jelzőt, ha népet jelent, elvileg bármely népnév mellé oda lehet tenni. Nem beszélve arról, hogy a Kárpát-medencébe a XIII. században betelepített kunoknak bizonyára semmi közük sincs ahhoz, honnan ered a magyar nyelv, és így vélhetően a szkíta-hun-magyar folytonossághoz sem. Ugyanakkor a genetikusoknak elvileg nem okozhat problémát annak kimutatása, hogy az egykor Szogdia területén, azaz Belső-Ázsiában élő török (vagy inkább türk?!) nyelvű népesség génjei kimutathatók-e a mai magyar lakosságban. Megjegyzem, a fehérhunok Szogdiától délre éltek, és a nyelvük bizonyára sem türk, sem török nem volt. Ezért kísérletet teszek arra, hogy egy kicsit más logika mentén beazonosítsam a népeket.

Gepidák

A történetírás a gepidákat gótoknak tartja, azonban Erdélyben nem maradt fenn a gót nyelvből semmi, miközben a gepida kincsek nagy hányadát Erdélyben tárták fenn. Az erdélyi népet magát hun eredetűnek tartja. Nagy valószínűséggel állítható, hogy ők részben dáh őslakosság és daha testvérnép egyesülése, azaz csakis a fehér hunok betelepüléséről lehet szó, akik magukkal hozták az ősi rovásírásukat, ami feltehetően az arámi rovás lehetett, mivel a Pártus Birodalom területéről érkeztek.

160. ábra. Nagyszentmiklósi kincs és gótokhoz kötött erdélyi kincsek V. század, rovásjelekkel.

Ezt alátámasztja, hogy az ún. gepida kincshez hasonlóan finom megmunkált régészeti leleteket találtak Baktriában, sőt rovásfeliratú érmeket is.

161. ábra. Balra Kübelé az oroszlán vontatta szekeren a fogadalmi áldozat felé hajt, felül a Napisten a Hold és Vénusz bolygókkal, Ai Khanoum, Bactria (Afganisztán), I. e. 2. század. Jobbra finoman kidolgozott arany lelet Baktriából.

Baktriában (a mai Afganisztán területén) talált Kübelé (161. ábra) „ábrázolás módja” könnyen lehet, hogy a mai székely zászló gyökere. Ugyanis Obrusánszky Borbála szerint „A Magyarok Nagyasszonya nem Mária, Jézus anyja, hanem a magyarság ősi istenasszonya, a Nagyboldogasszony, aki az ősi táltoshitben a szkíta és hun népek legfőbb oltalmazója és segítője. ... Rokontható vele a kisázsiai Kübelé, aki számára az ókori kisázsiai sztyeppe népek felajánlották az országot.”

A védőanya kultúrája azonban sokkal ősbibb gyökerekre vezethető vissza. Erre utal a Nap és Hold szimbólum egymás mellett. Ahogy a Hold, úgy a Föld is befogadja a Nap fényét, innen a Földanya szóhasználat. ANYA az, aki befogadja a teremtő akaratot, és engedelmeskedik az ANYAG törvényszerűségeinek.

ANYA jelentése a hangok alapján: (A/1) az alapokhoz kormányzó teremtő erő, (NY/32) engedelmeskedés az anyag törvényszerűségeinek → $1+32+1=34$ Fibonacci szám, azaz a teremtő erő befogadása révén egy új fejlődési ciklus indul.

ANYAG jelentése a hangok alapján: (A/1) az alapokhoz kormányzó teremtő erő, (NY/32) engedelmeskedés az anyag törvényszerűségeinek, (G/3) gerjedés a hiány révén, gátak közötti gazdagodás, jupiteri erő → $1+32+1+3=37$ → 10 azaz az **isteni minta**.

GEPIDA jelentése a hangok alapján: (G/3) gerjedés a hiány révén, gátak közötti gazdagodás, jupiteri erő, (E/5) bölcsesség révén a lényeg kiemelése, új előd az egyesítés révén, (P/31) viszonyítási pont, a pillanat aktivizálódása, (I/10) az isteni minta, (D/4) stabilizálódás térben és időben, (A/1) az alapokhoz kormányzó teremtő erő → $3+5+31+10+4+1=54$ → 9, azaz a „T” hang által jelzett termékenység, *amikor a tér tágul, a titkok feltáruznak, tudás tárgyiasul* stb. Éppen ezt bizonyítják a gepida kincsek is. Számomra eléggé egyértelműnek tűnik, hogy egy szkíta népről van szó, továbbá teljesen logikusnak látszik az is, hogy őket azonosítani lehet a hazájukat elhagyni kényszerülő fehér hunokkal. Ők azok a hunok, akik a székelyek elődei. Jóval a Hun Birodalom előtt érkeztek, és így érthető, miért helyezte éppen a Gepida királyságba Attila a székelyét. Igaz Komjáthy István: Mondák könyvében³⁹⁸ lévő térkép szerint a hunok eredete Baktria vidéke, vagy kicsit attól északabbra fekszik.

³⁹⁸ Komjáthy István: *Mondák könyve. Hun és magyar mondák*. Móra Kiadó.

162. ábra. A turáni „ős-haza”.³⁹⁹

Germánok, gótok

A germánok jelenléte a Kárpát-medencében – régészeti feltárásokkal bizonyítható módon – csak a longobárdokhoz köthető, azaz a VI. század előtt csak a felvidéken. A Kárpát-medence őslakossága péceli kultúrájú, amelyet hivatalosan badeninek neveznek. Véltetően e csúsztatás is hozzájárulhatott ahhoz, hogy egyes kutatók az itteni őslakosságot gótnak tartják. Következmény: be kellett hozni valahonnan a magyar nyelvet. A péceli kultúra az egész Kárpát-medencét jellemezte i. e. 2000 előtt és után, azonban nem hinném, hogy helyes lenne gótnak tartani.

Dr. Hudák Krisztina is a kutatásaival arra jutott, hogy „*nincsen rá bizonyíték, hogy a hittérítők germán lakosságot térítettek volna a IV. században*”.⁴⁰⁰ A pannonok ugyanis nem lehetnek germánok, mert ezen elnevezés az őslakosságnak egy területi elkülönítésére utal, abban az időben, amikor Pannónia még a Római Birodalom fennhatósága alá tartozott. Az itt élő római csapatok többsége 395-ben elhagyja Pannóniát. Mivel a híradások szerint a longobárdokkal együtt pannonok is költöztek Itáliába, ahol saját falvakban telepedtek le, valószínűsíthető, hogy ez a mai időszámítás szerint jóval később történt.

Az ún. „gót–hun háborúban” (488) a Hun Birodalom utódlásáért folyik a harc, amelyet állítólag „a gótok” nyertek meg. Azonban bizonyára itt a hunok alatt a bolgár szövetséget kell érteni

³⁹⁹ Komjáthy István: *Mondák könyve. Hun és magyar mondák*. Móra Ferenc Könyvkiadó. Budapest, 1955. p. 120. http://magyarnemzetikormany.com/pi-klub/downloads.php?cat_id=2&file_id=101. A „térkép” Boromissza Zsolt rajza. Komjáthy maga mondja az Utószóban: „A könyv első két része (Puszta, Hunor) különféle mesei és népregei (mitológiai) elemek önálló történetté kerekítése... A származást bizonyító tábla természetesen csak a képzelet alkotása...” (p. 376.) – A szerk.

⁴⁰⁰ Hudák 2013.

Bizánccal. Mivel az állítólagos „gót győzelem” a római fennhatóság végét jelentette Pannóniában, feltehetően a szabadságharcot folytató péceli kultúrához tartozó őslakosság és a gepidák szövetségét nevezi a történetírás gótnak, azonban a korábbiakban bemutattam, a gepidák nem lehettek gótok, minden bizonnyal inkább az ősnyelvvel rokon nyelvet beszélő szkíták/fehérhunok voltak.

Dr. Hudák Krisztina is a doktori disszertációjában így ír: „*Gót kereszténység püspökségeit nem igazolják a régészeti feltárások Illyricumban. Az I. évezredben a germánok gyakorlatilag ugyanazon a területen éltek, ahol ma is élnek. A Római Birodalom irányába történő germán vonulások csak kisebb csapatok lehettek.*”⁴⁰¹

A Balaton környékén átmenetileg esetleg élhettek germánok. A longobárdok ugyanis a rómaiak segítségével áttelepültek a felvidékről Pannóniába. Azonban miután a VI. században távozni kényszerültek, a bizánci császárnő engedélyezte a mai Lombardiában a letelepedésüket. A longobárdok, mint Bizánc szövetségesei ellenségesek a gepidákkal. Ez is azt támasztja alá, hogy a gepidák feltehetően nem gótok. Hivatalosított nézet szerint a longobárdok önkéntes távozása tette lehetővé az avarok betelepülését. Ennek forrása az, hogy Alexander Avenarius átdolgozta Trientus Secundus longobárdokról írott történeteit. Az eredeti írások természetesen elvesztek. Valamivel indokolni kellett, hogyan érkeztek lakatlan területre az avarok a Kárpát-medencébe.

A hivatalosított verzió szerint a Visztula mentén lévő Gotonen területről eredeztetik a gótokat, akik aztán hihetetlen gyors szaporulattal „elfoglalták Galliát” a IV. században. Gotonen vidékén ma lengyelek élnek. A lengyel nép eredete részben valóban germán, azonban éppen az identitásuk megőrzése érdekében hozták létre a lengyel nyelvet. Azaz a Visztula vidékére a germánok szomszédságába egy nem germán nép települt be. Az ún. tervingi népről – azaz állítólag a vizigótok egyik etnikumáról – tartják, hogy a letelepedésük Dáciában és attól északra éppen a Visztula mentén történt. Az előzőkben igyekeztem azon álláspontomat kifejteni, hogy Dáciában a gepida hunok telepedtek le, akik nem lehettek gótok. Feltehetően tehát a Visztula mentén letelepülő tervingiek sem lehettek gótok, hanem fehér hunok voltak, esetleg csatlakoztak hozzájuk egyéb népek a pusztából. Valószínűsítem itt gyökeredzik a lengyel–magyar barátság,⁴⁰² és minden bizonnyal a lengyelek elődjai csatlakoztak a Hun Birodalomhoz, és nem a gótok. Állításomat alátámasztja, hogy a legenda szerint a pápa problémázott azon, kiket is illet meg a Szent Korona a lengyeleket vagy a magyarokat?

Inkább arról lehet szó, hogy a hunok nyugat-európai megjelenéseinek torzításával jött létre a gót keresztény birodalom. „Hunok előtt” vizigót néven, „hunok után” osztrogót néven. Evvel a nézettel megszakították a hun–magyar folytonosságot, és a germánok jogalapot alkottak maguknak a Közép-Európát is bekebelező birodalomszervezéshez, amiről szerintem a mai napig nem tettek le.

Az ún. gót Biblia bizonyára hamisítvány. Magyar Kálmán beszámolt arról, hogy Hács-Béndeken Árpád-kori települést tártak fel. Azonban nem szól arról, hogy korábban a terület germán település lett volna. Hács honlapja szerint pedig: „*Az egyik legdélebbi 'avar' település nyomait 1949-ben Béndeken találták meg. 6 sírra, bennük jellegzetesen griffes-indás veretű tárgyra bukkantak.*”⁴⁰³ Így az egyetlen lapból álló Ulfila-féle bibliatöredék, amelyet szintén Béndeken találtak, minden bizonnyal hamisítvány. A hamisításokkal kapcsolatosan korábban már írtam a Codex Argenteusról, az Ulfila-féle Biblia hitelesnek tartott másolatáról, aminek eredetije természetesen elveszett, illetve annak egyetlen lapjának hitelességét a régészek megkérdőjelezik.

---

⁴⁰¹ Hudák 2013.

⁴⁰² A Kárpát-meencében is szerepet vállaló szarmata uralkodó csoport utódjai voltak a lengyel nemesek, akik a mai lengyel népre rátelepedtek. „Prof. Littleton a szarmatákat a szittyák közé sorolja.” (Tomory Zsuzsa: *Történelmünkig nem tárgyalt fejezetei.* http://www.magtudin.org/tomory_zsuzsa%20tortenelmunk.htm.) – A szerk.

⁴⁰³ <http://hacstortenete.hupont.hu/14/bendek>.

Összefoglalva az állításom az, hogy Kárpát-medence őslakossága nem lehetett gót. Feltehetően a gót nyelv nem is létezett, nem mutatható ki a maradványa a lakosság nyelvében.

Szarmaták

A Wikipédia szerint a szarmaták (szogdok és alánok) eredetileg Baktria szomszédságában, szintén az Oxus vidékén éltek. Feltehetően az Oxus másik partján élő fehér hunokkal együtt hagyták el az eredeti hazájukat. Egy részük Erdélybe költözött, egy másik részük már 260 körül az Alföldön élt és az odaérkező jazigokkal összeolvadt. Régészek nem tudnak a jazig és roxolán/alán sírok között különbséget tenni. Genetikusok Belső-Ázsia vidékéről ugyan mutatnak bevándorlást, de csak az ún. honfoglalás idejét vizsgálták, tudtommal nem mentek vissza a III. századig.

A Tisza-vidéken a kocsikon és lovakon élő, vándorlásra hajlamos szarmata törzs életmódja jelentősen különbözött a tartós házakat építő az ún. andronovói kultúra hagyományokat követő szkíta törzsekétől. Hérodotosz szerint a szarmaták beszélték a szkíta nyelvet, csak kissé „hibásan”. Ovidius a költeményében a roxolánokat (azaz szogdokat) iráni népnek nevezte, így ragadt a szarmatákra általánosságban, hogy irániak.

Sándor Klára turkológus úgy véli, mivel „*a szaka nyelv utódjai mind az iráni nyelvcsaládba tartoznak: pastu, szogd, szarmata, alán, oszét*”,⁴⁰⁴ így a hazánkba elvileg települt szogdok és alánok elvileg lehettek türkök. Azonban az iráni nyelvcsaládba több, mint 80 féle nyelv tartozik. Az ókori nyelvek közül ide sorolják az arámi nyelvet is, amit jellemezhetünk úgy is, hogy a zoroaszteri vallás nyelve. A IV. században rögzítették az ábécéjét, aminek beazonosításáról feltételezem, hogy régészeti leletek alapján történhetett. Így következtetésem az, hogy az arámi ábécé lefektetése megközelítőleg ugyanakkor történt, amikor Ulfila is elkészítette a javított ábécét Szávaszentdemeteren, hogy Jézus tanítását hűen tudja tolmácsolni. Micsoda „véletlenek”!!! Felmerül az emberben, hogy talán a Pártus Birodalom területén élő arámi nyelvet beszélő népegről lehet szó, amikor türköket vagy szarmatákat említenek a történészek.

Mivel az óiráni nyelvből a nyelvészek szerint számos szó „került át” a magyar nyelvbe, megerősíti azon hipotézisem, hogy a Pártus Birodalom területén élő szkíták vélhetően még az ősnyelvet beszélhették, és a velük közösségben élő szarmaták is használták az ősi nyelvet, ha nem is mindig tökéletesen. Ugyanis a nyelvészek szerint az alánból olyan szavak kerültek át a magyarba, mint tehén, tej, szekér, kard, zöld, híd, verem, völgy stb. Elég nehéz elképzelnem, hogy ezek a szavak idegenül hangzottak volna a Kárpát-medence őslakossága számára, így inkább az óiráni és Kárpát-medence őslakossága által használatos nyelvek közötti azonos gyökereket feltételezem.

A Wikipédia szerint az ókori Eurázsia lakói a szarmaták és a szittyák, akiknek a nyelvéből nem maradtak fenn szövegek. A baktriai ásatások során egy igen magas civilizáció leletei kerültek elő, azonban nincsenek írott szövegek, mintha nem is lett volna rájuk szükség. Ugyanakkor ismét egy csúsztatási lehetőséget érzek abban, hogy a Wikipédia egész Euráziáról beszél, mintha más népesség nem is létezett volna a szarmatákon és a szkítákon kívül. Így aztán a török nyelv megjelenését visszafelé rá lehet húzni a korábbi népességre is, pedig csak a 900 utáni, az ún. új iráni nyelveket jellemzi, hogy török nyelvcsaládba sorolhatóak. Az egykori Pártus Birodalomhoz tartozó irániak nyelvét a török hódoltság következtében manapság már a török nyelvcsaládba sorolják. Óriási hibának vélem ugyanakkor, *ha a X. század előtti időben – az egykori Pártus Birodalom területéről – elvándorlókat török nyelvű népességként kezelik a kutatók.*

Továbbá e területen az iszlám és zsidó vallás terjedése következtében az egykori birodalmi arámi nyelv bizonyára módosult. Az arab vagy a héber betűk használata, az ősi gyökereknek más irányú eltulajdonítására nyújt lehetőséget, hasonlóan ahhoz, ahogy az erdélyi régészeti leletek manapság már állítólag románok.

---

⁴⁰⁴ Sándor 2011.

Fontosnak tartom megjegyezni, hogy a Kárpát-medencébe betelepült szarmaták mindig a gepidák oldalán harcoltak, még akkor is, amikor bolgár-törökökkel volt az összetűzés. Úgy gondolom, ez azon a hagyományon alapszik, hogy sokan a heftalitákkal együtt érkezhettek a Kárpát-medencébe még valamikor a III. század táján. Azaz a többségük a fehérhunokkal (szkítákkal) együtt már itt élhetett a Kárpát-medencében a Hun Birodalom szerveződése idején. Mivel, ha rosszul is, de beszélték a szkíták nyelvét, így a beilleszkedésük nem volt problémás.

Érdekesség, hogy bár a „keleti gótok” és a longobárdok szövetségével szemben 567-ben a szarmaták vereséget szenvedtek, mégis ők ott éltek tovább a Duna–Tisza közötti területen, a Jászságban. Nem nekik kellett elhagyni a Kárpát-medencét, míg az állítólagos győzteseknek nincsen nyoma a Kárpát-medencében. A XIII. században aztán erre a területre települtek be a kunok is, de az ezt megelőző elnéptelenedésnek a tatárjárás volt az oka. Éppen a tatárjárás majd később a török invázió mutat rá, milyen óriási kulturális különbségek vannak azon fehér hunok (szkíták) és a velük együtt érkező szarmaták – azaz a békével letelepedők, akik összeolvadtak a helyi lakossággal – és azok között, akik hódítási céllal pusztítottak a Kárpát-medencében. Az utóbbiak nyelve a török. Meggyőződésem, hogy hódító török népesség jellemzőit csúsztatták rá a hunokra, és onnan a magyarokra.

ALÁN jelentése a hangjai alapján: (A/1) alapokhoz kormányzó erő (L/12) A létező lény lábra állhat vagy a lidércekkal küzdő fejjel lefelé lóghat, míg a láncai kötik, azaz (Á/22) állandóan mozgásra, vándorlásra kényszerül (N/14) a fennmaradása érdekében $\rightarrow 1+12+22+14=49 \rightarrow 4+9=13$, azaz egy *folyamatosan újjászülető népről* van szó, aki mindig átkerül egy másik világba.

SZOGD jelentése a hangjai alapján: (SZ/29) szabályok szerint származtatott (O/16) otthonra lelve (G/3) gátak között gazdagodott (D/4) és stabilizálódott a helyzete egy elsődleges területfelosztás révén $\rightarrow 29+16+3+4=52 \rightarrow 5+2=7$ egy *marsi energiákkal megáldott nép*, amely nagy energiával állott hozzá, hogy a saját helyzetét stabilizálja, miközben növekszik. *Képes egységbe összefogni más népeket, hogy a közös céljukat elérjék.*

SZARMATA jelentése a hangjai alapján: (SZ/29) szabályok szerint származtatott (A/1) alapokhoz kormányzó erő (R/20) rájuk egy ruhát a megjelenéshez (M/13) megjelenés a másik világban (T/9) tér tágulása, titkok feltárulása $\rightarrow 29+1+20+13+1+9+1=74 \rightarrow 7+4=11$ azaz olyan népek gyűjtő neve, amelyek a *minden jelentősebb előzmények nélkül* a kezdetektől indultak fejlődésnek, kialakítva bizonyos kereteket a népi kultúra fejlődéséhez.

Onogurok, bolgárok

A magam részéről akkor háborodtam fel igazán, amikor arról olvastam, hogy a magyarok onogur eredetűek, és az onogurok törökök voltak. Állítólag a Hun Birodalom szétesése után Attila unokái szervezték meg az Onogur birodalmat, amelyből a bolgárok kiválva tovább költöztek a mai Bulgária területére. Attila unokái törökök lettek volna? Az állítólag török nyelvű Attila vajon miért a Gepida királyságba helyezte otthonát?

Elvileg tehát csak arról lehet szó, hogy Attila unokái szövetkeztek törökökkel. Ugyanakkor a bolgárok területén rengeteg hun üst van, ami azt valószínűsíti, hogy Attila unokái a sárga hunokkal szövetkeztek, akiknek a nyelvről nem sokat lehet tudni, s részemről kétlem, hogy török lett volna, hiszen a sárga hunok éppen a törökökkel szemben építették a Kínai Nagy Falat. Az könnyen elképzelhető, hogy a főként kereskedelemmel foglalkozó sárga hunok a törökök megjelenése után nem tértek vissza keletnek, hanem inkább csatlakoztak az éppen védelmi céllal alakuló Hun Birodalomhoz.

TÜRK jelentése a hangok alapján: (T/9) tér tágulás, titkok feltárulása, terjedés, (Ü/18) háttér támogatás, amikor csak a visszavert fények irányítanak, (R/20) lényegre rakódott ruha a megjelenéshez (K/11) központi kezdet $\rightarrow 9+18+20+11=58 \rightarrow 5+8=13$ azaz megjelenés a másik világban. Ebből arra következtetnek, hogy a türkök valójában egy olyan népesség lehet, akiknek a neve alatt *összemosztak törököket és szkítákat.*

TÖRÖK jelentése a hangok alapján: (T/9) tér tágulás, titkok feltárulása, terjedés, (Ö/15) az anyagi jellemzők kerülnek előtérbe, amikor a dualitás uralja a teljességet, (R/20) lényegre rakódott ruha a megjelenéshez (K/11) központi kezdet $\rightarrow 9+15+20+15+11=70 \rightarrow$ azaz egy nagyon *harcias népről van szó, akiknek a marsi energiája az összefogásból táplálkozik*. A szogdok is ilyenek.

ONOGUR jelentése a hangok alapján: (O/16) otthonra lelés, (N/14) égi segítség a fennmaradás érdekében, (G/3) hiány okozta gerjedés, gátak közötti gazdagodás, (U/6) szeretettel meghozott döntés következtében új útra lépés, (R/20) lényegre rakódott ruha a megjelenéshez $\rightarrow 16+14+16+3+6+20=75 \rightarrow 7+5=12$ Egy olyan népről van tehát szó, akik *az otthonukban támogatást kaptak a fennmaradásukhoz és ezáltal gazdagodva új útra léphettek, néppé formálódtak*.

BOLGÁR jelentése a hangok alapján: (B/2) belső befogadó lényeg (O/16) otthonra lelés, (L/12) változásra kényszerítő hatás, (G/3) hiány okozta gerjedés, gátak közötti gazdagodás, (Á/22) átmeneti állandóság, (R/20) lényegre rakódott ruha a megjelenéshez $\rightarrow 2+16+12+3+22+20=75 \rightarrow 7+5=12$, azaz valójában *az onogurok valóban a bolgárok*, még a számértékük is azonos.

Úgy vélem, a népneveket figyelembe véve, hogy még a Hun Birodalom szerveződése idején azon belül (vagy esetleg annak felbomlását követően) a hasonló kultúrájú törzsek néppé szerveződtek, és így jöhetett létre a Nagy Bolgár Állam.

A bolgár fejedelmi lista *'Avitochol'* kán nevével kezdődik, akit Attilával azonosítanak, annak ellenére, hogy halála 153-ban történt. Ezek szerint Attila, a hunok királya sokkal közelebb élhetett Jézus korához. Így viszont az tűnik logikusnak, ha a Nagy Bolgár Állam már a Hun Birodalom szerveződése idején megalakult, és ilyen formában csatlakozott a birodalomhoz. Tegyük fel, a Nagy Bolgár Állam megalakulásának ún. hivatalos dátumából (678) kivonjuk a korrekciót (293), akkor 385-t kapunk, azaz nem sokkal vagyunk Balambér halála után. Ekkor kezdhettek Kuber vezetésével néppé szerveződni a későbbi bolgárok. A bolgárok „honfoglalását” Mundó harcaival azonosítják, amikor megvédte a Balkán déli részét a mai Macedónia területén. A bolgár-török Ispirik (Aszparuh) hivatalosan 679-ben kelt át a Dunán. Meglepő, hogy Jordanes könyvében Mundo 505-ben harcolt bizánci seregben, amikor a keleti gótok legyőzték a császári sereget. Vajon lehetett két Mundó hadvezér? Nyilván valamiféle csúsztatást feltételezhetünk. Számomra óriási meglepetés volt, amikor olyan térképekkel találkoztam, ahol a Nagy Bolgár Állam része volt Erdély a 800-as években, ezért inkább azt valószínűsítom, hogy a Hun Birodalom szervezettsége követelte meg, hogy a hasonló nyelvet beszélő, hasonló kultúrájú közösségek néppé szerveződjenek. Mivel Erdélybe a fehérhunok költöztek, ha őket türk népességhez sorolja a kutató, elvileg megjelenhet a Gepida királyság csúsztatva 300 évvel később, mint a Nagy Bolgár Állam. Azaz az „eseménytelen betoldott századokat” töltötték fel az avar és onogur népesség létrehozásával. Ezt támasztja alá, hogy azok a kutrigurok akik 558-ban Pannóniában telepedtek le Agathius és Menandrosz szerint a Nagy Bolgár Államból érkeztek, azaz annak már 558 előtt léteznie kellett.

Lényegében az teljesen mindegy, hogy az évszámokat korrigáljuk-e vagy sem, a lényeg a duplikálások és a csúsztatások felismerése. Nehéz ugyanis utólag eldönteni, hogy egy adott eseményt korábbra datáljunk, vagy éppen fordítva későbbre, mivel mindenkor kellene választanunk egy fix viszonyítási pontot, amihez igazítunk. Korábban megpróbálkoztam azzal, hogy ez a fix pont a ma érvényes időszámítás legyen, ami szerint Jézus 292. decemberében született. Ekkor a Pártus Birodalom i. e. 247-i. sz. 224 helyett korrigálva kb. 45–517 között állt fenn; vagy Attila uralkodása pedig kb. 434–453 helyett 727–746 időszakra esett. Ezek a korrigált évszámok azonban egyrészt lehetnek tévesek, mert a csúsztatás nem feltétlenül pontosan 293 év, másrészt nagyon zavaróak, mivel a történelemben jártasok más évszámokat szoktak meg. Nagyon zavaró az is, hogy ugyanaz a királyság, például jelen esetben – a Gepida királyság vagy a Nagy Bolgár Állam – elnevezése attól függ, hogy a germán történetírás keres magának dicső múltat vagy a bizánci.

A bolgár történelem hamisításának tényét azonban az is alátámasztja, hogy a bolgárok a régészeti leletgyűjteményeikben kezdetben 50 éves időszakokat határoznak meg, majd a gyérülő leletszám okán az V. századtól 150 éves szakaszt, és a VII-IX. században már 200 évest. Ők ilyen ún. „megnyújtásos” technikával igyekeztek igazodni a bizánci történetíráshoz, ami szinte egész Európát jellemzi.⁴⁰⁵ Bár más európai népek történetírásában általában az események duplikálása ismerhető fel, egyszerűen más nevek használatával. Megjegyzem a magyar származású Klaus Weissgerber a kínaiak történetírásában lyukakat mutatott ki, az arabok történelmének pedig átkozmetikázásáról ír. Az utóbbi fejtegetéseit olvasva fogalmazódott meg bennem, hogy bizonyára a korai kereszténység terjedését sajátította ki magának az iszlám vallás oly módon, hogy a hamisított történelmét időben hátra csúsztatta, ahogy ezt tették a szlávok is. A régészet csupán annyit tud kimutatni, hogy a kereszténység viszonylag korán megjelent nyugaton.

A korai keresztények terjesztőiként kik jöhetnek szóba?

Cser Ferenc félreértett, amikor úgy értelmezte írásom, mintha a korai kereszténységet azonosítanám az iszlámmal. Úgy vélem, a régészet csupán annyit bizonyít, hogy olyan Jézus tanítását közvetítő leletek léteznek, amelyek nem kapcsolhatók a római kereszténységhez. A többi pedig már politika, ki hogyan értelmezi ezeket. Nem áll szándékomban Alekszej Hrusztaljov: „A Biblia kódja fel van törve. Franciaország a kereszténység bölcsője”⁴⁰⁶ és más hasonló írásokat minősíteni, csupán annyit valószínűsíték, hogy Jézus tanításának valódi követői idővel üldözött keresztényekké váltak, ami szinte egész Európát és a Közel-Keletet érintette. Feltételezem, hogy a hunok ennek terjesztői lehettek részben azért, mivel a kalandozó magyarokról olvastam, hogy főleg egyházi helyeket kerestek fel, mintha a Szent Korona után kutattak volna. Másrészt meggyőződésem, hogy a hunok bár eljutottak Európa nyugati felébe, ezt nem hódító szándékkal tették. Egyes feltételezések szerint, mint római zsoldosok a germánok ellen harcoltak, bár őszintén szólva ebben mindig kételkedtem, mintha csak magyarázatot kerestek volna a történészek arra, hogy mit kereshettek Nyugat-Európában a hunok. Franciaország meg hogyan lehetne a kereszténység bölcsője, amikor Franciaországról csak a vitatható Karolingok utáni korszakban beszélhetünk? Bár a szabadkőművesség kialakulásának a története értelemszerűen rejtett, azonban érzek némi csúsztatást itt is, mintha ennek gyökerét akarnák összemosni az ariánus-féle korai kereszténységgel és egyúttal ily módon azt tisztára is mosni. Pedig a különbség lényeges: míg a szabadkőművesek az ezoterikus tudást a hatalom birtoklása érdekében gyakorolják, addig Jézus tanítása az örökérvényű erkölcsi és természeti törvények követéséről szól.

Jézus tanítása nem lehetett könnyen érthető azok számára, akik a szimbolikákat nem ismerték, és mindent szó szerint vettek, ugyanakkor érzékelték, milyen hatással van az emberekre. A hatalomra vágyók jó eszközt láthattak benne például a Római Birodalom felvirágoztatására is. Bár lehetett némi rivalizálás a formálódó franciák, germánok, arabok és görögök között, azonban közös cél lett a korai kereszténység elnyomása. Eközben a kereszténységből különböző vallások „nőttek ki” szolgálva a megfelelő hatalmi érdekeket. Úgy érzékelem, tulajdonképpen ennek a folyamatnak köszönhető számos nép/nemzet önazonosságának felismerése. Ezért is tartom nagyon figyelemreméltónak, hogy a reformáció nagyon hamar elterjedt Erdélyben, ráadásul a vallásszabadság törvényét éppen a magyarok fogalmazták meg először, mintha égett volna bennük a vágy, hogy visszataláljanak a gyökereikhez.

Avarok és türkök

VII. Konstantin nevezte a magyarokat türköknek, és vázolt fel egy Türk Birodalmat a Kárpát-medencében, aminek népességét később azonosították a szerintem fiktív avar néppel. Ezzel

⁴⁰⁵ Klaus Weissgerber: *Magyarok a kitalált középkorban. Újraírt történelem.* Allprint, Bp. 2003.

⁴⁰⁶ Alekszej Hrusztaljov: *A Biblia kódja fel van törve. Franciaország a kereszténység bölcsője.* A projekt vezetője: Alexander Grinin (a kérdező) (2008.) Fordította Nagykun-Kovács László. <https://youtu.be/dI8fw5c7-v4>.

kitöltöttek egy űrt, ami a Hun Birodalom szétesése és a magyarok „megérkezése” között tátongett. Ez az elmélet viszont ellentmondásban áll azzal, hogy Priszkosz rétor bizánci történetíró a fehér hunokat nevezte uar_hunoknak. Ha az uar_hunok már 463-ban legyőzik a szavírokat, akkor az avarok miért csak 552-ben jelennek meg Európában?

U_AR_HUN jelentése: („U”) utód („AR”) népe a hunoknak, mivel az „R” népnév képzője, azaz a *hunok utód népe*, ami sejteti, feltehetően csak egy meséről van szó. Amennyiben korrigálunk, $552+293=845$ ez már Álmos vezér ideje, azaz feltehetően a magyarokról van szó. Elég logikus, hogy Álmos népe vagy a fehér hunok utódja, vagy menekült zoroasztriánusok, és feltehetően azokból áll, akik letelepedtek Meotisz vidékén. Mivel a tervingiekkal kapcsolatosan nem lehet olvasni arról, hogy letelepedtek volna Meotisz vidékén, ezért vagy kereskedő sárgahunokról, vagy a Pártus Birodalom területéről elmenekülő zoroasztriánusokról lehet szó.

Úgy vélem, az egyik legfontosabb szempont, hogy egy nép hogyan nevezi önmagát, nyilván ő tudja legjobban, kicsoda. A magyar krónikák nem említik az avarokat. Beszélnek szkítákról, hunokról és magyarokról, de avarokról nem. A régészeti leletek besorolásánál túl nagy jelentősége van az írott történelemnek (amihez igazodnak újabban a genetikusok is), még akkor is, ha a magyar hagyomány másfajta regét őriz a saját eredetéről.

Az természetesen igaz lehet, hogy a Hun Birodalomhoz olyan népek is csatlakoztak, amelyek nem az ősnyelvet beszélték, azaz nem szkíta gyökerűek voltak, ilyenek lehetnek például a bolgárok. Ezért az elfogadható, hogy a hun jelzőt sokkal szélesebben megengedett használni. Ez a gyökere annak, hogy a hunok nyelvét nem lehet egyértelműen meghatározni. A Hun Birodalmat minden bizonnyal szkíták szervezték, mert a központjuk a szkíta gyökerű heftaliták, azaz a gepidák királyságában volt. A magyar ember első királynak Attilát tartja, nem Szent Istvánt, miközben semmiféle emléke sincs arról, hogy állítólag volt egy Avar Birodalom. Hogyan lehetséges, hogy ezen az ellentmondáson egyetlen történész sem akad fenn?

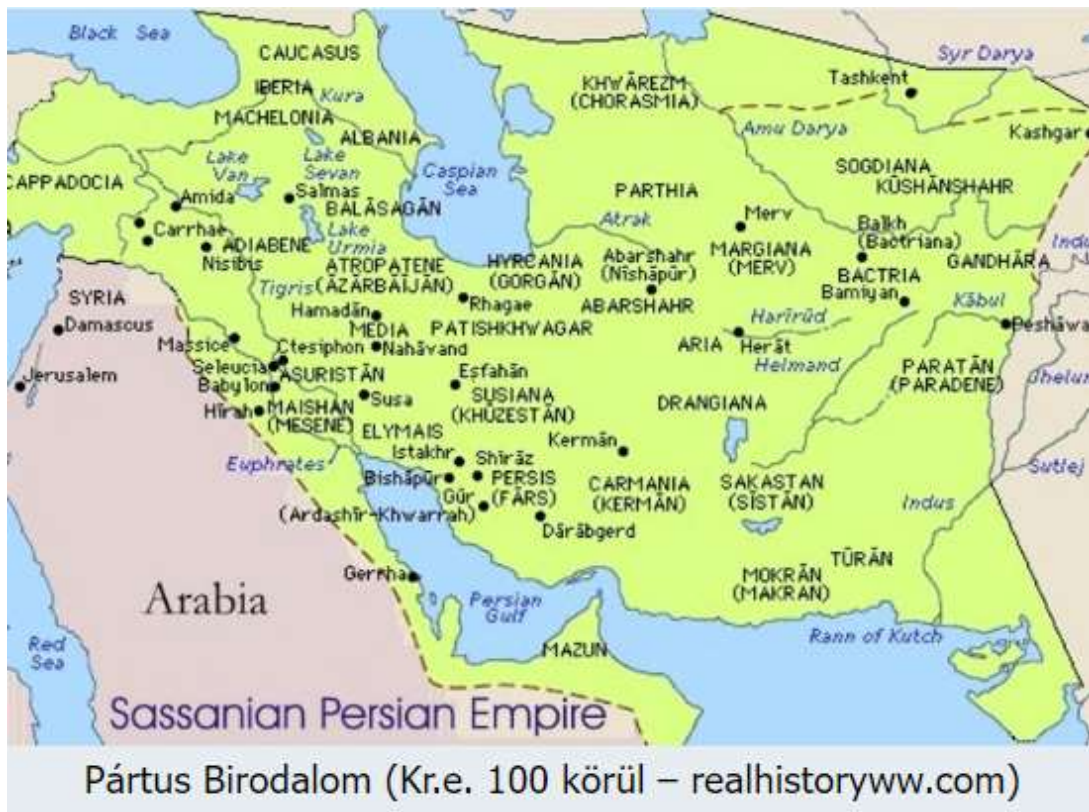
A Hun Birodalom szétbomlása arról szólt, hogy a magukat szkítáknak tudó jogos örökösök mellé odaálltak hatalomért ácsingózók, és megindult egy versengés, amibe beleszólt Bizánc is. VII. Konstantin nem fegyverrel harcolt, hanem vizionált egy Türk Birodalmat, remélve, hogy majd megjelenhet szabadítóként, Attila legkisebb fiának jogán, aki a bizánci udvarban nevelkedett. Valóban telepedhettek le a Kárpát-medencében kisebb türknök tartott nemzetiségek, például a vándor életformát élő alánok, azonban hamarosan megjelentek a szkíta gyökerű magyarok is a színen. VII. Konstantin számítása nem jött be, az ifjú magyar nép elfordult Bizánctól miután a korábban szövetséges bolgárokat Bizánc nyelvcsereére kötelezte. Úgy vélem, a magyar népnév eredete Álmoshoz köthető, ő az, aki Attila után ismét összefogta a szkíta gyökerű törzseket.

A pártusok nyelve vajon szemita népet takar?

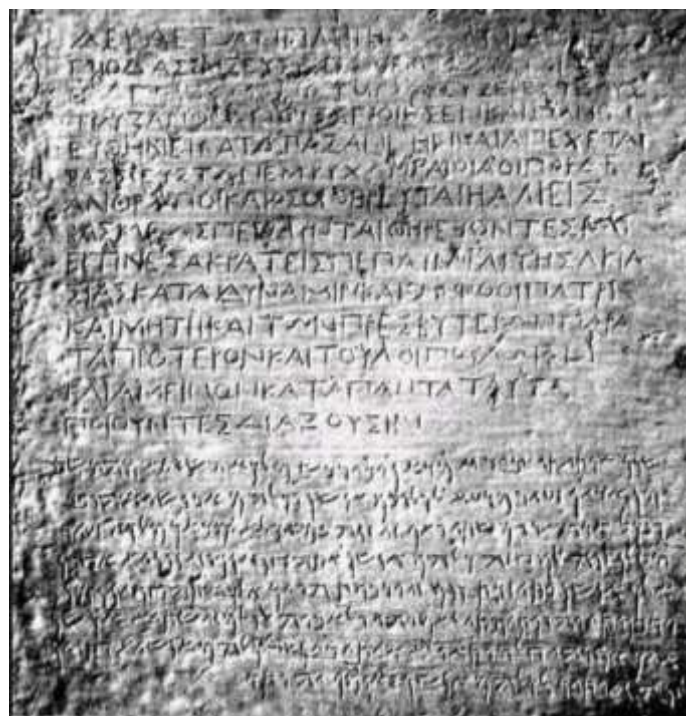
Nem emlékszem arra, hogy a gimnáziumban tanultunk volna a Pártus Birodalomról. Így aztán óriási meglepetés volt számomra, hogy a közel félévezredes birodalomról alig eshetett szó az iskolában, miközben néhány évig fennálló Nagy Sándor birodalmáról egy egész lecke szólt. Vajon mit akarhatott a történelem tanítás annyira elnyomni?

Ráadásul amikor térképet (163. ábra) kerestem a Pártus Birodalomról, azaz azt szerettem volna tudni, vajon Baktria is a része volt-e annak, jellemzően a Google a Szíriai Birodalmat adta fel. Azonos lenne a kettő? Sinai szír kézirat – amit a régészek a legrégebbinek tartanak a bibliai kéziratok között, és a IV. század végére datálnak – egy palimpszeszt. Az eredeti ószír szövegre ráírtak egy szentekről szóló szöveget. Amikor erről hallottam a Bibliakutatók c. film nézésekor, rögtön az kezdett el foglalkoztatni, vajon az arámi nyelv azonos lenne az ószír nyelvvel?

Sok évvel ezelőtt, amikor az írások története után nyomoztam, meglepett, hogy a Pártus Birodalom nyelve az arámi, mivel Jézus is azt állítja apjáról, hogy arámi. Az arámi nyelvet ma a zsidó nyelvek közé sorolják. Ugyanakkor az arámi Ásóka kandahári felirata rovásírásnak látszik (164. ábra).

163. ábra. A Párthus Birodalom Kr. e 100 körül.⁴⁰⁷

164. ábra. Ásóka kandahári felirata.⁴⁰⁸

A Wikipédián most olvasom, hogy az arámi írás történelmi jelentősége, miszerint szinte minden modern közel-keleti írásrendszer erre vezethető vissza. De, bár az arámi nyelv fennmaradt, az írását azonban felváltották a héber és az arab betűk. A nyelv eredetét az arameusokra

⁴⁰⁷ https://martonveronika.blog.hu/2019/08/20/magyarok_partusok.

⁴⁰⁸ <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/1/10/AsokaKandahar.jpg>.

vezetik vissza, akiket sémi nyelvcsaládhoz tartozó ókori népnek tartanak. Állítólag az i. e. II. évezredben elhagyva az arab sivatagot, telepedtek le Mezopotámiában. Számomra egy kicsit meglepő, hogy egy sivatagból érkező sémita nép nyelve szinte teljesen elnyomta a sumérek/akkádok nyelvét, és úgy elterjedt volna, hogy nemcsak máig fennmaradt, hanem még Kaukázusban kisebbségként élő egyes asszír csoportok ma is beszélnek?

Elterjedésének természetesen elvileg lehetett oka, hogy az Óperzsa Birodalom ezt választotta egyik hivatalos nyelvének. Ami attól válik igazán érdekessé, hogy a klasszikus perzsa vallást, a zoroasztrizmust Zarathustra próféta – valamikor i. e. 1500 táján élhetett – alakította ki, akiknek később a számkivetett követői telepedtek át a Krím-félszigetre, és hozzájuk kötik a Szent Koronát is jellemző griffes-indás művészetet. Ők azok, akik a IX. században, mint magyarok áttelepültek a Kárpát-medencébe. Mivel az arameusok megközelítően Zarathustra próféta korában jelentek meg, kétségesse válik számomra, hogy valóban a sivatagból érkeztek-e? Inkább azt gyanítom, hogy az arameusok azonosak lehetnek a Zarathustra próféta követőivel. Eredeti írásuk a rovás lehetett, amelyet átvettek a föníciaiak, és nem fordítva, ahogy manapság a nyelvészek állítják.

Így a Krím-félszigetre áttelepültek sírjai hiába héber feliratúak, minden bizonnyal a nyelvük, amit beszéltek az ősnyelvvel rokon arámi lehetett. Az se valószínű, hogy áttértek a zsidó vallásra. Csupán arról lehet szó, hogy a kor szokásának megfelelően a rovásírásról áttértek a héber betűkre. Azaz, amikor a IX. században áttelepültek a Kárpát-medencébe, akkor nem egy idegen nyelvű népesség telepedett be, pláne nem török, hanem valóban lehet őket „ősmagyaroknak” tekinteni a Kárpát-medence lakosságához hasonlóan, hiszen szkíták voltak.

Ha Jézus aráminak tartotta magát, akkor lehet valami abban, amiről Badiny Jós Ferenc *Jézus király, a pártus herceg* c. könyvében ír. Bár avval az elterjedőben lévő nézetével nem érthetek egyet, hogy Jézus nem zsidó, hanem magyar lett volna, hiszen születésekor nem létezett a magyar nép, és semmi köze sem volt a Kárpát-medencéhez. Azt azonban fontos kutatási témának tartanám, hogy Jézus megjelenése a színen vajon mennyiben járulhatott hozzá a magyarság önazonosságának felismeréséhez?

Elgondolkodtatott ugyanis, hogy Jézus fiatalon az esszénusoknál Egyiptomban tanult. Kik voltak az esszénusok? Jó kérdés, mert a Wikipédia szerint ókori zsidó vallási közösség, máshol az olvasható, hogy püthagoreusok iskolájának követői, vagy az, hogy a Holt-tenger vidékén éltek (ezért is részleteztem Jerikó falának és tornyának jelentését), manapság meg tudtommal egy keresztény egyház. Összerakva ezeket a mozaikokat, megint csak az jön elő, hogy az esszénusok az ősi szent tudás követői lehettek, amin bizonyára Jézus is nevelkedett. A zsidók ki akarják sajátítani maguknak, a keresztények pedig el akarják nyomni ezt a gyökeret. Az igazi problémát abban látom, hogy meghamisítva az ősi szent tudás lényegi tartalmát, Isten ígését hirdető vallások olyan változatai is létrejöttek, mint például a szabadkőművesek társasága, vagy a szunnita iszlám. Mivel a síita iszlám gyakorlatilag a volt Pártus Birodalom területének a vallása, gyanítható, ennek sok köze lehet a korábbi zoroasztrizmushoz, míg a szunnita iszlám az, ami a szabadkőművesekhez vagy a zsidókeresztényekhez hasonlóan, minél nagyobb birodalmat építene.

Bár kérdéses számomra, vajon az ún. ószír nyelv azonos-e az arámi nyelvvel, azonban az feltételezhető, hogy mind a kettőnek gyökere az ősnyelv, a szkíták nyelve. Az arámi szövegek megjelenítése a héber vagy arab betűkkel ahhoz hasonlítható, ahogy a magyar nyelvre is ráerőltették a latin betűket. Azaz ettől az arámi nyelvnek még nem kellene semita nyelvcsaládhoz tartoznia. Ez azért oly érdekes számomra, mert feltehetően ennek révén lett Jézus zsidónak mondott. Miközben könnyen lehet, hogy az arameusok nem a sivatagból érkeztek, hanem azonosak Zarathustra próféta követőivel. Mindenesetre úgy tűnik, itt is érdemes lenne a történelemhamisítás leplezése érdekében kutakodni.

Az is érdekes, hogy miközben viszonylag keveset tudunk Jézus életéről, megjelenik az Irak területéről származó Máni próféta, aki éppen abban az időben élt, hogy összekeverhető Jézussal, ha a 292. decemberi születésével számolunk. Máni összedolgozza Jézus tanítását a zoroasztrizmussal, működési területe a Pártus Birodalom, aminek nyelve arámi, és Jézus apja is arámi.

Az arámi nyelvről valószínűsítem, gyökere a szkíták ősnyelve a sumér nyelvhez hasonlóan. Egy időben azzal játszadoztam, hogy vajon a sumér vagy az akkád szótárban sikerül-e találnom több olyan gyököt, amely a tartalom alapján magyar gyökkel rokonítható. Egyértelműen az volt a benyomásom, hogy az akkád nyelv közelebb áll a mai magyarhoz. Természetesen ez csak egy felületes benyomás, könnyen lehet, hogy tévedek. Azonban másokkal beszélgetve úgy tűnt, a benyomásom helyes, azonban az indoklásuk nem történt meg, vagy arra már nem emlékszem. Arra viszont igen, hogy az én példám a TAR gyök volt, ami előfordul a következő magyar szavakban: tarkó, tarló, tarack, tarvágás, tarja, tara (göngyöleg), tart, tarisznya, tarhonya, stb. A TAR gyök eredeti jelentése a sumér-akkád-magyar szótár⁴⁰⁹ szerint: csökkentés, feloldás, lazítás, döntés, betegség. Nyilván a szövegekörnyezet hozta e sokféle jelentést. Magyarban a tarkó a fejnek alsó, kissé megdöntött része; a tarló, ami ott marad, amikor kivágnak egy teljes erdőt, és utána akár be is vethetik (feloldják az erdőművelést), de a táj beteg lesz stb. Jól látható, hogy a magyar nyelv máig megőrizte a TAR gyöknek az ókori nyelvekben is felismerhető jelentéseit.

Ebből arra lehet következtetni, hogy az ősnyelv gyökerei gazdag tartalommal megőrződnek az utódnyelvekben. Így nem meglepő, ha az egyes szótárak esetleg más szavakkal fordítják le ugyanama gyök tartalmát, különösen ha eltérőek az írásjelek. A héberek ábécéjükét a TAROT Nagy Arkánium formájában Egyiptomból eredeztetik. Az egyiptomi hieroglifák tudományos átírásainak segítségével igen sok olyan magyar gyök felismerhető, aminek jelentése kiolvasható a hieroglifából is, azaz egyértelmű a tartalmi egyezés vagy legalább rokonság. Az arámi nyelvet héber betűkkel kezdik el írni. Logikusan adódik tehát, hogy a zsidó nyelv több olyan elemet is tartalmazhat, ami az arámi nyelvben is előfordult, aminek elődje feltehetően Urartu nyelve lehetett. Úgy vélem, e logika mentén fény derülhet az olyan *történelemhamisítási módszerre, aminek alapja a nyelvekben természetesen előforduló hasonlóságokra szervezett csúsztatás.*

A fentieket azért írtam le a magyarság eredetével kapcsolatosan, mert igenis fontosnak tartom az ókori nyelvek tanulmányozását az egész ún. félhold területén, függetlenül attól, milyen írásjegyeket alkalmaztak. Hiszen a szemita népek csak átvették az ősi tudást, ahogy a hódító népek átvehetnek kulturális elemeket a meghódítottaktól. A magyar nyelv bizonyos elemei azért jelenhetnek meg például a török nyelvben, mert a törökök elfoglaltak több olyan területet, amely korábban ama „félhold” területéhez tartozott. Ők Anatóliába, jóval az ún. honfoglalás után, csak 1072-ben érkeztek meg! Ezért aztán valóban komolyan lehet venni azokat a javaslatokat, miszerint Arménia területén egykor létező Urartu írott emlékeit érdemes tanulmányozni az ősmagyar nyelvvel kapcsolatosan,⁴¹⁰ amit kiegészítenék azzal, hogy ez igaz lehet az utód arámi nyelvre is.

5. Hipotézisem a magyarság eredetére

Szeretném hangsúlyozni, azért nem nevezhetjük az ősnyelvet magyarnak, mert az ókorban még nem létezett magyar nép. Valóban magyarkodásnak tartom, amikor a világ szinte bármely táján évezredekkel ezelőtti régészeti leletekről kijelentik, hogy magyar. Szerintem az a helyes, ha elfogadjuk, bizonyára Álmos vagy Árpád pajzsra emelése a magyar nép megszületésének történelmi eseménye.

Álmos Emese fia. A legenda szerint Emese a turulmadártól esett teherbe. Ez megint csak egy szimbólum, ami nehezen érthető sokaknak, így átírták a hagyományt úgy, miszerint a megjelenő turulmadár a kisdedet védőszárnyai alá helyezve gondoskodott arról, hogy az bánatlanul beteljesítse nagyra hivatott sorsát. Nem nagyon tudom ezt másként értelmezni, mint hogy Álmos esetében a magyar nép megszervezéséről, vagy inkább újjászületéséről van szó.

⁴⁰⁹ A szerzőtől kaptam hozzáférést, onnan az ismeretem. (Záhonyi András: *Sumer-akkád-magyar jel- és szótár*. Mezopotámiai küsszótár az ősi sumer képjelek szerinti rendszerezésben. Jelkereső táblázatok Labat és Deimel mezopotámiai szótárainak gyors és megbízható használatához. 2017. http://www.osfogalmak.hu/02/pdf/zahonyi_andras_-_jelkereso_sumer_szotar_01.resz.pdf.)

⁴¹⁰ V. ö. Bakay Kornél: *Magyarnak lenni: büszke gyönyörűség!* Kráter Kiadó, Pomáz, 2004.

ÁLMOS név jelentése a hangok alapján: (Á/22) átmeneti állandóság, (L/12) kikényszerített változtatás, (M/13) megjelenés a másik világban, (O/16) otthonra találás, (S/19) sávban sugárzás $\rightarrow 22+12+13+16+19=82 \rightarrow 8+2=10$. A 8-as szám révén benne van az a hatalmas átalakító erő, ami egy nemzet születéséhez szükséges, és a 2-es szám révén ennek a befogadása is, az eredmény *az isteni minta* (10-es szám), ahogy egy nemzetet létre kell hozni.

TURUL jelentése: (T/9) tér tágulása, titkok feltárulása, (U/6) szeretettel meghozott döntés következtében új út, (R/20) ráakodott ruha a megjelenéshez, (L/12) a kikényszerített változás $\rightarrow 9+6+20+6+12=53 \rightarrow 5+3=8$, azaz a *hatalmas átalakító erő* szimbóluma.

A legenda tehát arról szól, hogy az Égiek irányítása alatt álló hatalmas átalakító erőnek köszönhetően Álmos személyében megszületett az isteni mintát ismerő és követő első magyar ember. Meglepetten tapasztaltam, hogy miközben ellenőrizni szerettem volna a pajzsraemelés évszámát kiderült, nem Álmost emelték pajzsra, ahogy az iskolában emlékeim szerint tanultuk, hanem Árpádot. Még az érettségire készülve fogalmazódott meg bennem, hogy e legenda lényege, a magyar nép önazonosságának felismerése. A lényegre tekintve, azaz, hogy a magyar nép megszületése nem a Kárpát-medencén belül történt, tulajdonképpen mindegy. Ugyanis így érthető, miért beszélhetnek a krónikáink a magyarok bejövételéről Szkítia földjéről. Ugyanakkor ez még nem jelent sem honfoglalást, sem azt, hogy Árpád népe török nyelven beszélt volna. Nincsen nyoma pusztításnak, ami török hódításra utalna, és a kutatások szerint az se valószínű, hogy nagyon sokan lettek volna.

MAGYAR név jelentése: (M/13) újjászületés, megjelenés a másik világban, (A/1) alapokhoz kormányzó erő, (GY/30) gyökerek és gyümölcsök révén gyors terjedés, (R/20) a lényegre rakódó ruha a megjelenéshez, népnév képző $\rightarrow 13+1+30+1+20=65$, $6+5=11$, azaz *egy központ az új kezdet számára*, ami annál is érdekesebb, mert $65=21+34$, azaz két Fibonacci szám összegével, azaz maga is a Fibonacci sorozat elem. Ilyen értelemben a magyar valóban egy „magnép”, amely várakozik arra, hogy a „kedvező talajban újjászülethessen”.

Elhagyva az „R” hangot a szó felbontható MA és GYA gyökökre. MA jelentése tehát egy megfordulás, amikor a múlt világából a jövő világa felé tekintünk, mint alap. GYA ismert egyiptomi szó az U28-as hieroglifa, aminek jelentése értelem, köralakítás, a mai nyelvünkben inkább AGY szónak felel meg. Azonban a GYAGYA formája is fennmaradt a magyarban, ami a szellemiséggel kapcsolatos és szintén megtalálható az egyiptomiaknál, a D1-es hieroglifa jelentése fej. Természetesen a MA gyöknek is van hieroglifája, nem is egy, hanem kettő: az U1 egy kasza, a G3 egy sólyom mögött a kasza, amit könnyű értelmezni, hiszen a folyamatos halál és újjászületés titka rejlik benne, ahogy a múltból a jövő felé fordulunk. Ez tükröződik a Szent Korona abroncsának $12 \cdot 13$ igazgyöngyében is.

Úgy vélem, a helyes értelmezése a népvünknek az tehát, hogy *a szellemi értékeket átmentő/megtartó nép* vagyunk, amivel egy új korszakot nyitunk (majd?) a történelemben. Ezt támasztja alá, hogy az egyiptomi nyelvben az ún. könyvtekercs Y1-es hieroglifa kiejtése nagy valószínűséggel MAGYAT lehetett, ahol a szóvégi „T” a tárgyra utal. E népvét akkor vehette fel a magyarság, amikor megfogalmazta önazonosságát, ami szerintem *a szkíta szellemi értékek átmentésére* vonatkozhatott. Küldetéstudatunk tehát az, hogy akármilyen nagy elnyomás ér minket, az ősi értékeket őriznünk kell, mert vélhetően ebben rejlik az emberiség megmaradásának a kulcsa. Talán nem túlzás azt állítani, hogy az ún. Aranykort (Göbekli Tepe építésének idején) jellemző magas szellemiség a gyökere az ősnyelvnek, aminek sajátosságait őrizzük a magyar nyelvben.

Feltehetően, már a Hun Birodalom is ennek érdekében szerveződött, azaz elsősorban védelmi céllal, beleértve az ősi szellemi értékek védelmét is. Zarathustra és Jézus, mint próféták éppen az ősi erkölcsi értékekhez akarták visszavezetni az emberiséget. Az ún. Jézus követők bizonyára ennek tanítását tüzték a zászlójukra. *Az örök erkölcsi értékek azonban nem egyeztethetők össze az ember hatalmi vágyával, amikor mások felett uralkodni akar valaki, és ennek elérése érdekében nem válogat az eszközeiben.*

Mivel Jézus tanítványai a szkíták között is térítettek, az első keresztény állam, Arménia pedig a Hun Birodalom része volt, számomra természetes, hogy a hunok a korai kereszténységet terjesztették mindenütt Európában. Azt a tanítást, amit a hatalomra vágyók értelemszerűen el akartak nyomni.

Csakis szövetségekötésekkel magyarázható, hogy Attila irányítása alatt oly rövid idő alatt oly hatalmas birodalom létrejöhetett. A szövetségekötések révén való szerveződést támasztja alá, hogy a következő tanhuk (kagánok) 434-ig voltak hatalmon: Bengyek, Mandzsuk, Uldin, Bendegúz, Uptár, Ruga.⁴¹¹ Feltételezem, az egyik szövetséges a pártus királyi utód lehetett, hiszen Arménia a felbomlott Pártus Birodalom utolsó még független tagja. Bevallom, elég nehéz kiigazodnom, hogy ki kicsoda. Talán Ruga tanhu utóda Buda (Bleda) és vele párhuzamosan a kisebbik király Attila, aki talán Mandzsuk fia lehetett.⁴¹² Mindenesetre arra következtettem, hogy a tanhuk hatalma egyszerre szűnt meg, ami nem utal a törököket jellemző hódító hadjáratok útján történő birodalomépítésre. Megint egy logikátlanság, ami leleplezi a történelemhamisítást, és segít feltárni az igazságot. A magyarság részben tehát valóban a hunokban gyökeredzik, ez azonban nem lehet azonos a fekete hunokkal, éppen annak ellentétjéről, elsősorban a fehérhunokról lehet szó, hiszen őket tartják szkíta népek. Ez lehet a magyarázata annak, hogy Attila a Gepida királyságban, azaz a Baktriából/Parthiából elköltözött fehérhunok otthonában, a dáhok és géták hazájában rendezte be birodalmi központját. A szövetséghez nyilván egyéb népek is csatlakozhattak, azonban nem hinném, hogy gótok lettek volna közöttük.

A genetikai vizsgálatok nem nyújtanak információt a beszélt nyelvről. Bár manapság a genetikai vizsgálatokkal elvileg kimutatható lehetne, hogy az egykori Baktria és Parthia vidékéről elköltöző fehérhunok egy részének utódai itt élnek-e a Kárpát-medencében, azonban ez nem árul el semmit arról, milyen kultúrájú népesség költözött be. A régészeti leletek legalább olyan fon-

---

⁴¹¹ Pádányi Viktor: *Dentu-Magyararia*. Turul, Veszprém, 1989. http://hierarhia.hu/wp-content/uploads/2016/02/DR.-Pad%C3%A1nyi_Viktor_-_Dentu-Magyararia.pdf

⁴¹² Pádányi szószerint ezt írja: „A császár, azaz „a tanhu ebben az időben 'Charaton' – s ebben a torzításban e sorok írója a 'Khara tanh' szavakat véli felfedezni – a 'kisebbik király', a horka pedig 'Uldin' (ami östörök nyelvekben nem jelent semmit, de 'Ulud' (Eleud) pl. 'ölyvecskét' jelentene). [*'Uldin' a kilencvenes évek vége óta 'Charaton' tanhu mellett a 'kisebbik király', a hadsereg főparancsnok, a horka... A név fejtése lehet azonban 'Ulu tanh' is.*] Charatont a tanhuk trónján Richa (Rika? Roka? Ruga? Rua?) követi [*Nincs azonban kizárva, hogy 'Kara tanh' és a gót hagyományok 'Rua'-ja ugyanaz a név és személy.*] (434-ig), Uldint pedig a horkák rendjén előbb idősebbik fia, Bengyeg (Mundzsuk? Bendeg-úz?), majd ennek halála után, fiatalabbik fia, 'Uptar' (Oktar) váltja fel szintén pontosan 434-ig, ami olyan furcsa és valószínűtlen eset, hogy analizálnunk kell. Richa utóda ugyanis 'Buda' lesz, akit a germán történet tudomány gót értesülések alapján 'Blédának' nevez, a horka méltóságot pedig *ugyanekkor* a néhai Bengyeg vagy Mandzsuk fia, Attila veszi át. Forrásaink nem adnak feleletet arra, hogy mi történt 'Uptarral', a horkával. Vajon ő is meghalt, mégpedig *egyszerre Richa tanhuval*? Mivel ez fölöttébb valószínűtlen, de az is valószínűtlen, hogy 'lemondott' volna, hiszen életkorának ebben az időpontban 30-35 év között kellett – amint majd látni fogjuk – lennie, itt valami nem egyezik. Legvalószínűtlenebb azonban a semmi körülmények között nem östörök jellegű 'Uptar' név, amelynek mássalhangzó torlódása, germános végződése határozottan torzításra mutat. E név valószínű alakja e sorok írójának hipotézise szerint Ubud-ur, vagy Ubad-ur, vagy Ubud-úr lehetett s a merész fonetikai találgatáson felül erre van e sorok írójának egy igen súlyos közvetett bizonyítéka. Amennyiben ugyanis ez valóban így volna, ez azt jelentené, hogy egész egyszerűen ez az állítólag 'Uptar' nevű 'kisebbik király' lett a tanhu. Egy Ubud-ur, vagy Ubadur, vagy Ubud-ur (az -ur végződés minden esetben csak címzést jelentő toldás, aminthogy az pl. a 'Csovanszir'–Csobánc-ur esetében is) név igen könnyen jelenhetik meg 'Buda' formában, vagy esetleg, egy 'Ubud' 'Bléda' formában. Az meg, hogy 'Uptar' 'kisebbik király' méltósága pontosan a tanhu halála évében szűnik meg, s kerül Attila kezébe, az új tanhu neve meg 'Buda', vagy 'Bléda' néven marad fenn a hagyományban (mert erre konkrét kútfő adat nincs), ami egy -ur végződéssel ellátott gyanúsán csengő 'Upt' névhez igen közel áll, szinte türelmetlenül arra mutat, hogy a kútfőkben meglevő torzított 'Uptar' és a hagyomány 'Buda-(ur)' neve egy és ugyanazt a személyt jelenti, akinek az igazi neve 'Uhud'-nak, vagy 'Ubud'-nak látszik lenni (Uhud-Buda). Ez a hipotetikus Uptar-Ubudur-Buda, aki Richa tanhu halála évében megszűnik 'kisebbik király' lenni, e szerint Attila apjának öccse, vagyis Attila nagybátyja volt, akinek 11 évi uralkodása alatt (434-445) Attila a 'kisebbik király', a hadsereg főparancsnok, a horka. (Uo. pp. 249-251.) – *A szerk.*

tosak, mint a genetikai vizsgálatok eredményei. Azonban ez is tévútra vezet, ha az írott történelem meghamisított, és fiktív népek leírását tartalmazza, a valódi események időben távol esnek attól, ahogy ezt a történelem tálalja.

Számomra az a természetes, hogy Erdélybe a II–III. század idején békével érkező ún. gepidák nyelve is a magyarral hasonló gyökerű lehetett, mivel az összeolvadás eredménye a magyar archaikus nyelv, és semmi nyoma a gótnak. Nagy valószínűséggel a gótnak tartott gepidák azonosak a Baktriát és Parthiát elhagyó fehérhunokkal, akik rokonai Erdély őslakóinak. Feltehetően ők még Jézus születése előtt érkeztek, azaz a genetikai vizsgálatoknak ezt az időszakot kellene elemezni. Beazonosítható a kor azzal a geológiai katasztrófával, ami az Oxus-folyó medrét elzárta, és ezért az Aral-tó vidéke elkezdett sivatagosodni, az öntözőcsatornáknak nem volt víz utánpótlása. Baktria és Parthia vidéke egykor a Pártus Birodalomhoz tartozott. Erdélyben a testvérnépek találkozását támasztja alá, hogy a perzsák, a görögök és a rómaiak a pártusokat DAHA névvel illették, akik egykori lakhelye a mai Dahisztán környékén (Kaszpi-tengertől délkeletre) volt, azaz részben az a terület, ahonnan a fehérhunok származnak. A térképek alapján a fehérhunok egykor a Kaszpi-tenger és a Himalája közötti területen éltek. Ami az igazán érdekes, hogy a dáhok Dáciában is éltek, sőt őslakóként említik őket. Így igenis, valószínűsíthető, hogy testvérnépek találkozásáról lehetett szó.

Amennyiben a 165. ábrán a mintavétel helyeit jelölték a kis halványpiros pontokkal, úgy tűnik, mintha a legvalószínűbb területeken nem, vagy csak alig végeztek volna mintavételezést. Bár mivel az akkori lakosság elköltözött, helyére törökök települtek, nem tudom, hogyan lehet genetikai vizsgálatall az elvándorlást megfelelő biztonsággal kimutatni.

165. ábra. „A ma élő magyarok genetikai összetevői Admixtre analízis alapján (Hellenthal és mtsai, 2014). Az ázsiai és skandináv összetevők megjelenését egymással egyidőben, 400-1000 közé datálták. A mai magyarokban szintén kimutattak kaukázusi és közel-keleti összetevőket is, de nem találtak finnugor kapcsolatot.”⁴¹³

A Dr. Török Tibor nevéhez köthető genetikai vizsgálatok térképe (165. ábra) azon elméletet azonban alátámasztja, miszerint a korai kereszténység terjesztői eljutottak a nyugati partvidékig, majd bizonyára az üldözött keresztények menekülhettek a Kárpát-medencébe. Arab-félszigetről is könnyen lehet, hogy elsősorban a keresztényüldözések következtében települtek át a Kárpát-medencébe. A térkép nem tartalmazza a Krim-félszigetről való betelepülést, feltehetően

⁴¹³ Neparáczi Endre: A honfoglalók genetikai származásának és rokonsági viszonyainak vizsgálata archeogenetikai módszerekkel. *PhD értekezés*. Témavezető: Dr. Török Tibor, társ-témavezető: Dr. Pálfi György. Biológia Doktori Iskola, Szegedi Tudományegyetem Természettudományi és Informatikai Kar Genetikai Tanszék, Szeged 2017. 19. ábra, p. 65. http://doktori.bibl.u-szeged.hu/id/eprint/3794/1/Neparaczki_PhD.pdf.

ezt sem is vizsgálták. Ugyanakkor számomra gond annak értelmezése, ha mindenki a Krím-félsziget lakosai közül csatlakozik azokhoz, akik beköltöztek a Kárpát-medencébe, akkor hogyan lehet kimutatni ennek tényét a ma ott élő lakosságból?

Továbbá tudnám javasolni Sarhed (talán Szárhegy?) lakosságát elemzésre. Ők a Pamír-hegységtől délre, a kiapadt régi Oxus medre mellett a Wachan-völgyben élnek, és úgy tartják magukról, hogy legalább 20000 éve ott élnek helyben, elég szegényesen, de boldogan. Róluk szintén a Viasat Historyn vetített azon filmben volt szó, amely Nagy Sándor útját igyekezett beazonosítani. Az operatőrnek is feltűnt, hogy ez a nép nem hasonlít sem megjelenésében, sem szokásaiban a környező török népekhez. Kigyűjtöttem a filmből képeket, mivel engem az arcok magyar emberekre emlékeztetnek.⁴¹⁴

166. ábra. Wachan-völgyiek.

Összefoglalva hangsúlyozni szeretném, hogy az évezredek során az ősnyelvnek számtalan változata alakult ki, és az ezeket beszélő népeket egyre több külső és belső agresszív támadás érthette, ami összefogásra kényszerítette őket. Az természetes, hogy az egymástól távoli területeken, különböző behatásokra az ősnyelv szétvált számtalan kis nyelvi ágra, azonban a közös gyö-

⁴¹⁴ A gravetti műveltség (M17-es génmutációval) 40000 éves hatásáról lehet szó, amint pl. a hunzáknál is. – *A szerk.*

kér erősödött meg azáltal, amikor az I. évezred során több ilyen nép összeolvadt a Kárpát-medencében. Úgy vélem, ahogy a kereszténységben a reformációval megindult egy öntisztulási folyamat, ahhoz hasonlóan ez történhetett az ősi szent nyelvvel is, amikor **több hasonló gyökerű nép közel került egymáshoz. Ennek eredménye a mai magyar nyelv.**

Mivel a Szent Korona is közvetíti a szkíták által átmenekített ősi tudás lényegét, bizonyára ez az igazi oka annak, hogy a Koronán hátul le kellett cserélni a képeket. Azt hittem már az MTA is elfogadta a képcserét, és a korona egységes szerkezetét, mivel számomra ez oly nyilvánvaló, így igen meglepődtem amikor a minap egy akadémikus arról nyilatkozott, hogy a Szent Korona bizánci eredetű, Konstantin adta a görög részét (az abroncsot) Géza fejedelemnek.

A régészet a történetíráshoz igazítva azonosítja be a leleteket. Ha hamis a történet, hamis a következtetés. Azonban a nyelv formálódását nem lehet átverni. Az a döbbenetes, hogy a történészek annyira ragaszkodnak a meghamisított történelemhez, hogy kételkednek a nép által őrzött hagyományok valóságában. Bizonyára a székelyek helyesen tudják, hogy az eredetük hun. Mit is jelent a HUN gyök? Hangértéme szerint a hatalmas átalakító erő („H”) egy szeretettel meghozott döntést követően új útra lép („U”) azon célja érdekében, hogy a fennmaradást segítse („N”). Hangértéke $8+6+14=28$, azaz **egy olyan isteni mintát jelent, amit az emberek javító szándéka hozott létre** (lásd: „J” hang). Könnyen lehet, hogy valójában sem ilyen nép, sem ilyen nyelv nem létezett, csupán egy jelzője volt az isteni mintát követni szándékozó szkítáknak. A HU gyök az egyiptomiaknál „Ámon két karját” jelentette, az A25-ös hieroglifát az isteni teremtőtehetség kifejezésére használták. Nyilván ennek a névnek semmi köze nem lehet az agresszor törökökhöz.

Gordon Childe és Fritz Sachermeijer megállapításainak – miszerint a Kárpát-medencéből származik a gyökrendszerű írás, az ősnyelv, a korong előtti és a korongolt kerámia, a gabona kine-mesítése, a háziasított sertés és szarvasmarha, a fémbányászat, illetve a fémművesség, az ötvös-művészet és a technikai civilizáció alapja, a kerék, és a kengyel – az alapja éppen az, hogy egykor itt a Kárpát-medencében élt bizonyára egy olyan nép, amely ha az évezredek során messzi tájakra el is került, mindig a nyelvében őrizte gyökerét, így ha ismét találkoztak, felismerték egymást.

167. ábra. Ópusztaszer ma.

Ópusztaszert az ún. honfoglalás emlékhelyévé alakították (167. ábra), mivelhogy Anonymus legendája szerint ez a honalapító magyar nemzet első törvényhozási közgyűlésének színhelye. Árpád vezér, és társai itt megálltak 34 napra, és törvényeket hoztak, azaz szerét ejtették az

ország dolgainak. E történetben is érzek némi csúsztatást. Ugyanis a SZER gyök eredetileg nemesembert jelentett, azaz inkább a nemesi származást, és a valahová tartozást jelentette. Amennyiben itt Árpád vezérék valóban megálltak, akkor **az ún. országgyűlésnek az elsődleges célja a közös szkíta származási gyökerek megerősítése és tudatosítása lehetett, ami egyben biztosította a békés letelepedést.**

A magyarok az ezoterikus tudásukat, az élő természetismeretüket a rovás jelek mögé „rejtették”, amit feltehetően Ulfila foglalt egységes rendszerbe. (Ezt tették a héberek és a kínaiak is az ábécéjük megszerkesztése során.) Ez a magyarázata annak, hogy Ulfila Bibliáját miért kellett meghamisítani, és a gótoknak tulajdonítani. Ulfila szülei révén Kappadókiából származott, mitől lett volna gót? Ezt a gyökeret kellett kisajátítani a magyaroktól a gót mesékkel és a türk eredetű avarokkal, vagy a hunok eltörökösítésével. Ha jól belegondolunk Attila már akkor megszervezte az országát, amikor ma fejlettnak kikiáltott nyugati népek, franciák, spanyolok, angolok még sehol se voltak. Így igazán megmosolyogtató, amikor a franciáknak akarják a kereszténység bölcsőjét kisajátítani.⁴¹⁵

A családfák tanulmányozásával megállapítható, hogy Attila és Álmos között legfeljebb csak 100-150 év telhetett el, azaz Attila halála (V. sz.) és a hivatalosan elfogadott honfoglalás ideje (IX. sz.) között közel 300 év „valahogy elveszett”. Van egy másik leszármazási lista is, Csaba vonaláról, azonban még ez is rövid: Ernák (illetve Csaba) → Ed → Ügek → (Előd) → Emese (feleség) → Álmos → Árpád.

CS_ABA neve feltehetően CSÁK+ABA nemzetségét jelenthette, amelyek házasság révén összekapcsolódtak, ugyanis Előd a Csák nemzetséghez tartozott.

Úgy vélem az ABA név eredetileg egy jelző lehetett, ami a „belső, bennfentes törzset” jelölhette, és így az ABA név valójában az Árpád-házi királyok nemzetségére utalhat. Ez lehet a magyarázata annak, miért nem szerepel az ún. honfoglaló törzsek között.⁴¹⁶ Mellesleg az ún. Honfoglalók listája már azért is megkérdőjelezhető, mert a 7-es szám minden bizonnyal a „Dialdászék” módján történő összefogásra utal, a tényleges törzsek száma ettől teljesen független. Még az is elképzelhető, hogy bele lehet érteni azokat nemzetségeket/törzseket is, akik már jóval korábban itt éltek a Kárpát-medencében. Eléggé valószínűnek tűnik, hogy előzetesen egyeztettek, ki hol telepedjen le, mivel nincsen nyoma harcoknak.

Csaba neve a kulcsa annak, hogy miért éppen az ő nevének megkettőzésével lehetett közel három évszázadot behamisítani a magyar történelembe. Csaba ugyanis nem egy adott személyt jelentett, hanem egy jelzőt. Nem csak Ernákot/Irniket hívták így, hanem bizánci forrás szerint Ogurdot is. A történelemhamisításnak ez is egy módszere, **képeznek egy jelzőt, amit a névhez csatolnak, majd a jelzőt egy másik személyhez is, majd a jelzőt önállósítva** szinte követhetetlen lesz az események sora. Így jártak el az „Augustus” jelzővel a római császárok sokszorosítása érdekében.

Csaba királyfiról szóló legenda történetén keresztül elemeztem a „CS” hang jelentését: „Hol van a Csigle-mező? Csaba királyfi a Csillagösvényen. CS hang jelentése a magyar nyelvben” címmel, amit feltettem a Facebookra.⁴¹⁷ Ez a történet számos érdekességre hívja fel a figyelmünket. „*Vezesd még egyszer, győzelemre néped, Csaba királyfi, csillagösvényen!*” imával a székelek azt kéri, hogy a Nyilas jegyű magyarokat indítsa el megint, hogy az őstudás ismét tudjon virágozni, gyümölcsöt hozni, szaporodni.

Feltehetően azok a krónikák, – mint például Anonymus: Gesta Hungarorum – amelyek csapatvonulásokról számolnak be, utólagos történelemhamisítások, hiszen képtelenség, hogy több

---

⁴¹⁵ Hrusztaljov 2008.

⁴¹⁶ Arról, hogy ekkor már törzsek itt nem léteztek, lásd Csámpai Ottó, Cser Ferenc, Darai Lajos: A magyar műveltségi és társadalmi egyedülállósága. *Acta Historica Hungarica Turiciensia* 23. évf. (2008.) 2. szám pp. 39-49. <http://epa.oszk.hu/01400/01445/00001/pdf/039-049.pdf>.

⁴¹⁷ Elérhető a következő linken: <https://www.facebook.com/Maria.Magdolna.Harsay/posts/3115080032106514>.

mint 32000 km-t olyan rövid idő alatt meg tudtak volna tenni az állítólagos honfoglalók. Megint egy logikátlanság, ami leleplezi a hamisításokat.

Összefoglalva megállapítható, hogy a magyarság tulajdonképpen itt a Kárpát-medencében alakult ki, még akkor is, ha Álmos vezér a Kárpát-medencén kívül adta népének a nevét, fogalmazta meg önazonosságát. A betelepülők könnyen integrálódtak, mert a többségük szkíta gyökerű néptől származtatta magát. Természetesen ez nem azt jelenti, hogy minden békésen zajlott, azonban tudtommal nagyobb népirtásnak, népességcserének nincsen nyoma. Az ún. pogány lázadások pedig felfoghatók úgy, mint amikor az ősi hitüket, azaz a korai kereszténységet vagy a zoroasztrizmust követelték vissza a lázadók.

Számomra egyértelmű, hogy a két Csaba közötti Avar vagy Türk Birodalom kitaláció. Az ún. avar régészeti leleteket a régészek nem is tudják megkülönböztetni a hun leletektől, csupán a koruk alapján azonosítják avarnak. Krónikáink nem is említik az avarokat, a történelemhamisítás termékei. Így akarták a magyarok elődjének a valóban agresszívan hódító török nyelvű népet megtenni, de mivel szinte senki sem beszélt a Kárpát-medencében törökül, el is kellett tüntetni az avarokat, és így jöttek a magyar „honfoglaló” törzsekről szóló mesék.

Természetesen gótok sem léteztek, nem létezett gót kereszténység. Ugyanakkor a Jézus tanítványaihoz köthető korai kereszténység létezett, ami a szkíták/hunok között terjedt. Valószínűsítem, hogy ez azonos lehetett az „ariánus”-féle kereszténységgel, mivel másképpen őket Jézus követőknek nevezték. Szávaszentdemeteren élő Ulfila püspök az ariánus egyházat akarta megszervezni, ezért írt egy Bibliát hívei számára. Feltehetően a korábbi arámi írást ő „modernizálta”, hogy minél könnyebben tudják hívei olvasni a Bibliát.

Az ún. fejlett nyugati államok többszáz éve dolgoznak azon, hogy azt a csodálatos őstudást, azon örök igazságokat, ami szerint a természet működik, és aminek lényegét nem csak a rovárszámrendszerünk, nyelvünk, hanem a Szent Korona is közvetíti, „elbirtokolják” népüktől, azt remélve, így lehetnek a világ urai. Nem értik, hogy az emberiség feladata a szellemiség, a kozmikus tudat fejlesztése, amit csak a természeti rend fenntartásáért folyamatosan munkálkodva lehet megvalósítani. Az ateisták istennek képzelve magukat akarják diktálni a rendet, és nem veszik észre, hogy az útjuk a pusztulásba visz. A nemzeti öntudat, a szkíta gyökerek ápolása tehát elsősorban nem genetikai kérdés, hanem kultúra: fontosak-e a hagyományok, vagy éppen a múlt eltörlésén dolgozik-e valaki. Természetesen az is ide tartozik, ki mit ért a fejlődés alatt? Meg akarja-e érteni az egyén őseinek gondolkodását, és ily módon megismerve a természetet, felhasználja annak törvényszerűségeit (ez a ciklikus fejlődés csiga trendje, ami közösséget épít); vagy éppen ellenkezőleg, bármi áron le akarja rázni a múlt kötöttségeit, és a dominancia elv alapján remél az egyén kiválasztódást (ez a lineáris trend, ami a végén a pusztulásba visz).

Timaru-Kast Sándor 2021. 10. 27. 14:35

Mit ér az ember, ha génvadász – más szóval:

Mit ér az ember, ha archeogenetikus, de semmi máshoz nem ért.

Minap kora reggel harangzúgásra ébredtem. Tudtam, nagy dolgokat fedezett fel a Világegyetem tudományos elitje. A műezzin imára hívta Köln békés polgárait. Már-már, Nobel díj is lebegett a levegőben.

Miután, mint minden reggel, bekapcsoltam a telefonomat, és az okos közölte velem, megtudtam a civilizált világ guggli híreit. Tíz percig a föld felett lebegtem, úsztam a boldogságban. De csak tíz percig, amíg mély levegőt nem vettem a cím elolvasása után. De, jaj, belekezdtem a cikk(ek) elolvasásába is, és lezuhantam...

De hát, miről is van nagyba' szó: két kutató csoport, teljesen függetlenül egymástól (naná!), feltalálta a spanyolviaszt! Egy tübingai (Tübingen) egyetem kutató professzora, egy bizonyos Cosimo Posth (amolyan: „Professor Wieheißter”) génesek csapata, és egy másik meg – horribile dictu – Firenzében, végre megfejtették a Nagy Titkot: az etruszkok nagy titkát! Megvizsgálták az etruszk génállományt, és rájöttek, hogy az etruszkok nem Anatóliából származtak! Hanem a Fekete-tenger és a Kaszpi-tó feletti pusztákról. Puff neki!

Ez már így jó is lenne, ha itt pontot tettek volna a mondandójuk végére. De sajnos nem így tettek. A túl sok szó logyogtatása mindig rossz irányba viszi a dolgokat. A mondanivalójukat azzal tetőzték, rögtön a következő mondatban, büszkén kijelentvén, hogy arról a területről származnak az etruszkok, amely tulajdonképpen az indogermánok hatalmas népének az őshazája. Tehát innen indultak Itália felé a latinok is, és egyéb itáliai népecske. Őket nem vizsgálták, minek is, ezt elég amúgy kijelenteni, hisz ők a nagy és ragyogó indogermánok csoportjában tartozó nyelvet beszélték. Ez szentírás!

Tehát, konkluzióként, összefoglalva kihúzták magukat, és elmondták a pórnépnek, hogy egy és ugyan azon a vidéken két egyforma génállományt (sic!) felmutató nép, két különböző nyelvet beszélt, egy ragozót (az etruszkok) és egy nem ragozót (a többiek, akik persze, sokkal többen voltak!). No ám felmerül az a lehetőség is, hogy az etruszkok is indogermánok voltak, de ragoztak, akár csak a hettita indogermánok is, tudják, azok, akik istenüket Estan vagy Istanu-nak nevezték, amott a messzi Anatóliában, ahonnan nemszármaztak az etruszkok. Természetesen, az etruszkok a ragozást útközben is megtanulhatták a hosszú vándorlás közben az indogermán Turánból(!) Itáliáig. Vajon előfordulhatott-e, hogy átvonultak a Kárpát-medencén, és itt megtanultak ragozni, meg egy a magyarra hasonlító nem-indogermán nyelvet is beszélni?

A kutatók bebizonyítottak valami nagyon fontosat. Ezt mi már tudtuk, de nem baj, jó, ha a művelt Nyugat egyik germán egyetemén is ezt kimondják: AZ ETRUSZKOK SZKÍTA VÉR-BŐL VANNAK! Az etruszkok szkíta génállománnyal rendelkeznek. Hozzá lehetett volna még tenni, hogy az is elképzelhető, hogy az etruszkok a Kárpát-medencei agathyrszektől származtak. Az agathyrszek elhagyván Magyarországot (és Erdélyt) és Itáliába érkezvén etruszkok lettek. Magyar lovas-kurgános műveltséget magukkal hozva (Alinei) – no meg a szürkemarhát és a kuzaszt! – lett az ottani népekből, az Anatóliából bevándorolt „trójai”-etruszkokból (Vergilius: Aeneas utazása), vagy elő-etruszkokból, azaz a tuszkánból etruszk.

Nézzük most meg, hogy kerülnek ide az indogermánok. Ez egy olyan kötelező beékelés minden szerző részéről, mind amikor a kommunizmusban mindig kellett egy-egy idézetet Marxtól, Lenintől, Sztálintól vagy éppen Ceausescutól idézni egy-egy tudományosnak álcázott munkában, mert ezzel egyből felértékelődtek a szerzők és tudományosnak mondott munkájuk.

Az indogermánok emlegetése kötelező cselekedet, mert dogma értékű. De, van ezzel egy kis baj. Nem ismerjük őshazájukat, sőt, ott, ahol ezt elképzelték a fősodratú megélhetéses történészek, ott sosem volt. Csak ha azt hazudták hozzá, hogy a szkíták indogermánok, és valamiféle délnyugat-északkeleti perzsa nyelvjárást beszéltek, amiről semmilyen bizonyítékuk nincsen. Sőt,

a szkíta műveltség továbbvivői éppen a magyarok, a kelták és a türk népek. Kurgánt a szkíták, az etruszok és a kelták építettek. A németföldi kelta halomsírokat *Hunnegraeberk*-nek hívják, azaz Hunsíroknak. Nálunk a szarmata halomsírokat meg Kunhalmoknak. Már-már felmerül az a gyanú, hogy a „szkíta” és a „hun” egy és ugyan azt a népet jelöli, a két fogalom meg felcserélhető. A kelták sem indogermánok, akár mennyire is ezt a mainstream ránk akarja erőszakolni.

Voltak ennek a dogmának hamis papjai, sőt papnői is. Így volt ez valahol a Nagyvízen túl, a Nyugati parton volt egy ilyen művésznő, a litván származású Gimbutas Mária,⁴¹⁸ a „*Kurgán teória*” megteremtője, akit ugyancsak Tübingában kentek fel professzorrá (á mics’ a véletlen). Ő azt állította, hogy valahonnan az orosz (szarmata) pusztákról elindult egy hatalmas néptömeg, a „*kurgán törzsek*” (micsoda fantaszta címkézés), természetesen gyalog, mert még megszelídített ló is alig volt, szekér meg annál kevesebb. Gimbi néni vezérletével, lobogó szőke hajjal, bunkósbotokkal felszerelve, rohantak nyugatfelé az indogermán tömegek, hogy az addig ott szerencsétlenkedőket megcivilizálják. Útközben mindenfelé egy-egy kurgánt (halomsírt) is leraktak. Zeuß János Gáspár⁴¹⁹, a keltológia atyja, és társai után, bebizonygatta a szkíták és a kelták indogermánóságát (természetesen bizonyítékok nélkül), amúgy kikiáltással.

A minden hájjal megkent dogmatizisták sokszor már attól sem riadtak vissza, ha már a dogma nem volt tartható, hogy a szkítákat vegyes népnek mondják, de ahol természetesen, a vezérlő réteg (*Führungsschicht*) volt az indogermán elem. A többiek, a bunkók pedig egyéb, valami más, mondjuk például magyar...

---

⁴¹⁸ Marija Gimbutas (1921 – 1994).

⁴¹⁹ Johann Kaspar Zeuß (1806 – 1856).

Haraszi Zsuzsanna Karolina 2021. 10. 30. 22:44

Javítások helyett kérdések

Mottó:

Az emberi anyagról

Ötezer éve, tízezer éve nem változott az emberi anyag.
Csak a jelmezek változtak, az együttélés rendszerei és feltételei.
Az ami az ember – a lélek és a jellem – nem változott.
Ur városában, Babilonban ugyanazok az emberek éltek,
mint ma Budapesten: s lelkükben ugyanúgy érzékelték a világot
és pontosan úgy feleltek a világra.
Csak éppen - műszerek nélkül - közelebb voltak a világ titkaihoz,
az időhöz, a csillagokhoz, a természet jelbeszédéhez.
Hallásuk finomabb volt, látásuk - távcső nélkül is - élesebb,
érzékelőbb, sejtőbb, megragadóbb. Az emberi anyag nem változott,
de az ember - hála néhány lángésznek és műszernek -
vakabb és süketebb a civilizációban, mint volt az emberi idők elején.
Tunyább és bambább. Értésültebb és ugyanakkor tudatlanabb.
Azt hiszi, gombnyomásra igazgatja a világegyetemet.
Ez az óriási szerkezet, a civilizáció, száműzte az embert
a világ nagy, titkos, belsőseges közösségéből.
(Márai Sándor: Füves könyv, 55. fejezet)

Kedves Lajos,

Köszönöm a levelezés összefoglalóját és a lehetőséget, hogy esetleg javítsak, változtassak eddigi hozzászólásaimon, amiben pusztán a segíteni akarás jószándéka vezetett. Próbáltam felhívni a figyelmet fontos olvasmányokra (Cser–Darai, G. S. Krantz) és negatív jelenségekre, mint a nyelvészek illetéktelen történelem befolyásoló szerepére (Janhuhen) – holott a történelemtudománynak csak segédtudománya a nyelvészet. Negatív jelenségként említve a székely–magyar rovás jelrendszer nemzetközi digitális szabványosítása körüli csatározást. Azonban genetikai érveket – nem lévén genetikus – soha sem próbáltam alátámasztani! Bejegyzéseimet utóbb átértékelte Rihmer Aurél, ezekből megemlítek néhányat, amit téves véleménynek tartok.

2019.11.19. 23:24-i hozzászólásom: Itt az előttem szóló Bérczi Szaniszló által ajánlott Cser F.–Darai L.: Kárpát-medencei Ősiség c. tanulmányt mint olvasmányt ajánlottam én is a genetikusoknak, végül is csak kiegészítettem az előző hozzászólást a mű pontos pdf. címével. Ajánlottam továbbá idézettel is Grover S. Krantz: Geographical Development of European Languages c. könyvét, amiben az európai nyelvek elterjedéséről, idejéről és a magyar nyelv ősiségéről ír. Erre a két könyvre Rihmer véleménye a 218. oldalon: „Itt a klasszikus finn-ugor nyelvelmélet köszön vissza...” – ez a válasz egyik ajánlatra sem igaz.

2019.12.07. 13:15-i hozzászólásom a Török Tibor által küldött meghívóval kapcsolatos, ahol a Magyarságtudományi Intézet konferenciája műsorában egy olyan előadó nevét láttam, aki először félrevezető adatokat akart szabványosíttatni, majd a rovásszakértők felháborodása közepette a szabványban összevonta volna a székely–magyar rovás jeleit a kazár rovás jeleivel. Végül 2010-ben sikerült Old Hungarian Rovas Script néven, kazárok nélkül a Nemzetközi Digitális Szabványosítást regisztráltatni, az amerikai Michael Everson* szabványosító segítségével. 2013-ban azonban töröltették a teljes szabványt, annak nevével együtt. Mindenki tudhatja, hogy egy ilyen szabvány megfogalmazása mennyire fontos lehet a rovásírás ősisége és a magyarság Kárpát-medencei jelenléte szempontjából. A megjegyzésemben itt ironikusan írtam a szóban forgó úr könyvéről, ehhez hozzászólt Szekeres István is, aki a könyvet elavult hagyományokra épülő könyvnek nevezi. Rihmer Aurél véleménye a 219. oldalon: Szerinte

ajánlottam Hosszú Gábor: Heritage of Scribes c. könyvét, ami ugyebár az elmondottak után nem hihető el.

Elnézést, nem akarok ezzel senkit sem tovább fárasztani, még sorolnám a finn nyelvész Junhunen -től való idézettel stb, de nem teszem. Sokszor lehet, hogy homályosan fogalmaztam, de úgy gondolom nem fárasztom a szerkesztőket ezek javításával ... maradjon úgy ahogy van.

Az olvasóra bízom a hozzászólásom mondanivalójának megértését.

Inkább vagyok meglepve, hogy arra vesztegettek időt és energiát – amit Darai Lajos és segítője fektetett a szerkesztésbe, hogy ugyanazt a szöveget kétszer lehessen olvasni a kiadványban zanzásítva, átértékelve, néha a mondanivalót félreértve, véleményezve minden hozzászólót, ennek nem sok értelmét látom.⁴²⁰

Hatalmas anyag ez a 620 oldal, nem lehetett egyszerű szószerint visszaadni a párbeszédet, a sok hozzáadott csatolmányt, bevallom volt, hogy éjjel 2-3^h-ig olvastam a különböző tanulmányokat.

Sokat tanultam a genetikusok párbeszédéből és legalább olyan tanulságos volt olvasni a Darai Lajos–Cser Ferenc közötti levelezést az elején – bemutatta, hogy dolgoznak együtt – mennyire egy húron pendülnek. Néha már úgy érzem, hogy kukkolok, mert személyes dolgok is nyilvánosságra kerültek.

Könyveikből nem volt számomra eddig ennyire egyértelmű, mint ahogy itt a levelekből kitűnik, hogy a hun kérdés (és a szabir–sumér) ennyire „nemszeretem” téma. Ezt tudtam Lajosról, hiszen ez volt az egyetlen dolog amiben egyetértettek Naddeoval: a magyaroknak nincs közükhöz a hunokhoz,⁴²¹ sem a sumérekhez! (És a szabírokhoz? – a kaukázusiakhoz lehet, de a mezopotámiaiakhoz már kevésbé?!)

2007-óta vannak dedikált könyveim Bíró Józseftől, olvasom, jegyzetelem őket és várom, hogy szakemberek jöjjenek elő azokkal a tényekkel és tudással, amit ez a szerény kutató leírt, pontosan adatolt. Összefüggéseket keresett a neolitikus Kárpát-medencei, az ősszabir–sumér Termékeny félhold, és a khorezmi, Kaspi–Aral-tó-környéki kultúrák hasonlósága, rokonsága között, pontosan idézve ismert nemzetközi kutatókat, mint G. Childe, J. F. Campbell, M. F. Albright, A. Ungnad, Sz. P. Tolszov, S. Kramer vagy a magyar Götz L., Padányi V., Baráth T., Torma Zsófia, László Gyula, Kalitz Nándor és más kutatók mindig adatolt, fontos és bizonyított kutatási eredményeit.

Bíró József még nem ismerte a genetika eredményeit, amikor a könyveit írta. Szerinte három különböző, egyidőben létező őshazáról beszélhetünk, ahol ragozó nyelvű szabir-magyar nép élt: a Kárpát-medence, a mezopotámiai Tigris és Zab folyók környéke és harmadiknak az Amu-Darja-i ősi Khorezm környékén (mai Türkmenisztán, Üzbegisztán). Erről a területről tudható Tolszov kutatásai alapján, hogy i. e. 1300-tól i. u. 1000-ig virágzott a kereskedelme, szabir nép is élt itt, és ezekből, innen vált ki, lett ismert a hunok európai ága. Ez lesz Atila népe később.⁴²²

http://www.magtudin.org/Biro_Jozsef_A_sumirok_tanitomesterei.pdf

http://www.magtudin.org/Biro_Jozsef_Szabir_magyarok_ostortenete%2020120411.pdf

http://www.magtudin.org/Biro_Jozsef_Korosi-Csoma-Sandor-es-a-szabirok.pdf

Szerencsére megdőlni látszik az Out of Africa elmélet, egyre többen érvelnek a több helyen kialakult ősember továbbéléséről, mint Erik Trinkaus, Milford Wolpoff, Julien Riel-Salvatore vagy Carleton S. Coon, a Pennsylvániai Egyetem antropológia professzora. Az afrikai eredettel

---

⁴²⁰ Rihmer Aurél szerkesztőként szerepel, mert először ő vállalkozott az addigi levelezés összefoglalására, amit a saját vélekedésén átszűrve adott elő, majd azt is bírálva Darai Lajos szerkesztette tovább a kötetet. A bírálat megítéléséhez szükséges a tárgya, azért szerepel. – *A szerk.*

⁴²¹ Az ázsiai hunokról volt szó. – *A szerk.*

⁴²² A témakör megítéléséhez lásd e kötet végén a Timaru-Kast Sándor felvetésére adott Cser Ferenc–Darai Lajos-féle választ, valamint Darai Lajos Árpád Attila örökén – a magyarok őseik útján. *Acta Historica Hungarica Turicensia* 33. évfolyam 11. szám. <https://epa.oszk.hu/01400/01445/00053/pdf/>. – *A szerk.*

remélhetőleg kihal az az elmélet, amely az emberfajok közötti állítólagos egyenlőséget jelentette a politikai korrektség szellemében.⁴²³

Megértem, ha a Kárpát-medencei ősiségünket akarjuk bizonyítani, amiben magam is hiszek, akkor ezt a vonalat kell erősíteni, és nem okos dolog egyelőre más vonalokról is vitatkozni.⁴²⁴ Ide vág Török Tibor genetikára vonatkozó mondása: „Ilyen nagyívű szintézist, az biztos, hogy nem engedhetünk meg magunknak. ...ha azt akarjuk, hogy a nemzetközi tudományban helyünk legyen!” Ami igaz a genetikára, az igaz az őstörténetünkre is, koncentrálni kell a Kárpát-medencében talált ősember leletek sokaságára.

Akkor itt most tisztelettel feltennék néhány kérdést, amivel követ dobok ugyan az utolsó pillanatban a lecsendesülő levélváltásba, de elég fontos kérdések.⁴²⁵

Nem sorolom a mindenki által ismert ősember leleteket Ruditól Samuig, inkább hiányolom a szélesebb rálátást a környezet utolsó 50000–10000 éves leleteire. A magyar ősiség Kárpát-medencei voltához mit tesz hozzá az eddig itt talált leletek sokasága, kiemelve párat ezekből:

- A bükki Balla-barlangban talált, 12000 évesre becsült (Gáboriné Cs. V.) másfél éves hosszúfejú gyermek csontváz mutathat-e genetikai rokonságot?
- „Romániai” Pestera cu Oase ősemberlelet Erdélyben, Anina és Stájerlaka között 37000–42000 éves Neandervölgyi moustieri kultúrából férfi alsó álkapocs.
- „Romániai” Pestera Muieri (Cave of an old Woman) koponya egy 30000 éves modern ember és a Neandervölgyi keveredéséből.
- Magura–Sarmizegetusa – állítólag 33000 éves – kőkörök Vajdahunyadvártól délre. A románok Decebal-hoz kötik építését. De lehetek volna a kelták is akik építették.⁴²⁶
- Lepenski Vir – kőkori település azonos házakkal, utcákkal a Duna partján, a Vaskapunál, mai Szerbia területén. A házakban oltár állt, kőszobrokat faragtak, ismerték a földművelést, állattenyésztést, 8000 éves település.
- Vadu Rau – „Sisters of Tartaria Tablets” – a tatárlakai leletekhez hasonló agyagtáblák, hasonló jelekkel és egy időben készültek. Európa első írásos emléke i. e. 5800-ból!
- Alsónyék–Bátaszék lengyeli-kultúra, i. e. 4900-4200 közötti korai neolitikus település, 180 cm magas kőkori emberek csontjaival – újkőkori termelési forradalom jelei.

Kérdésem az lenne, hogy lehet ezeket a különböző régészeti leleteket összeegyeztetni a neolitikumi, Kárpát-medencei magyarokkal, a szolgáorban tartott, állandóan leigázott alattvaló kézművesekkel, földművelőkkel, ahogy Nógrády úr fogalmazott. Hol voltak a magyarok?⁴²⁷

Ötezer népmesénk, tízezer lejegyzett népdalunk, csodálatosan színes és változatos népviseletünk volt, van. Hogy maradhatott ez észrevétlenül a történelemtudomány számára? Még nevünk sincs a Kárpát-medencében a hunok előtti időből.⁴²⁸ Itt megjegyezném, hogy a Kőműves Kelemen ballada Obrusánszky Borbála szerint ismert Mongóliában és a Ludas Matyi történetnek nyoma van a sumér agyagtáblákon.⁴²⁹

Vannak-e a fenti felsorolt régészeti leleteknek genetikai eredményei? Úgy érzem, túl sok a bizonytalan, különböző nép-nevekkel meghatározott tárgyi bizonyíték. Nem gondolom, hogy a

⁴²³ Az „Ősádám–Őséva” modell tarthatatlanságára éppen genetikai bizonyítékokkal több tanulmányunkban rámutattunk Cser Ferencsel. – *A szerk.*

⁴²⁴ Bár minden vita erősítheti a saját vonalat. – *A szerk.*

⁴²⁵ A legtöbbre található válasz az Acta Historica Hungarica Turiciensia tanulmányaiban, más kérdés, hogy mindig lehet új nézőpontokat kialakítva újabb, esetleg jobb válaszokat adni. – *A szerk.*

⁴²⁶ V. ö. Darai Lajos: A kőrgánok hatalmi párhuzama: erődített élettér. *Acta Historica Hungarica Turiciensia* 30. évfolyam 2. szám. https://epa.oszk.hu/01400/01445/00013/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2015_2_156-204.pdf

⁴²⁷ A kérdéskört a kettő kultúra fogalmával és jelenségével lehet a megoldás reményével áttekinteni. – *A szerk.*

⁴²⁸ Ez is az őslakosok tulajdonsága: a jövevények nevezik meg magukat. – *A szerk.*

⁴²⁹ A műveltségi elemek szinte egyetemessé válnak az idők során. – *A szerk.*

genetikának történelmet kellene írnia, de végre valami egzakt, ami tudományosan bizonyító vizsgálat – nem szubjektív hasonlítgatáson alapul. Remélem a genetika, ha nem kerül politikai játszmák kezébe, idővel bizonyítja a Kárpát-medencei ősi múltunkat.⁴³⁰

Az is érdekes, hogy az „ősi múlt” nem is lenne annyira fontos, ha nem lenne annyi ellendrukker, jó polgár idehaza, aki Szibériába zavarna minket rénszarvast tenyészteni... Jó ha tudják, Szibéria is a szabirokról lett elnevezve, akik a folyamközi térségből az asszírok fegyverei elől menekülve sok ágra szakadva, sodródva, Szibériáig juthattak. (A hanti és manysi nyelven beszélők száma nem éri el a 20000 főt, lehet, hogy az ázsiai szabiroktól kapták a nyelvüket?)

Bíró József: A Szabir-Magyarok Őstörténete c. könyve 45. oldalán idézi Makkay János írását, amiben bemutatta: Körös kultúrkör időbelileg megegyezik a Hassuna–Tell Halaf-periódussal (i. e. 6500-5000), és Tisza-kultúrkör pedig megfelel az Al Ubaid-periódusnak (i. e. 5000-4000).

Tehát itt szó sem lehet kulturális vagy nyelvi átvételéről.

Mesterházy Zsolt etnogenezis történetében a Szeleta műveltség és kőipar 43000-tól indul, az ős-kárpátiak 40000-től hagytak nyomot maguk után. Talán már ekkor megindult az elvándorlás minden irányba. A Balkánon keresztül a Termékeny Félhold felé is, így juthatott el az ős-kárpáti szabir- magyar nyelv Kréta szigetére is – ahogy nemrég Révész Péter professzortól megtudtuk, nagyszerű minőszi kutatómunkája eredményeként, hogy a minőszi írás ugornak tekinthető.

Egyiptomban szintén van nyoma a magyaroknak. Osiris legendája szerint egy ER-PET, ER-PAT SAB-ÚR nevű királytól származtatja magát Zab melléknévvvel. Osiris i. e 3400-3200 táján uralkodott, és az egyiptomi sírfeliratokról írt könyvben – Bundge E. A. Wallis: The Egyptian Book of the Dead – található ez az adat.

Honvisszafoglaló Árpád fejedelem neve nem lehetett Árpácska jelentésű, hanem egy hatalmas birodalomra, hasonló nevű királyokra, városokra tisztelettel emlékező névválasztás volt a szabir-onogur–magyar Álmos fejedelem részéről.

Valószínűleg sokkal mélyebben kell visszamenni az időben, mint 40-50 ezer év. Amikor Eurázsia ősnépe még kis településeken élt, ragozó nyelven beszélt és évezredek alatt, netán százezer évek alatt, lassan szétvándoroltak, majd a kezdeti, egyenrangú matriarchátusból átváltva az alá-fölé rendelő patriarchátusi létformára, lassan a népek leigázása, területeik elfoglalása, rabszolgává alacsonyítása alakította a későbbi népek történelmét. Már a sumer zigguratokban megjelennek a pénzváltók.⁴³¹

Bíró József A Szabir-Magyarok a „Sumirok” Tanítómesterei (2002) című könyve 15. oldalán azt állítja, idézem: „...a szabir nép történetét folyamatosan vissza tudjuk vezetni a pontos régészeti és őstörténeti adatokkal a honvisszafoglaló őseinktől: AVAR, HUN, PÁRTUS, SZKÍTA, URARTUI, MITANNI, 'SUMIR' hegemonián keresztül az Al Ubaidi, Uruk, HALAF, Hassuna korszakokba, az ősi SA-SUBAR-SZABIR néphez.”

Másik művében, A Szabir-Magyarok Őstörténete (2000) című könyv 475. oldalán Mezopotámia irányából sorolja fel őstörténelmünket, rokonainkat, legalább 70 különböző névvel illették őket. Agyagtáblák szerint SA, SU SUBAR-SZABIR akikkel együtt váltak SUMIROK-ká, majd SZAKA, MÉD, MITTANI, URARTUI, KÁLD, ÚZ, DAHA, BESENYŐ, SZKÍTA-SZITTYA, PÁRTUS, HUN, KUN, TÜRK, JÁSZ, AVAR, SZABIR-MAGYAR. Megjegyzi, hogy ennek a történelmi vonalnak kétségkívül az egyik legnehezebben érthető része a „szabir–sumir” azonosság vagy rokonság kérdése. Idézi S. N. Kramert, aki az Al Ubaid-i pre-sumir népet már SUBAROKNAK nevezi.⁴³²

⁴³⁰ Máris bizonyította az M17-Eu19 génmutáció 60 %-os itteni, ill. bennünk előfordulásával, és másokkal, amikről a Cser F és Darai L. által írott tanulmányok szólnak, és várhatók további bizonyítások is. – *A szerk.*

⁴³¹ www.alanwatson.org/sumer_akkád.pdf

⁴³² A történeti földrajz hamisításainak lehetséges tisztázási szempontjaira lásd: „A történetírás mai időszámításunkig legendákra alapozott: ez lehetővé tette a dicső múlt kiterjesztését, megnagyobbítását a történetírói jelent megelőző

időkre. Így például Róma alapításától az Augustusi korig minden csak legenda. És mivel a későbbi korok színvonala történtek a visszavetések, sok lehetetlenséget, érthetlenséget szültek, amiket mégis elfogadtak eddig. De mivel a történelem kizárólag a hódítókról szól, azok sikerét a végletekig eltúlozva, sok esetben igen súlyosak lettek az ellentmondások. Mert a hódító hadseregek hatékonyságra, vagyis a meghódított terület nagyságára, a hódító hatalom kiterjedésére vonatkozó beszámolóknál elég volt, ha a legrégebbi, már teljesen felderíthetetlen hódítást a valóság többszörösére szabták, utána már csak ismételni kellett ugyanazt, és ugyanannak többszöri ismétlése végülis mára már megkérdőjelezhetetlenné tette ezeknek a hódításoknak az óriási, mai katonai-hadi viszonyok között is nehezen megvalósítható kiterjedését. A legendásságra utaló jelzések, megfontolások, példák közül az első, igen feltűnő jelenség Nagy Sándor világbirodalma. Ennek a birodalomnak a kiterjedése Babilon fővárostól nyugatra 4800, keletre 3800 km volt a történettudomány mai állása szerint. De ez akkoriban katonai logisztika lehetetlenség volt. Abban az időben lehetetlen volt akkora távra akkora csapatméret mozgása, irányítása, mint amiről a híradások szólnak. ... És ahogy a területnél, a távolságoknál, úgy a csatáknál, várostromoknál is túlzóan nagy számokat adnak meg a létszámra a vonatkozóan, általában a hódítóknál. Sokkal későbbi korok létszámának a visszavetítése ez is. De ahogy a távok, területek kisebbek voltak, úgy az országok, birodalmak és a katonaság létszáma is. Például a gaumélai, a nándorfehérvári, a mohácsi, a zentai csata, vagy az egri, a szigetvári stb. ostrom esetében. És Nagy Sándor birodalmának már mintegy előképe az Óperzsa Birodalom. Ez a hihetetlen világhódítás, igen nagy kiterjedésű birodalom, mint a nagyság első mintaképe maradt fenn a történettudomány állította alakban. Nagy Sándor 'birodalma' a római 'birodalom' mintája lett aztán. Vonatkozik mindez a sumér civilizáció északra való kiterjedésének elméletére és az azzal kapcsolatos Kaspi-tengeri kereskedelmi hajózás mozzanataira, kiterjedve majdnem az Északi-sarkig. Pedig a sumér civilizáció nem elvándorolt, hanem valójában helyben omlott össze és alakult át a terület meghódítóinak hatása szerint. Nálunk is sok híve volt Padányi Viktor eme turanizmust alátámasztó sumér kivándorlás elméletének, ám Colin Renfrew végképp szétoszlattott minden reményt ezzel kapcsolatban. A tudományos-technikai csúcselejtések eredményeként pontosított művelődéstörténeti időrend következtében Renfrew a diffúziós modellt – hogy az akkád kultúra kiáradása jelentené mindenütt másutt a Földön a kultúra terjedését – teljesen elveti, amint az indoeurópai felsőbbrendűséget is. És elfogadja Marija Gimbutas – az Y kromoszóma-kutatással újabban alátámasztott – nézetét: a sztyeppei kurgán kultúra a nordikus hitvilágot képviselte, a kurgán kultúra elemei az indoeurópai nyelvekben uralkodók. E kurgánkultúra hordozza az indoeurópai szellemi kultúrát, vallási és társadalmi felfogását, de a sztyeppei műveltségek nem egységesek, nem azonos embertípus, nyelvrendszer művelte. (Marija Gimbutas: *The Goddesses and Gods of Old Europe 6500-3500 BC Myths and Cult Images*. Thames and Hudson, 2nd Ed 1982.) Anatóliai eredetű géneket sem lehetett a földrészt középső részén kimutatni, az csak a Földközi-tenger partjai mentén terjedt, amiért Renfrew visszavonta a tarthatatlan elgondolást, hogy a földművelés újkőkori terjedésével az ember is terjedt. (Renfrew (1973), Colin: *Before Civilization; The Radiocarbon Revolution and Prehistoric Europe*. Jonathan Cape, London. Renfrew (2005), Colin: *A civilizáció előtt. A radiokarbon-forradalom és Európa őstörténete*. Osiris Kiadó, Budapest. Gibbons (2000), Anne: „Evolutionary Genetics. Europeans Trace Ancestry to Paleolithic People.” *Science* 290, pp.: 1080-1081.) És a római birodalom óta birodalom birodalom hátán látható a modern térképeken. A szerkezet alig változik, csak a határok módosulnak néha kissé. Esetleg egy igen késői birodalmi érdek rajzolta így egymásra az országokat? Ezzel kapcsolatban igen elgondolkodtató Csihák György felvetése, hogy „azt, amit mi határnak ismerünk, senki ne keresse Európában egy-két ezer évvel ezelőtt. Mária Terézia (1717-1780) idején jött divatba – de akkor inkább azt jelezte, hogy az egy-egy területen élő emberek kinek fizessenek adót. Volt valami határféle korábban is, de inentől kezdve a dolog egyre szigorodott – egészen a vasfüggönyig, amit azóta lebontottak és más rendszerek helyettesítettek.” (Csihák (2015) György: „Burgenland – körül-belül.” *Acta Historica Hungarica Turiciensia* 30/1. http://epa.oszk.hu/01400/01445/00012/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2015_1_062-106.pdf.) E térképeken viszont szinte a vasfüggöny szigorát mutató országhatárokat látunk. Tehát ezek az ókori birodalmakat ábrázoló, pontos határokkal rajzolt térképek mind Mária Terézia korszaka után készültek. Azaz a tartalmuk is annyit ér, annyira eredeti. Ugyancsak több mint érdekes egy német tudós jelzése, hogy 793-ban „a szaracénok ellenfrontot nyitottak délnyugaton, sokkal előrébb jutva, mint Martell Károly idején... (Hivatkozása: Hans Herzfeld: *Geschichte in Gestalten*. 2. kötet: F–K. Frankfurt am Main, 1963. p.: 289.) Az arabok a X. században a Cote d’Azuron sűtkéreztek, valamint az Alpok hágóit is ellenőrizték.” (Heribert Illig: *Kitalált középkor. A történelem legnagyobb időhamisítása*. Allprint Kiadó, 2002. p.: 87. Hivatkozása: Henri Pirenne: *Sozial- und Wirtschaftsgeschichte Europas im Mittelalter*. Tübingen, 1986. p.: 7.) Ezekről viszont nem tudnak, vagy nem akarnak tudósítani a térképrajzolók. Azaz mintha az európai birodalmi szemlélet alakítaná visszamenőleg is a határokat és benne a magyar történetet, sorsot is, és tartana meg vagy veszejtene el országokat, népeket, illetve teremene újakat.” (Darai Lajos: Az első világháború és magyar veszteségeinek legmélyebb gyökerei. *Acta Historica Hungarica Turiciensia* 30. évfolyam. 3. szám. https://epa.oszk.hu/01400/01445/00014/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2015_3_091-116.pdf.)

⁴³³ A hosszúnak mindig a mondanivalótól kell függenie. Jelen esetben az érintett témák alapos kifejtésére még sokkal több oldal sem lehetne elegendő. – *A szerk.*

Még egy félreértést szeretnék említeni, ami a neten tovább jár körbe-körbe, miközben Bíró József, Novotny Elemér és Baráth Tibor már rég megfejtették a Báborszületett Konstantin által leírt DAI fontos adatát, miszerint Árpád dédunokája Tormás/Termedzsu tagadja a türk eredetet és „Sabartoi asfaloi” néven nevezik magukat, a honfoglaló magyarokat 948-ban, pontosan: „non Turcae, sed Sabartoasphali dicebantur” (A DAI előszavában található „pseudo-history” megjegyzés a szerzőtől, szerintem elképzelhetetlen, ha VII. Konstantin császár olyan hiú, és fontos neki a „báborszületett” jelző – nem mondhatja magáról, hogy hamis adatokat ír a művében saját fia okítására. Inkább valaki hamis kézzel nyúlt a fordításhoz).⁴³⁴

A Sabartoi szóban, görögös torzítása ellenére mindenki a szabir szót fedezi fel, az „asfaloi”-t viszont fordították már „rendíthetetlennek”, „fehérnek”, „szabadnak”, „erősnek”, különös a „zavártó” – hegyszoros/kapu jelentése. A Magyar Katolikus Lexikon szerint szavarti aszfali jelentése ’rendíthetetlen szavárdok’, a Révai Nagy Lexikon ragozza: Szerintük a kazárokkal együtt lakó magyarokat 951-ben(!) nem turkoknak, hanem Sabartoi néven szabíroknak nevezték és az asfaloi név: as (kötőszó) és a fálók (kunok, palócok) népek nevéből alakult.

Novotny Elemér magyarázata: a „sabartoi” szó a magyar szabír népnév, az asfal szó arabul alsót jelent, görögös változata asfaloi. Báborszületett idejében a folyamközben már arabok éltek. A Tigris folyó egyik ága Alsó-Zab néven ismert. Tehát fordítható Alsó-Zab-(Úr)-Földi magyaroknak.

Baráth Tibor is a Zab folyótól származtatja a szabir szó eredetét, Sab-Zab, amivel Bíró József is egyetért. A témához találtam, és kimásoltam 2017-ben egy térképet, amit a National Geospatial-Intelligence Agency, Bethesda szolgáltatott – amerikai katonai légifelvétel, arab helyett latin betűkkel (1. ábra).

Végül alább bemutatok egy nem túl új – 2012-es – régészeti leletet, amely talán megváltoztatja a helyét és idejét a ló háziasításának. Az Arab félsziget dél-nyugati sarkában, Szaud Arábia és Jemen határánál véletlenül került elő egy közel 140 kg-os kőből faragott lószerűség. Inkább számárnak–kulánnak vagy öszvérnek látszik, kora 9000 éves és a régészek már a ló 5500 éves ázsiai háziasítását látják megdöntve ebben a leletben (2. ábra). Érdekesség, hogy a helység, ill. kultúra neve: Al-Magar. Több kisebb kőállat faragás és pattintott kő eszközök láthatók a kiállításon.⁴³⁵

---

⁴³⁴ V. ö. „...időközben szintén feltárt hamisítás a VII. Konstantin-féle népmozgások közé való besorolásunk: ezt pedig a már bizonyított Kárpát-medencei eredetünk cáfolja. Tehát csak hamis lehet a többi hódító és a többi nép költöztetése, elhelyezése is.” E rész lábjegyzete: „Kréneisz Géza: „Porphyriban nevelkedett Konstantin császár ’ismeretlen’ Prooimionja (első rész).” *Eleink* 2013/2. pp. 10-14. Elérhető a Napkút Kiadó honlapján. <https://go-ogle.com/napkut.hu/images/folyoirat/eleink26>. Marczali Henrik Dr. (szerk): *A magyar történet kútforrásainak kézikönyve*. Athenaeum, Budapest, 1901. pp. 27, 28-29. Moravcsik Gyula: *Byzantinoturcica I-II*. Budapest 1942, 1943. Second edition, Berlin, 1958. pp. 261-367. Moravcsik Gyula, Romilly J. H. Jenkins: *Constantine Porphyrogenitus De administrando imperio*. Greek text edited by Gy. Moravcsik. English translation R. J. H. Jenkins. Dumbarton Oaks Center for Byzantine Studies Trustees for Harvard University Washington, District of Columbia, 1967. Moravcsik Gyula: *Az Árpád-kori magyar történet bizánci forrásai*. Budapest, 1984, 2. kiadás 1988. *Corpus Fontium Historiae Byzantinae*. Consilio Societatis Internationalis Studiis Byzantinis Prohevendis Destinatae editum. Volumen I. Second Impression, 1985. p. 13. <http://homepage.univie.ac.at/ilja.steffelbauer/DAI.pdf>.” (Cser F., Darai L.: A magyar nemzeti kincs világörökség. *Acta Historica Hungarica Turiciensia* 35. évfolyam, 1. szám. p. 166. https://epa.oszk.hu/01400/01445/00060/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2020_01_118-168.pdf. – A szerk.

⁴³⁵ <https://en.wikipedia.org/wiki/Al-Magar>. V. ö. Cser F., Darai L.: Korlátos az okosságunk, ha nem látjuk a lótól a ménest. Szilaj Csikó. 2021. október 28. <https://www.szilajcsiko.hu/single-post/cser-ferenc-darai-lajos-korlatos-az-okossagunk-ha-nem-latjuk-a-lotol-a-menest>

Geographical Names

Zab al Asfal: Iraq

SOURCE: National Geospatial-Intelligence Agency, Bethesda, MD.

This page presents the geographical name data for Zab al Asfal in Iraq, as supplied by the US military in electronic format, including the geographic coordinates and place name in various forms, latin, roman characters, and its location in its respective country's administrative division.

Full Name (see definition): Zab al Asfal

Primary Country Code (see definition): IZ (Iraq)

First-order administrative division code (see definition): 00 (Iraq (general))

Region Font Code (see definition): 4 (Russia/ Central Asia)

Unique Feature Identifier (see definition): -3073167

Unique Name Identifier (see definition): -4355273

Latitude in decimal degrees (see definition): 35.244167

Longitude in decimal degrees (see definition): 43.429167

Latitude in degrees, minutes, and seconds (see definition): 35° 14' 39" N

Longitude in degrees, minutes, and seconds (see definition): 43° 25' 45" E

Military Grid Reference System coordinates (see definition): 38SLE5708001252

Joint Operations Graphic reference (see definition): NI38-01

little Zab / lower Zab

2017. 05. 04. 15:55

1. ábra. Zab-al-Asfal-térkép, Irak.

*2. ábra. Az Al Magar-i leletek.*⁴³⁶

---

⁴³⁶ <https://en.wikipedia.org/wiki/Al-Magar...jpg>

Mesterházy Zsolt 2021. 28. 18:38 és 11. 03. 16:51

Történelemet történészek írnak

Kedves Sándor,

Térjünk vissza a régi, bevált módszerhez, hogy történelmet történészek írnak. A sok segédtudomány művelőinek pedig programírással tartoznak. Így nem szaladgálnak majd nyelvésztörténész-szerű emberek, hanem mindenki vállalhatja a saját felelősségét abban, amit leírt. Magam ugyanazért nem voltam lelkes az újabb genetikai kutatásoktól, amiért a finnugrista nyelvészekről sem. De nem kell ezt tovább folytatni.

Tegyük fel, van egy kutatási terved mondjuk a kelták elődeivel kapcsolatban. A terv úgy szólna, hogy mondjuk Köln, Liege környékén adott, elérhető csontokból szeretnéd megtudni, vannak-e bennük Kárpát-medencei és sztyepei gének. A belga iskolákban azt tanítják, hogy 4230 körül a Balatontól magyarországi bevándorlókat kaptak (DVK – újkőkori Dunántúli Vonaldíszes Kultúra). Ha megvagy a tervvel, elmész a Magyarságkutatóhoz, és előadod. Ők ezt talán lefordítják a saját genetikus nyelvükre, majd eldöntik, van-e sikerre biztató mozzanat a tervben. Nyilván egy csomó pénzbe kerül, vélhetően a magyar államnak.

Ha befogadják a tervedet, a genetikusok egy valószínű tekinthető történelmi helyzetet tudnak megvizsgálni, aminek az eredménye mindenki számára elfogadható lehet. Így a genetikusok nem szabadulnak el „történelmet írni”, de a tervekért te viseled a felelősséget. Ha sikerül, mindenki jól jár: Téged a történészek kedvelnek meg, te a genetikusokat.

Ezzel a módszerrel felderíthető lenne a kelta mondák valóságtartalma mindarról, amit a szigeteiket elérő hajósokról mondanak.

Nemrég a Magyarságkutató közzétette egyik Árpádházi királyunk genetikai vizsgálatáról készített jelentését. Megállapították, hogy Észak-Afganisztáni elszármazási kapcsolatai voltak. A hírtől nem jött lázba szinte senki. Pedig kellett volna, mert az említett hely az ókori Baktria a Pamír lábainál, ahol a sumérok és szkíták ötezer éve bányászták a lapis-lazulit, a halványkék követ. Baktria volt a szkíta törzsszövetség fontos központja, kereskedelmi központ, Zoroaszter szülőhelye. Mindez a Káspi tengertől keletre, kevésbé északra. Arrafelé most a türk népek országai vannak, akikkel nagyon jóban vagyunk. Ha ésszerű tervekkel tud előállni valaki, sokat megtudhatnánk a NEM indoeurópai szkítákról, akik őseink és elődeink voltak.

Kedves Lajos,

először ideteszek pár linket, majd ha szükséges, szólok mit kellene megnéznie annak, aki követni szeretné a mondókámat.

Honfoglalások kora

[Mesterházy Zsolt: Honfoglalások kora \[Magyar Elektronikus Könyvtár - MEK-15244\] \(oszk.hu\)](#)

Magyar ókor

[Mesterházy Zsolt: A magyar ókor \[Magyar Elektronikus Könyvtár - MEK-15646\] \(oszk.hu\)](#)

T. Majlath

[Magyar Comparison - Index \(byethost13.com\)](#)

[The Etruscan Language \(magyarmegmaradasert.hu\)](#)

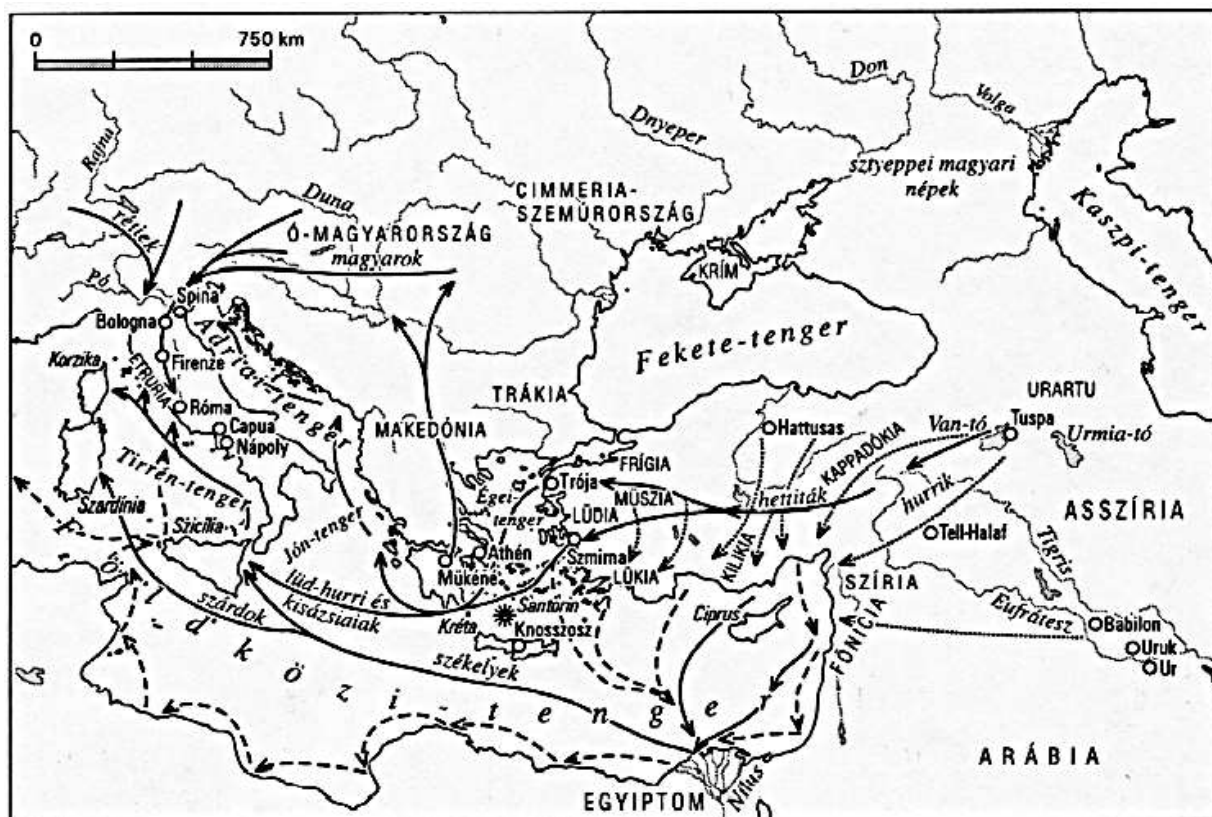
etruszk-magyar szótár <http://etruscans1.tripod.com/Language>

A finnugrizmus cáfolata

[Marác László honlapja \(atw.hu\)](#)

Ott hagytam abba, hogy valami kézzelfogható és valós történelmi helyzettel szolgáljunk a genetikusoknak. A fentebbi Magyar ókor etruszk fejezeteit ajánlom áttanulmányozni előtte. Van benne egy etruszk etnogenezis térkép, ezt nevezzük el Szántó-Mesterházy-féle etruszk térképnek. Ez úgy készült, hogy Kenediné Szántó Livia 1977-es térképét kiegészítettem a magyarországi és a helvétiai réti bevándorlások megtörténtével. Ezen van seregni nyíl, amely az etnogenezisben

részt vevők elszármazásait mutatja. Ezt kellene megvizsgálniuk genetikusoknak, hogy tudják-e igazolni, vagy nem. Ez így egy konkrét felhívás keringőre.

Az etruszk etnogenezis alkotó népei. (Kenediné Szántó Livia: Az etruszkok nyomában. Corvina, Budapest, 1977. belső fedlaptérképe felhasználásával készített összefoglaló etruszk etnogenezis elvi vázlat.) A folyamatos vezetésű nyilak valószínűleg tekinthető népmozgásokat mutatnak, a szaggatott és pontozott nyilak korábbi korokban lezajló mozgásokra, és ezek műveltségi hatásaira utalnak. (A térképet Nemerkenyi Zsombor [ELTE Térképtudományi Tanszék] szerkesztette a szerző kiegészítő adatai alapján.)⁴³⁷

Mondhatnád erre, hogy most oldották meg genetikusok, honnan származnak az etruszkok: nem Kis-Ázsiából, hanem Szkítiából! Na és tessék mondani, ki laktak Kis-Ázsiában Kr. e. VIII. században, meg utána. Ott egy csomó Baktria környékéről elvándorolt szkíta királyság állt hurri, hettita és szkíta alapokon.⁴³⁸ A fenti másik címen (Honfoglalások kora) bemutattam 60 sztyepei bevándorlást, melyek a mai Magyarországot és Erdélyt érték -2400 és +1242 között. Kis-Ázsia ugyanígy nézett ki a sztyepről kiszorult szkíta törzsekkel. Ha egy felkészült intézet képes lesz ennek a kisázsiai etnogenezis leírására, majd okosabbak leszünk.

Az etruszk fejezetekből mást is megtudhatunk. Nem látom a hivatkozásaiban Zászlós-Zsóka György nevét, így vélelmezem, nem hallottál róla. A 12 etruszk város a görög és perzsa fenyegetések hatására fiókvárosok alapítását határozta el védelmi céllal. Mint ismeretes, a Kr. e.

⁴³⁷ Az ábra forrása: Mesterházy Zsolt: *A magyar ókor. Római előtörténet. Etruszk őstörténet.* 115. kép. <https://mek.oszk.hu/15600/15646/15646.pdf>

⁴³⁸ A genetika akár a fordítottját is igazolhatja mindennek, azaz segíthet szétválasztani a régészeti leleteket és azok paleontológiailag, művészettörténetileg (vallástörténetileg) megragadott jellegét és aztán ókortörténeti besorolását és nevezékét, amennyiben a nagy és gyors népáramlások alól kihúzza a talajt. Akkor pedig nem marad más hátra, mint a történelemhamisítás modernkori üzemeinek lelelezésével eljussunk oda, hogy a genetikailag és régészetileg összeillő adatokat saját történeti összefüggésrendszerbe helyezzük és aszerinti új elnevezésekkel illessük. – *A szerk.*

VIII. századtól megindult a görög gyarmatosítás Itáliában, amibe később perzsa elemek is kerültek.⁴³⁹ Vagyis minden városnak volt alapítása a Pó-delta és Campania területén is. Egy szó sem igaz az etruszk hódításokból. További kellően meg nem magyarázott helyzet az, hogy Itáliában minden város és falu hegytetőre épült, erről is írtam.

---

⁴³⁹ Az előző lábjegyzetben írt megjegyzésemet itt konkretizálhatom, amennyiben a herodotoszi, a VII. Konstantinosz-féle, stb. (félreértelmezett) történetírásnak áldozatul esett képtelenséget látok a 3-4000 km-rel távolabb élőknek mondott perzsák itáliai szereplésében, ráadásul görögökkel együttműködve. – A szerk.

Cser Ferenc, Darai Lajos 2021. 11. 02. 03:00

Kik, hol és mettől-meddig voltak etruszkok?

Az archeogenetika csak régészeti-történeti segédtudományként segíthet⁴⁴⁰

*A képi ábrázolások síkban vannak, és ez magátólértetődő számunkra,
s ha a tárgyak térfogatát akarjuk megjeleníteni, az szobrászi munka.
A domborműveket most elhanyagoljuk, mert a hasonlatot csak arra használjuk,
hogy lássuk: képekben nézzük a múltat, azonos időskört vetítve rájuk.
Így a különböző korszakokból jövő ismereteinket ugyanama képen
kellene kiteríteni, s akkor lenne hiteles és szolgálna valóságképpen.
De a tudásunkat élmények kezelik, emiatt sok minden előtérbe ugrik,
s ott is marad, bármilyen korszakról legyen szó, bekeveredik, képvisel időn túlit.
Jószérivel kis túlzással csak egy képünk van minden fontos történet-alkotóról,
még a csatákat sem mozgásukban látjuk, szentképként tiszteljük a nemzeti tablót.
S ha új, hatékonyabb eszközökkel élünk, félő, hogy csak eddig merev képet mozgat
meg a filmművészet, rajzfilmet erőltet: jobb a királydráma, mely titkokat osztat.
Pedig a tudomány már sok területen feltárta a valót, s lehetne oktatni,
hogy úgy éljük bele magunkat a múltba, ahogy volt, akkor tud tanulást adni.*

Mindenekelőtt három alaptétel: **1)** Az a valószínű, hogy a munkamegosztásos összetett társadalom (civilizáció) igen ritka a világmindenségben (bár az élet gyakori), s még az is lehet, hogy csak ez az egy van, a miénk itt a Földön (ami keresztény teológiai igazság: a világ és az ember Teremtőjével kapcsolatos). **2)** E civilizáció létrejöttének helye a V. Gordon Childe-tanítvány Stuart Piggot szerint Eurázsia majdnem nyugati vége, azaz a Kárpát-medence és közvetlen környezete. **3)** Ez a civilizáció terjedt el az egész Földön, de nem önmagában az emberiség üdvözítője (üdvözítő eszméje, lásd: Üdvözítő), hanem az alárendelő kísértés által terjesztve, amely rávetette magát ennek jótéteményeire a jamna-utód kurgán műveltség óta, és a harciasok által máig torzított műveltségként „fejlődik”, ahol az eredeti forráshoz legközelebbiket ütik a legjobban, mint a jól húzó lovat és a határtalan növekedést pártolták az utóbbi időkig.

⁴⁴⁰ Azaz Mesterházy Zsoltnak abban igaza van 2021. 10. 28-adi levelében, amikor a genetikusok részére feladatadásra szólítja fel a régészeket, történészeket. De még ehhez hozzáteszik: Jó-jó, érthető, amit Mesterházy akar, de arra is fel kell hívni a figyelmet, hogy például a kelták nyugat-európai genetikai vizsgálatát meg kell előznie több módszertani megfontolás, vagy korlátozás a mára következtetésben, amit a genetikusok annyira szeretnek megtenni. Mert a kelta társadalmat is fegyveresek utódai alakították ki a sokkal korábbi és valószínűleg a kiirtásuk ellenére még túlnyomó, Kárpát-medencéből érkezett földműves lakosságból és az azt megelőző sokkal ritkább őslakosságból. És ez a genetikai mintákban egyidejűleg van jelen mindhárom (a helyreállósági szakasz mutációit tekintve: M173, M17, M170). Az alkotó részek azonosítását tehát külön-külön kell megtenni az eredeti helyen, és aztán összevetni a kutatásban megszerzett eredménnyel, és csak azután kialakítani a mondanivalót. Mindig hangoztatjuk, hogy a Semino- és Underhill-csoport által közzétett génmutációs leágazási útmutatót mi eszerint tekintettük a mozgások vázlatának, azután, hogy tisztáztuk a Kárpát-medencei földművesek és a három kurgán-invázió mozgását Európa szerte. De hát még ez utóbbit se nagyon veszi figyelembe máig nemhogy az olvasó közönség, de a történettudomány se, nemhogy még elfogadnák hozzá a genetikai megerősítést is. Hát most ezt a munkát mint pontosítást szintén lehet javasolni a genetikus társaságnak. De ne vesszenek el a részletekben, és ne olyasmiket azonosítsanak és emeljenek ki, ami az egész földön azonos az emberben. Mint ami a kedvenc időtöltésük egyébként ma, s ha valamiből valahol több van, mint máshol, akkor az az „óshaza”. Ezzel a felszínes azonosítási móddal aztán azzal is szívesen foglalkoznak látványosságként, hogy konkrét régi személyeket mai felmenőikben mutassanak ki tömegével. Utóbbi esetnek tekintjük az Árpád-háziak génazonosítását is. Hiszen a hazai minta egy feltételezett honfoglalás feltételezett útvonala mellett talált feltételezett magyar vezérsír csontjaiból kiinduló és a feltételezett székesfehérvári királysírok feltételezett királycsontját vette alapul. Tehát az a kiindulás sok minden más is lehet, mint aminek itt mondják. Ráadásul amivel azonosnak veszik, annak a területnek a földrajzi és politikai neve (Pamír, Baktria) egy utólagos névkiosztás és négyezer évvel későbbieket akar ott azonosítani. Mindezt csak akkor lehet tisztázni, ha a krónikáink és a DAI megfelelő kritikát kap a történeti földrázot tekintve, mert most olyan a kép, mintha a modern térképek ismeretei köszönnének vissza belőlük. S ha egyébként nem a gravetti műveltség génhordozása miatti a kapcsolat, az külön bonyolítja a helyzetet, amit viszont lehet, hogy csak a genetika eszközeivel lehet majd megoldani.

Érdemes megfontolni annak okát, amiről Timaru-Kast Sándor ezt írja 2021. okt. 27-ei vita-indító levelében a ZMTE tagságának: „az az érzésem, hogy szép lassan a génkutatók (archeogenetikások) olyan kizárólagos babérokra törekszenek, mint hajdan a nyelvészek.”

Kérdés tehát: a nyelvészek miért teheték meg? Írtunk erre választ már korábban: „Ahogy a kettős kultúra elve, azaz a népi és hatalmi műveltség párhuzamos érvényesülése magyarázatot adhat több évezrednyi eseményre, ennek különböző leágazásait az egyes vallásokba, embercsoportok törekvéseibe, tudományos hiedelmekbe, éppen hogy az ellenkező folyamatnak, a hamisítás tovább éltetésének is lehet tartanunk, különösen az emberi különbségek túlhangsúlyozása miatt”.⁴⁴¹

Így aztán túlhangsúlyozva a nyelvi különbségeinket bizonyos – finnugor – vonatkozásban és elhanyagolhatónak beállítva további valós hasonlóságokat a szomszédos és távolabbi európai nyelvekkel, nyelvi családfát állítottak fel. Ám nem véletlenül annak származási leágazásai megegyeztek a hatalmi helyzet ága-bogaival, ahol az indoeurópainak mondtak, illetve nyelvűek adták a hatalmi központot és lettek felsőbbrendű népeknek kikiáltva.

Régebben például Baráth Tibor és Simon Zoltán, újabban Varga Csaba adott több mintát az indoeurópainak mondtott nyelvek és a magyar azonosságairól. Ugyanezt az etruszkról is megállapították, s mivel a sumérról szintén, igen nagy időmélység van e nyelvi egység mögött. S ezzel máris kilóttuk a genetikusoknak az etruszkokat indogermánosító, üres tartalmú próbálkozását. Az idő igen nagy távolából fennmaradt nyelvi hasonlóságokra azonban, amint a többire is a Kárpát-medencei földművesek kivándorlása magyarázattal szolgál, és van még további magyarázat, a Villanova kultúra természetrajza.

Timaru-Kast azzal folytatja, hogy két kutatócsoport közleményét veszi rövid bírálat alá. Nem közli bírálata tárgyának forrását, de a témára már Révész Péter is felhívta a figyelmet 2021. okt. 2-ai levelében, ezért gondoljuk, hogy arról a *Science Advances*-beli tanulmányról van szó,⁴⁴² amely az etruszkok eredetét és örökségét vizsgálja 2000 éves „archeogenomikus” időkeresztmetszen keresztül. A nyelv- és íráskutató Révész egyébként kifogásolja, hogy a cikkben a genetikusok nem vetik össze eredményeiket a nyelvészettel, valamint hogy a cikkírók olaszai az őket is meglepő eredményük ellenére, – miszerint az etruszkok a Fekete-tenger melletti sztyeppéről származnak és a Yamna kultúrához köthetők, amely az etruszkkal ellentétben indoeurópai, – nem néznek utána a dolognak, pedig Mario Alinei már megmondta, hogy az etruszkok a Yamna kultúrából származnak és a magyarral rokon nyelvet beszéltek. Ez utóbbi állításokra hamarosan visszatérünk.

Timaru-Kast kettő, német és olasz kutatócsoportról beszél, melyek egymástól teljesen függetlenül kutattak. De erről nincsen szó, hanem arról, hogy a Firenzei Egyetem és a Max Planck Evolúciós Antropológiai Intézet vezette avagy hangolta össze a harmincnyolc fős kutatócsoportot, akik aztán az American Association for the Advancement of Science (AAAS) folyóiratában, a *Science Advances* hasábjain jelentették meg összegzett kutatási eredményüket nyílt hozzáféréssel. A kutatócsoportba egyébként 26 intézmény (intézetek, egyetemek, múzeumok) – 12 olasz,

---

⁴⁴¹ Cs.-D.: A nemzeti önismeret csapdái: közbevetés a nyelvtudományról. A magyarság Kárpát-medencei eredetét bizonyító érvek összefoglalása. http://epa.oszk.hu/01400/01445/00002/pdf/acta_hist_01445_2009_2_082.pdf. Eredetileg előadás „Az élet tanítómestere? Történetírás, oktatás és kutatás a 19–21. századi Magyarországon” c. tudományos tanácskozáson. Kodolányi János Főiskola, Történeti Műhely, Székesfehérvár, 2007. nov. 14.

⁴⁴² Cosimo Posth, Valentina Zaro, Maria A. Spyrou, Stefania Vai, Guido A. Gnecci-Ruscione, Alessandra Modi, Alexander Peltzer, Angela Mötsch, Kathrin Nägele, Åshild J. Vågane, Elizabeth A. Nelson, Rita Radzevičiūtė, Cäcilia Freund, Lorenzo M. Bondioli, Luca Cappuccini, Hannah Frenzel, Elsa Pacciani, Francesco Boschini, Giulia Capocchi, Ivan Martini, Adriana Moroni, Stefano Ricci, Alessandra Sperduti, Maria Angela Turchetti, Alessandro Riga, Monica Zavattaro, Andrea Zifferero, Henrike O. Heyne, Eva Fernández-Domínguez, Guus J. Kroonen, Michael McCormick, Wolfgang Haak, Martina Lari, Guido Barbujani, Luca Bondioli, Kirsten I. Bos, David Caramelli, Johannes Krause: The origin and legacy of the Etruscans through a 2000-year archeogenomic time transect. *Science Advances* 24 Sept 2021. <https://www.science.org/doi/10.1126/sciadv.abi7673#F1>.

5 német, 4 amerikai, két dán, egy brit, egy finn és egy holland – adta a kutatókat, akik közül többen két-három intézménynek is dolgoznak.⁴⁴³

Timaru-Kast elfogadná az eredményüket, hogy „megfejtették az etruszkok nagy titkát. Megvizsgálták az etruszk génállományt és rájöttek, hogy az etruszkok nem Anatóliából származtak, hanem a Fekete-tenger és a Kaszpi-tó feletti pusztákról.” Ami számára elfogadhatatlan, hogy mintegy kinyilatkoztatták, „hogy arról a területről származnak az etruszkok, amely tulajdonképpen az indogermánok hatalmas népének az őshazája. Tehát innen indultak Itália felé a latinok is, és egyéb itáliai népecske. Őket nem vizsgálták...”

Összefoglaló következtetésük még elfogadhatatlanabb, „hogy egy és ugyan azon a vidéken két egyforma génállományt (sic!) felmutató nép, két különböző nyelvet beszélt, egy ragozót (az etruszkok) és egy nem ragozót (a többiek, akik persze, sokkal többen voltak!). No ám, felmerül az a lehetőség is, hogy az etruszkok is indogermánok voltak, de ragoztak, akár csak a hettita indogermánok is, ... akik istenüket Estan vagy Istanu-nak nevezték, amott a messzi Anatóliában, ahonnan nemszármaztak az etruszkok. Természetesen, az etruszkok a ragozást útközben is megtanulhatták a hosszú vándorlás közben az indogermán Turánból(!) Itáliáig. Vajon előfordulhatt-e, hogy átvonultak a Kárpát-medencén, és itt megtanultak ragozni, meg egy a magyarra hasonlító nem-indogermán nyelvet is beszélni?”

Timaru-Kast értékelése: „A kutatók bebizonyítottak valami nagyon fontosat. Ezt mi már tudtuk, de nem baj, jó, ha a művelt Nyugat egyik germán egyetemén is ezt kimondják: AZ ET-RUSZKOK SZKÍTA VÉRBŐL VANNAK! Az etruszkok szkíta génállománnyal rendelkeznek. Hozzá lehetett volna még tenni, hogy az is elképzelhető, hogy az etruszkok a Kárpát-medencei agathyrsektől származtak. Az agathyrsek elhagyván Magyarországot (és Erdélyt) és Itáliába

---

⁴⁴³ Az intézmények: Department of Archaeogenetics, Max Planck Institute for the Science of Human History, Jena 07745, Germany. Institute for Archaeological Sciences, Archaeo- and Palaeogenetics, University of Tübingen, Tübingen 72074, Germany. Senckenberg Centre for Human Evolution and Palaeoenvironment, University of Tübingen, Tübingen 72074, Germany. Department of Biology, University of Florence, Florence 50122, Italy. Section for Evolutionary Genomics, The GLOBE Institute, University of Copenhagen, Copenhagen 1350, Denmark. Department of Anthropology, University of Connecticut, Storrs, CT 06269, USA. Department of History, Princeton University, Princeton, NJ 08544, USA. Department of History, Archeology, Geography, Art and Entertainment, University of Florence, Firenze 50121, Italy. Anatomy Institute, University of Leipzig, Leipzig 04103, Germany. Superintendence of Archaeology, Fine Arts and Landscape for Firenze, Pistoia and Prato, Italy. Department of Physical Sciences, Earth and Environment, Research Unit Prehistory and Anthropology, University of Siena, Siena 53100, Italy. Department of Physical Sciences, Earth and Environment, University of Siena, Siena 53100, Italy. Bioarchaeology Service, Museum of Civilizations, Rome 00144, Italy. Asia, Africa and Mediterranean Department, University of Naples, Naples 80134, Italy. MiBACT Regional Directorate of the Tuscan Museums, Florence 50121, Italy. Museum of Anthropology and Ethnology, Museum System of the University of Florence, Florence 50122, Italy. Department of History and Cultural Heritage, University of Siena, Siena 53100, Italy. Institute for Molecular Medicine Finland (FIMM), Helsinki, Finland. Program for Medical and Population Genetics/Stanley Center for Psychiatric Research, Broad Institute of MIT and Harvard, Cambridge, MA 02142, USA. Department of Archaeology, Durham University, Durham DH1 3LE, UK. Department of Nordic Studies and Linguistics, University of Copenhagen, Copenhagen 2300, Denmark. Leiden University Center for Linguistics, Leiden 2311 BE, Netherlands. Initiative for the Science of the Human Past, Department of History-Max Planck Harvard Research Center for the Archaeoscience of the Ancient Mediterranean, Harvard University, Cambridge, MA 02138, USA. Department of Life Sciences and Biotechnology, University of Ferrara, Ferrara 44121, Italy. Department of Cultural Heritage, University of Padua, Padua 35139, Italy. Department of Archaeogenetics, Max Planck Institute for Evolutionary Anthropology, Leipzig 04103, Germany.

érkező etruszkok lettek. Magyar lovas-kurgános műveltséget magukkal hozva (Alinei⁴⁴⁴) – no meg a szürkemarhát és a kuvaszt! – lett az ottani népekből, az Anatóliából bevándorolt 'trójai'-etruszkokból (Vergilius: Aeneas utazása), vagy elő-etruszkokból, azaz a tuszkánból etruszk.”

A genetikusok történelmi érdeklődésének mikéntjét minősítő felvetés jogos. Ugyanakkor itt több összetevőt kell figyelembe venni annál, ami első látásra adódik. Ráadásul ezt a látást igen befolyásoló, hozzáállást megteremtő jellegű ismeretekről és azok esetleges hiányáról van szó. Mert ha vitaindító levelében Timaru-Kast emlegeti a szkítákat és a kurgánt, azzal foglalkozva, miként kerültek képbe az indogermánok, ráadásul hamisan, akkor át kell tekinteni ezek összefüggését, legalább a rendelkezésre álló adatok szintjén. Utána már könnyebb dolgunk lesz az etruszk-kérdést valamennyire megoldani – éppen Timaru-Kast segítségével is.

Timaru-Kast igen helyesen félti az etruszkokat, szkítákat – és következőleg a keltákat, türköket, hunokat és magyarokat is – attól, hogy az indogermánssággal azonosítják őket, ezzel mintegy ellopva tőlük érdemeiket. Ezen érdemeket azonban elnagyoltan kezeli, mintegy a szkítaság alá sorolja, de amikor például kunhalmokat emleget, nem tisztázza azok valódi jellegét, mintha eredeti céljuk és a megalitokba torkolló folytatásuk elfogadható lenne számunkra, sőt nála inkább dicsőséges. És azzal érvelve teszi ezt, hogy az indogermánok feltételezett őshazáját nem találják, tehát csak a szkítákkal azonosítás miatt, révén léteznek, létezhetnek. Ezután pedig a szkítaság jellemzőinek Európában való megjelenésével bizonygatja, hogy ott biztosan nem indogermánokról van szó, hanem halomsírokat építő keltákról, etruszkokról, szarmatákról, türkökről és hunokról, akik nem indogermánok, hanem tehát szkíta eredetűek mind.

De Timaru-Kast kritikája ellenkező érvényű lett, mint amire szükség lenne. Mert annak éle a történelmi folyamatra magára vonatkozik, mintha indoeurópaiak nem is lettek volna, ha nem találják az őshazájukat. Holott a három kurgán-invázió megtörtént,⁴⁴⁵ de annak jellegére ő nem tér ki, pedig az tényleg romboló volt. Tehát megvan az indogermán őshaza, csak hogy az „alapító atyák” vérengzése miatt nem ildomos azonosítani a későbbi fejlemények szintjén már a haladás apostolaiként beállított elit réteggel a nyugat-európai világban. Pedig tudható, hogy

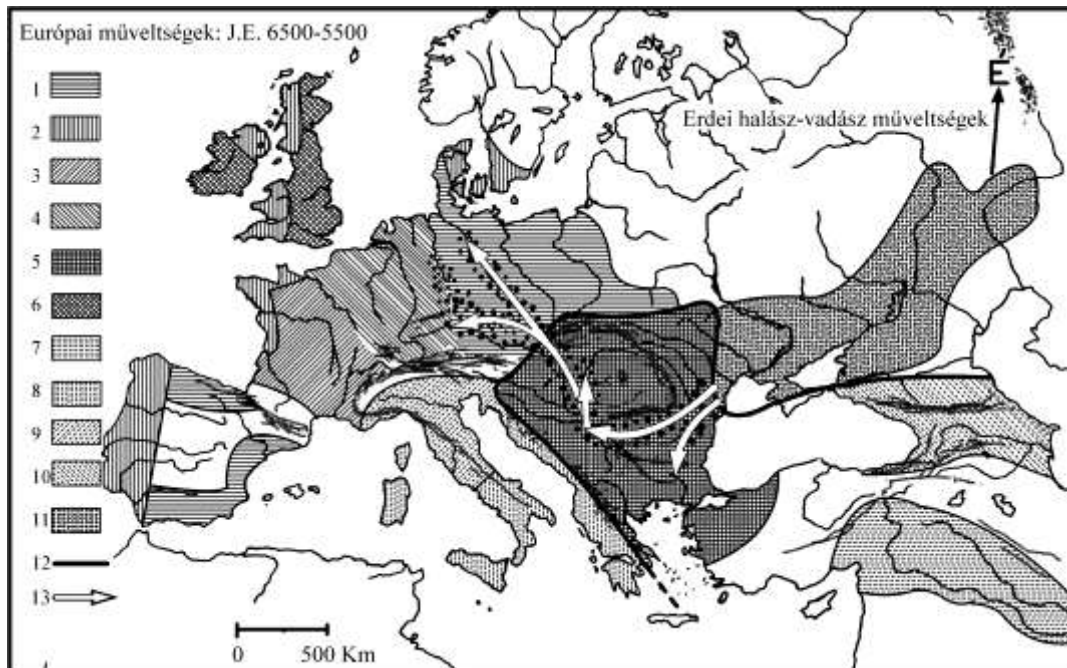
JE 6500-re az egész területre elterjedt egy olyan féle temetkezési mód is, amiben a főember még fokozottabban megkülönböztetett szerephez kerül és a hatalmas dombok alá rejtett sírjába nem csak az ő teste, esetleg a lova(i), hanem más emberek, köztük nők teste is bekerül.⁴⁴⁶ Ez az első kiterjedtebb jele egy fajta emberáldozatnak,⁴⁴⁷ annak, hogy vannak felsőbb és alacsonyabb rangú, rendű emberek. Ugyanez a szemlélet köszön vissza a későbbi Brahmák és Druidok felfogásából is, ami azután a középkorra a tripartitumban, mint törvény is megvalósul. Ez a műveltség tehát a korábban vizsgálttal szemben más jellemzőkkel bír. Amíg az öreg európai műveltséget alapvetően mellérendelő szemlélettel jellemezhetjük, itt az ellentéte igaz. Ugyan az alárendelő szemlélet jeleivel már korábban is találkoztunk – amikor pl. a gravetti műveltség antropomorf szobrocskái megjelentek – merthogy ez azt jelenti, hogy ez a műveltség az elemeket nem a velük egyenértékű formában, hanem följük rendeltként fogta fel. Ez az istenfogalom ismeretét és elfogadását jelenti. A megszemélyesített erők, elemek tehát hatalmat gyakorolnak az ember fölött, és ezekre az erőkre az emberi viselkedés hathat. A műveltséget az irodalom a kurgán (halom síros) műveltségnek, embereit a harcibaltások népének szokta leírni...

⁴⁴⁴ Mario Alinei: *Ősi kapocs. A magyar-etruszk nyelvrokonság.* Allprint Kiadó, Budapest, 2005.

⁴⁴⁵ Marija Gimbutas: "The Kurgan wave #2 (c.3400-3200 BC) into Europe and the following transformation of culture", *Journal of Indo-European Studies* 8. 1980. pp. 273-315.

⁴⁴⁶ Marija Gimbutas: *The Civilization of the Goddess.* Harper, San Francisco, 1991. pp. 361, 375. <https://app.box.com/s/q3vdutgpaux5kbqyjmf0eeycncs1bg4l>. Érdekes, hogy az első uri dinasztia királysírjaiban (JE 4600) is megtalálható az emberáldozat, de ez később azon a területen eltűnik, megszűnik. Lásd Roux (1992), pp.: 136-137. A kurgán sírokat azonban még a szkíta idők végéig is elkíséri.

⁴⁴⁷ Pontosabban nem ez a legkorábbi emberáldozatra utaló jel. Shanidar barlangjában a JE 10. évezredben eltemetett négy női sírban egy-egy négyéves gyermek csontváza is jelen volt. Ez bizonyára már emberáldozatot jelent. Lásd a 16. sz. lábjegyzetet a 82. oldalon.

1. ábra. Európa rézkora JE 6500 - 5500, az I. és a II. kurgán invázió. 1. megalitok, 2. északi földművelő műveltség, 3. nyugat francia földművelő műveltség, 4. Rajna-Szajna földművelő műveltség, 5. középkelet-európai réz műveltség, 6. brit földművelő műveltség. 7. ubaidi városiaszt megelőző műveltség, 8. dél-olasz földművelő műveltség, 9. észak-olasz és tírén földművelő műveltség, 10. sztyepei pásztor, kurgán síros műveltség. 11. kaukázusi réz műveltség. 12. A rézművesség északi határa JE 5500 körül. 13. A vastag pontok és a nyilak jelzik a kurgán temetkezés terjedését és a helyi műveltségekkel való ötvöződését JE 6500 és 5500 közötti két hullámban. (Sherrat (1998),⁴⁴⁸ p. 168, Gimbutas (1991), pp. 358-359.)⁴⁴⁹

JE 6500 körül hatalmas változások kezdődtek el az öreg európai műveltségek életében. Az addig egy helyben élő, sztyepei, állattenyésztő műveltség ugyanis megmozdult. A lovaglás és az emberölő eszközök birtokában, ideológiailag önmaga magasabbrendűségének a tudatával fölfegyverkezve elindult hódítani. Ez azt jelenti, hogy az emberiség fölta-
lálta a háborút és ezzel megteremtette a történelmet is. Megkezdődött a korábbi békés, egyenrangúságra épülő társadalom fölszámolása és más embereknek kezdetben az istenek nevében történő lemészárlása, később pedig a rabigába döntése. Az invázió első hulláma a JE 6500 körül elsősorban a Balkán felé irányult (lásd az 1. ábrát). Ennek során a harcibaltások népe fölégette a Vinča műveltséget is. A háborúk első jelét a szó szoros értelmében véve fölégetett és lerombolt települések jelentették. Ezzel párhuzamosan a Balkánon megjelent a gazdagon díszített sírba való temetkezés rítusa is, azaz itt is felborult már a társadalmi egyenlőség. Igaz, ezekről még aligha jelenthető ki, hogy igazi háborúk, merthogy a fölégetett települések ekkor még nem voltak berendezkedve védelemre, egyáltalán nem voltak képesek megvédeni magukat. Azaz ez a szó igazi értelmében véve még nem volt háború. A kurgán műveltség első terjeszkedése kizárólag folyóvölgyek mentén történt és oda a pásztorgazdálkodást vitte. Az idők során azonban a korábbi mezőgazdaság apránként visszatért ezekre a területekre és feloldotta a kurgán műveltség ele-

⁴⁴⁸ Andrew Sherrat: The Transformation of Early Agrarian Europe: The later Neolithic and Copper Ages 4500-2500 BC. *Prehistoric Europe*. Ed. B. Cunliffe, Oxford Univ. Press, Oxford, 1998. pp.: 167-202.

⁴⁴⁹ Marija Gimbutas: *The Civilization of the Goddess*. Harper, San Francisco, 1991. <https://app.box.com/s/q3vdu-gpau5kbqyjmf0eeyncs1bg4l>.

meit. JE 5500 tájékán egy második invázió indult el most már az északi pontuszi sztyeppékről (Volga könyök környékéről). Ez már a Duna és Tisza völgyén északra is terjedt, és mint Baden-Vucedol műveltséget ismerjük. A korábbi műveltségek megrogytak, megjelentek a dombtetőn az erődök, uralkodóvá vált mindenütt az állattenyésztés. A lakott területek száma lecsökkent, a népsűrűségük úgyszintén. A kisebb települések azonban, mint szigetek, továbbra is érintetlenek maradtak¹⁹⁶. A kultúrák ismét csak ötvöződtek. A Duna II. népe részben nyugatra, részben délre elmenekült¹⁹⁷. Cucuteny műveltség is ötvöződött a kurgán műveltséggel, de nem kurganizálódott olyan mértékben, mint a Tisza mentiek, azaz a régi kultúrája - különösen a kisebb településeken - még ekkor is viszonylag érintetlen megmaradt¹⁹⁸. Gazdasági (kereskedelmi) kapcsolata a hódítókkal azonban kétségtelen: réz eszközöket szállítottak nekik. Hogy mit kaptak érte cserébe, az bizonytalan. Lehet, hogy életet?⁴⁵⁰

Azaz igaz volt, nem Marija Gimbutas találta ki, ahogy Timaru-Kast írja, hogy „bunkósbotokkal felszerelve” – valójában eleinte kőbaltákkal (melyek szépitő neve „harcis balta”) – „rohantak nyugatfelé az indogermán tömegek, hogy az addig ott szerencsétlenkedőket megcivilizálják”. Ám nem arról van szó, ahogy ő érzékelteti, hogy a Dnyeperen túli sztyeppéről Nyugat-Európába rohantak volna egyenesen, hanem eleinte csak a Dnyeperen-innenre, a Balkánra, és a Duna–Tisza-mentén északra haladtak, felégetve a településeket, gyilkolva a lakosságot. Aminek nyomait a régészet feltárta abból a hat és félezer évvel ezelőtti korból. További maradványa azonban nem ismeretes. A következő invázió ezer év múlva már a Kárpát-medencét északról és délről elkerülte. A harmadik pedig már innen is indult és eljutott Európa minden zugába. És ezzel – Maria Gimbutas szavával élve – gyakorlatilag befejeződik Európa „indogermánosodása”. Ami tehát hódítást jelentett, a hódítók akaratának ráerőltetését a meghódított népeességre. És nem helyi szerves fejlődést, amilyenként szeretik feltüntetni. Magyarul: kettős társadalmak alakultak ki, melyek mellett túlélte a Kárpát-medencei műveltségi örökség is, ezért tud Timaru-Kast Sándor annyi egyezést felfedezni a magyar műveltséggel és nyelvvel a keltáknál, etruszkoknál, mialatt a hatalmi jegyeket, jellegzetességeket is megtaláljuk, amelyek keletre is terjedtek aztán, ezért sokan akár a Káspai-tengeren túl is azokban szkíta és hun vonásokat látnak.

2. ábra. A Pömmelte-Magdeburg-i körépitmény újraépitve⁴⁵¹ és az elképzelt nappal, holddal és a csillagokkal a közepén.⁴⁵²

⁴⁵⁰ Cser Ferenc: Gyökerek. Töprengések a magyar nyelv és nép Kárpát-medencei származásától. Szerzői kiadás, Melbourne, 2000. pp. 142-144. <http://www.leventevezet.extra.hu/gyokerek.pdf>.

⁴⁵¹ <https://www.diariodelviajero.com/europa/observatorio-solar-prehistorico-en-alemania>

⁴⁵² Dark History Of Pömmelte, The German Stonehenge – What Can The Nebrasky Disc And Archaeology Reveal? <https://www.ancientpages.com/2018/07/03/dark-history-of-pommelte-the-german-stonehenge-what-can-the-nebrasky-disc-and-archaeology-reveal/>.

És jellegzetes megnyilvánulást mutat a vallási szerepkör megjelenése. A Cseh-medencében és Drezda mellett kezdetleges körépítményt, földhányást találtak magas kerítéssel körülvéve, bizonyára azért, hogy az ott történeteket elzárják a néptől. „A Hallei Egyetem kutatói a Szász-Anhalt tartományban lévő Pömmelte közelében légi felvételek segítségével fedezték fel a négyezer éves, nyolcvan méter átmérőjű kör alakú létesítményt. A ’német Stonehenge-ben’ koncentrikus körökben helyezkednek el a sírok, falak, cölöpsorok és oszlopok. ’Ez az első ilyen struktúrájú építmény, amelyet az európai kontinensen fedeztünk fel. Korábban hasonlókat mindössze Nagy-Britanniából ismertünk’ – hangsúlyozta André Spatzier, a kutatócsoport vezetője. Mint kifejtette, a brit és a német Stonehenge-et a felhasznált építőanyag különbözteti meg: a szigetországi kőlétesítmény kontinentális változatát faanyagból építették. Spatzier meggyőződése szerint a német Stonehenge rituális célokat szolgált, ám nem kizárt, hogy áldozati hely volt. A leletek között csontmaradványok, üvegcserépek vannak, ám a kutatók reményei szerint további bronzkori emlékek kerülnek elő, ahogy folytatódnak az ásások. A feltárást háromévesre tervezik. Az angliai Stonehenge építése a tudósok feltevése szerint Kr. e. 3100 körül kezdődött. A kutatók között mindmáig nincs konszenzus arra nézve, hogy szentély, temetkezési hely vagy ókori csillagvizsgáló volt-e.”⁴⁵³ Mindezekkel kapcsolatban alapvető összefüggésekre mutattunk rá könyvünkben.⁴⁵⁴

Az európaiak keleti eredete helyett velük teljesen egyenrangú önálló eredetünket, és a velük való hasonlóságainkat és kapcsolatainkat kell hangsúlyozni. A keleti ’magas kultúrák’ egyfajta alárendelő szemléletben ’magasak’. Alaposabban megtekintve, erkölcsileg azok nagy része számunkra elfogadhatatlan. Akadémikusaink számára, nagyon valószínű, még létfontosságú az alárendelés fenntartása, hiszen létalapjukat jelenti, s ekkor a fény keletről ered, ebben a szellemben élnek, és ezen nem szívesen változtatnak. Már pedig a Kárpát-medencei eredet üti a felfogásukat.

Ám a napkeltétől eltekintve nem jön keletről a fény! Ha nagyon kötekedni akarnánk, akkor azt is mondhatnánk, hogy onnan a sötétség jött. Ahogy 1849, 1945 és 1956-ban, úgy előtte is, és jóval korábban is. Már mitől is lenne magas a keleti kultúra? Hogy rabszolgákat tartott? Hogy az évi kétszeres aratás eredményeként volt búzája, amivel szellemi munkásokat is etethetett? Mert azok a csillagvilágot jól ismerték? Megint az jön ki, hogy aki kiszámítja a jövőt, az a szellemi óriás. És aki ismeri a természetet, és nem számítja ki, hanem érti és a szerint él? Az miért nem óriás? Aki ismeri az anyagot és kovácsolja? Az miért törpe? Mert az az alárendelők meséiben.

Keleti származtatásunkkal kapcsolatban újabb iskolapéllda született nemrég, amely nem valóságos folyamatokat vesz figyelembe, hanem helyette elnagyolt, felszínes összefüggésekre hivatkozik. Alinei olasz professzor több elgondolkodtató vagy elfogadható megállapítást tesz könyvében⁴⁵⁵ az etruszkok Kárpát-medencei származását, illetve az etruszk nyelv magyar eredetét illetően, ám szükségszerűen vannak olyan mozzanatok nála, melyek kiegészítésre, kiigazításra szorulnak.

Ilyen például, amikor ő a magyarság Kárpát-medencébe költözését az ide hatoló kurgán invázióhoz köti – bár nem mondja meg, hogy a három invázió közül melyikre gondol. E hiányossága is mutatja, mennyire elnagyolt és tarthatatlan ez az elképzelése, hiszen az

---

AncientPages.com | July 3, 2018 <https://www.ancientpages.com/2018/07/03/dark-history-of-pommelthe-german-stonehenge-what-can-the-nebra-sky-disc-and-archaeology-reveal/>

⁴⁵³ Peter Bertus-Barca: A németországi „Stonehenge” feltárása. Bronzkori kultikus hely maradványait fedezték fel Németországban, a lelet sok részletében az angliai Stonehenge-re emlékeztet. *NG Online*, 2008. 08. 08. https://ng.24.hu/kultura/2008/08/08/a_nemetorszagi_stonehenge_feltarasa/.

⁴⁵⁴ Cser Ferenc, Darai Lajos: *Kárpát-medence, vagy Szkítia?* Frig Kiadó, [Pilisszentiván,] 2008. pp. 302-313.

⁴⁵⁵ Alinei 2005.

első invázió még feldúlta és felégette a Balkán északi és a Medence déli, síkvidéki területeit.⁴⁵⁶ A második invázió elől a Medence lakossága északra, észak-keletre, valamint déli irányban elmenekült, majd annak elmúltával onnét részben visszatért. Ám a kultúrájának nyomait és bizonyára lakosságának jó részét otthagya, aminek nyoma, maradványa északon a szvidéri kultúrán látszik, délen pedig az ősgörögség magyaros nyelvében.⁴⁵⁷ Majd az invázió tovább terjedt a Duna mentén, illetve a Kárpátok fölött nyugati, észak-nyugati irányban. A harmadik invázió már annyira legyengült és a medencei lakosság annyira megerősödött, alkalmazkodott és védekezett, hogy ekkor a támadók beolvadtak a megtámadottakba. Azaz mivel sokkal kevesebben voltak, könnyen felszívódtak, miután a letelepítési területeken letelepedtek, ill. innét további hódításokat indítottak (harangedényesek).

Alinei professzor láthatóan nyelvészként nem ért a régészethez, ill. nem ismeri a régészeti eredményeket, s nem ért az őstörténethez, nem tudja megkülönböztetni a letelepedett Kárpát-medenceiek kultúráját a támadók harcias lovas kultúrájától, s alárendelő módon, fekete-fehéren következtet. Ám nemcsak ez a gond, hanem az is, hogy a legkorábbi kutatási eredményeket sem veszi figyelembe, jelesül a genetikai eredményeket, amelyek közül a férfi sejti tulajdonság-örökítő kutatása kimutatja, hogy a kurgán népessége különbözik a Kárpát-medenceiektől, amennyiben utóbbiakra túlnyomórészt az Eu19-es haplotípus mutációja jellemző, mialatt előbbiekre az Eu7-Eu8-asé (M170 és M26). Ráadásul az időrenddel is baj van, hiszen az Eu19-et 35-40 ezer évesnek mondják, míg a kurgánt adó Eu7-8-at 22 ezer évesnek, – egyébként helytelenül mondják indoeurópainak, mivel az a 7-8 ezer éves jamnából alakult ki, de a Fekete-tengertől északra és ekkor az indoeurópai fogalom még nem érvényesíthető. De még az is a gond Alineivel, hogy a szóelemzései hibásak, ahogy erre Marcantonio munkájában rámutatott.⁴⁵⁸

A műveltségbeli tényezők sem egyeznek meg tehát, hiszen Alinei professzor elmélete a Kárpát-medencei síkvidéki földművelő, a dombvidéki és hegylábi kultúrát nem különbözteti meg, azzal nem kezd semmit, nem tud rá magyarázatot adni. Ezért fontos, hogy megjelent egy teljességre törő magyar elemzés e témáról, mely könyv bizony – reményeink szerint – választ ad Alinei professzor hiányosságaira, téves elképzeléseire is.⁴⁵⁹

A kurgán beköltözésre tenni a magyarok Kárpát-medencei megjelenését igen nagy tévedés tehát, mert aki egy icinyke-picinykét is ismeri a magyar kultúrát, nem állíthatja ezt. A magyar műveltségben nincs emberáldozat, már pedig mind az északi hitvilágú kurgán, mind a szkíta vastagon embert áldozott. A magyarban nincsenek istenek, akiknek így lehet és kell áldozni! A lélekहितtel az ellentétben is áll. Ezt a meglehetősen egyszerű dolgot elég könnyű felfogni, tehát hogy az ellentétes műveltség miatt a kulturális örökség kizárt. Ahogy nem lehetünk sumér utódok sem, mert egyszerűen az a szemlélet tőlünk tökéletesen idegen.

Akik keletre járnak a 'rokon népekhez' és ott 'magyar anyagot' találnak, vagy beszámolnak, hogy ilyet ástak ki valahol most Ázsiában, nekik, Ázsia-hívőknek nehéz megszabadulniuk a hiedelmeiktől. Attól, hogy nem eredetről, hanem (főként kulturális jellegű)

⁴⁵⁶ Gimbutas (1991), pp. 359-367.

⁴⁵⁷ Lásd Aczél József könyvét (Aczél József: *Ősgörög eredetünk és a kun-szittyá nyelv*. Egyházmegyei Könyvnyomda, Veszprém, 1924. Reprint: Dr. Aczél József: *Ősgörög eredetünk és a kun-szkíta nyelv*. Frig Kiadó, é. n.) és az egyiptomi kultúra magyar jegyeit Varga Csaba főművében (Varga Csaba: *JEL JEL JEL avagy az ABC 30000 éves története*. Frig Könyvkiadó, Budapest, 2001.) és Dobrovits Aladár kétkötetes könyvében (Dobrovits Aladár: *Válogatott Tanulmányai. I. Egyiptom és az antik világ. II. Irodalom és vallás az ókori Egyiptomban*. Akadémiai Kiadó, Budapest, 1979).

⁴⁵⁸ Angela Marcantonio: *Történeti nyelvészet és a magyar nyelv eredete*, Hun-idea Szellemi Hagyomány-örző Műhely, Budapest, 2006. pp. 180-191.

⁴⁵⁹ Vö. Cser Ferenc és Darai Lajos: *Magyar folytonosság a Kárpát-medencében, avagy kőkori eredetünk és a sejti tulajdonság-örökítő kutatás*. Frig Kiadó, [Pilisszentiván,] 2005.

kapcsolatokról van szó. Hiszen itt érvényesül az a bizonyos szómágia. Ahol madzsar, mcsr, makar stb. van, azok mi vagyunk. Jó lenne már rájönniük: a mi nevünk nem is a miénk, azt úgy rakták ránk. A XIII. századig ez a szó Európában nem volt ismert. Elégé ismert volt viszont a világ többi részén, hiszen a híres kijevi kard mindenüvé eljutott, amelynek neve egy-szerűen az volt, hogy magyar. Elgondolkodhatunk, hogy ez-e a mi valóságos műveltségi örökségünk. Először Moger szóként ismertük meg, ami biztosan nem magyar szó. Ám ez messzire vezet, a kettős kultúránkhoz: a nép mellérendelő műveltsége és a rajta uralkodók alárendelő törekvései kettősségéhez, valamint e kétféle kultúra jellegzetességeihez, midőn a hatalom dicsősége, anyagi előnye kulturálisan is csábító, míg a megtartó műveltség egyre nagyobb nehézségeket kénytelen elviselni. Alárendelő eredet helyett: mellérendelő.

Alinei elégtelen megoldása tehát alárendelő szemléletéből fakad. Egyébként az etruszok és a magyarok biztosan kapcsolatban álltak, hiszen Pannónia műveltségét képviselik, de Pannónia nem azonos a magyarsággal, mert a magyarság a szóban forgó időben a Dunától északkeletre települt. Pannónia mind etnikailag, mind műveltségét tekintve különbözött kelettől. Ott volt templom, bár templomgazdaság ott sem volt. Kelet ellenben fémet vitt az etruszoknak a Villanova-műveltségbe (Kr. e. 7. század).

Mindenesetre, amire buknak ma az újságok, a régészek: ha templomot találtak! Ez történt most Drezda-környékén. Azon a területen, vagy tőle délebbre évezredekkel korábban magasabb szintű élet volt: de az nem érdekes, hanem a szakrális hely, a templom, az nagyon lényeges nekik. Az időszak az első kurgán vándorlásé. Ők bizony keményen szakrálisak voltak, és valóban nem éltek egy-egy helyen egy-két évszázadnál tovább, mert kipusztult alóluk az ingyen munkaerő, és tovább kellett menni, másokat rabigába hajtani.

A zóna a Duna-menti fölfelé vándorlásnak felel meg. Ez nem érintette a Kárpát-medence keleti területeit, de a Dunántúlt sem, ellenben tovább zavarta a lineáris kerámia emberét nyugatra. Nem a mezőgazdasággal terjedt ez a 'civilizáció', hanem a pásztorkodással, annak a nyomában. – Bár persze kurgán-hívők minden erényt maguknak és uralkodó rétegüknek akarnak besöpörni. Mindent megragadnak, hogy a mai, illetve a viszonylag nem régi állapotokat vezessék vissza a legrégebbi időkbe. Ezért nem szabad elfogadni kritikátlanul a genetika ilyen jellegű felhasználását sem...

Sem a kelta, sem a magyar regevilág nem dolgozik úgy a csillagokkal, mint a babiloni, vagy a thébai kör. A csillagászati ismeretek a mezőgazdaságnak adtak támpontot, az időszámítás érdekében voltak fontosak, de az pl. az állattenyésztőnek már nem annyira fontos. A pásztor a levélhullásból látja, hogy melegebb éghajlatra kell költöznie, de a vetés időpontja így nem számítható ki. Az északiak nem gondoltak oda – égisteni – történeteket, hanem a természetet olvasták ki onnan, ami időtlen. A magyar műveltségnek nincsenek történetei. Ez a lényeg. Tájékozódik, de nem történelmien. Történeteket uralkodókhöz teremtenek.

Az égiekből az első fegyveres hódítóknak pedig elegendő volt a napot – a pusztító tüzet, a vihar forrását – igénybe venni, más csillagra akkor nem volt szükségük. A fegyverük volt a legfőbb istenük. A megszelídítésükre felhasználhatták valamiképp a csillagászati tudást mítoszként vallássá egyesítve, de a nordikus hitvilágban a csillagoknak semmi szerepük sincs. A körkörös 'templomokat' a letelepedettek használták, mert nekik kellett az időt mérni, azaz a vetés idejét meghatározni. Azok nem templomok, hanem órák voltak, időszámító kerek, Nap- és Hold-naptárak. Nem véletlen a tájolásuk. Más kérdés, hogy azután azt a hódító templomi szertartásra használták. Bár e hívatlan látogatók szemelől igyekeztek eltakarni a lényegét, s ha sehogy sem sikerült alkalmazkodniuk hozzájuk, inkább a 'tudás' hordozói elmenekültek, ha ki tudtak szabadulni az ölelő karok szorításából. Ha nem, akkor elpusztultak – és velük a tudás is!

A kőköröket tehát nem a támadók építették, hanem az őslakók. A támadóknak csak olyan fakarámokra futotta, körülárkolva, mint ez a kurgán vándorlásból alakult legújabb Elba–Odera ‘civilizáció’. Ezek szerint viszont Egyiptomban előbb működött az eredeti tudás, és csak később vált vallássá. Mégis, a megalitikó a Kukutyin műveltségre és a Bükk-hegységi területre például nem hatoltak be. A Kárpát-medencében a Maros völgyében találtak kőköröket, faköröket, erről már voltak hírek, s elég ha a székely kapuk számoló köreit megnézzük.⁴⁶⁰

És ha templom van, mondják, akkor az civilizáció, és az, hú, de magas. A civilizáció városi életforma, onnan a neve. Maga a templom nem föltétlenül jelenti ugyanazt. De ha már valamilyen rendűséget jeleznek vele, akkor azt is meg kellene mutatniuk, ami a műveltségben ezt kísérte. De nem teszik. Csupán a templom van, és ott az áldozati asztal bemutatva, meg hatalmas mennyiségű föld, amit a rabokkal hordattak oda, ill. el. Természetesen, az alacsonyabb rendűekkel.

Az is légből kapott, hogy 5 évezrednél idősebb lenne a szkíta-hun birodalom. A szkíták csakis 3 évezrede jelentek meg Európában, előttük a kimmerek voltak ott, őelőttük meg az otromba kurgán elődök. A kurgán tehát nem lehetett a magyarok előde az emberáldozatával és a dicső fegyvereivel, északi hitvilágával. A szkíta nem megy tehát odáig vissza. Az őskorban nincsenek ‘hatalmas birodalmak’. A birodalomépítést az egyiptomiak a Tutmoziid időben kezdték el, de nehezen haladtak vele. 7 évezrede még kevésbé lehetett, mert sem fegyver, sem szállítóeszköz akkor nem állt rendelkezésre. A Tutmoziidok is a harci szekér birtokában kezdhették el – ahogy előttük a hükszoszok is. Lehetett uralni egy folyóvölgyet, de a szomszédos folyót már nem. A varégok is csak a lovaskocsi birtokában tudták hajóikat – de csak közel vízszintes terepen – a másik folyó völgyébe átszállítani.⁴⁶¹

S bár a szlávok etnikailag közel állnak hozzánk, de mivel a Kukutyin műveltségtől északra telepedtek, és rajtuk átvonult a kurgán, ők kurganizálódtak, átvették azt a hitvilágot. Nem véletlen, hogy a keleti szlávok nyelve szinte ragozó (orosz). Ők alkotják a vonalkerámiás népeiség kurganizált részét. Mindez jószerint a haplotípusokban is megmutatkozik, mind tőlünk északra (ukránok, lengyelek), mind délre (horvátok, makedónok). Még a románok sem egységesek. Nyelvüket a 17. század után kapták, mesterséges nyelv. Alapjai a szkipetárokét tükrözi, erőltetetten franciásították a nyelvújítás idején. Az úgynevezett indoeurópaiak nevééről, akiket belső európaiaknak is értelmeznek a külsőkkel, a széliekkel – perifériára szorítottakkal – szemben, elmondható, hogy bizony indo- görög szó nincs, csakis indiai értelmében használják. Az extro és intro latin szavak, indo-nak ott sincs indiaitól eltérő értelme. Van még az endo-, amit a vegyészek használnak, de az sem bent, belső értelmű, hanem gyűrűt áthidaló csoportot jelent. Nyelvük pedig a hódítók és az előlük menekülők nyelvének ötvöződése révén jött létre – pontosan úgy, ahogy az ún. latin nyelvek a rómaiak hivatali és a meghódítottak nyelvének ötvöződéséből. Számos szó bizonyítja, hogy az európai ún. indoeurópai nyelvek alatt ott van a vonalkerámiás műveltség nyelve. Nem családfaszerű elágazások, szétválások, hanem helyi nyelvi kiegyenlítődés eredményei. Amint ilyen az ún. finnugor nyelvi ‘családfa’ sem létezik.

A kurgán műveltséggel és a többi harcias lovas műveltséggel kapcsolatosan általában véve is megláthatjuk, hogy a fejlődés és a változás különbsége igen jelentős. Levezethetjük, hogy nincs fejlődés, mert az valami cél felé történő elmozdulás lenne, esetünkben pedig a környezeti változásokra teremtett, összegződött változásról van szó csupán. Nem

⁴⁶⁰ Persze, az angolok erről nem akarnak tudni, mint ahogy Dimont sem tud a Magyar Királyságról, de a lengyelről, a morváról igen, ha a XI. századról van szó: Max I. Dimont: *Jews, God and History*. Mentor Book, 1994.

⁴⁶¹ Marija Gimbutas munkái például elég jól körvonalazzák, mi volt 7 évezreddel ezelőtt Európában. V. ö. Marija Gimbutas: *Die Indoeuropäer. Archeologische Probleme*. Scherer, 1963. Marija Gimbutas: *The Goddesses and Gods of Old Europe 6500-3500 BC Myths and Cult Images*. Thames and Hudson, 1982. Marija Gimbutas: *The Language of the Goddesses: Unearthing the Hidden Symbols of Western Civilisation*. Thames and Hudson, London, 1989.

lineáris folyamatról, miközben a fejlődés pedig lineáris. Ugyanakkor hangsúlyozandó a génekben felgyülemlett hasonlóság állandósulásához szükséges, valóban elzártságban telt hosszú idő, amely azonosság megelőzi a szétszóródást. A gének órája önkényes, nem lehet pontosan megmondani, hogy mekkora változáshoz mekkora idő tartozik, és nagymértékben függ a környezettől, meg a Föld állapotától (pl. sugárzás). Vannak mutagén molekulák is, amelyek esetleg bizonyos növényekben felszaporodhatnak, és az azon élőkre átkerülve, ott is serkentik a változásokat.

Gimbutas 1991-es könyvéből kiolvasható a kurgán és a későbbi nordikus kultúra szoros rokonsága. Gimbutasnak nem a feminizmusa érdemel figyelmet, hanem az idézett adathalmaza. Gimbutas módosította a véleményét: korábban ő is úgy vélte, hogy a közkeleti farmerek voltak az indoeurópaiak, aztán megismerkedve az adatok halmazával, a kurgánban látja azt. Az egymást váltó lovas kultúrák nem azonosak és nem is egyformák. A kurgán lovas kultúra volt, de sem fegyvereit, sem felfogását, sem társadalmi rendjét tekintve nem azonos a turk vagy türk lovas kultúrákkal. A kurgán szkíta irányba való fejlődése szépen nyomon követhető az orosz sztyeppéken, és a turk kultúrák ebből csakis a nyíl használatát 'vették át', szinte semmi mást. A szkíta nem azonos a kimmerrel, a szkíták szorították ki a kimmereket éppen azáltal, hogy visszacsapó íjuk volt. A szkíta elit – ez volt a szkíta és tökéletesen kurgán felfogású volt – nem azonos a területükön, uralmuk alatt élőkkel.⁴⁶² Hérodotosz könyvében olvasható a szkítákra vonatkozóan jellemzés. Ha belenézünk egy szkíta kurgánba és összeszámoljuk az emberi csontvázakat, akiket a más világra küldtek az urukkal, sem igazságosaknak, sem az emberiség jótévőinek nem tartjuk majd őket. Persze van egy jól fölépített álmvilág, ami minden tárgyi alapot nélkülözően fölmagasztaló, és még mindig hat Götz, Padányi, Bobula, Gosztonyi, Kálmán, Badinyi-Jós, Baráth, Bíró József és mások tollából, pedig az ő írásaiknak más volt a szerepe, a legfontosabb kutatandókra irányították az utókor figyelmét, és nem tényeket közöltek. Most viszont már úgy hat a dolog, mint jól felépült rendszer, csak gondolkozni nem szabad benne. A szkíta művészet sem szkíta volt, hanem görög és kaukázusi, a szkíták csak fizettek érte. A mesterek nem szkíták voltak. A szkíta kapcsolatokat tehát nem zárhatjuk ki, kapcsolatban álltunk velük is, és a szkíták a kelettel is kapcsolatban állhattak. Ám kérdés, hol található ma a genetikai kutatás számára szkíta embert?

Egységes eredet, majd kettős kultúra: népi és uralkodói. Mindenkinek tudomásul kell vennie végre a kettős kultúra fogalmát.⁴⁶³ Nem mi találtuk ki. Cunliffe⁴⁶⁴ nagy könyvében, a történelem előtti Európáról szóló összefoglaló tanulmánykötetben több szerző tanulmánya is ezt elemzi. Aztán Mellaart is ugyanezt szépen leírja,⁴⁶⁵ de történelem tanárunk, László Gyula is valójában ezzel kezdte munkáját, amikor meghatározta: ő a szegény emberek régésze lesz, – mert, vannak gazdag és szegény sírok is, természetesen.

Az EU19 (M17) mint – legalább – ötödik mutáció valahogy a legrégebbi embert jelenti, azért tér el mindenkitől. Tehát minden fordítva van, ami azt jelenti a végén, hogy vannak, akikhez igen közelieknek látszanak a főemlősök. Bár mihozzánk is közeliiek, mert mi is azok vagyunk, főemlősök. Csak valamivel nyújtunk többet, csupán a szürkeállományunkkal. Ez elég, mert lehetővé tette az elvont gondolkozás dominanciáját, de főemlősök maradtunk ettől. A főemlősök és az M-ek között viszont rengeteg idő és lépés van, csak nem ábrázolják. Az ottani vonalak nem arányosak az idővel. Csak maga az elágazás ténye értékelhető, ott nincs érdemben értékelhető időskála. Van, csak az nem feltétlen arányos az eltelt idővel, de a férfi sejtí átörökítő vizsgálatot végzők nem is ismerik, ezért nem is

⁴⁶² Ascherson e területről szóló kiváló könyve elemzi a kurgán utó kultúrákat ugyanott. (Neal Ascherson: Black Sea. Vintage, London, 1996.)

⁴⁶³ Cser (2000) kötet erre több forrást is megad.

⁴⁶⁴ Barry Cunliffe (szerk.): *Prehistoric Europe. An Illustrated History*. Oxford Univ. Press, Oxford, 1998.

⁴⁶⁵ James Mellaart: *The Neolithic of the Near East*. Thames and Hudson, London. 1981.

adhatták meg, jóllehet sajátos időrendet használnak. Náluk a végeredmény volt a fontos, az elágazások rendszere. A mutáció valószínűsége egyébként az új DNS másolatok számával és nem az idővel arányos, azaz az időt a populáció száma és a nemzedékváltáshoz kapcsolt idő meglehetősen erősen súlyozza.

A természet egyébként a gének konzervációjában, és nem a gyors változásában 'érdekelt'. Nincs baj még a majomként megmutatkozással sem. Mit hiányolhatnánk náluk? A célszerű gyilkolást? Mások maguk alá tiprását? Az alárendelést? Hiszen a mellérendelés is majomszerű megnyilvánulás! Baj lenne? Ugyan miért? S miért kellene nekünk még a kiugró emberi teljesítményt növelni? Ez a mai észjárás eredménye. Versenyszellem! Kiugrani, és a kiugrást növelni!⁴⁶⁶ Elsőnek lenni! A Monash egyetemen volt egy plakát és azon – magyarra fordítva – ez olvasható: „Nem azért jöttél ide, hogy második légy!” Csak az a kérdés, mit ér az első hely, ha nincs második? Mit ér az egyén társadalom nélkül? A választ megadja az őstörténet: a hideg klíma embere nem növelte a teljesítményét, hanem megtanult ott élni! A meleg klíma embere is megtanult a maga területén élni, de ott talán bonyolultabb volt az együttműködés. A teljesítményközpontú gondolkodás a 'felvilágosultak' jellemzője, amilyenek nem mi magyarok vagyunk – eredetileg legálábbis.

A mi magatartási módunkban, az 'együttműködésben' benne van az EGY. Ez csakis úgy megy, ha a FELEK, minden FÉL együtt akarja. Kényszerből nem szokott menni, lásd a platóni társadalmi modell megvalósíthatatlanságát. Amint valószínűleg 'valódi eredmény' sincs. De ha van, miben különbözhetne a nem valóditól? Vagy éppen ez utóbbi nem létezik? Az eredmény az mindig valódi, különben nem eredmény. Persze, van kellemetlen és kellemes eredmény, de sajnós mind a kettő valódi.

Más változat is jelen van ugyanabban a jelenben, amikor már az ember is, aki esetleg csak egymillió éves változat. Közben a tudás, a tájékozottság felgyülemlett, ezért lehet ő más. Mivel párhuzamban történt minden, egyáltalán nem Ázsiából jött tehát Európába minden, és oda meg nem Afrikából ment. Párhuzamosan történtek a dolgok és kölcsönhatásban. Az emberi faj elképesztő egyneműséget mutat a földön, ami azt jelenti, hogy hatalmas a mozgékonyasága és a keveredése. Ez is genetikai eredmény. Az emberek közötti különbség nagyságrendekkel kisebb, mint bármely más fajé, pl. a majmoké, a kutyáké, a macskaféléké. Még a keresztezhető – azaz egy faj – közötti különbségek is hatalmasak az állatvilágban.

A genetika lezáródik a jégkorszak végével. Utána legfeljebb csak a TAT mutáció elemezhető, ha mégis elfogadjuk a genetikusok által ránk oktrojált időskálát, és abból is egyértelmű, hogy azokhoz semmi közünk. A szekvencia elemzést Magyarországon senki nem végezte, legföljebb mintákat adott, ezért érthető módon magyarok nincsenek a szerzők között.⁴⁶⁷ Ez kifejezetten genetikai munka, régészeti felhangokkal. A másik – Gibbons-féle – Science-cikkben szólnak meg a régészek, és igenis tökéletesen érvénytelenítik azt, ami a kelet-hívőknek kérdéses.⁴⁶⁸ Mert azok az elképzelések, amiket ők olvastak hajdan,

⁴⁶⁶ Van Bay Zoltánnak egy nagyszerű könyve, ahol az élet elsődlegességét hangsúlyozza. (Bay Zoltán: *Az élet erősebb*. Csokonai-Püski, Debrecen-Budapest, 1990.)

⁴⁶⁷ Ornella Semino, Giuseppe Passarino, Peter J. Oefner, Alice A. Lin, Svetlana Abruzova, Lars E. Beckman, Giovanna De Benedictis, Paolo Francalacci, Anastasia Kouvatsi, Svetlana Limborska, Mladen Marcikiae, Anna Mika, Barbara Mika, Dragan Primorac, A. Silvana Sanatachiara-Benerecetti, L. Luca Cavalli-Sforza, — Peter A. Underhill: The Genetic Legacy of Paleolithic Homo sapiens sapiens in Extant Europeans: A Y Chromosome Perspective. *Science* 290 (10. November 2000), pp. 1155-1159. Peter A. Underhill, Peidong Shen, Alice A. Lin, Li Jin, Giuseppe Passarino, Wei. H. Yang, Erin Kaufman, Batsava Bonnó-Tamir, Jaume Bertranpetit, Paolo Francalacci, Muntaser Ibrahim, Trefor Jenkins, Judith R. Kidd, S. Quasim Mehdi, Mark T. Seielstad, R. Spencer Wells, Alberto Piazza, Ronald W. Davis, Marcus W. Feldman, L. Luca Cavalli-Sforza, Peter J. Oefner: Y chromosome sequence variation and the history of human populations. *Nature Genetics* vol. 26. (November 2000) pp. 358-361.

⁴⁶⁸ Anne Gibbons: Evolutionary Genetics. Europeans Trace Ancestry to Paleolithic People. *Science* 290 (2000. nov.)

tévesek. Renfrew felülvizsgálta saját téziseit,⁴⁶⁹ ahogy a ¹⁴C nyilvánvalóvá válásakor Childe is megtette ugyanezt 1957-ben megjelent munkájának előszavában – a Dawn utolsó kiadása!⁴⁷⁰ Miért ne fogadhatnánk el mi is ezeket végre?

A jégkorszak végén még nem voltak népek, sem sumérok, sem kelták, sem szkíták, sem magyarok, sem kínaiak, sem turkok. Ezek később lettek. Le kell tenni e korszakban a népekben való gondolkozást. Különösen akkor, amikor még az egész emberiség létszáma nem volt több mint ma egy kis népé. Nem feledhetjük el, hogy a jégkorszak végén a Kárpát-medencében nem élt több ember, mint talán 20 ezer. Vagy még ennyi sem. A Kárpát-medencén kívül Európában se sokkal több. Föl kell emelnünk a hangunk, bemutatni a tudomány értelmét, és megpróbálni ezekre a kérdésekre logikus választ adni, meggyőzni mindenkit: a nagyság nem attól van, hogy konokul kitartunk immár megcáfolt téves nézetek mellett.

Az ürümcsei lelet például kifejezetten kaukázusi embereké, akik Kr. e. 1700 körül mentek oda, lovasok voltak, szekerük volt. A textíliájuk azonban érdekes. Kifejezetten gyapjúra álltak be, szövőszékeik gyapjú szövésére voltak alkalmasak.⁴⁷¹ A láncfonalat ugyanis nem feszítették meg. A feszített láncfonalú szövőszékek a Dnyepertől nyugatra ismertek, ahol lent szőttek vele. A magyarok feszített nyüstű (láncfonalú) szövőszéket használnak, nem pedig az ürümcseit, akiknek a ruházata is gyapjú, és nem len volt. Az ürümcsei emberek a tochar nyelvet beszélték és irták, amely azonban sajnálatos módon nem ragozó, hanem hajlító nyelv. Nyelvészek az indoeurópai családba tartozónak vélik. A mai ujgurok embertanilag és minden bizonnyal műveltségüket tekintve is fölváltották az eredeti népeiséget. Sem embertani, sem nyelvi folytonosság ott nem mutatható ki.

Az elvakult szkítizmus egyébként mindenhol csak szkítákat lát, hogy szembeszálljon a finnugorizmussal, de ez megengedhetetlen, ha nem igaz. Az igazság a fontos, nem pedig eszmeáramlatok közötti mérlegelés. A szkítizmust nem szabad elfogadni, ha téved, ahogyan a sumérizmust sem, még átmeneti béke kedvéért sem. Nem szabad a gondolkodást kikapcsolni. Fel lehet hozni száz vagy még több hivatkozást a sumér eredettel kapcsolatban, de a hivatkozások száma nem elég, hiszen nagy részük nem eredeti kutatási eredmény. Hány elsődleges tanulmánnyal találkozott, aki a sumér eredetet vallja? Hányan vették figyelembe azokat az adatokat, amelyeket a hivatalos tudomány figyelmen kívül hagy? Pl. hogy 60 évezredek a brazil első nyomok? Ma már a hivatalos álláspont is elfogadja, hogy 14 évezreddel ezelőtt megelődően élt ember Amerikában. Viszont minden igazságát támogatni kell. Ennek a kettősségnek a példája a Takla Makán sivatagi lovas temetkezések, illetve az észak-japáni ajnuk és a 4000 éves kínai beköltözők kaukázusi embertani jellege, akiket szeretnek szkítaként feltüntetni. S ha csúcsos süvegük volt, akkor még inkább. Pedig a csúcsos süveg nem föltétlen szkíta jellemző. Mint ahogy a lovas műveltség sem azonos a szkítával, a hunnal, stb. Különböző eredetű népek, törzsek éltek hasonló műveltségben. Akik a sztyeppére költöztek, azoknak a műveltsége a nyelvüktől, az embertani hovatartozásuktól függetlenül nagyjából azonos, de mindenképp több szempontból is hasonló volt. Ezt a sztyeppe szabta meg és nem a származás. Dzsingisz kán mongoljai is csúcsos süvegben harcoltak – ahogy az indoeurópai hettiták, vagy a kelták is. Harcban a csúcsos fémföveg kifejezetten előnyös: kivédi a kardcsapás erejét, lecsúsztatja a vágás éjét!

⁴⁶⁹ Colin Renfrew: *Before Civilization. The Radiocarbon Revolution and Prehistoric Europe*. Jonathane Cape, Thirty Bedford Sq. London. 1978. (Colin Renfrew: *A civilizáció előtt. Radiokarbon forradalom és Európa őstörténete*. Osiris Kiadó, Budapest. 2005.)

⁴⁷⁰ G. V. Childe: *The Dawn of European Civilisation*. Routledge, London, 1957. (V. Gordon Childe: *Az európai társadalom őstörténete*. Akadémiai, Budapest 1961.)

⁴⁷¹ Elizabeth Wayland Barber: *The Mummies of Urumchi*. W. W. Norton & Co, New York, 1999. pp. 40-43.

A keleti kora-kaukázusiak tehát lovasok voltak, de műveltségük még sem azonos a két évezreddel később a mongol sztyeppékről érkezettekével. Embertanilag valóban kaukázusiak voltak, hosszú fejjel, hosszú lábbal, viszonylag rövid testtel. Ez nem jellemző a későbbi lovas műveltségek népességére, akik zömmel rövid fejűek és viszonylag alacsonyak voltak. No, meg inkább barna, semmint kék szeműek.

Másik példa: A paziriki halomsírok nem szkíta sírok. A szkíták hatalmi központja a Dnyeszter-Don között volt, délen nem terjedt a Kaukázuson túlra, de keletre sem a Káspi-tenger mögé. A szkíta időkben még közben voltak a masszagéták, és aztán jött Pazirik. Itt megint az a felszínes ítélet van: halomsírok, gazdagok = szkíták. A halomsírok a kurgán kultúrából nőttek ki, és végig látszik rajtuk a kemény alárendelés, a harci szellem, de a szkítáig nem volt visszacsapó nyíluk, aztán meg a visszacsapó nyilat számos olyan törzs, nép is használta, akik nem temetkeztek halomsírokba. Nem azonosak tehát. Azonos kulturális jel nem jelent azonos etnikumot! Még kevésbé azonos nyelvet. A hunok embertípusa pedig egyébként se nem fehér, se nem magas volt.

A paziriki kurgán kora megelőzi a szkíta időszakot. A szkítákat a Kr. e. 10. századtól ismeri a történelem, mint a kimmereket kiszorító lovas urakat. Székhelyük a Don környékén volt, és szkíta uralomról a Káspi-tengertől keletre nem tud a történelem. A szkíta időkben ott nagyrészt turk népek élhettek már. A kurgán temetkezés kifejezetten csakis az uralkodó elit vezéreinek járt. Eredete visszavezethető az orosz sztyeppékre, a Kaukázustól északra a Volga könyökéig, átnyúlva az Aral-tó északi része fölött Ázsiába, s a Kr. e. hatodik évezredtől egészen a római időkig gyakorolták. A kurgán sem azonos a szkítával, hiszen 4 évezreddel megelőzte a szkíták megjelenését. A kurgán műveltség azonban a Kr. e. 5. évezredtől meglehetősen egységesen átterjedt Európa határától keletre is. Kifejezetten a sztyeppe népessége gyakorolta ezt a fajta temetkezési módot. Azok a részei, amelyek pl. a Kárpát-medencét is meglátogatták, annak a sztyeppe jellegű területein található meg leginkább (Maros völgye, Duna-Tisza vidéke). A kurgán temetkezés különösen a Kr. e. második évezredben már tömegében temette el a lovakat az uralkodóval. Emlékeztetünk itt, hogy az első zablanyomos ló koponyát tartalmazó sírt a Dereivka melletti temetőben tárták fel, kora több mint 6 évezred a jelen előtt. Ekkor még a pásztor műveltség volt a jellemzőjük, meg a fegyver- és napimádat. Egyik sem jellemzi a magyar népi műveltséget, legkevésbé a kurgán temetkezés emberáldozó jellege. S ahogy Pazirik nem szkíta, úgy a szkíta és a hun sem közeli vagy együvé tartozó. Még a Kr. u. 4. századi hun népességnek is negyede embertanilag mongolid volt, a csatlakozott törzsek között volt közepes és rövid fejűtől egészen a kifejezetten kaukázusi hosszú fejűig szinte minden.

Az elkötelezett szkíta- és hun-hívők a kard hívei. Mennek a maguk eszméi után, az erőről prédikálnak. Mintha azon múlnának a dolgok! Hisznek az erőben, és ebbéli hitük nehezen megváltoztatható. Sőt, pocskondiázzák a 'hülye mellérendelést', amivel mi kivesszük a kardot az emberek kezéből, és ezzel néppusztulást okozunk. A helyi eredetünkkel megfosztjuk az embereket a magasztos múlttól (sumér, hun, pártus stb.), és ezzel iszonyú kárt okozunk. A pesti értelmiség még most is alapvetően germán szemléletű. A keltáknál is csak a harcós dicsőségét látják. Ezért tanítani kell: mindenkit, őket is, az igazságra, a mi sajátos jellegzetes mivoltunkra, amelyet vállalva kivívhatjuk a többi – bár más jellegű és múltú – nép tiszteletét.

Sebestyén László könyvében érdekes dolgokat olvashatni a nevekről.⁴⁷² A kazár és a szabír ugyanis a kóborló törzsek perzsa, ill. turk megnevezése. Ugyancsak megadja Kovrát és Baján, meg a bolgár jelentését is, és ezek összezsengenek a személyek, ill. törzsek állapotával, szerepével. Szóval, Padányi forog a sírjában, ha lejut hozzá, hogy a

⁴⁷² Sebestyén László: *Kézai Simon védelmében. Őstörténeti tanulmányok*. Nap Kiadó, Budapest, 2004. p. 66. https://znte.webnode.hu/files/200000189-a2990a2993/KezaiVdlm_S.pdf?gl=1*u9ptwy...

Kazár és a Szabir azonos! A babiloniak az asszírokat meg szubarumnak⁴⁷³ hívták, ahogy a sumérok a rabszolgát. Annyi ebből mindenképpen igaz, hogy hiszen mindezek az elitet jelentették, és nem néptömegeket. Hungar is a Hunogur változata, és az ogur pedig a törzset jelenti. Kutrugur, pl. harmincat, utrugur pedig kilencet, onogur pedig tizet jelent a törzsekből, mármint egy törzsszövetségbe tömörülve. Ezekből akár egy is egy terület ura lehetett, ha ott volt egy népesség. Ne feledjük, hogy 1:100 az uralkodó/letelepedett arány az ókorban. Azaz 100 dolgozó kellett ahhoz, hogy 1 urat eltartson. Ehhez jól paszszol az egyházi tized, mert egy uralkodó családnak 10 kiszolgáló tartozik, katona, pap, orvos, értelmiség, adóbehajtó, stb. Egy lovag viszonylagos költsége a középkorban annyi volt, mint ma egy tanké, és ehhez X hektár föld termőképessége, értéke kellett – az X természetesen a korszak és a népesség műveltségének a függvénye. Pl. 1180-ban egy lovag katonai erejének fenntartásához 3 km² föld jövedelme kellett, ami a XIII. század végére már 16 km²-re növekedett.⁴⁷⁴ Ez a fegyverzetének, lovának, élelmezésének és kíséretének az előállítási és tartós fenntartási költségeit jelenti. Akkoriban a föld csak a vetőmag 2-3-szorosát adta vissza – ezt is figyelembe kell venni.

Sebestyén nem ismeri a kultúrák kettős jellegét, és nem számol az embermennyiséggel. Mennyit lehet mozgatni, mennyi képes mozogni, és mennyi elég ahhoz, hogy hódítóként a felszínen megjelenjen. Padányi viszont tudta a 'honfoglalók' kettős jellegét, mégsem figyelt rá, mert ment a 'szabir' kihívás után. Amit tehát ők írnak, abban igazuk van – az uralkodó elitre vonatkozóan. De nincs igazuk a magyar nyelvre – és az azt beszélő népre – vonatkozóan, és nekünk ezt helyre kell tennünk. Meg kell értetni az emberekkel a kettős jellegét, és nem elzárkózni előle, mint sokan teszik, és nem bebújni az alárendelés kellemes elrendezettségébe és mögéje. Támadóink gyakran onnan támadnak, hogy a vezér, a parancs, az alárendeltség az, amit kiemelnek, és fontosnak tartanak, azaz a parancsoló erő. De ez nagy tévedés! Erő csak erőt ébreszt, erőszak meg csak erőszakot, és akkor haladunk a 'dialektikus' önfelörlődés útján. Ám nem az a mi utunk. A nyílt konfrontációhoz felhasznált erő jobban hasznosítható a támadás elől való kitérésnél, és hatékonyabb védelmet is jelent a szellemi erő kiépítése. Angolul talált remek szófordulat erről: Brain over brawn! Azaz: agyat az izom fölé! – Ez nálunk: Többet ésszel, mint erővel!

Egyébként a ZMTE Régi magyar nyelvű rovásírások munkacsoportja foglalkozott az etruszk-kérdéssel, Budakalászon 2018. március 23-án „Etruszk kerekasztal vita: Az etruszk nyelv megfejtése és a Nagyszentmiklósi aranyedények.” címmel. Meghívott Benedekfy Ágnes, Fabó László, Faragó Károly, Záhonyi András. Moderátor Darai Lajos, Mandics György. Témavázlat: Módszertan – egy jel: betű, ligatúra vagy gondolat? Jelhangzósítás – eltérő ábécék. Olvasat – magyarul lehet-e vagy nem? Az etruszk–magyar aranylemezek titka. Az etruszk nyelv megfejtése és a Nagyszentmiklósi kincs.

Az első moderátor készített a vita elé egy kis összefoglalót (melynek kérdéseire talán jelen írás most válaszol valamennyire):

1. *Korábbi ismeret:* Dunántúli urnasíros temetkezés megléte mint előzmény az etruszk-előd Villanova kultúrában.
Vitapont: Bizonyítja-e ez az etruszkok dunántúli eredetét, minthogy a köztudatban kiskiszi eredet van?
2. *Korábbi ismeret:* A Villanova kultúra Erdélyből veszi fémműveseit, akik kiolvasztott rézércet szállítva, dolgozták fel fegyverré, más tárgyá. A mesterrel ment a család is évtizedekre és utána visszatértek az eredeti telephelyre.⁴⁷⁵

⁴⁷³ G. Roux: *Ancient Iraq*. Pinguin, London, 1992, p. 377. (Eredeti kiadás: George Allen & Unwin, 1964).

⁴⁷⁴ P. P. Read: *The Templars*. Phoenix, London, 2001. p. 215.

⁴⁷⁵ Bárczy Zoltán: Újabb adatok a Kárpát-medence bronzkori kohászatáról. *Turán XXIX* (Új II), 1999. pp. 11-16.

Vitapont: Vihették-e innen oda e mesterek az írástudást, ha az etruszk és a magyar írás nagyon hasonló, a számírás azonos? Mialatt a Britannica Encyclopedia szerint az etruszk a föníciaiból lett görög írásrendszerből alakult ki (Kr. e. VIII. sz.).

3. *Korábbi ismeret:* Az etruszk nyelvemlékeket nem sikerült még megfejteni, de az etruszk abc görög ábécéből származása miatt az írásjegyek pontos hangértékét ismerik, míg a görögnek etruszkra átírásánál magánhangzó azonosságokat és mássalhangzó torlódásokat látnak. (Br. Enc.)

Vitapont: Megállapítható-e, hogy azért nincs megfejtés, mert a görögből származtatják az etruszkot és annak megfelelő hangértékeket használnak? (Etruszkok eredete Hérodotosznál anatóliai, de 400 év múlva Dionüsziosz Halikarnasszosznál itáliai eredetűek.)

4. *Korábbi ismeret:* Az etruszk írás jobbról-balra tart, sokat változott és Kr. e. 400 körül lett végleges alakú. Ekkor csak 20 betűje volt: a 4 magánhangzó (a, e, i, u) és a 16 mássalhangzó (korábban 26, majd 23), és az etruszk abc elősegítette a latin abc létrejöttét. (Br. Enc.)

Vitapont: Okozhatta-e a Faragó Károly által feltárt⁴⁷⁶ összevonás-rendszer – a ligatúra használat – ezt a látszatot, hogy csökkentek a mássalhangzók, ami önmagában lehetlenségnek látszik?

5. *Korábbi ismeret:* A Kr. e. VI. századi etruszk az első itáliai civilizáció, ahol a nőnek kiemelt joga volt. A rómaiak tőlük vették át ábécéjüket, számaikat, (templom) építészetük és művészetük, vallásuk sok elemét, még a férfi tógát is.

Vitapont: Ha a római hódítók kiirtották az etruszkokat, sőt még a görögök, a szamnizok, a gallok is legyőzték őket, akkor az etruszk civilizáció hogyan élte túl a kudarokat? Tudhattak valamit: földműves–fémműves nép!

6. *Korábbi ismeret:* A 12 gazdag etruszk város: Tarquinii (Tarquinia), Caere vagy Cisca (Cerveteri), Vulci (Volci), Populonia, Volsinii (Bolsena vagy Orvieto), Vetulonia, Clusium (Chiusi), Perugia (Perugia), Arretium (Arezzo), Cortona, Volterra, Veii (Veio). És még északon: Mantua (Mantova), Pisae (Pisa), Florentia (Firenze), Atria, Spica, Felsina (Bononia, Bologna), Gubbio, Bevagna, Bagnoregio, délen: Róma, Campena, Capua, Salerno, Sorrento és Korzikán Alalia.

Vitapont: Alkottak-e valamit a rómaiak vagy csak romboltak, illetve 'megszervezték' az etruszkokat? „Az etruszkok megjelenése előtt Róma jelentéktelen falvak együttese volt. A hagyomány szerint az etruszkok uralma alatt születtek meg az első városi építmények, köztük a Capitolinus-domb körüli fal és a Cloaca Maxima.” (Br. Enc.)

7. *Korábbi ismeret:* Forrai Sándor a magyarság ősi írásának jeleit szoros kapcsolatba hozza valamennyi ókori írással, és így az etruszkkal, amellyel 21 jel megegyezik.

Vitapont: De ha a Kárpát-medencében és Erdély területén előkerült rovásírásos nyelvemlékek nem a türk rovásírásból lettek átvéve, akkor milyen régi ez az írásunk?

8. *Korábbi ismeret:* Forrai szerint az írásnak történetileg két bölcsője van: a Kárpát-medence és a Közel-Kelet Mezopotámia központtal. További egyezés a magyar rovásírással: a föníciaiban 24 magyarral megegyező jel, az egyiptomiban 19, a sumérban 18 és a türkben 17.

Vitapont: Ha a magyar írás nem az itteni, a mezopotámiai jeleket kétezer évvel megelőző jelekből eredne, akkor hogyan lehetne bizonyítani a mezopotámiai eredetét?

9. *Korábbi ismeret:* Gosztony Kálmán összehasonlítva 1050 sumér szót, ezt az eredményt kapta: 23 egyezés van a latinban; körülbelül 40 az etruszkban(?); 20 az akkádban; 20 (a bizonytalanok nélkül) az örményben; kb. 50 a török nyelvekben (a kiegészítésekkel együtt kb. 75); 96 az északi finnugorban (kiegészítésekkel kb. 110);

---

⁴⁷⁶ Faragó Károly: Az etruszk nyelvi rejtély kulcsa. *Acta Historica Hungarica Turiciensia* 2016. évfolyam 1. szám. http://epa.oszk.hu/01400/01445/00015/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2016_1_033-060.pdf.

923 a magyarban (ennek 8%-a csak valószínű). Ezen kívül 10 van a kaukázusiakban, 3-4 a baszkban, 3 a bretonban, 2-3 az arabban.

Vitapont: Milyen következménnyel van a magyar és a sumér írás kapcsolatára, hogy ilyen nagyarányú a szóegyezés a sumér és a magyar nyelv között? (Sebestyén László közli, hogyan került egy becses írásemlékünk nem a germán rúnák, hanem az ótörök rendszerű rovásjegyek listájára, amivel szerinte elismerték a magyarság eredeti, őshazabeli írásrendszerét. Jóllehet ez a föníciai csoporttal 50, az etruszkkal 43,4, s magával a türkkal csak 28,9%-ban egyezik. Szám rovásunkban viszont az etruszkkal való arány a legnagyobb, 50%-os.)

Következtetések:

Európa nyelveinek eredete sokkal régebbi korokból való, mint eddig tévesen hirdették, a bevándorló indoeurópaiak elmélete megbukott, a magyarok szerepe kiemelkedő az őstörténetben.

Magyarok jelen voltak a Kárpát-medencében a bronzkorban, tehát nem volt 'honfoglalás', így a magyarok nem lehetnek a hódító jamna vagy kurgán műveltség leszármazottai sem.

Ha a gyula és a kende méltóságnév az etruszkoknál is megvolt, akkor a magyarok nem türkök.

Az etruszk nem őslakosok nyelve, hanem a betelepülők az Appennini-félszigeten, s mivel nyelvük a magyarral nagyrészt azonos, a Kárpát-medencéből települhettek át.

Az etruszk–magyar hasonlóságok a morfológiában, szintaxisban, fonetikában, a nyelvészetben, őstörténetben visszavonhatatlanul a Kárpát-medencéhez vezetnek.

Az etruszk további kapcsolata a latinnal és a göröggel, bizonyítja a latin és a görög kapcsolatát a magyarral, sőt az etruszk–görög kapcsolat is a magyar–görög kapcsolat miatt látszik meglenni.

A magyar kulccsal a hosszú etruszk szövegek is lefordíthatók lesznek, a mássalhangzó megfelelések és kiesések egyezősége miatt a magyar nyelvvel.

Érdekesség:

Mario Alinei: *Ősi kapocs. A magyar etruszk nyelvrokonság* (Allprint Kiadó, 2005.). c. könyve szerint, és ez az olasz címe is: *Etruszk: a magyar egyik ősi alakja* (*Etrusco: una forma arcaica di ungherese*. Il Mulino, Bologna, 2003.)

Szinia Bodnár Erika: *Az etruszk-magyar aranylemezek titka*. Örökség könyvműhely kiadó, 2005. <http://www.magyarvagyok.hu/kultura/hungarikum/magyar-kincsek/tudas-a-jelben/7632-Nehany-etruszk-irasemlek-magyar-nyelvu-megfejtese.html>:

– Türrénország vagy Tündérország?

– Kik voltak, és hogyan éltek az etruszknak vagy türrének is nevezett ókori őseink Európában?

– 38 etruszk írásemlék magyar „megfejtése”.

– Hová tűntek a magyar múlt írásos emlékei?

– Visszakapjuk végre a múltunkat?

– Vajon miért éppen fehér nép a „fehérség”?

– Etruszk-magyar máj-jóslás eredeti ókori írásemlékből.

„Ezen aranylemezek többnyire életképeket ábrázolnak, mellé írott magyarózó róvott szöveggel. A különleges bennük az, hogy az életképek érthetően szólnak meg magyar nyelven a feliratokban is.”

Összefüggő (kinyilatkoztatott? – elgondolkodtató!) megállapítások:

„Kr.e. 1000 körül már itt éltek, Kr. e. 1. századig állt fenn ez a Magyarország, majd

Róma tartománya lett és ráerőltették a latin nyelvet. Kicsi volt a nemzet és államtudat, nem volt egyesített haderő, és ugyanaz játszódtott le mint a mezőföldi (mezopotámiai),

vagy a kánaáni városállamoknál, egyesével győzték le őket... Az etruszk európai leletek magyarul íródtak, és ma is használt magyar nyelven, nyelvújítás előtti stílusban jól olvashatók. A ragok, az alany, állítmány, tárgy, határozók, jelzők, és egyéb mondat szerkezeti elemek a sok ezer évvel ezelőtti állapotban is a maihoz hasonló formában a helyükön voltak.” (<http://www.magyar-rovasiras-leletek-1.eoldal.hu/cikkek/56-etruszkok-magyar-nepe.html>)

„A sumér dingir, a török tingir, a mongol tengri, jelentése végtelenség, lélek, szellem, ég, Isten... A török ősvallás Isten nevének változata még a 'tan ri' volt... A kínaiaké 'ti en', de a japánoké megint csak 'ten', tovább képzésében „tenno”, azaz isteni helytartó, a császár. Az etruszkban 'tin' vagy 'tinia' tinia'. S ha a magyarban az 'is'=ős szavunkkal, a 'ten'=végtelen, lélek; akkor Isten=Őslélek, öröktől fogva való lélek, szellem... Őseink egy Istent hittek, aki lélek volt, ezért nincsenek Isten szobraink. A nap is csak jelképes jelölése, miután az életnek forrása... Istenünk a világot teremtő, az életet adó Isten. Ezért nem volt szükség a kereszténység felvétele után fogalmának jelöléséhez új kifejezés használata, mialatt a nyugat-európai népek pogány isteneikkel voltak kénytelenek megbirkózni, hogy a keresztény Isten hitre át tudjanak térni. A magyarok évezredek óta egyistenhívők voltak Jézus földi megjelenése előtt. Ahogy Jézus az Atyaiszent irgalmas, szerető, Mennyei Édesatyaként jellemezte, az megegyezett a magyarság Isten fogalmával. Nincs még egy nyelv a világon, amelyik ilyen tökéletesen tudná kifejezni az Isten szó fogalmát, mint a magyar nyelv.” (Forrai Sándor: Isten szavunk eredete. A Nap Fiai, 1996. pp. 7-8.)

Juba Ferencz felhívta a figyelmet „az etruszk hajók szittyia típusú szarvasagancs-hajóorrdíszére”. (Juba Ferencz: „A magyarság kötődése a tengerhez.” *Magyar történelem. Tízezer év ezer oldalról.* ZMTE, 2002. p. 312. <http://mek.oszk.hu/05900/05939/05939.pdf>.)

A tengeri népek vándorlása kapcsán említik a különféle tengerjáró törzsek egymást elindító vándorlását a XII. század elején a Földközi-tenger medencéjén. (Valójában 300 évvel később volt, a Menhetto-féle királylista helyes értelmezése – levonva az egyidejűleg több uralkodó összeadott uralkodási évét – szerint.) A mükénéi akhajok lerombolják Tróját, a frígek, a *turusák* (etruszkok?), és szardanák megdöntik a Hettita Birodalmat. Egyiptom ellen támadást indítanak az achajok, *turusák*, lukák, sekelesek és filisztuesok. A támadókat III. Ramszesz nagy nehezen 1183-1182-ben kiveri az országból. A filiszteusok Palesztinában telepednek le. A *turusák* Egyiptom után Itáliában találnak új hazát, úgy, mint a sekelesek (Szcília) vagy a szardanák nagyobb része (Szardínia). Az *etruszkoknak* fontos *halottkultusz* az Egyiptommal vívott háború emléke lehet. A germánok és a kelták viszonyának előképe a latinok és az *etruszkok* viszonya. Utóbbi Kis-Ázsiából jött vagy egyes források szerint őslakos nép volt, amely *egy isteni lényekben hitt*. (Ferenczy Endre, Maróti Egon, Hahn István: *Az ókori Róma története*. II. Az etruszkok. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest, 2002. pp. 25-35.)

„A hettita (újabbán luviai) hieroglif írásnak és a székely írásnak kb. 20 azonos, vagy hasonló jele van. *A hettiták a jeleiket az őket megelőző, ragozó nyelvű hattiaiktól örökölték* a vallásukkal egyetemben. A hattik egyes nézetek szerint már Kr. e. 3000 táján kihaltak. Mészáros Gyula szerint *a hattik* a szteppére költöztek és ők *a szkíták ősei*. Hasonló nézetet vallott Harmatta János, valamint Simon Péter is *a szteppi írások eredetéről*.” (Varga Géza: *A Yazilikayai hettita szikla pantheon sarok [sar Óg 'Óg úr'] mondatjelei.* <https://vargagezairastortenesz.blogspot.hu/2018/03/a-yazilikaja-i-hettita-sziklapantheon.html?sref=fb>.)

3. ábra. A hattita IV. Tudhalijas kezében Sárnyas Nap és 'csavart' oszlopfej, de az etruszk oszlopon (balra fent) nincs ilyen és a hattita oszlopon magyar írásjel.⁴⁷⁷

4. ábra. „A **volterrai váza** archaikus jelei közül az 'Ak ügy' ('Heraklész folyó') mondat foglalja el a fül alatti központi helyet az égbolt ívét alátámasztó szár 'úr' hieroglifa alatt, fölötte a fül alakja is jelentést hordozhat.”⁴⁷⁸

A Kr. e. 700 körüli időszakban a Dunántúlon már az urnasíros műveltséggel találkozunk. Ez a műveltség hatott a későbbi etruszk területen lévő Villanova műveltségre, ahová ugyanakkor Erdélyből szállítanak rezet. Érdekes, hogy nem csak a fémeket szállították, hanem vele együtt ment a mester és a családja is, ott dolgozta fel a fémeket, majd visszament eredeti telephelyére.

A Villanova kultúra tehát tőlünk viszi a fémműveseit, akik viszik oda a kiolvasztott fémeket és ott dolgozzák fel fegyverré, más tárgyá. A Villanova kor végéig, a korai latin korszakig látszik a kulturális folytonosság a Kárpátok keleti domb- és hegyvidéken, így Erdélyben is, és ez a fémszolgáltató szerepkör még Szent István után is erős, a hitvilágban is megmaradt. Csak a népmeséket nem szabad indoeurópaisítani, kereszténnyé átírni. Az erdélyi területeken ekkoriban terjedt el a temetkezéseknél a csónakos temetkezési mód két madárral a csónak két orrában. A madár pedig lélekszimbólum.

⁴⁷⁷ <https://upload.wikimedia.org/...Encyclopedie.png>, <https://vargagezairastortenesz.blogspot.hu/2018/03...>

⁴⁷⁸ <https://vargagezairastortenesz.blogspot.hu/2018/03/egy-volterrai-etruszk-vaza-jelei.html?sref=fb>.

Európa késő rézkori és bronzkori korszaka során megjelent a rézötvözés technikája. Előbb az arzén, majd az ón az ötvöző anyag. A Kárpát-medencében azonban az antimon ötvözi a rezet bronzzá. Az antimonbronz meg is marad egészen a vaskorszak közepéig, mert minősége és ára egészen az Kr. u. V-VI. évszázadig versenyképes a vassal és a Kárpát-medence látja el fémmel az *etruszk területtől* kezdve egészen Skandináviáig Európa nagy részét.

Az etruszkok az Appennini-félsziget északnyugati részén éltek, műveltségük csúcspontja a Villanova műveltség, ami a Kr. e. VIII-V. századig terjedt. Ez a műveltség szoros kapcsolatban állt a Kárpát-medence korabeli műveltségeivel, elsősorban a fémfeldolgozásban mutatható ki az erdélyi műveltség hatása tehát. A temetési szokásaik pedig a Pannón lakosságéhoz volt hasonló. Onnan eredendőknek vélik az urna temetkezés szokását.

Az etruszkoknak volt rovásírásuk, és a számok írásában a székely rovásírással azonos megoldást követtek.

A rómaiak, mint hódítók a Kr. e. VI. században az etruszoktól délre jelentek meg, és építették fel fokozatosan birodalmukat. Korábban az etruszk királyságokhoz tartoztak.

Kr. e. 450 előtt a Földközi-tengeri utakat és kereskedelmet a föníciaiak és velük kapcsolatos karthágóiak, az etruszkok és a görögök uralták. A rómaiak ekkorra már annyira megerősödtek, hogy az etruszkok 'feloldásával' (Kr. e. 449) azok helyébe lépve kísérletet tegyenek a tengeri uralom megszerzésére.

A brit világciklopédia⁴⁷⁹ szerint:

- Etruszk írás: föníciaitól tanult görög írásrendszerből alakult Kr. e. VIII. században.
- Emlékei a keresztény korig: tízezer rövid, ismétlődő sírfelirat, ajánló formula.
- Jobbról-balra tartó írás, de sokat változott és Kr. e. 400 körül lett végleges alakú. Ekkor csak 20 betűje volt: 4 mgh (a, e, i, u) és 16 msh, míg korábban 26, majd 23 (összevonás miatt?!) – és az etruszk abc elősegítette a latin abc létrejöttét.
- Az etruszk nyelvemlékeket nem sikerült még megfejteni, de **az etruszk abc görög ábécéből származása miatt az írásjegyeknek pontos hangértéket tulajdonítanak (ezért nincs megfejtés)**, és a görög etruszkre átírásánál mgh azonosságokat és msh torlódásokat látnak.
- A Kr. e. VI. századi etruszk civilizáció volt az első a rómaiak előtt az itáliai félszigeten, amely megtermékenyítően hatott, a rómaiak tőlük vették át ábécéjüket, számaikat, építészetük és művészetük, valamint vallásuk sok elemét, sőt még a férfi tógát is, nőknek kiemelt joguk volt.
- Az etruszk eredet már az ókor óta vitatott: Hérodotosz szerint Anatóliából jöttek (Kr. e. VIII.), Kr. e. 20 körüli vélemény szerint itáliaiak.
- Róma kezdeti vezetője etruszk Kr. e. 509-ig, első jelentős épületeit ők építették.
- Augustusig a rómaiak elnyomták, szinte megsemmisítették őket.

---

⁴⁷⁹ Britannica Hungarica Világciklopédia VI. Magyar világ Kiadó, Budapest. pp. 262-264.

5. ábra. Etruszk városok.⁴⁸⁰

Francia enciklopédikus szótár⁴⁸¹ szerint:

„Etruria. Főbb városai: Pisae (Pisa), Florentia (Firenze), Perusia (Perugia). Az **i. e. III. században** római fennhatóság alá került.” (*Akadémiai Kislexikon* I. 524. o. szerint az **i. e. II. században**.) „Tizenkét gazdag ... városállam alakult ki... Az egyes városállamok közötti széthúzás miatt nem voltak képesek közösen szembeszállni a rómaiakkal, a görögökkel, a szamniszokkal és a gallokkal... Toscana meghódítása az első pun háború idejére befejezettek tekinthető. Az etruszk civilizáció azonban túlélte a kudarcokat.” „Az igazság az, hogy olyan ősi írása van a magyarságnak, melynek jelei szoros kapcsolatban vannak valamennyi ókori írással. Amikor azonban a Kárpát-medencében és főleg Erdély területén egymás után kerültek elő rovásírásos nyelvemlékek, azt mondták, hogy csupán a türk rovásírás átvételéről van szó, és saját ősi írásunk soha nem is volt. Hunfalvy Pál akadémiai fő-könyvtáros egyenesen 'kholmánynak' minősítette az addig előkerült emlékeket... Az írástörténetnek két bölcsője van: a Kárpát-medence és a Közel-Kelet, Mezopotámia központtal. A magyar rovásírás és az ókori írásrendszerek összehasonlítása összefüggést, hasonlóságot mutat: *a magyarral is megegyező jelek száma a föníciaiban 24, az etruszkban 21, az egyiptomiban 19, a sumérban 18, a türkben 17.*” (Forrai Sándor: *Az ősi magyar rovásírás az ókortól napjainkig*. Antológia Kiadó, 1994.)

Gosztony Kálmán⁴⁸² 1050 sumér szó összehasonlítását végezte el. A következő eredményt kapta:

- 23 egyezés van a latinban;
- körülbelül 40 az etruszkban;
- 20 az akkádban;

⁴⁸⁰ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/8/87/Etruscan_civilization_map.png.

⁴⁸¹ *Magyar Larousse I. kötet*. Akadémiai, Budapest, 1991. p. 774.

⁴⁸² Gosztony Kálmán: *Összehasonlító sumér nyelvtan*. Duna Könyvkiadó Vállalat, Svájc, 1977. p. 64.

20 (a bizonytalanok nélkül) az örményben;
kb. 50 a török nyelvekben (a kiegészítésekkel együtt kb. 75);
96 az északi finnugorban (kiegészítésekkel kb. 110);
923 a magyarban (ennek 8%-a csak valószínű).
Ezenkívül 10 van a kaukázusiakban,
3-4 a baszkban,
3 a bretonban,
2-3 az arabban.

Sebestyén László⁴⁸³ szerint a Konstantinápolyi rováslelék „a türk Orchoni felirat megfejtőjének, a híres dán Thomsennek az első olvasatában vált ismertté, – magyarul is tudott Thomsen – s így valójában neki köszönhetjük, az ő kétségtelen nemzetközi tekintélyének, hogy e becses íráslelünk nem a germán rúnák, hanem az ótörök rendszerű rovásjegyek listájára került, így ezzel hivatalosan is elismerték a magyarság eredeti, őshazabeli írásrendszerét. Jóllehet ez – éppen Forrai Sándor szakvéleménye szerint – a föníciai csoporttal 50, az etruszkkal 43,4, s magával a türkkal csak 28,9%-ban egyezik. Szám rovásunkban viszont az etruszkkal való arány a legnagyobb, 50%-os.”

Mellár Mihály: Etruszk nyelvi emlékeink

http://szkitafonix.kisbiro.hu/modules.php?name=base_topics&file=olvas&cikk=etruszk-594069091abcd

http://szkitafonix.kisbiro.hu/modules.php?name=base_topics&file=olvas&cikk=etruszk-594c92c38f77a

http://szkitafonix.kisbiro.hu/modules.php?name=base_topics&file=olvas&cikk=etruszk-59ac9f29e6510

http://szkitafonix.kisbiro.hu/modules.php?name=base_topics&file=olvas&cikk=etruszk-59d03604231a6

Mellár Mihály: Szicília őslakóinak nyelve a székely!

http://szkitafonix.kisbiro.hu/modules.php?name=base_topics&file=olvas&cikk=etruszk-5a7ff8e7c3a8f

Hozzászólások:

<http://szkitafonix.kisbiro.hu/modules.php?name=plugin&file=topicsforum>

Máig nem derült ki, miért szerepel a kerekasztal-vita címében a *Nagyszentmiklósi kincs*, hiszen a legavatottabb szakértő, Váralljai Csocsán Jenő „A nagyszentmiklósi kincs eredete” című tanulmányában (*Alapvetés. Tanulmányok a magyar eredetről és következményeiről*. http://epa.oszk.hu/01400/01445/00019/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2016_5_1191-1270.pdf) nem szerepel az etruszk szó.

Az etruszk-kerekasztal levelezési utóélete:

Fabó László 2018. március 25. 11:45

Kedves Lajos!

Egymáshoz kapcsolódó két dolog is írásra készített.

Pénteken – benyomásom szerint – a kerekasztal tagjai közül te voltál egyedül, aki érteően, és támogatóan közelítetted nyelvi és etruszk fejtegetéseimet. Örülök, mert véleményem az etruszkok (általam is egyelőre föltételezett nyelvéről) jól kiegészíti publikációidban képviselt történelmi rekonstrukciós törekvéseidet (törekvéseiteket)! Emiatt sajnálom is, hogy nem alakult ki közöttünk eddig érdemi párbeszéd.

Ennek érdekes folyománya alakult tegnap. A Filozófia Vitakörben Szántó Borisz barátunk tartott délután előadást az idestova két évtizede általa művelt elméleti témáról. Az előzetesen küldött annotációjában – segítő a fölkészülést rá – közölte egyik, INCO-ban megjelentetett régebbi írása – A harmadik Logosz – linkjét:

⁴⁸³ Sebestyén László: *Óstörténeti tanulmányok*. p. 111. <https://www.scribd.com/document/226963914/Sebestyen-Laszlo-%C5%90storteneti-Tanulmanyok>.

<http://www.inco.hu/inco14/transzc/cikk2h.htm>. Újból el akartam olvasni, hogy fölfrissítsem emlékeket, így megnéztem. Persze akkor már kicsit keresgéltem a többi írás között is. Így – meglepetésemre – ráakadtam Cser Ferencsel közösen írt „Hét mondat Ember–Társadalom–Emberiség összefüggő kapcsolatáról — némi magyarázattal” című tanulmányotokra (<http://www.inco.hu/inco12/filo/cikk2h.htm>). Pénteki élményeimtől is indítva elolvastam. Nagyon jól tettem. Kiderült ugyanis, hogy ugyan jelentősen más megközelítési irányból és módszerrel, de szemléletileg és törekvés tekintve azonosat képviseltek Borisszal. Persze egyikőtöké sem könnyen befogadható, földolgozható, de megéri a fáradságot, mert még a filozófia terén is szinte teljesen hiányzó, ám rendkívül szükséges irányt képviseltek.

Darai Lajos 2018. márc. 25.

Kedves Laci!

Hát igen, én merek következtetni, ha adódik rá alkalom. És nem cipelem a vastag történeti etimológiai szótár példányait magammal, hogy nyomatékot adjak a mondani-valónak, mert félek, összekeverem a tömeget és a súlyt. Még mindig inkább humorosan: többé-kevésbé palástolva félelmüket néztek egymásra a vita résztvevői, hogy a másik jobb lehet náluk.

Nekem tényleg tetszett, amit mondtál, mert következetesen alkalmaztad egyetlen eszközünket, amiben megbízhatunk, a gondolkodást. A szokatlan eredményt pedig nem az eredmény felől kellene támadni, mint ott a vállhúzókat tették (egyesek csak hallgatással), hanem a szokatlanság oldaláról. Hogy azt mi okozza, sőt, ki. Kik intézték el, hogy szokatlan legyen. Ezen a nyomon messzire lehet haladni, mert ugyanolyan körülmények közül, azaz térben és időben azonosnak mondott állapotok pedig teljes részletességgel tárgyalva vannak és nem okoz gondot semmilyen szokatlanság, ha elfogadod, hogy ugyanabban az időben az egyik fejletlen bunkó, akinél így minden szokatlan, míg a másik istenien fejlett, akinél ezért minden magától értetődő. De ha utóbbi az előbbi helyén bitorol, akkor már érted, miért ragaszkodnak a meghatározók a mai állapotokhoz, akiket aztán a tudományiskolai kényszer (Francis Bacon szerint is már) vakon vagy fülét-farkát behúzza követ. Amit az INCO-ban olvastál, igen rövid összefoglaló. Az eredeti változat itt érhető el:

<https://mek.oszk.hu/18100/18165/18165.pdf>

Faragó Károly 2018. március 27. 10:43

Kedves László!

Köszönettel vettem megtisztelő megkeresésed. Azért szerettem volna ezt, mert egyfelől erőteljesen kifejezted aggályodat alapfeltevésem felől, miszerint az etruszk „írás” egy erős vonala/vonulata (tehát nem minden lelet, hanem csak ennek egy jelentős, de legmarkánsabban jelen lévő része a leletek között, melyeknek kitüntetett képviselői a pyrgi tábla/ák) valójában nem írás (a szó ma általánosan elterjedt szóhasználat szerint), hanem ligatúrákba szedett ima, melyben a ligatúrát (jelegyüttest) alkotó jelek alapját a magyar rovás jelei jelentik. Másrészt szóvá tettél néhány más fenntartásodat, ha jól emlékszem valamely „megoldásom” *i* hangjának értelmezése kapcsán, de nem tudom melyikre gondoltál.

Ezeknek pontosítása érdekelne akár írásban kifejtve, akár szóban megbeszélve, mert így hagyva befejezetlenné, a lehetségeshez képest lezáratlanabbá teszi a pénteki beszélgetést, illetve nem tudom pontosan, miben kellene az általam mondottakat pontosítani.

Mindenestre azért nem mentem bele pénteken konkrét megoldásokba, mert egyrészt Lajos azt mondta, hogy előadásra nem lesz mód, – idő sem lett volna rá – másrészt én alapelvek tisztázását tartom a legalapvetőbb fontosságúnak, ezek nem jók ugyanis szerintem.

Az értelmezések tévességét ugyanis téves alapfelvetések okozzák. Úgy mint:

1. Az etruszk szövegeken HANGOK és BETŰK egymásnak való megfeleltetésén alapuló írás látható (MINT A LATINBAN).
2. Az etruszk szövegeken HATALMI, HARCI, URALMI viszonyokkal kapcsolatos, esetleg KERESKEDELMI ELSZÁMOLÁSOKKAL kapcsolatos leírások, tudósítások láthatóak (MINT A LATINOKÉN).
3. A szövegek hangvétele SZÁRAZ TÉRGYSZERŰ, HIVATALOS (MINT A LATINOKÉ).

Egy ma általános gondolkodásmódot, illetve a latinokról általánosan elterjedt nézeteket, társadalomszerveződési modellt, kultúrát vetítenek vissza az etruszkokra, és ebből vonnak le következtetéseket.

Ezzel szemben az etruszk szövegeken véleményem szerint egy ezzel szöges ellentétben álló társadalomszerveződési modell, kultúra világlik ki. Az etruszk szövegeken alapvetően (illetve talán pontosabb úgy fogalmazni, hogy az időben legkorábbi leleteken) **NEM** HATALMI, HARCI, URALMI viszonyokkal kapcsolatos, illetve **NEM** KERESKEDELMI ELSZÁMOLÁSOKKAL kapcsolatos leírások, tudósítások láthatóak. A szövegek hangvétele **NEM** SZÁRAZ TÉRGYSZERŰ, HIVATALOS, hanem a leleteken (illetve azok egy jelentős meghatározó részén) komoly lelki, érzelmi indíttatású SIRATÓK, A HALOTT LELKI ÜDVÉÉRT ESENGŐ ENGESZTELŐ ÉNEKEK, IMÁK láthatóak. Ezzel együtt **NEM** HANGOK és BETŰK egymásnak való megfeleltetésén alapuló „írás” látható, hanem BETŰK (a magyar rovás betűinek) ÖSSZEVONÁSÁVAL kapott, úgynevezett LIGATÚRÁK rendszeresített JELEI (jelegyüttese), valamint ritkábban betűk jelei, ÉRTELMES SZAVAKKÁ ÖSSZEÁLLÍTVA.

Az ezzel szemben Mandics Gyuri bácsi által állított érv, miszerint ennyi jellel nem lehet írást szervezni, azért nem állja meg a helyét, mert ez (az etruszk „írás”) nem abban az értelmezésben vett írás, amiben Gyuri is gondolkodik. A jelek (jelegyüttesek) jelentős része ugyanis eredendően csak egy céllal használható. Ha más céllal használják őket (mint azt a latinok meg is tették), akkor – elnézést a kifejezésért – silányul hanggá a jelegyüttes, alapvetően egyszerűsödik a közléstechnika, de más lesz a célja is egyben (sokkal többféle célra lesz ezáltal használható, de eredeti értelmét elveszti).

Az, hogy mennyire keveredés van a jelegyüttes (ligatúra) illetve egyedi jel (betű) alkalmazása (így a kétféle technika, tehát a betűírás és a ligatúragyűjtemény alkalmazása) között, azt a sírfeliratok jelképezik előttem leghűbben. Ezért választottam a Kúr Géza könyvében látható feliratok közül kettőt. Ő jelmagyarázatot is közöl, melyen szépen látszik, hogy egyfelől kizárólag JEL-HANG megfeleltetésben gondolkodik, másfelől olyan jelegyütteseket rendel egy hanghoz, melyek nem is egy helyhez tartoznak (tehát sokkal inkább más jelösszevonásra lehetne inkább gyanakodni), ezért kétszeres torzítást tartalmaznak megoldásai.

Mindenesetre megtisztelnél vele, ha bővebben kifejtenéd aggályaidat. A pyrgi aranylemez C táblájáról írtakat is tartalmazó írás, melyet elkövettem:

http://epa.oszk.hu/01400/01445/00015/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2016_1_033-060.pdf

Darai Lajos 2018. március 27. 13:52

Kedves László, Károly és György!

Miután megkaptam Karcsi Lacinak írott levelét, rögtön hozzászólok annyiban, amennyit ehhez egyelőre hozzá tudok tenni, mint az írástörténethez nem értő.

Először is üdvözlöm Karcsi világos összefoglalását itt, mert ebből teljes mértékben figyelembe vehető az ő álláspontja, amit tehát ezentúl ne hagyjon senki válasz nélkül,

ha nem ért egyet vele. Jó lenne, ha egyes körvonalazódó tételeket így tisztázni lehetne, még esetleg az egyelőre megmaradó nem egyértelmű állásfoglalást is jelezve. Ezért aztán mellékelem azt, amit én odavittem, hasonló célból. Ezenkívül szeretném, ha engedélyeznétek, hogy leveletek eljusson még Záhonyi Andrásához és Benedekfy Ágneshez is.

Amit tehát hozzáteszek, és emiatt szólítottam meg a vitán Mandics Gyurit, hogy nem beszélt a 3000 évet megelőző írásemlékekről. Nem is szoktál beszélni tettem hozzá. Gyuri egyetértően nézett rám, és ehhez társítom most a mondandómat. Emlegettem már ott is, hogy a szent jelek először még a csillagokat jelölték, csak később lett belőlük egy-egy betűjel, szám. A 3000 évvel korábbi időkben tehát inkább ilyesmivel találkozunk, és a Tatárlaki táblák már eléggé ilyen (csillagos ég) irányban lettek fejtegetve (Záhonyi). A kukutyini-tripoljei korszak is hasonló, vallásos emlékezet fenntartó jelekkel rendelkezik. Ezek tehát a vallásnak a hagyományápoló, a legfontosabbakat rögzítő mivoltát szolgálják, a tudásátadást.

És ehhez a jelleghez szorosan kapcsolódik az, hogy az első emberi műveltségi emlékek a temetkezéshez kapcsolódnak. Vargyas Lajos szerint az egy- és kétszólamú énekek is mind-mind siratóénekek. És ezek megőrződve az évezredek során, még XX. századi filmekben is előjönnek. Ami tehát átmenet a vallás mai jellege felé, ahogy a temetői szertartási szöveget, imát, sírfeliratot képzeljük. De persze nem éri el képzeletünk az eredetit, amire Karcsi utal, amit ő újra fogalmaz, azaz megfejt.

Az a gondolat is természetesen általam erősen támogatott, hogy a korai világban nem száraz tárgyyszerű és hatalmi, valamint kereskedelmi jellegű híradásokkal találkozhatunk. Természetesen ahogy ma is ragaszkodunk 1000-2000 éves szövegekhez, tanulságokhoz, a 3000 évvel ezelőtti világ is őrizhetett ilyeneket. Azaz amit Karcsi előhoz, az sokkal régebbinek a maradványa is lehet, minthogy akkori kortárs lenne.

Faragó Károly 2018. március 27. 16:32

Kedves Címzettek!

Benedekfy Ágneset nem javaslom a levelezésbe bevonni, mert a budakalászi program véglegesítése után megkerestem Benedekfy Ágneset telefonon, illetve ezt követően e-mail-ben (alább bemásolva). Sokáig nem válaszolt, végül az alább szintén bemásolt választ küldte (ezt Andrásnak már küldtem, most küldöm a többieknek is):

Faragó üzenete:

Kedves Ágnes!

Szeptember 27-én küldött levelemben említettem Önnek, hogy a ZMTE (Zürichi Magyar Történelmi Egyesület) „Régi magyar nyelvű rovásírások munkacsoport” előadássorozata keretében néhány alkalommal kerekasztal jelleggel vitára is sor fog kerülni az adott témában 2018 során. A sorozatban szereplő etruszk kerekasztal pontos címe, dátuma, helyszíne az alábbiak szerint került véglegesítésre: 2018. március 23-án pénteken 17:00-kor: Etruszk kerekasztal vita: Az etruszk nyelv megfejtése és a Nagyszentmiklósi aranyedények. Az etruszk–magyar aranylemezek titka. Kiértékelendő, megvitatandó: az eltérő ábécék (jelhangzósítás), módszertanok (egy jel: betű vagy ligatúra, vagy gondolat), hivatalos etruszk olvasatok a magyarul olvasás (kritikája és eredményei). Meghívottak: Benedekfy Á., Fabó László, Faragó Károly, Záhonyi András. Moderátor: dr. Darai Lajos, dr. Mandics György. Helyszín: Budakalász Kós Károly Művelődési Központ. Engedje meg, hogy néhány mondatban bemutassam a moderátorokat: Dr Darai Lajos filozófus, a Kodolányi János Főiskola kutató-professzora, a filozófia mint szűken vett szakterületén kívül a magyarság Kárpát medencei eredete témában számos kötet szerzője, illetve társ-szerzője Cser Ferencsel (csak néhányat említve: Kárpát-medencei magyar ősiség.

Magyarságtudományi füzetek 12. Hun-Idea Kiadó, Budapest, 2011. Internetes honlapi elérés: http://www.mvsz.hu/mtf/mtf_12.html; Az újkőkori forradalom népe. Fríg Kiadó 2007; Kárpát-medence, vagy Szkítia? Fríg Kiadó 2008. Magyar folytonosság a Kárpát-medencében, avagy Kőkori eredetünk és a sejti tulajdonságörökítő kutatás. Fríg Kiadó 2005. Internetes honlapi elérés: <http://www.nemeyi.net/doc/00-MAGYARFO.pdf>. Mandics György temesvári születésű ma már Budapesten élő tanár, költő, író, újságíró, esszéíró. Életútjáról a Wikipédia is részletesen beszámol. Róvás témájában hadd emeljek ki 8 kötetét: Rejtélyes írások (jel- és írástörténet, 1987), Róvott múltunk I-III. (Irodalmi Jelen kiadó, 2010-2012 – a székely-magyar rovásírás eddigi legnagyobb, kb. 2000 oldalas enciklopédiája), Somogyi Antal rovásírásos gyűjteménye (Magánkiadás, Budapest, 2012-től folyamatosan – 2016 decemberéig négy kötete jelent meg). Megtiszteltetésnek vennék tehát, ha el tudna jönni, és mint a téma ismerője, a témában publikáló (ez még akkor is így van, ha a publikáció jó néhány éve történt) szakavatott szereplő jelenlétében, remélhetőleg aktív részvételével termékeny vita tudna kialakulni a számunkra igen érdekes, mondhatni szeretetteli, a magyarság eredetkutatása szempontjából is igen érdekesítő témában. Üdvözlettel, Faragó Károly

Benedekfy válasza:

Kedves Károly! Sajnálatos módon mind a családi, mind a munkahelyi teendők miatt nem tudom anyagát tanulmányozni. Előreláthatóan a jövőben sem lesz erre lehetőségem. Kérem, töröljenek a konferencia meghívójáról is. Üdvözlettel: Benedekfy Ágnes

Záhonyi András 2018. március 28. 16:13

T. ZMTE-tagtársak!

Karcsi csak a Pyrgi C tábla (a szakirodalomban B etruszk a jele, a képen jobbszélő) szövegét elemzi.

Egyes vélemények szerint az A és a föníciai alkotja a kétnyelvű anyagot – ennek értelmezését hiányoltam Karcsitól!

A kecskeméti rézlap (etruszk jelekkel) jeleinek két olvasati lehetősége (Záhonyi A.: A tények azonban makacs dolgok, 81. o.):

–etruszk-latinul: Arnó Fel(i)x fe(liu)s Turan

Turan: etruszk istenség

–magyarul: *Arnó Fel(i)x fe(ú) (e)stan*

(azaz: fiúisten)

Faragó Károly 2018. március 28. 18:44

Szia András!

Szerintem amiről írsz, nem kétnyelvű. A föníciai egy más dolog (ezt Laci nagyon szépen kifejtette pénteken). De, hogy őszinte legyek, nekem a föníciai megoldásokkal – mellődöngetős megoldottuk, megfejtettük típusú kinyilatkoztatásokkal (amit pl. Szekeres le mer írni 'megoldásaival' kapcsolatban, én NEM merném – kapcsolatban is erős kétségeim vannak, hogy helyesek. Hasonló a helyzet, mint az etruszkkal, miszerint több szintű keveredés történt. Az alapja azonban hasonló, mint az etruszknak. Magyar nyelvi és jelhasználati alapokon nyugvó jelegyüttes, melyet később a praktikum alapú jelhasználat 'silányított' – elnézést – jel- hang megfeleltetésű 'írassá', és használta kereskedelmi meg egyéb elszámolások céljára. Az alapja azonban nem az, mint amit ma gondolnak róla. A 'B' vagy más jelöléssel 'C' táblát a sokféle eddig adott egymásnak teljesen ellentmondó és – elnézést mindenkitől –

egyenként is teljesen zagyva megoldások, ezek tarthatatlanságának érzékeltetése miatt választottam.

Fabó László 2018. március 29. 12:21

Kedves Vitatársaim!

Többnyire nem tudok azonnal válaszolni. Elnézést!

Teljesen igazat adva Károly fenti véleményének, én is az „alapelvek tisztázását tartom a legalapvetőbb fontosságúnak”!

Minden más ezek egyeztetése után lehetséges csak.

Ezt segítő mutatom az általam képviselt alapállás leglényegesebb elemeit összesítő vázlatomat:

Alapvetéseim az etruszk föliratok kutatásához:

– A hivatalosan képviselt történelmi álláspont szerint az Etruszk nép kihalt, nyelve ismeretlen.

– A matematikai alapokon működő (katonai, hírszerzési) kódfejtés alapállítása, hogy az *ismeretlen forrásnyelvű* jelsorok tartalma nem megismerhető, nem megfejthető!

Alapos utánagondolással könnyen belátható ennek az állításnak a helyessége. (Sok ismert példa közül csak egy: a Voynich kéziratot a megtalálása óta eltelt hosszú idő alatt elszánt kutatók ezrei, hatalmas számítástechnikai támogatás ellenére a mai napig nem tudták megfejteni. Ámbátor mikor érkezett hír sikeres kísérletről: https://index.hu/tudomany/tortenelem/2018/01/30/megfejtettek_a_megfejtetetlenek_hitt_vojnich_kezirat_kodolasat/, az föltételezi, hogy a forrásnyelv a héber, tehát kénytelen ismert forrásnyelvet választani, de komolyan átgondolva a közölteket, az „eredmény” egyértelműen hoax, kamu!)

– Tehát, minden eddigi, a hivatalos etruszkológia által közzétett „megfejtés” védhetetlen, alaptalan, teljes egyezésben pl. Mario Alinei megállapításaival, mert a forrásnyelvet ismeretlennek (így hát megfejthetetlenek) tételezi.

Általam választott munkahipotézis:

– Ellentétben a nemzetközi nyelvészet által képviselt nézettel, mely független nyelvcsaládokat tételez föl, én a monogenezist, azaz egy közös ősnyelv létezését fogadom el, illetve tartom logikailag is megalapozhatónak.

– Ellentétben a hivatalos nyelvészet állításával, bizonyítható, hogy a magyar nyelv gyökhálózatos alapjai és ragozó működése miatt oly mértékig konzervatív, alig változó, hogy akár évezredes időtávban őrizni képes, és őrzi is az ősnyelv szavait, hangalakjait, nyelvi szerkezeteit ma is általunk aktívan használtan, így fölismerhetően! (A nosztrikus nyelvészet eredményei alátámasztják ezt, pl. az ősetimonok kiemelkedően nagy aránya a magyar nyelvben, stb.)

– Az etruszk nyelvet, erősen támaszkodva Alinei összehasonlító nyelvészeti megállapításaira, én a kb. ötezer éve beindult nyelvi differenciálódási (szétválási) folyamat olyan közbenső változatának ítélem, amely még kevéssé távolodott el a közös ősnyelvtől, ezért a magyarban megőrződött ősnyelvi elemek megtalálhatók, fölismerhetők benne.

– Ellentétben a hivatalos írástörténelmi állításokkal, miszerint az etruszk írás az ógörög és a latin közötti átmenet, megállapítható, hogy a rovások családjába tartozik, melynek jelalakjai többsége (jelkészlete 75%–85%-a) teljes formai egyezésű a székely-magyar rovás megfelelő jeleivel.

– Lévén az etruszkot rovásnak minősítem, logikusan érvényesnek ítélem működésében a székely-magyar rovás hagyományból és gyakorlatból jól ismert hangugratást, mert különben nem oldható föl az etruszkológia által is problematikusnak megállapított mássalhangzótorlódás rendszeressége az etruszkok nagy terjedelmű jelsoraiban!
Móttó: FÖLISMERNI KELL, NEM KTALÁLNI!

- Ellentétben sok általam nagyra becsült magyar kutatóval, én az etruszkológiai transliterációs táblázatokban rögzített jel-hang megfeleltetések többségét 3 (5) db kivétellel jónak tartom a latin betűk többségének etruszkból kialakulása alapján, melyben meg kellett őrződjön a korábbi hangértékek többsége!
- Az etruszk rovást hangírásnak ítélem (én is) a kevés (22–25 db) általában használt jelszáma alapján. Sok más hasonlóan kevés írásjellel működő írásával együtt az etruszk jelkészletet mesterségesen redukálnak tekintem, mely redukció a nyelvi differenciálódási (differenciálási) folyamat egy működési területe, eszköze volt. (Tehát semmiképpen nem lehet szótagírás, amely néhány száz különböző jelet, valamint nem lehet fogalom (ideogram) írás, mely sok ezer különböző jelet tenne szükségessé.)

Végezetül, *minden előzetes föltételezést, elvárást alaptalannak és az eredmény szempontjából károsnak ítélek a föliratok tartalmára, remélt értelmére vonatkozóan!*

Indokom: Az elmúlt 2000–2500 évben a rómaiak pusztításai (lásd barbár emlékek, pl. kelták) után még megmarad korábbi kultúráknak a keresztény (és iszlám) pogány üldözések keretében végzett szisztematikus megsemmisítései miatt, semmilyen releváns-, azaz védhető véleményünk nem lehet a megsemmisültek egykori működéséről, fölfogásáról, eszmei világáról, volt gondolatairól, mivel én is bizonyíthatónak tartom az egykori, alapvetően mellérendelő társadalom-működésmódot, melynek képzetvilága csak nyomaiban maradt meg (többnyire félreértett, illetve félremagyarázott) mondákban, népmesékben, népekekben, ősi ábrázolásokban.⁴⁸⁴

Visszatérve Timaru-Kastnak a genetikus beavatkozás felszínességét bíráló felvetésére és azzal tehát az itt megfogalmazottak szerint egyetértve, úgy fogalmazzunk a bírálatot röviden, hogy az ellenségeink által nekünk megírt történelem egyes mozzanatait kezdték tovább ragozni, fényesíteni az új eszközi lehetőségekkel. Semmi újat nem hoznak, amit eddig is ne tudtunk volna, csak hogy mi jópáran tudjuk, hogy az eredeti alap félrevezetés volt, idegen érdekek szolgálatában. Sem a Horthy-korszakban (a régi rendszerben nevelt tudósok miatt), sem a kommunizmus alatt (az internacionalizmus kiszolgálói miatt) nem tudtunk tőle megszabadulni tőle, de most már itt az ideje. De úgy nem lehet, hogy csak a régi képet „digitalizálják” részletesebben és maradnak a régi alapozásnál. Viszont az új megalkotása sok munkával jár, sok gondolkodást és vitát is kíván a nehezen felfejthető igazság miatt. Mert egyébként a tudománynak vannak csöstül eredményei, és azokat fel kell használnunk megfelelő kritikával. Ilyen volt az a bizonyos Semino- és Underhill-csoport közleménye a 2000. novemberi Science- és Nature-ben. De sorolhatnám. Kicsinek akarnak maradtatni bennünket, akik nem kellően kapcsolódunk az egyetemes tudományhoz. És még mindig az eredeti (nemzetközi, vagy nemzetfölötti, nemzettelen) érdekeket szolgálják ki, esetleg tudatlanul, de azért jól megfizetve (azt hiszik, hogy amiért pénzt ad állam vagy más valaki, az bizonyára értékes, de nem fogják fel, hogy éppen még az is lehetséges, hogy az értéktelenség miatt értékes valakiknek, hasznos, mert marad a sémában). Ezért is kell megtagadnunk minden alkalmat az átfogó, összefoglalt értékelésre, mint ami ez most.

⁴⁸⁴ V. ö. Fabó László Pál: Különleges nyelvemlékünk az isztambuli rovásfelirat! Ráduly János nyomán. *Acta Historica Hungarica Turiciensia* 23. évf. 4. sz. (2008.) http://epa.oszk.hu/01400/01445/00010/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2008_4_067-079.pdf. Fabó László: *Etruszk jelvarázs. Bölcsesség, humor, szex a közeli ókorban.* http://www.osnyelv.hu/osny0/zzz/flp_ejm.zip.

Az etruszkokkal kapcsolatos hagyományos régészeti anyag tehát nem intézhető el egy kézlegyintéssel, miszerint Anatóliából jöttek és a görögökre hasonlít a műveltségük, nyelvük, stb. Az a korábban megalapozottként előadott világtörténelem része, amit ugyan az új genetikai adatok valójában kikezdenek, de az összeképet tekintve mégis ragaszkodik hozzá a fősodratú tudomány. Ugyanakkor a szóbanforgó és Timaru-Kast által bírálatra ajánlott cikkben közölt eredmény a Villanova műveltség régészeti adatai alapján várható volt. De sajnos vele kapcsolatban tehát az is, hogy a szerzők egyoldalúan, mechanikusan, egy-gyökerű, fa-szerű nyelvi eredetben gondolkozva értékelik.

Még a Villanova műveltség régészeti anyagából tudható, hogy azoknak a dunántúli ún. harangedényes műveltséggel volt látszólagosan genetikai kapcsolata, ahová valóban érkeztek a sztyeppéről, a yamna emberei korábban. De nem mind azok voltak. Ott éltek az őslakosok, akiket a régészek „túlélő neandervölgyieknek” tekintenek.

Hogy nyelvük nem biztos, hogy a sztyepei embereké, arra utal, hogy élő kapcsolatuk volt erdélyi rézművesekkel: a nyers rézzel odautaztak, feldolgozták termékké, majd visszamentek.

A temetkezéseikben a dunántúli hamvasztásos temetkezést folytatták.

Eredetük pedig szintén neandervölgyi terület, azaz a lakosság többsége – föltehetően a földműves és nem a nemesi réteg – eredhetett a Pó-völgyéből, és rátelepedett a nemesi réteg – akiknek a sírjaiban lévő csontleletek elemezhetőek. A sok-sok névtelen – ahogy a Kárpát-medencében is! – bizonyára nem a rátelepedők etnikai képével rendelkezik, így a nyelvével se.

A Kárpát-medencének az Alföldtől keletre lévő löszös dombjaira a kurgán (yamna) nem terjesztette ki a hatását. Még ha meg is jelent néhány kurgán, de a lakosság műveltsége változatlanul folytatódott évezredek át. Ez a különbség az etruszkok Pó-völgyi és a magyarok Kárpát-medencei és Kelet-kárpátoki léte, eredete és története között. Mármost ez a hatás belső különbség, hogy nálunk megmaradt az eredeti földművesek 'magyar' jellege, ott nem az övék.

Itt megint igazolódik, hogy nem elegendő egyetlen jelenséget tekintve következtetni. Az archeogenetika régészeti, műveltségi és tárgyi kultúra belső ismeretek nélkül félrevezető eredményre vezethet. Figyelembe kellene venniük például a következőket. A ragozó nyelvek forrása Európában: Baszkföld, a Pó-völgye,⁴⁸⁵ a Kárpát-medence Bükk műveltsége és a kaukázusi nyelvek – a sumir a jégkorszakban oda tartozhatott, mert a Fekete-tó medencéjének keleti fele minden bizonnyal az volt. Innen áramlott ki a turk népcsalád is. Nos, ezek a helyek azok, ahol a neandervölgyi műveltség bizonyosan átfejlődött modernné.

A következő, az izoláló nyelvek csoportja pedig a mongol/kínai átfejlődés helye.

A ragozó nyelvek fölé kerültek aztán a hajlítók. Ezek forrása zömmel a Fekete-tó déli része alatti területek, a natufi műveltség és csatolt részei. Aztán ez kerül északra a sztyeppére. Ott a Don vidéken volt még egy átfejlődés, a gravetti műveltségé. Azt nem lehet ebbe illeszteni. Bár az onnan még a Tó feltöltődése előtt szétáramlott nyugat felé (és kelet felé is, amire a hozzá kötődő M17-es génmutáció közép-ázsiai előfordulásából lehet következtetni), és amikor az alárendelés ott kialakult, annak forrása már a Fekete-tó északi területeihez köthető.

A kettős műveltségű részekben az alapnépesség föltehetően ragozó nyelven beszélt. Ezért erős ragozó jellegük (pl. szláv nyelvek, a latin nyelv). A szláv nyelvekben semmivel sincs több 'hajlítás', mint a magyarban, sőt, éppen ugyanazokat az igéket érinti (létige, megy, eszik, stb).

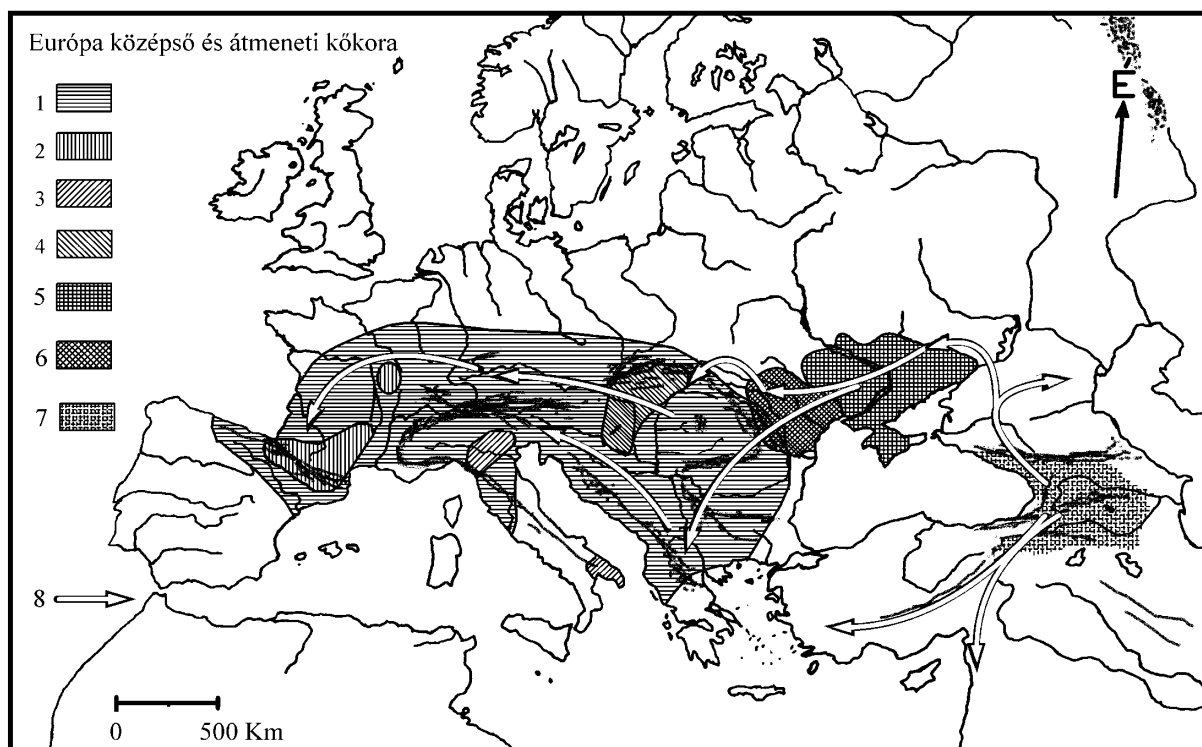
Ugyanakkor az a baj a történelem régi, félrevezető leírásában 'hívőkkel', hogy nyelvi, műveltségi fákban hisznek. Elhiszik a Biblia állítását az eredeti emberi nyelvről és annak összezavarásáról. Keresik az egyetlen gyökeret – ami nincs. Már az emberi társadalomban sincs, hiszen mindenkinek két gyökere van: apai és anyai ágon.

A kulcskérdés tehát, a mellérendelő szemléletünk alapján kifejezetten az, hogy a kettős műveltségekre rámutassunk. Ezek alaphelyzete a Kr. e. 5500 körüli, legrégebbi fegyvert tartalmazó

---

⁴⁸⁵ Zacharie Mayani: *The Etruscans Begin to Speak*. Souvenir Press, London, 1962. (Az eredeti francia nyelvű: Arthaud, Paris, 1961). Magáról a Villanova műveltségről nem ír, de a baszk és a kaukázusi nyelvekhez viszonyítja a ragozó nyelvet és szavak tömegét közli.

sírig vezethető vissza. Ide tartozik az ún. harci-balta megjelenése is. Az ezt megelőző időkből háború, emberek behódoltatása, embereknek mások feletti erőszakos uralma a régészeti anyagból egyáltalán nem látszik. Az alárendelő műveltségek eredetüket tekintve nyelvileg a hajlítókhoz köthetők, és kénytelenek voltunk például az M710-es génmutációt hordozókhoz is kötni a kurgán műveltség mozgása alapján. Hogy gyors, nagy távolságú mozgások nem voltak, az egyértelmű, de azért a gravetti az átmeneti kőkorszakot megelőzően ezer kilométerekre is eljutott, mert ahhoz évezrednyi idő állt rendelkezésére – nem vándorolt, hanem szivárgott. A kultúra, s egy-egy új eszköz szétterjedésével is ez a helyzet. Ahogy a kárpát-medencei vonaldíszes kerámia is lassan terjedt északra és nyugatra, de terjedt.

6. ábra.⁴⁸⁶ **Európa középső-kőkori kultúrái.** 1. Aurignaci, 2. Chatelperoni, 3. **Uluzzi**, 4. Szeleta, 5. Krimi Muzra Kobe, 6. Dnyeszter–Bug műveltségek. 7. a kaukázusi kőkorszaki műveltségek. **2.-4. föltehetően neandervölgyi maradványok.** 5.-6: átmeneti kőkorszak műveltségei.⁴⁸⁷ 8: **“gravetti nép” vándorlása.**⁴⁸⁸

A lényeg, hogy az etruszkok a magyarokhoz hasonlóan, olyan területen éltek, ahová neandervölgyi maradványokat tette a régészet.⁴⁸⁹ A Pó-völgyi latin előtti műveltséget Villanova-műveltségnek írják le. Ragozó nyelvük a latin kialakulásában alapvetően közreműködött. A keltákéhoz hasonlóan kettős társadalmat alkottak és kezdetben a tengereket uralták és délre terjeszkedtek. Ennek eredménye lett egy ötvözött műveltség a latin nyelvvel, majd a római társadalom a maga vegyes értelmezésű nyelvvel (erősen ragozó, de hajlító nyelv).

Az elit és a köznép temetkezése nem volt azonos. A köznép urnasiros temetkezést folytatott, az elitnek voltak sírkamrái és nem hamvasztotta el a halottait.

Hogy az elit sírjaiban talált s elemzett csontokból kivont genetikai anyag a sztyeppére viszi őket, mint forrásra, az csak az ott – az „olasz csizmán” – kialakult kettős társadalom jele. Az

⁴⁸⁶ Cser 2000, p. 131.

⁴⁸⁷ Paul Mellars: The Upper Paleolithic Revolution. *Prehistoric Europe*. Oxford Univ. Press, Oxford. 1998. p. 65. Gimbutas 1991, p. 7. és Gábori Miklós: *Ala Tau – Ararát. Régészeti utazások*. Gondolat, Budapest, 1974, pp. 271-276. alapján.

⁴⁸⁸ Gáboriné Csánk Vera: *Az ősember Magyarországon*. Gondolat, Budapest, 1980, pp. 214-216. alapján.

⁴⁸⁹ Cser 2000, pp. 131-132.

eredeti népesség az európai ősnépesség volt, ragozó nyelvvel, mint amilyen a baszk is, meg a magyar is, de a vezető réteg a rájuk telepedett sztyepei.

Minthogy a Villanova műveltség – ez még latin előtti, rézkorszaki etruszk – kapcsolatban állt Erdéllyel, erdélyi rézművesek odamentek a nyers rezükkel, ott feldolgozták, majd hazamentek, vittek magukkal kulturális elemeket is – pl. a csónakos temetkezési formát. Ezért gondolták, hogy eredetük Anatólia. De erdélyiek utaztak oda szekérrel és vitték a kész alapanyagot, s ott készítettek belőle tárgyakat. Aztán hazamentek 1000 km-re. Nem olyan fajta kereskedelemmel találkozunk itt, mint amelyet a Folyamközben folytattak. Az erdélyi területeken ekkoriban terjedt el a temetkezéseknél a csónakos temetkezési mód, két madárral a csónak két orrában. A madár pedig lélekszimbólum.

A Villanova műveltség köznépe a szoknya-urnás temetkezést – *hamvasztás!* – folytatta. Ezért talán a köznép csontjaiból DNS-t kivonni nem lehet, mert elégett – és ezzel a dunántúli szoknya urnás emberekkel áll műveltségi kapcsolatban. A keltákra ugyancsak vonatkozik, hogy kettős társadalmat alkottak. Még a nyelvük is más lehetett. A druidák és a kelta földművesek nem azonosak. A harmadik kurgán invázió harangedényes népe a Dunántúlról indult, ment a Duna mentén és jutott el Nyugat-Európa széles területeire. Az előző kurgánból kerültek arra a területre is bevándorlók és talán az ő szellemi örökségük alakította ki az egyébként a mellérendelést már nem gyakorló szellemiségét. A mellérendelő műveltséget ettől a sztyepei jellegű Alföld választotta el. Az a kultúra a Tiszától északra és keletre húzódott a Kárpátok löszös területein egészen a Dnyeperig, mint földművelő és ennek keretében állatot tartó, fémeket előállító és feldolgozó műveltségként. A Dunántúlra csakis a római időkben terjedt át, de oda is a szarmaták mögötti áramlás vihette. A Villanova-kultúra egészen a kelták oda jöveteléig uralta a területet és nekik még hamvasztásos, kisebb halomsíraik voltak. Azaz nem megengedhető – nagyvonalúan – azonosnak elemezni számos különféle eredetű és jellegű műveltséget. Mert az a semmire se jó szómágiához vezet. Nem elég Gimbutast sem utálni, inkább minden munkáját, az 1991-est is meg kell ismerni, aztán meg kell érteni – a kettős műveltség vonatkozásában. E második könyvében az első könyve⁴⁹⁰ belső női istenek levezetésén túllép és Öreg Európát kulturálisan és régészetileg leválasztja a kurgánról. A kurgán műveltséggel terjedt el Európában a férfi istenek dominanciája és hite. A túlnyomó részt férfi régészek Gimbutast éppen ezért utálták, mert ő az első könyvében fölöttébb feminista álláspontot képviselt. Ez változott meg a második, igen komoly tanulmányában.

Minthogy a harmadik kurgán invázió nem érintette az Észak-kelet Kárpátok környezetét, ott egységes sírokat találunk a Kr. e. VII. századig, elsősorban Erdélyben. Ekkor a kimmerekkel találkozhattunk, akiknek a vezértörzse erre a területre telepedett be, amikor a szkíták Kr. e. 700 körül elüldözték őket a sztyepei területükről. Ebben az időszakban a Dunántúlon már az urna-síros műveltséget találjuk. Ez a műveltség hatott a későbbi etruszk területen lévő Villanova műveltségre, ahová ugyanakkor Erdélyből szállítanak rezeset. Érdekes, hogy nemcsak a fémet szállították, hanem vele együtt ment a mester és a családja is, ott dolgozta fel a fémet, majd visszament eredeti telephelyére.

A következőkben még szükségesnek látszik megmutatni, hogy minderről Timaru-Kast is tud erről, sőt, igen sokat tud, csupán a kettős műveltség teljes körű elhatárolása hiányzott eddig az etruszkokról, illetve a keltákról írott tanulmányában. Korábban például így írt:

„Az agathyrszokról tudjuk, hogy régészetileg is igazoltan Erdélyben éltek, a középső és az alsó Maros mentén, tehát a Hargitától, a Székelyföldtől nyugatra. A Kr. e. 4. században – a régészeti anyag tanúsága szerint – az agathyrszek végképp eltűnnek Erdélyből. Nyomuk vész. Ugyanakkor Kr. e. (1200)-800-400-ban ómagyarországi Etrúriába és

⁴⁹⁰ Marija Gimbutas: *The Goddesses and Gods of Old Europe 6500-3500 BC Myths and Cult Images*, Thames and Hudson, 2nd Ed. Első kiadás: Gimbutas, Marija: *The Goddesses and Gods of Old Europe, 7000 to 3500 BC: Myths, Legends and Cult Images*. Thames and Hudson, London. 1974

a Pó völgyébe történő kivándorlásokról számol be a régészet. (Mesterházy Zsolt: Honfoglalások kora (Kr. e. 2200–Kr. u. 1250). Budapest, 2005, 115. old.) Mario Alinei 'Ősi kapocs' című könyvében hasonló kirajzást feltételez a Kárpát-medencéből az észak- és közép-itáliai etruszk vidékekre. Ismeretes a Kárpát-medencei kisugárzás úgy az ősvillanovai (késői bronz-/korai vaskor átmeneti szakaszában), mint a Villanova kultúrára (vaskor), mikor végbemegy az etruszk vidékek 'keletiesítése' (orientalization), és megjelenik itt is a kurgános temetkezés (Kr. e. VIII. század). »Ekkor alakul a toszkán 'etruszkká'... Az idevezető átalakulási folyamat igen gyors... Ezekben a századokban a késő őstörténet törzsi közösségének átalakulása etruszk állammá rendkívül meghatározó a közép-itáliai területeken.« (Alinei, Mario: Ősi kapocs. A magyar-etruszk nyelvrokonság. Budapest, 2005, 424. old.) ...ugyanazokkal a tulajdonságokkal, jellegzetességekkel, a 'semhiből' egy szkíta (magyar) jellegű műveltség jelenik meg Toscana északi részén (Villanova). Én itt a szkíta műveltségű agathyrszek hatását látom, akik lovaskultúra-elemeket, többek között a halomsíros temetkezést honosították meg az etruszkok földjén. Mario Alinei szavival élve, ekkor a toszkánból etruszk lett. A rokon szkíta eredetű agathyrszek egyesülése a korábban Kis-Ázsiából érkező előetruszkokkal, beindítja az etruszk nép és etruszk civilizáció kialakulását. Minden más hamis okoskodással ellentétben, az etruszk műveltség, beleértve az etruszk nyelvet is, soha nem 'halt ki rokontalanul' (ahogyan ezt a nyelvészek erőszakolják), nem tűnt el a semmibe, hanem folytatódott (nem beleolvadt!) a római műveltségben és a latin nyelvben és írásban, vagyis a mai írásunkba. Mi ma (majdnem) ezekkel az 'etruszk' betűkkel írunk!''⁴⁹¹

„Hamis az a tétel, miszerint az etruszkok kihaltak, eltűntek volna. Ma is élnek még (romanizált) etruszk népmaradványok az Alpokban. Nevük: rétorománok. Ezt alapul véve, illetve a raeti Alpok etruszk lakóira és az ott talált feliratokra alapozva, a mai történelemírás azt véli valósnak, hogy Etruria népe az ősrégi időkben északról, az Alpokon átvándorolt Itália földjére. A régészet által a hetvenes évek óta kidolgozott nagyszámú megállapítás közül az egyik alapvető fontosságú az, hogy az etruszkok ősei az ún. villanovaiak, akik a Kárpát-medence területéről származtak. E fontos felfedezés az amerikai Hugh Hencken régésznek köszönhető. Megállapítását a későbbi kutatások megerősítették. Az áttelepedésre két utat feltételeznek a történészek: az egyik szárazúton, az Alpokon át ereszkedtek be a Pó völgyébe, majd Bologna (etruszk: Felsina) vidékére; a másik feltételezett út a tengeren, az Adrián keresztül zajlott. Egyes hajók megkerülték az olasz félszigetet, és Latiumban, illetve Toszkanában értek partot (Hencken). Mario Alinei is, az etruszkok a Kárpát-medencei eredete mellett tör lándzsát.»⁴⁹²

További adatok Timaru-Kastnál: „A bronzkor végén (i. e. 2. évezred–1. évezred fordulóján) az európai urnamezős kultúrának helyi változataként kialakult a Proto-Villanova műveltség. Ide telepednek le az első hullámban érkező, a Kárpát-medencéből kivándorló agathyrszek (i. e. 8-6. század, kései bronz–korai vaskor, urnamezős-temető), hogy létrehozzák a Villanova-műveltséget, az ebből kialakuló etruszk civilizáció alapját. Érkezésükkor az őshonos, ún. italicus népek java része, elmaradottságukból fakadó félelemből, a hegyek közé, illetve délre menekült. Nyelvi szempontból őket két nagy csoportra oszthatjuk: a latin–faliszkuszi és az oscus–umber csoportra. Az előbbieket közé tartozott a latin és a faliszkuszi, az utóbbiak közé pedig az umber, szamnisz, szabin, volscus, hernicus, aequus, marsus és lucanus nép. A latinok a Tiberistől délre, a róluk elnevezett Latiumban (Alba Longa, Róma, Praeneste stb), a faliszkuszkok a Tiberistől északra (Falerii, Pescennia) telepedtek le. A latinok és a faliszkuszkok a későbbiekben az etruszkok déli

⁴⁹¹ Timaru-Kast Sándor: A magyar nép és a kelták: eredetünk és környezetünk. Acta Historica Hungarica Turicensia 36. évf. 2. sz. (2021.) pp. 223, 247. <http://epa.oszk.hu/01400/01445/00062/pdf/>.

⁴⁹² Uo. p. 290.

terjeszkedésével a 'határmenti' etruszk Rasena nevű tartomány részei és az etruszk műveltség élvezői lesznek. Az oscus-umber csoport népei Közép- és Dél-Itáliát foglalták el. A vaskori Villanova-kultúra hordozói állandó frissítést kapnak északról, az Alpokon keresztül, a Kárpát-medencéből. A második hullámban bevándorolt szkíta agathyrszek (i. e. 6-4. század) 'magyar' műveltségi elemeket hoztak magukkal: lovas-kultúra, nagyállattartás, asszonyok egyenjogúsága, Anyaisten-kultusz, táltosok tudása és kurgános temetkezés. Ekkor lett a toszkánból etruszk (Alinei)."⁴⁹³

„Időszámításunk előtt 800 körül észlelnek a régészek egy nagyobb kiáramlási hullámot, az első nagyobb kivándorlást a Kárpát-medencéből Észak-Itáliában. Ezzel a folyamattal párhuzamosan létrejön Bologna környékén az ún. Villanova-műveltség. A korszakot jellemzi a hamvasztás és az urnás temetkezés. A sírkamrában egy kőlocára lefektettek egy bábút, ami a halottat képviselte, és melléje helyezték az elhunyt hamvait tartalmazó halottas urnát. A bábuk mindig kelet–nyugat irányban feküdtek, a fejet nyugat felé helyezve (Baratti-i leletek). A vaskor elején a Kárpát-medence tájáról egy újabb 'honfoglaló-hullámmal' benépesedik a mai Toscana területe. Ezzel elkezdődik Itália etruszk-korszaka. Ugyanekkor Erdélyben, az agathyrszek i. e. 500 körül még terjeszkednek, jellegzetes agathyrsz telepek jelennek meg az Alföld keleti felén (Ártánd). A Kárpátokon belül és kívül elterjedt fémmunkákból (tükrök, tegez zárok stb.) azt is tudjuk, hogy továbbra is ők látják el a szomszéd vidékeket (néha távolabbi területeket is) közkedvelt szkíta tárgyakkal. Hérodotosz megemlíti egyik korabeli királyukat is, Szpargapeithészt. (Makkai László, Mócsy András: Erdély története I. kötet. 30. old.) Mégis úgy tűnik, hogy szép lassan elhagyják a Kárpát-medencét. A 4. században – a régészeti anyag tanúsága szerint – nincs többé temetkezés az agathyrsz temetőikben. Úgy látszik, mintha magukra hagyván halottaikat, szinte maradéktalanul elvándoroltak volna. Észak-Erdélyben ugyanakkor felszaporodnak a kelta leletek. A korai kelta stílusú leletek, amelyeket az erdélyi La Tène-anyag többségétől (visszaköltözési hullám) eltérően helybeli kelták hagyatékának tarthatunk, jellemző módon az Érchegység közelében (Nagyenyed) és a Sajó, Nagy-Szamos vidékén kerültek napvilágra. A későbbiekben a rómaiak által 'dákoknak' nevezett erdélyi népcsoportot, Cunliffe nyomán egy szkíta-kelta keverék népnek kell tekintenünk. Egészen az i. e. 400-as évekig, folyamatosan tart az agathyrszek fokozatos elvándorlása a Kárpát-medencéből: lezárul Erdély 'kiürítése'. (Mesterházy Zsolt: Ó-Magyarországi (Kárpát-medencei) bevándorlások Etrúriába. Új elemek az etruszk összeolvadásban. Acta Historica Hungarica Turiciensia XVI. évfolyam I. szám. 2002, 71-77. old. <http://mek.oszk.hu/06700/06790/06790.pdf>)"⁴⁹⁴

„Alinei, az etruszk-kutatás kiváló tudósa, és a magyar-etruszk rokonság megalapozója, azt is feltételezi, hogy az 'etruschi' népnév: e-truschi (> tusci) a turchi (turkok) szkíta törzs nevével rokonítható. Vagyis – vallja az olasz kutató – (hogy az etruszkok 'turk' neve) nem előzi-e meg az altáji vagy török eredetű törzsi nevek hosszú sorát, melyeket a történelem folyamán a magyaroknak adtak: magyarok, avarok, törökök, baskirok, hunok.⁴⁹⁵ Augustus császár írnoka Halikarnasszoszi Dionüsziosz nevéhez kötődik az az elmélet, miszerint az etruszkok Itáliában ősi nép, amire majd diadalmasan rátelepednek a felsőbbrendű rómaiak. Első könyvében, az Antik Rómaiak öt fejezetet szentelt annak, hogy megdöntse az addig közismert tényt, a nép ajkán élő ősi hagyományt, a 'betelepülő' (honfoglaló) etruszkokról. Ismeretei az etruszk valóságról igen csekélyek, legfőbb – egyébként mosolyogni való – bizonyítéka, hogy népük neve Rasena volt. Sajnos, az ún. pre-indoeurópai, más néven mediterrán szubsztrátum vallóinak közkedvelt elméletéről van szó. Ez ma Colin Renfrew követői közt ismét nagy népszerűségnek örvend, hiszen az

⁴⁹³ Uo. p. 276.

⁴⁹⁴ Uo. p.288.

⁴⁹⁵ Alinei 2005. Bevezető.

indoeurópai népeknek a neolitikumban érkezvén szükségük van olyan pre-indoeurópai csoportokra, amelyek csak rájuk vártak, majd eltűntek a semmibe.⁴⁹⁶ Tanulmányozva a magyar nyelv sajátosságait – vallja Alinei – a kulturális és etnikai eredet szétválasztása automatikusan megdől, minthogy a közép-kelet-európai kultúra és a magyar nyelv tökéletesen összeegyeztethető... Nyilvánvaló tény, hogy azok a magyarok, akik a félsziget őslakóinak kultúráival (különösen a latinokkal és az italicusokkal) érintkeztek, lényegében másképp kellett fejlődjenek, mint azok, akik a Kárpát-medencében maradtak.⁴⁹⁷ Az etruszk civilizációt megalapozó kultúrák az ősvillanovai és a Villanova-műveltség. Nuccia Negroni Catacchio olasz régész, az itáliai bronzkor kutatója szerint az utóbbi évek kutatásai arra engednek következtetni, hogy Etruriában kulturális és valószínűleg etnikai folytonosság létezik az ősvillanovai kultúra (bronzkor vége) és villanovai kultúra között, és természetesen az azokat követő etruszk korszakok között is. E nézőpont szerint az ősvillanovai, a villanovai és az etruszk megnevezés nem más, mint három kifejezés egyazon nép három különböző fejlődési szakaszának jelölésére az őstörténeti szakasztól az urbánusig, következésképp az ősvillanovaiak nem mások, mint az ősetruszkok.⁴⁹⁸ A szerző hozzáteszi, hogy: az ősvillanovai kultúra kétségtelenül (a Kárpát-medencei) urnamezős kultúrából ered.⁴⁹⁹ A magyar-etruszkok bevándorlásakor/honfoglalásakor: a bronz-, illetve a vaskorban egy erős hatalommal bíró elit behatolását tételezzük fel. Ez tekintélyével, valamint új bronz- és vasfegyvereivel, továbbá a ló használatával könnyen hódított, saját világképét adva át az őslakosságnak, elterjesztve azt a más elitcsoportok körében is.⁵⁰⁰ Alinei azt írja, hogy 'a múlt kulcsa a jelen', ami azt jelenti, és genetikai vizsgálatok alapján is bizonyított, hogy a magyarok gyakorlatilag jelen voltak a Kárpát-medencében már a bronzkorban.⁵⁰¹ Az angol Lawrence Barfield kiváló őstörténészt idézve: a dunai-balkáni terület (értsd: a Kárpát-medence és peremvidéke) abban a korszakban 'Európa ipari-termelő központja' volt.⁵⁰² Az ipari központ tehát, ami Európa legfejlettebb része, ebben az időben a Kárpát-medencében található."⁵⁰³

„A Kárpát-medencei hatások alapvetően hozzájárultak a villanovai, az etruszk kultúra kialakulásához. A bronzkorban Itália egyértelműen két részre szakadt. Egyrészt, Észak-Itáliát virágzó közösségek jellemezték. E régió fontos szerepet játszott Közép-Európa fejlődésében. Másrészt Dél-Itália, ahol a pásztorközösségek jellemezte appennini és subappennini kultúra az uralkodó. Ezek a közösségek gazdasági-kulturális téren döntően konzervatívok voltak, tehát kizárhatjuk, hogy résztvevői lennének jelentős újításoknak – mondja Alinei. Renato Peroni régész szerint Közép-Európa, és elsősorban a Kárpát-medence, a bronzkor elején, kulturálisan, a technikai innovációk terén teljesen elkülönül, és kimagaslóan felülmúlja a többi Európát. Itáliában a bronzkor folytatja a kő- és rézkorban elkezdett megújulási folyamatot, és éppen ebben a korszakban jelentkeznek legnyilvánvalóbban a Kárpát-medencei, Duna-menti jegyek, melyek fontosak az etruszk jelleg kialakulásában. A korai bronzkort Észak-Itáliában (i. e. 1700-800) az ún. Polada kultúra képviseli, mely majdnem egész Észak-Itáliát érinti, elsősorban ennek keleti részét. Fő jellemzői: cölöpépítményes telepek, melyek már a neolitikumtól léteznek, de ekkorra komplex faépítményekké fejlődnek; a fémkohászat és a kézművesség nagy fejlődése; a kerek járó-

⁴⁹⁶ Uo. p. 393.

⁴⁹⁷ Uo. pp. 394-395.

⁴⁹⁸ Uo. p. 396.

⁴⁹⁹ Uo. p. 397.

⁵⁰⁰ Uo. p. 400.

⁵⁰¹ Uo. p. 401.

⁵⁰² Uo. p. 403.

⁵⁰³ Timaru-Kast 2021, Uo. p. 291.

művek megjelenése (Itália legrégebbi küllős kerekű példányai) – nyilvánvaló Kárpát-medencei hatások (Alinei nyomán). A Kárpát-medencei hatások már a korai bronzkorban délre is eljutottak, és a kézműipari fémtermékek gyártása uralkodó jeggyé válik majdnem egész Észak-Itáliában (ősvillanovai műveltség). Ilyenkor távoznak Magyarország területéről a szkíta agathyrszek, akik főleg Erdélyben voltak őshonosak. Az agathyrszekről Hérodotosz megírta, hogy földjükön a Maris (Maros) nevű víz folyik az Isterbe. 'Maris' az etruszk szerelem, férfiszépség és nemzőképesség, valamint harcművészet és hadi tudás istenének a neve volt. Már az 1970-es években Hugh Hencken régész megállapította, hogy az etruszkok ősei, az ún. villanovaiak a Kárpát-medence területéről származtak el. A Kárpát-medencei magyarság gyors beszivárgással, célzottan hont foglalt a mai Toszkána területén, amely honfoglalás Hencken szerint az urnamezők kialakulásával esett időben egybe.⁵⁰⁴ Folytatva Alinei gondolatmenetét, megállapíthatjuk, hogy ezt a történelmi korszakot nagy társadalmi átalakulások jellemzik: Az első korszak az urnamezők kialakulásának időszaka, az erdélyi urnamezők folytatásaként, az ősvillanovai kultúra kialakulásának korszaka. A második szakasz 'a magyar bevándorló elit' hatásának eredménye. Ez a 'nemesi osztály valószínűleg egységes volt' és ez a korszak immár 'magyar területen' létrejött villanovai kultúra korszaka. A harmadik szakaszban a 'magyar' elit megalkotja a 'Tizenkétváros szövetségét', és etruszk lesz belőle. Itt arról az ősi telepítésű tizenkét városról van szó, amelyet a bevándorló magyar-etruszk tizenkét vezér közös megegyezéssel ('Etruszk Szerződés'), megalapított. Alinei és más kutató, aki az etruszk nyelv elszigeteltségével nem tudtak egyetérteni, és a magyar nyelvvel kapcsolták össze, bizony nem tévedtek. A magyar-etruszk behatolás a Kárpát-medencéből Itáliába – tengeren vagy szárazföldön – nemcsak, hogy nem tűnik merész kijelentésnek, hanem egybevág az összes régészeti feltárás eredményével. Sőt ez, a téma egyik legtekintélyesebb tudósa által javasolt magyarázat is. Henckennek (és követőinek) következtetései ismeretében állíthatjuk, hogy az egyetlen ok, amely miatt nem tették meg az etruszk=magyar megfeleltetést korábban, hogy a hagyományosan elfogadott történelmi időrend automatikusan kizárja azt a magyarok kései érkezésének elméletével...⁵⁰⁵ Egyre több tudós meggyőződése, hogy a magyarság „őshazája” a Kárpát-medence. Grover S. Krantz, Renfrew szavaival: a magyarok (magyar nyelv) már a paleolitikum óta a Kárpátok medencéjében, mai magyar területeken tartózkodnak. A vaskor első időszakában (i. e. 900-700) 'frissítés' érkezik a Kárpát-medencéből, ami megalapozza a villanovai kultúrát. Ebből fejlődik ki az etruszk civilizáció. A Kárpát-medencei népek behatolása az észak-olasz vidékre, illetve a Duna-Rajna vidékére új művelődés-történelmi szakasz kezdetét jelzi, ugyanakkor egy új politikai egyensúlyt teremt meg Európa mediterrán tájain. A hamvasztásos temetkezés rítusa Európában a neolitikumban már elkezdődik, az urnák alkotta temetők felbukkanása elsőként Magyarország területén bizonyított (agathyrszek). A hamvasztásos temetkezés a Kárpát-medencében a második évezred közepe előtt, a korai bronzkorban bukkant fel először. A magyar urnamezők megelőzik a 'bajorokat' (kelta boiok), amelyek úgy jött létre, hogy a Kárpát-medencei műveltség nyugat felé terjeszkedett (kelták). Hencken felülmúlhatatlan művében⁵⁰⁶ igazolta a Villanova kultúra, valamint az etruszkok eredetének kapcsolatát a környező országokkal, elsősorban Délkelet-Európával és a Kárpát-medencével. A Villanova kultúra és a Duna-menti-balkáni körzet fazekassága közötti hasonlóságoknak nagy jelentőséget kell tulajdonítanunk, figyelembe véve, hogy a fazekasság női tevékenység, és következésképp etnikai jellegű.⁵⁰⁷ Hencken megemlíti, hogy a közép-kelet-európai népek az i. e. 13. századtól kezdve különböző irányokban mozogtak. Északi irányba a Baltikum

⁵⁰⁴ Uo. pp. 436-437.

⁵⁰⁵ Uo p. 435.

⁵⁰⁶ Hugh Hencken: *The Earliest European*. Cambridge, 1971.

⁵⁰⁷ Uo. pp. 428-429.

felé, délnyugatra a mai Franciaország és Spanyolország térségébe, délre Észak-Itáliába, és délkeletre az Égei-tenger irányába. Ezeknek a népeknek keveredniük kellett az őslakossággal, ugyanis az urnamezők sok helyi jellegzetességet mutatnak.⁵⁰⁸ Mára bebizonyosodott, hogy az etruszkok őshazája a Kárpát-medence volt, és innen telepedtek át Észak-Itáliába, a Tiberis és az Arno folyók közötti területre, az ércben, erdőkben és meleg forrásokban gazdag Toszkanába, és i. e. 600 körül kialakítják a Tizenkétváros-szövetségét. Az i. e. 6. században kiterjesztik hatalmukat észak felé a Pó völgyében és délfelé Rómán túl, Latium és Campania tájaira. Felsina (mai Bologna) központból indulnak szárazföldi kereskedő utak Közép- és Észak-Európa felé. A magyarok érkezése a Kárpát-medencébe megegyezik a 'kurgánok népének' bejövetelével a térségbe. (i. e. III. évezred): ekkor a Kárpátok régióját a közép-kelet-európai Baden-Pécel-i kultúra uralta, az első kultúra, amely egységbe fogta a Kárpát-medencét. A kurgán kultúra érkezése a Baden-Pécel-i kultúra végét jelenti. A kurgánok magyarjaival kezdődik a magyar őstörténet a történelmi Magyarország területén, és ebből szakadtak le az etruszkok. A kurgánok nomádjainak vándorlása tehát a magyarok honfoglalása – írja Alinei⁵⁰⁹ – és majd hozzáteszi: *Az etruszk fémkohászat és aranyművesség Erdélyből származik.*⁵¹⁰

Beláthatjuk, hogy a kettős társadalom eszméje mint módszertan képes ezt a kusza képet is rendbe tenni. Legalábbis az időbeli és jellegbeli megkülönböztetés vonatkozásában, aminek nyomait Timaru-Kast is fentebb szépen felsorolja. Amint a 'szkíta' se, úgy az etruszk és a kelta sem egy homogén nép, embercsoport. A kettős műveltségüeknél a névadó lehetett az uralkodó, de akik alattuk éltek azoknak mind a műveltsége, mind a nyelve, következésképp a származása is más. Egygyökerű származási elképzelések, a hódítók heroizálása és magasabbrendűsége eddigi egyoldalú fényezése ellenében be kell látni, hogy a műveltséget alapvetően a meghódítottak alkották, folytatták, képviselték.

Már idézett levelében Révész Péter is kifogásolta, hogy a genetikai etruszk-közleményben a sok olasz társszerző közül senki se javasolta felhasználni Mario Alinei eredményeit, aki pedig világosan megmondta, hogy az etruszkok a yamna kultúrából származnak és a magyarral rokon nyelvet beszéltek.

Alinei tehát igazat mondott mindkét állításában, de abban tévedett, hogy a kettőt szorosan összekapcsoltnak látta, láttatta, holott tehát az etruszkok két alkotó részéről volt csupán szó, a túlnyomó földműves rétegről és az uralkodó hatalmi elitéről. Tiltakoztunk is Alinei könyvének magyar megjelenéskor írásainkban, hogy minket és eredetünket a jamna, a későbbi kurgán műveltséghez sorolja, amely éppen a mi földműves őseinket támadta meg, gyilkolta és égette fel a településeiket. Hogyan lehetnének azonosak velük?!

Révész Péter 2021. 11. 22. 23:08.

Az eszmecsere

Kedves Levelezők!

Nem az az eszmecsere:

„mondd neki, míg agya tele”.

Ez még nem is csak a fele!

A fő, hogy halld, hogy más mit mond.

---

⁵⁰⁸ Uo. pp. 431-432.

⁵⁰⁹ Uo. pp. 460-463, 466, 471.

⁵¹⁰ Timaru-Kast 2021, pp. 292-294.

– *Ez itt hát a nagy gond.*

Többen helyesen hívtatok fel a figyelmet az eszmecsere fontosságára, és ez megihletett engem a fenti versecske megírására.

Komolyra fordítva a szót, őszinte elismeréssel tartozunk azoknak, akik az eszmecserére fókuszálnak, és meghallgatják, amit mások mondanak, egyeztetni próbálják a különböző tudományágakat és azoknak a konkrét eredményeit: Néha kihámozni azokat a különböző elméletekből, amikbe már szervesen beépülni látszottak, és új szemlélettel megközelíteni a dolgokat.

Szerintem Darai Lajos megtestesíti ezt az ideált. Nagyon józan összegzést írt egy cikkében, amit szeretnék a figyelmetekbe ajánlani, ha még nem olvastátok. Ez a magyar nyelvű cikk, amelynek a címe "Révész szerint a Kárpát-medencei őshaza összeegyeztethető a finnugor nyelvészettel":

https://www.academia.edu/51365060/Finno-Ugric_linguistics_is_compatible_with_an_original_homeland_in_the_Danube_Basin_according_to_Revesz_Review_article_by_L_Darai_in_Hungarian.⁵¹¹

---

⁵¹¹ A ZMTE 122. kiadványában jelent meg először, az *Acta Historica Hungarica Turiciensia* 36. évf. 3. számában (2021): http://epa.oszk.hu/01400/01445/00063/pdf/EPA01445_acta_hungarica_2021_3_139-158.pdf. – A szerk.